

ÚTERÝ 9. BŘEZNA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan MARTÍNEZ MARTÍNEZ

místopředseda

1. Zahájení ročního zasedání

Předsedající. – Prohlašuji toto zasedání Evropského parlamentu pro roky 2010-2011 za zahájené.

2. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

3. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

4. Hodnotící zpráva o vnitřním trhu - Ochrana spotřebitele – Síť SOLVIT (rozprava)

Předsedající. – Prvním bodem na pořadu jednání je velmi důležitá společná rozprava o třech zprávách týkajících se vnitřního trhu a ochrany spotřebitelů:

- A7-0084/2009 o hodnotící zprávě o vnitřním trhu (SEC (2009)/1007 - 2009/2141(INI)), kterou jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů předložila paní Von Thun Und Hohenstein, a

- A7-0024/2010 o ochraně spotřebitele (2009/2137(INI)), kterou jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů předložila paní Hedhová, a

- A7-0027/2010 o síti SOLVIT (2009/2138(INI)), kterou jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů předložil pan Buşoi, a

Róza Gräfin von Thun Und Hohenstein, zpravodajka. – (PL) Jsem ráda, že zde mohu představit 19. hodnotící zprávu o vnitřním trhu, který byl vytvořen v červenci minulého roku. Z tohoto dokumentu vyplývá, že členským státům se stále větší měrou daří provádět právní předpisy EU. Opět se tak podařilo dosáhnout vytčeného cíle – cíle, který si samy stanovily hlavy států a vlád, že průměrný deficit v počtu provádění nepřesáhne 1 %. Počet směrnic, které v tom či onom členském státě nebyly dosud provedeny, jinými slovy roztržitost trhu, je však i nadále velmi vysoká. Jedná se o více než 100 směrnic týkajících se vnitřního trhu. Ani dva roky po uplynutí příslušné prováděcí lhůty nebylo navíc provedeno 22 směrnic. Má-li dojít k tomu, že z vnitřního trhu budou mít užitek všichni Evropané, musí členské státy vynaložit ještě větší úsilí než doposud.

V tuto chvíli, kdy vám zde předkládám tuto zprávu, mám v ruce již další hodnotící zprávu, hrubá čísla jejího 20. vydání, z nichž vyplývá, že v provádění legislativy EU došlo k dalšímu pokroku. Deficit v počtu provádění klesl na 0,7 %, tedy na úroveň, která je výrazně nižší než stanovený cíl. Je to zatím vůbec nejlepší výsledek. Lze z toho velmi jasně vidět, že práce Evropské komise, jejímž výstupem je tato publikace, má na členské státy mobilizující účinek. Můžeme tak Komisi poblahopřát k její plodné a usilovné práci.

Další dobrou zprávou je skutečnost, že roztržitost trhu klesla z 6 % na 5 %. V jednom nebo více členských státech Evropské unie však nebylo dosud provedeno 74 směrnic, a to znamená, že na vnitřním trhu jsou i nadále překážky, velmi neblahé překážky, které působí obtíže občanům a podnikatelům. Těchto překážek se musíme společným úsilím zbavit.

Zpráva Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů za tímto účelem navrhuje těsnější spolupráci mezi všemi institucemi, které za provádění nesou společnou odpovědnost, a zúčastněnými stranami. Navrhujeme pořádání každoročního fóra pro jednotný trh pod názvem SIMFO, které by bylo místem setkávání evropských institucí, ale rovněž členských států, poslanců vnitrostátních parlamentů a představitelů obchodu a spotřebitelů. Takovéto fórum bude příležitostí k výměně zkušeností a osvědčených postupů v oblasti provádění právních předpisů EU a zároveň i k přípravě strategií pro zvládání výzev, před nimiž stále stojíme.

S ohledem na to, abychom se těchto neblahých překážek zbavili, vyzýváme Evropskou komisi, aby na veškeré nové právní předpisy EU uplatňovala „zkoušku vnitřního trhu“ a zajistila tak, že nová opatření nebudou podryvat čtyři svobody Evropské unie. Velmi důležité je rovněž to, aby občané dostali jasné informace o fungování vnitřního trhu, protože právě pro ně, to je třeba mít na paměti, byl před 20 lety vnitřní trh zřízen.

V zájmu prezentace úplnějšího obrazu vývoje vnitřního trhu vyzývá Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů k tomu, aby hodnotící zpráva o vnitřním trhu, zpráva o síti SOLVIT, Občanský rozcestník a hodnotící zpráva o spotřebitelských trzích byly uveřejňovány současně.

Ráda bych nakonec poděkovala všem, kdo na této zprávě pracovali, a požádala kolegy poslance, aby hlasovali v její prospěch, protože jsem si jistá, že tato zpráva v budoucnu povede k rychlejšímu, řádnému provádění právních předpisů EU v rámci právního řádu členských států. Evropané pak budou díky tomu na vnitřním trhu narážet na menší počet překážek, což má nepochybně zcela zásadní význam pro rozvoj našeho evropského hospodářství a také pro naši evropskou identitu.

Anna Hedh, zpravodajka. – (SV) Pane předsedající, chtěla bych předně poděkovat stínovým zpravodajům a všem ostatním, kdo se podíleli na dobré spolupráci, která mezi námi k naší radosti fungovala po celou dobu naší práce na hodnotící zprávě o spotřebitelských trzích. Těší mne také to, že se nám i tentokrát podařilo vytvořit zprávu, která má podporu naprosté většiny členů Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů.

Vždycky jsem zastávala názor, že má-li vnitřní trh náležitě fungovat, potřebujeme mít v EU spotřebitele, kteří mu důvěřují a jsou s ním spokojeni. Bylo proto potěšující skutečností, když v roce 2007 došlo ke zřízení funkce komisaře odpovídajícího za záležitosti spotřebitelů. Jestliže se politika na ochranu spotřebitelů a záležitosti spotřebitelů pohnuly dopředu, bylo to zčásti díky osobnímu zaujetí a velké otevřenosti paní Kunevy. Přehled výsledků v oblasti spotřebitelských trhů je rovněž práce paní Kunevy.

Navzdory obavám, jejichž důvodem je skutečnost, že odpovědnost za spotřebitelské záležitosti nyní mají zároveň dva komisaři, věříme, že tato práce bude i nadále úspěšně pokračovat a přinášet své plody a že ohledu na spotřebitele nebude v důsledku jmenování této nové Komise přikládán menší význam. Tato odpovědnost je ve skutečnosti nyní ještě větší, protože článek 12 Lisabonské smlouvy stanoví, že při vymezování a provádění jiných politik a činností Unie budou brány v úvahu požadavky vyplývající z ochrany spotřebitele. To je pro spotřebitele významný pokrok a já se ve své další politické práci hodlám zasadit o to, aby na to nikdo nezapomínal.

S velkou radostí jsem uvítala druhé vydání hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích. Přehled výsledků je jedním z několika nástrojů, které nám slouží ke zlepšení fungování vnitřního trhu, přičemž nanejvýš zajímavé je podle mého názoru právě hledisko, na němž se hodnotící zpráva zakládá, protože se týká očekávání a problémů občanů a protože vede ke zlepšení fungování vnitřního trhu právě s ohledem na spotřebitele. Hodnotící zpráva přináší analýzu spotřebitelského trhu provedenou na základě těchto ukazatelů jako dříve – tj. ceny, změny dodavatele, bezpečnosti, stížností a spokojenosti zákazníků.

Hodnotící zpráva si nepochybně vyžádá ještě další práci a zlepšení a bude třeba také zavést nové ukazatele. Domnívám se nicméně, že i ve své současné podobě představují vhodný základ, který umožňuje stanovení priorit a vyvození závěrů týkajících se dalších analýz, které bude třeba provést. Je nesmírně důležité, abychom byli trpěliví a dali zprávě čas na její další zdokonalení. Je stále ještě ve své dětské fázi.

Ve druhé hodnotící zprávě o spotřebitelských trzích jsme mimo jiné zaznamenali zřetelné známky toho, že za problematictější považují spotřebitelé více služby než zboží a že k nárůstu cen dochází méně často v odvětvích, ve kterých spotřebitelé častěji mění své dodavatele. Pomaleji se také rozvíjí přeshraniční elektronické obchodování, čehož příčinou jsou překážky na hranicích, které u spotřebitelů vyvolávají obavy a nedůvěru. Zřejmé je navíc také to, že pro řádné fungování trhu má zcela zásadní význam účinné uplatňování právních předpisů a aktuálních mechanismů odškodňování.

Z údajů rovněž vyplývá, že mezi jednotlivými členskými státy jsou velké rozdíly a že leccos je možné zlepšit v oblasti mechanismů odškodňování. Vyzývám proto Komisi, aby sledovala uplatňování Zelené knihy o kolektivním odškodnění spotřebitelů.

Máme-li se zasadit o zvýšení důvěry spotřebitelů, je podstatné, aby byla účinně a s příslušným dohledem uplatňována opatření EU o ochraně spotřebitelů. Tento dohled však v EU neprobíhá ani zdaleka jednotným způsobem a podle statistik jsou v rozpočtech členských států, pokud jde o dohled nad trhem a počet výkonných inspektorů, značné rozdíly. Máme-li proto splnit cíl, jímž je zabezpečení dobré ochrany spotřebitele a zajištění toho, že spotřebitelé budou mít natolik silnou důvěru ve společný trh, že budou

schopni využívat všech jeho možností, musí Komise i orgány vnitrostátního dohledu vynaložit větší úsilí než doposud.

Je velmi důležité, abychom v zájmu zvýšení důvěry spotřebitelů posílili mechanismy tržního dohledu a kontroly. Je to konečkonců spotřeba, která bude klíčovým činitelem obnovy evropského hospodářství.

Cristian Silviu Buşoi, *zpravodaj*. – (RO) Rád bych nejprve poděkoval těm, s nimiž jsem měl příležitost pracovat na zprávě o síti SOLVIT, sekretariátu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, všem stínovým zpravodajům a všem ostatním kolegům poslancům, kteří projevíli svůj zájem o tuto problematiku a významným způsobem přispěli ke konečnému výsledku.

SOLVIT je síť nabízející neformální řešení problémů, které mohou vznikat v důsledku nevhodného provádění právního předpisů v oblasti vnitřního trhu. Pro evropské spotřebitele a společnosti v Evropské unii představuje velice užitečnou inovaci, umožňující využívání výhod, jež s sebou nesou evropské právní předpisy. S prováděním evropských právních předpisů v oblasti vnitřního trhu míváme problémy velmi často. Síť SOLVIT se mi jeví jako reálná alternativa soudního řízení, zvláště pak v situaci, kdy jsou soudy zavaleny množstvím nejrůznějších případů.

Nemůžeme přehlížet skutečnost, že SOLVIT musí řešit stále větší a větší množství případů a je z tohoto hlediska takřkajíc obětí svého vlastního úspěchu. Má-li proto SOLVIT nabízet pomoc občanům a společností v Evropské unii na požadované úrovni, musí střediska sítě SOLVIT, ve kterých je nedostatek personálu, přijmout další zaměstnance.

Přijímání těchto dalších zaměstnanců musí probíhat logickým a kontrolovaným způsobem s tím, že bude vzat v úvahu počet obyvatel dané země a dosavadní počet případů, jimiž se dané středisko v minulosti zabývalo. Tato analýza musí být provedena se zřetelem k tomu, že k přijímání nových zaměstnanců musí dojít pouze tam, kde je to skutečně potřeba. S přijímáním nových zaměstnanců sítě SOLVIT budou pochopitelně spojeny také určité náklady. Zpráva vyzývá členské státy k tomu, aby k financování nových zaměstnanců využily veškerých dostupných prostředků, včetně alternativních zdrojů financování.

Další stěžejní oblastí této zprávy je propagace sítě SOLVIT, kterou osobně považuji za oblast zcela zásadního významu a věřím, že stejný postoj máte k této věci i vy. Malé a střední podniky mohou využíváním služeb sítě SOLVIT ušetřit spoustu peněz, které mohou investovat do jiných oblastí, kde mohou sloužit k vytváření hospodářského růstu, a které jsou pro jejich rozvoj užitečnější než právní pomoc, bez níž by se při řešení jakýchkoli svých problémů neobešly. Co se týče jednotlivých spotřebitelů, síť SOLVIT jim nabízí výhodnější postup bez zdlouhavého a nákladného soudního řízení.

Výhod, které nabízí síť SOLVIT, mohou ovšem občané a společnosti využít teprve tehdy, budou-li mít povědomí o tom, že tato síť účinným způsobem funguje. To je důvod toho, proč se domnívám, že bychom měli aktivně zapojit vnitrostátní orgány, Evropskou komisi a rovněž poslance tohoto parlamentu do propagace sítě SOLVIT. Existuje celá řada způsobů takové propagace, počínaje informačními kampaněmi a kampaněmi v hromadných sdělovacích prostředcích, které by organizovaly členské státy, a konče vytvořením vlastního portálu sítě SOLVIT. Veřejné služby, které jsou zapojeny do provádění evropských právních předpisů, jimiž se řídí vnitřní trh, by navíc mohly určit osobu, která by pro síť SOLVIT zajišťovala styk s veřejností, což by opět výrazně zvýšilo účinnost této sítě a přispělo k její propagaci. Jako poslanci Evropského parlamentu se můžeme sami chopit iniciativy, pokud jde o propagaci sítě SOLVIT, a můžeme zlepšovat informovanost o této síti mezi našimi kolegy na úrovni vnitrostátních parlamentů.

Dalším opatřením, které tato zpráva velice podporuje, je výměna osvědčených postupů mezi členskými státy v souvislosti s propagací sítě SOLVIT a řešení provozních problémů této sítě. Dobré nápady lze na evropské úrovni šířit a uplatňovat ke společnému prospěchu nás všech.

Nemůžeme nakonec opomenout skutečnost, že SOLVIT se musí často zabývat případy, které nespádají do oblasti jeho působnosti nebo jsou velmi složité a k jejich řešení je nutno použít alternativních metod. Řešením těchto případů, jejichž složitost neumožňuje, aby byly vyřešeny na úrovni sítě SOLVIT, mohou nabízet petice předkládané Petičnímu výboru Evropského parlamentu. Tato zpráva proto přichází s návrhem, aby portál sítě SOLVIT odkazoval takové případy na webovou stránku Petičního výboru Evropského parlamentu a dále také na specializované výbory vnitrostátních parlamentů.

To jsou tedy některé návrhy, které představují základ této zprávy o síti SOLVIT. Věřím, že tyto návrhy mohou přispět ke zlepšení fungování této sítě tak, aby nabízela kvalitní pomoc spotřebitelům a společnostem. SOLVIT má obrovský potenciál a máme-li tento jeho potenciál využít naplno, musíme neustále provádět analýzu jeho výkonu.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, předně se domnívám, že je velmi důležité, abychom při tom, co budeme odpovídat na vaše otázky a hovořit o provádění těchto různých nástrojů a znění zákonů, stáli při našem kolegovi, panu Dalliovi.

Ve svém politickém životě jsem, dámy a pánové, často zastával názor, že dohlížení na provádění určitého zákona má přinejmenším stejně důležitý účinek jeho vyhlášení. Považuji proto za důležité, aby ten, kdo je v některém z vnitrostátních parlamentů nebo v Evropském parlamentu, ten, kdo je v Komisi, měl nástroje, které by mu umožňovaly ověřovat a vyhodnocovat konkrétní, skutečný způsob provádění zákonů, pro které hlasuje. Domnívám se také, že patřičný způsob jednání vyžaduje patřičnou znalost, a právě v tomto bodě projeví vaši zpravodajové své velké schopnosti a svou obezřetnost.

Dovolte mi, abych paní Thun Und Hohenstein a panu Buşoiovi co nejupřímněji poděkoval za to, co se mne zcela bezprostředně týká, a rovněž paní Hedhové za kvalitu jejich zpráv.

O čem se tu bavíme? Bavíme se o vnitřním trhu. Včera večer, už v dosti pozdní hodině, jsem v této sněmovně řekl, že v době krize a hospodářských těžkostí, v níž se nyní nacházíme, si nemůžeme dovolit nevyužít všech možností. Kdyby vnitřní trh, velký evropský trh, fungoval normálním způsobem, tak, jak bude muset fungovat, dokázali bychom jen my sami, sami o sobě, dosáhnout něco mezi 0,5 % a 1,5 % dodatečného růstu.

Tuto příležitost si v tuto chvíli nemůžeme nechat uniknout. Vnitřní trh proto musí být plně funkční ve všech svých aspektech a to je samozřejmě úkol, který mi pod vašim dohledem svěřil předseda Barroso. Z tohoto důvodu příkládám této hodnotící zprávě a tomuto nástroji SOLVIT a jejich náležitému fungování velký význam. Předpokládám, že John Dalli řekne totéž v souvislosti s důležitou otázkou spotřebitelů.

Paní Thun Und Hohenstein nás zde právě seznámila s dobrými i těmi méně dobrými zprávami týkajícími se hodnotící zprávy. Bavíme se zde o směrnicích či zákonech umožňujících fungování vnitřního trhu, kterých je dohromady zhruba 1 521, což je značné množství. V jejich provádění je v současné době určitý deficit, který nicméně dosahuje, jak jste zde velmi dobře řekla, své vůbec nejnižší hodnoty. To je dobrá zpráva a musíme poděkovat všem těm, kteří jsou za provádění této směrnice v členských státech a v některých případech i v regionech zodpovědní. Mé poděkování patří rovněž mým kolegům z generálního ředitelství pro vnitřní trh.

Ta nepříliš dobrá zpráva se týká kvality provádění, kvality realizace, která je neuspokojivá. Musíme proto pracovat všichni společně, včetně Evropského parlamentu, včetně vnitrostátních parlamentů, včetně představitelů všech členských států. To je také účelem návštěv, které, jak jsem vám během slyšení zde v Parlamentu řekl, mám v úmyslu nyní vykonat – a již také konám – ve všech 27 hlavních městech, abych se zde osobně setkal z pověření příslušných ministrů s představiteli, kteří zodpovídají za provádění směrnic týkajících se vnitřního trhu, za rozpracování jednotlivých bodů této hodnotící zprávy a za zajištění fungování sítě SOLVIT, jak to zde velmi správně řekl pan Buşoi.

Z tohoto důvodu jsem také paní Thun Und Hohenstein řekl, že souhlasím s myšlenkou fóra; je to velmi dobrá myšlenka. Je třeba lidem umožnit, aby se setkávali zde v Parlamentu, aby se setkávali s Komisí, s vnitrostátními parlamenty a se všemi těmi, kdo v jednotlivých členských státech odpovídají za sdílení, hodnocení a předávání osvědčených postupů. Jsem opravdu pevně přesvědčen, že společná setkávání odpovědných osob mohou přinést užitek: shodu místo nátlaku, především shodu, vzájemnou důvěru a spolupráci.

Co se týče sítě SOLVIT, pan Buşoi poukázal na důležitost tohoto nástroje, který začíná dobře fungovat. V současnosti máme 1 500 případů, k jejichž řešení jsme přispěli formou spolupráce, usnesení nebo zprostředkování, podaných hlavně jménem občanů, ale také jménem velkého počtu podniků. Jak zde pan Buşoi správně poznamenal, síť SOLVIT umožňuje šetřit peníze i čas, a občané, spotřebitelé a podniky se tak mohou vracet zpět na svá místa, která zaujímají na jednotném trhu, aniž by se museli účastnit nesmírně zdoluhavých řízení kvůli řešení svého problému, které umožňuje, přináší a nabízí provedení toho či onoho ustanovení vnitřního trhu, které se jich týká.

Je to, řekl bych, stejný duch, ze kterého svou inspiraci čerpá i akční plán asistenčních služeb pro jednotný trh, plán SMAS, jehož cílem je poskytování lepších informací a lepších služeb občanům a podnikům. I zde došlo k pokroku. Tento plán umožnil propojení různých služeb a formulářů dostupných na internetu mezi sítí SOLVIT a Občanským rozcestníkem.

Jak to zde navrhovali vaši zpravodajové, domnívám se také já, že bychom – pod dohledem pana Dallioho – mohli vynaložit určité úsilí, že bychom měli vynaložit určité úsilí, abychom všechny tyto dokumenty, všechny

tyto výsledky, všechna tato sdělení prezentovali zároveň ve stejnou dobu a abychom tak tyto různé nástroje, které určují způsob provádění předpisů a směrnic týkajících se vnitřního trhu, mohli navzájem propojit a lépe koordinovat.

Jsem každopádně zastáncem koordinace v této její vylepšené podobě a chtěl bych zde stvrdit své osobní předsevzetí využívat co nejlépe těchto nástrojů k hodnocení a sledování toho, jakým způsobem je prováděno oněch 1 500 směrnic souvisejících s fungováním vnitřního trhu.

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedající, chci zde něco říci ke zprávě o těchto dvou velmi klíčových evropských politikách – hodnotící zprávě o spotřebitelských trzích a balíku předpisů týkajících se vymahatelnosti práv spotřebitelů – kterou zde představila paní Hedhová. Rád bych paní Hedhové poděkoval za její vynikající práci, kterou jako zpravodajka odvedla.

Spotřebitelská politika tvoří jádro všech hospodářských a sociálních výzev, před nimiž dnes stojíme. Vše je to o lidech. Informování spotřebitelé, kteří znají svá práva, vytvářejí poptávku po inovacích a konkurenčním prostředí, ale co je snad vůbec nejdůležitější, podaří-li se nám dosáhnout toho, aby vnitřní trh fungoval ve prospěch spotřebitelů, budeme mít v rukou trumf, který nám umožní navázat opět spojení s občany. Ústřední úloha spotřebitelské politiky se odráží v několika resortech. Kolegium bude každopádně pracovat v těsné součinnosti na tom, aby zajistilo, že přijatá pravidla budou převedena do podoby praktického užitku pro spotřebitele. Jsem zde dnes se svým přítelem Michele Barnierem, právě na znamení toho, jak těsná bude naše spolupráce. Takovýmto způsobem bude probíhat naše práce.

Spotřebitelské hledisko je třeba sledovat ve všech resortech a v celé Komisi budou přijata kritéria, která umožní měřit, jak dalece se nám daří nebo nedaří dosahovat pokroku. Hodnotící zpráva o spotřebitelských trzích slouží jako výstražný systém, který nám dává upozornění i tehdy, když vnitřní trh z hlediska spotřebitele selhává. Hodnotící zpráva slouží rovněž k monitorování pokroku dosaženého v integraci maloobchodní sféry vnitřního trhu ve prospěch spotřebitelů, malých a středních podniků a dalších maloobchodníků. Pomáhá rovněž sledovat, zda se členské státy v dostatečné míře zasazují o uplatňování nového spotřebitelského zákona a o informování, vzdělávání a posilování práv spotřebitelů.

Je-li řeč o uplatňování, těší mne, že Parlament sdílí názor Komise, která považuje za důležité, aby lidé svých práv, která mají na papíře, měli možnost dosáhnout i v praktickém životě. V tomto směru nás čeká ještě dlouhá cesta. Cílem sdělení z července 2009 bylo nalézt v rámci celé Evropské unie účinnější, použitelnější a důslednější způsoby uplatňování práv. Nyní je ho třeba převést do podoby konkrétních opatření. Jednou z priorit bude vystupňování úsilí o zvýšení účinnosti a použitelnosti našich přeshraničních sítí, které musí vyslat obchodníkům jasný signál, že v EU nenajdou žádné klidné útočiště, kde by mohli unikat stíhání. Totéž platí pro spolupráci s orgány třetích zemí. K dosažení tohoto cíle je nezbytné, aby vnitrostátní orgány zodpovědné za uplatňování zákonů měly k dispozici dostatečné množství lidí a prostředků. V těžkých dobách hospodářské krize jsou všechny veřejné služby pod tlakem úsporných opatření, ale šetřit na uplatňování práv spotřebitelů by bylo špatným způsobem hospodaření. Volné, otevřené a dobře regulované trhy podněcují konkurenci v kvalitě a ceně a vytvářejí konkurenční prostředí. Z toho pak mají prospěch nejen spotřebitelé, ale také hospodářství EU jako celek. Komise a Parlament by se svou společnou prací měly zasadit o zajištění toho, že tato zpráva jasně a hlasitě zazní ve všech členských státech.

Máme také v úmyslu pokračovat v dobře postupující práci na budování celoevropského systému koordinovaného uplatňování práv – tzv. urovnání (angl. sweeps). Při těchto urovnáních vyšlo nicméně najevo, že ani spojené snahy několika členských států nestačí. Potřebujeme řešení na celoevropské úrovni. Velmi rád proto přijmu vaši výzvu, abych provedl průzkum právního základu obsaženého ve Smlouvě a hledal způsoby, jak posílit ochranu spotřebitelů a především jak v tomto směru zvýšit schopnosti Komise, ale dosáhnout toho a vykročit touto cestou můžeme teprve tehdy, až budeme přesvědčeni, že tak vytvoříme přidanou hodnotu, která se spojí s prací na vnitrostátní úrovni.

Mám-li nyní přejít k otázce odškodňování, souhlasím s tím, že alternativní mechanismy řešení sporu mohou představovat levný, jednoduchý a rychlý způsob odškodnění spotřebitelů, aniž by přitom utrpělo dobré jméno podniků. Jeden z bodů této strategie se týká řešení kolektivních stížností. V tomto bodě se hodlám zasadit společně s místopředsedy Almuniou a místopředsedkyní Redingovou o to, aby Komise postupovala koordinovaným způsobem.

A nakonec chci říci, že počítám s vaší podporou, pokud jde o zajištění dostatečných prostředků pro období po roce 2013, kdy skončí platnost stávajícího spotřebitelského programu, prostředků, které umožní provádění ambiciózní spotřebitelské politiky a v neposlední řadě i další vydávání ještě důkladněji zpracované hodnotící zprávy. Zároveň s tím věřím i tomu, že se dokážeme vyrovnat se složitými výzvami dneška i zítřka a pracovat

ve vzájemném partnerství na tom, abychom využili veškerého potenciálu vnitřního trhu ve prospěch všech našich občanů.

Simon Busuttil, *zpravodaj ke stanovisku Petičního výboru.* – (MT) Jménem Petičního výboru jsem vypracoval stanovisko k síti SOLVIT, která má moji plnou podporu, protože je to způsob, jak pomáhat občanům, kteří narazili na problém. Rád bych se nicméně zastavil u jedné věci: u potřeby skutečné spolupráce všech zúčastněných stran, s nimiž přichází občan do styku. Jaké možnosti má občan, který narazí na problém? Může buď podat petici u Evropského parlamentu, jemuž tuto pravomoc přiznává článek 194 Smlouvy, může předložit stížnost Evropské komisi, nebo může podat stížnost v síti SOLVIT. Občan může rovněž žádat odškodnění prostřednictvím stížnosti k evropskému veřejnému ochránci práv, ale to bývá příčinou zmatků, jejichž výsledkem je to, že občan nebude pravděpodobně vědět, kde přesně se může odškodnění a pomoci domáhat. Vzhledem k tomu ve svém stanovisku jménem Petičního výboru vyzývám k tomu, aby všechny dotčené instituce více spolupracovaly a občan tak mohl přesně vědět, kde může žádat odškodnění.

Zuzana Roithová, *jménem skupiny PPE.* Vážení kolegové, páni komisaři, internetová služba SOLVIT funguje už osmým rokem a dokázala úspěšně vyřešit 83 % stížností občanů a podniků způsobených nesprávnou aplikací evropského práva v členských státech, a to do deseti dnů. V roce 2008 SOLVIT svým neformálním řešením předešel soudním sporům a škodám ve výši 32 milionů EUR.

Problém, který naše tři zprávy odhalují, má dvě roviny: především je to liknavost řady členských zemí, s jakou implementují evropské právo do národní praxe, a to manko je sto směrnic, které nemají plný účinek na vnitřním trhu. Víím, že to je malé procento, ale je to procento důležité. Za druhé je to velmi špatné využívání praktického nástroje SOLVIT. Např. v České republice je dobře odborně veden, ale jen 7 % registrovaných podnikatelů vůbec o této službě ví. Ve Francii je situace úplně nejhorší. Podle statistik má SOLVIT na starost jen jeden stážista.

Jsem ráda, že náš výbor podpořil i mé návrhy, které jsem jako stínová zpravodajka předložila, např. opatření na posílení odborné administrativní kapacity sítě SOLVIT v členských státech. Zejména však jde o propagaci sítě v řadách podnikatelů, expatriátů, různých asociací, v národních parlamentech a také tady. Upozorňuji, že je nutné, aby se SOLVIT propojil s jednotnými kontaktními místy i poradenskými službami, které provozuje Komise, a samozřejmě je důležité, aby Komise zajistila včasné informování všech zemí o problémech řešených sítí SOLVIT. Tyto analýzy by měla Komise uvádět ve výročních zprávách, a tím bychom samozřejmě měli zlepšit využitelnost sítě SOLVIT.

Jsem ráda, že náš výbor napříč politickým spektrem podpořil všechny tři zprávy v tak širokém rozsahu, a věřím, že je podpoří také plenární zasedání. Děkuji všem zpravodajům za odvedenou práci.

Evelyne Gebhardt, *jménem skupiny S&D.* – (DE) Pane předsedající, pane komisaři Barniere, pane komisaři Dalli, dámy a pánové, mluvíme zde dnes o vnitřním trhu, ochraně spotřebitelů a mobilitě lidí v rámci Evropské unie. To jsou v souvislosti s projednáváním těchto tří nástrojů klíčová témata a jim chci také věnovat největší pozornost.

Společné projednávání těchto tří témat je pro nás dnes velkou výhodou, protože hospodářství a práva spotřebitelů a zaměstnanců nestojí vůči sobě ve své podstatě něčím protikladným; musí naopak patřit k sobě navzájem. V této věci musíme do budoucna dosáhnout většího pokroku. A je proto také dobře, že se dnes koná tato společná rozprava.

Máme-li něco takového uskutečnit, musíme se především držet tří politických zásad. Zaprvé – a velmi dobře to zde již přede mnou vyslovil pan komisař Barnier – je třeba překonat protekcionismus, který je stále ještě velmi často patrný v postupu vnitrostátních vlád členských států. To je něco, čeho se musíme zhostit v každém případě, a je to na pořadu dne.

Druhá politická zásada spočívá v tom, že musíme zaručit vysoký stupeň ochrany práv spotřebitelů i zaměstnanců. Vnitřní trh jinak řečeno neznamená zrušení práv a neznamená ani deregulaci, nýbrž to, že bude na vysokém stupni zajištěna ochrana společných práv v těchto oblastech. Z tohoto důvodu nesouhlasíme s jedním odstavcem ve zprávě paní Von Thun Und Hohenstein. Týká se tzv. hodnotící zprávy o vnitřním trhu neboli test vnitřního trhu. To je špatný přístup. Vytváří dojem, že to jediné, na čem záleží, je fungování vnitřního trhu. To však není pravda. Musíme se ptát, jaké dopady budou mít právní předpisy Evropské unie na práva zaměstnanců a práva spotřebitelů. Tento pojem proto odmítáme, protože je to špatný pojem.

Zatřetí potřebujeme spolehlivé uplatňování těchto práv na evropské úrovni. K tomu potřebujeme systém kolektivního odškodňování, aby spotřebitelé nezůstali na tomto vnitřním trhu sami a bez pomoci, nýbrž byli schopni skutečně uplatňovat svá práva.

Robert Rochefort, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, předně mi dovoluji říci, že mne velmi těší, že tato výměna názorů na vnitřní trh a ochranu spotřebitelů byla dnes ráno uvedena jako rozprava prvořadého významu.

Vnitřní trh představuje, pane Barniere, v situaci hospodářské krize triumf, jehož musíme rozhodně využít. Tím asi nejdůležitějším hnacím pohonem v rámci vnitřního trhu je samozřejmě spotřeba, kterou bychom měli v krátkodobém horizontu podpořit. Nikoli ovšem spotřebu jakéhokoliv druhu. Potřebujeme takovou spotřebu, která bude brát ohled na budoucnost, to znamená takovou spotřebu, která bude v souladu s výzvami udržitelného rozvoje, zodpovědnou spotřebu, která se nesnaží prosazovat za všech okolností levné výrobky s tím, že tyto výrobky údajně zvyšují kupní sílu rodin, přestože se ve skutečnosti jedná o výrobky nižší kvality, vznikající za cenu téměř systematického přemisťování jejich výroby za hranice Unie. Víme, kdo jsou jejich hlavní oběti: spotřebitelé s nejnižšími příjmy, nejzranitelnější skupina spotřebitelů.

Máme-li posílit a podpořit rozvoj našeho vnitřního evropského trhu, musíme se zkrátka zasadit o obnovení důvěry mezi spotřebiteli a podniky, a to zejména distribučními podniky. Chtěl bych Komisi předat zcela jasnou zprávu. Ano, pane Dalli, budete mít naši podporu, ale pocítujeme přitom jisté znepokojení, které vyplývá z rizika spojeného se způsobem rozdělení vašich pravomocí. Máme obavu, že toto rozdělení povede k rozdrobení vaší odpovědnosti. Zároveň budeme pozorně sledovat, jestli skutečně pracujete společně koordinovaným způsobem. Očekáváme, že politiky Evropské unie budou brát zájmy spotřebitelů v duchu Lisabonské smlouvy skutečně v úvahu.

Dám vám jeden bezprostřední příklad, který spojuje nejen pana Bariera a pana Dalliho, ale také paní Redingovou. Je na čase začít sledovat provádění Zelené knihy o kolektivním odškodnění. Očekáváme od vás, že v této věci dojde k pokroku. Vy sám jste se o tom mimochodem, pane Dalli, zmínil, takže bych se vás rád zeptal, jestli už máte v této věci nějaký časový plán. Očekáváme od vás také, že přijdete s novou a specificky evropskou podobou kolektivního odškodňování, která bude předcházet všem nechalně známým případům zneužívání tohoto systému ve Spojených státech, že vymyslíme takový systém, ze kterého mohou mít prospěch všichni a který nebude protěžovat zájmy jedné strany na úkor té druhé.

Rád bych poblahopřál naší kolegyni poslankyni, paní Hedhové, za její zcela úplnou zprávu. Zvláštní pozornost bych chtěl věnovat tomu, nač i paní Hedhová ve své zprávě klade důraz, totiž na vzdělávání spotřebitelů, které má zásadní význam a které musí probíhat celý život, protože vzhledem k rychlému obměňování výrobků a stále sofistikovanějším marketingovým postupům se nejedná pouze o záležitost týkající se malých dětí, ale všech spotřebitelů bez rozdílu.

(Předseda řečníka přerušil.)

Závěrem bych rád řekl, že ukazatele, hodnotící zprávy, to vše je pěkné – a říkám to jako bývalý statistik a ekonom – nemohou však nahradit politickou vůli, která jediná nás může popohnat k dílu.

Heide Rühle, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, ráda bych navázala na to, co zde na začátku řekl pan Barnier o velkém významu vnitřního trhu v současné krizi. Tento jeho význam se tentokrát ukázal velmi jasně. Vnitřní trh však pochopitelně předpokládá, že mu občané budou důvěřovat. Jedině tak může správným způsobem fungovat. Tato důvěra dosud na mnoha úrovních chybí. To, čeho si jako poslanci při debatách v našich vlastních zemích často všímáme, je skutečnost, že v široké veřejnosti jsou tyto obavy z vnitřního trhu stále ještě velmi časté a že témata jako protekcionismus se setkávají s příznivým ohlasem, protože jsou to věci, s nimiž nepřicházejí pouze vlády, ale podporují je i mnozí občané. O to víc je pro nás tady v Parlamentu důležitější, abychom učinili vše, co je v našich silách, a posílili důvěru ve vnitřní trh. Klíčový význam pro to, abychom tohoto dosáhli, má samozřejmě spotřebitelská politika. Spotřebitelská politika umožňující vysoký stupeň ochrany spotřebitelů může zvýšit a zajistit důvěru lidí ve vnitřní trh. Musíme proto v této oblasti vynaložit ještě větší úsilí.

Těší nás, že oba komisaři jsou dnes tady. Jste si jistě vědomi toho, že i naše skupina se stavěla kriticky ke skutečnosti, že za spotřebitelskou politiku již neodpovídá jeden komisař, protože zpráva paní Kunevy byla velmi pozitivní. Těší nás proto, že zde od vás dostáváme jasný signál, že v této oblasti chcete spolupracovat. Obávám se, že rovněž, že v důsledku rozdělení odpovědnosti mezi několik komisařů bude ochrana spotřebitelů věnována nedostatečná pozornost. Věřím nicméně, že se nyní nejedná o pouze ojedinělý případ, nýbrž že s námi na této věci budete těsně spolupracovat, protože máme několik velmi důležitých problémů,

kteří je třeba vyřešit; stále je třeba například ještě dokončit debatu o otázkách hromadných žalob a kolektivního odškodnění a musí v této věci dojít k pokroku. Bude to mít samozřejmě velký význam pro zvyšování důvěry občanů.

Potřebujeme další nástroje, které budou jasnou zárukou toho, že občané jsou na vnitřním trhu chráněni. Síť SOLVIT je v tomto ohledu nástrojem velmi důležitým. Zprávu pana Bušioie proto z celého srdce podporujeme. SOLVIT, který dává příležitost k mimosoudnímu urovnání, vytváří důvěru ve vnitřní trh, přináší spotřebitelům lepší informace o vnitřním trhu, což je oblast, ve které mají orgány členských států velmi často nedostatky. SOLVIT je může v tomto ohledu důležitým a významným způsobem doplňovat. Letos jsem zpravodajkou pro rozpočet a pana Dalliho mohu ujistit, že rozpočtové otázky a vyčlenění prostředků na oblast spotřebitelské politiky budeme velmi pozorně sledovat. Oslovili jsme už Rozpočtový výbor a zdůraznili, že samozřejmě chceme, aby prostředky byly i nadále k dispozici, a že chceme, aby jich bylo k dispozici odpovídající množství. Můžete se v tomto ohledu spolehnout na naši podporu.

Mám-li to tedy ještě jednou shrnout, domnívám se, že celkem vzato vyslaly tyto zprávy velmi důležitý a velmi dobrý signál. Mají sice naši podporu, v jednom bodě však vidíme důvod ke kritice. Jedná se o test vnitřního trhu, který považujeme za poněkud jednostranný. Směrnice, které máme v úmyslu přezkoumat, je nutno přezkoumat z více různých hledisek. Takovým velmi důležitým hlediskem je udržitelnost a stejně tak i sociální otázky. Má-li dojít k přezkumu, nesmí být zaměřen na pouhý jeden aspekt vnitřního trhu. Musí být komplexní. Patřícnou pozornost je v tomto ohledu třeba věnovat i otázce subsidiarity. Jednostranné zaměření na test vnitřního trhu proto považujeme za nešťastné. V zásadě však přístup zpravodaje podporujeme, a to i co se týče testu vnitřního trhu, a budeme hlasovat ve prospěch zprávy.

Adam Bielan, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, proces budování společného trhu založený na čtyřech svobodách – volném pohybu osob, zboží, kapitálu a služeb – je stále ještě procesem nedokončeným, zvláště pokud vezmeme v úvahu čtvrtou z uvedených svobod, volný pohyb služeb, a je zde třeba vykonat stále ještě hodně práce. Je to proces nesmírně důležitý, zejména pak v době hospodářské stagnace a v situaci hospodářské krize, kterou nyní v Evropě zažíváme. A právě v době zpomalení hospodářského růstu bychom měli mluvit o přínosech společného trhu a snad se i dočkáme politické vůle, k níž zde vyzýval pan Rochefort.

Rád bych z tohoto důvodu poblahopřál předsednictvu Evropského parlamentu za to, že si uvědomuje význam této záležitosti a že se rozhodl zařadit na pořad tohoto zasedání Parlamentu rozpravu o těchto třech zprávách jako rozpravu prioritní. Mé poděkování a blahopřání patří rovněž panu Harbourovi, předsedovi Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů za to, jak účinné snahy v tomto směru vyvinul. Rád bych také poblahopřál všem třem zpravodajům za jejich velmi důležité tři zprávy. Nemohu ovšem opominout jistou absurditu. Na plenární schůzi dnes projednáváme zprávu paní Thunové – a rád bych dodal, že je to zpráva vynikající – je to však zpráva o hodnotící zprávě o vnitřním trhu za rok 2008. Komise nicméně před pár dny uveřejnila hodnotící zprávu o vnitřním trhu za rok 2009. Domnívám se, že je to o důvod víc k tomu, aby Komise v budoucnu uveřejňovala všechny čtyři důležité zprávy, které sledují fungování vnitřního trhu, ve stejnou dobu. Hodnotící zpráva o vnitřním trhu, hodnotící zpráva o spotřebitelských trzích, zpráva o síti SOLVIT a Občanský rozcestník se koneckonců týkají všechny jedné a té samé věci, a měli bychom je mít proto všechny najednou.

Rád bych konečně také vyjádřil svou podporu dvěma hlavním návrhům, které zpráva paní Thunové obsahuje. Plně podporuji jak návrh na pořádání každoročního fóra o vnitřním trhu, tak ještě důležitější návrh povinného testu, tzv. testu vnitřního trhu, který by se měl provádět se všemi budoucími návrhy Evropské komise.

Kyriakos Triantafyllidis, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Pane předsedající, podle určitého názoru, který stvrzuje Lisabonská smlouva i postoj samotné Komise, je v současnosti naléhavě zapotřebí, aby se spotřebitelská politika zaměřila na zajištění zdravého trhu, na kterém se budou moci spotřebitelé pohybovat s pocitem bezpečí a důvěry.

Tato úvaha se zakládá na skutečnosti, že budou-li se spotřebitelé na trhu cítit dobře a bezpečně a bude podporován přeshraniční obchod, zvýší se konkurence a spotřebitelé budou mít možnost většího výběru zboží a služeb za konkurenční ceny.

My s tímto postojem a s názorem, že účinněji fungující a pružnější spotřebitelský trh je základním činitelem, na kterém závisí konkurenční prostředí a blahobyt občanů, nesouhlasíme. Hospodářská krize dokazuje, že se musíme řídit ohledem na konkrétní podmínky toho kterého státu a nikoli dogmaticky uplatňovat stále jedno a totéž pravidlo, pravidlo neomezené konkurence. Jsme toho názoru, že mezi konkurencí a blahobytem občanů neexistuje tak těsná provázanost, protože konkurence přináší spíše výhody společností, což je patrné z toho, že z poklesů cen neměli spotřebitelé prokazatelně doposud žádný užitek.

V zájmu chudších tříd a společnosti jako celku musí existovat cenová regulace základních potravin. Jediná politika, která může konsolidovat a zvýšit úroveň ochrany spotřebitele, je politika zaměřená na člověka a jeho blahobyt, nikoli na zvyšování konkurence.

S ohledem na to tedy souhlasíme s hodnoticí zprávou, která zaznamenává a vyhodnocuje spokojenost evropských spotřebitelů s hladkým fungováním trhu, na druhé straně bychom se však neměli odchylovat od podstaty a cíle, jímž není nic jiného než uskutečňování vnitřního trhu orientovaného na potřeby lidí, jehož středobodem je blahobyt člověka a nikoli čísla. Hodnoticí zprávu o spotřebitelských trzích chápeme jako nástroj k zaznamenávání míry spokojenosti spotřebitelů v určitém konkrétním rámci a v určitém konkrétním čase. Toto hodnocení a tyto záznamy však samy o sobě, pouze na základě toho, že přispějí k větší sebedůvěře spotřebitelů a jejich pocitu bezpečí, nemohou přinést občanům větší blahobyt.

Každé hodnocení lze navíc provádět jen na základě vyčíslitelných sociálních cílů. Upozorňujeme rovněž na to, že hlavním cílem hodnoticí zprávy je zaznamenávání stížností spotřebitelů, ale že je třeba zdůraznit i potřebu opatření na předcházení neoprávněného obohacování.

Oreste Rossi, jménem skupiny EFD. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, předmětem naší dnešní diskuse jsou tři opatření, která se týkají zdraví a ochrany spotřebitelů, pro která jsme již hlasovali ve výboru a pro která budeme hlasovat i na plenární schůzi.

Stojíme na straně občanů, kterým až příliš často přinášejí rozhodnutí evropských orgánů škodu: mám na mysli rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, jímž byla popřena svoboda vystavovat krucifix; neschopnost účinně řešit problém ilegálních přistěhovalců; nekonečný zástup lidí ze třetích zemí, kteří berou práci našim lidem; zdráhavý postoj k poskytování náležitých informací, z nichž by se spotřebitelé mohli dozvědět, co kupují a jakého původu jsou dané potraviny.

Zpráva paní Hedhové považuje za důležité hledisko evropských občanů, kteří ve své každodenní zkušenosti přicházejí na výhody i nevýhody vnitřního trhu, a zdůrazňuje správnost jmenování komisaře pro záležitosti spotřebitelů, k němuž došlo v roce 2007. Zpráva rovněž poukazuje na nezbytnost harmonizace institucí pověřených v jednotlivých členských státech dohledem a monitorováním a stejně tak i institucí ve třetích zemích.

Zpráva paní Von Thun Und Hohenstein kritizuje některé v minulosti přijaté postoje a vyzývá ke společné odpovědnosti členských států a Komise.

Bužoiova zpráva se zabývá sítí SOLVIT, která byla vytvořena Komisí s cílem poskytovat občanům a podnikům bezplatnou pomoc při uplatňování jejich práv v rámci Unie, zejména v případech sporu. Kritizuje také některé funkční nedostatky této sítě a staví se ve prospěch lepší informovanosti občanů a podniků, kteří často vůbec nevědí, že tato instituce existuje. Naší první starostí jako zákonodárců musí být občané a spotřebitelé.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, významným přínosem sítě SOLVIT by mohla a také měla být větší transparentnost při vymáhání a uplatňování osobních a občanských práv v rámci vnitřního trhu. Internetová síť SOLVIT pro řešení problémů je založena na pragmatickém přístupu, který bez nadměrné byrokracie slouží občanům i podnikům.

Ze zprávy za rok 2009 nicméně vyplývá, že téměř 40 % otázek občanů se týkalo podmínek získání trvalého pobytu v některé jiné zemi EU. Vnucuje se tak otázka, dochází-li k uplatňování pobytových práv transparentním způsobem.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dnes budeme hlasovat o zprávě z vlastního podnětu o ochraně spotřebitelů, velmi důležitém nástroji, který je jednou z věcí, za které musím poděkovat zpravodajce paní Hedhové, a také ostatním zpravodajům musím poděkovat za skvělou atmosféru, ve které se nám dařilo spolupracovat.

V řadě bodů mezi námi panovala naprostá shoda a na těch dalších budeme, jak doufám, budeme mít ještě možnost v budoucnu dále pracovat: jedná se, konkrétně řečeno, o hodnoticí zprávu o evropských spotřebitelských trzích, což je nástroj, který propaguje Evropská komise, nástroj velmi důležitý, který však podle mého názoru dosud nepřináší normalizované údaje, na jejichž základě by se lidé mohli jasně rozhodovat. Kdybychom měli podnik a rozhodovali se o budoucnosti naší společnosti na základě nepřesných údajů, mohli bychom se ocitnout v úpadku. Věřím proto, že v budoucnu budeme mít možnost pracovat na databázi, která lidem umožní jasné rozhodování.

Musíme vzít také v úvahu, a to i v případě této zprávy, že břemeno, kterým jsou spotřebitelé zatíženi, je nemalé, ale podle mého názoru i názoru skupiny bude v budoucnu třeba dosáhnout, domnívám se, lepší rovnováhy, protože evropští občané nejsou pouze spotřebitelé, ale také zaměstnanci společností, které svou činnost provozují na vnitřním trhu. Musíme mít proto vždy na paměti rovnováhu mezi těmi, kdo poskytují služby a kdo poskytují zboží a samotnými spotřebiteli, protože to je naším cílem.

Informovaný spotřebitel je svobodný spotřebitel – takže jakákoliv iniciativa zaměřená na poskytování dalších informací je vítána – ale odmítli jsme školní programy, protože se nesmíme stavět na místo spotřebitele, kteří sami musí uplatnit svoji svobodnou volbu, a jsme toho názoru, že tím prvním, od koho by se dětem mělo dostat spotřebitelského vzdělání, jsou jejich rodiče. Jsou to ostatně také rodiče, kdo rozhoduje o tom, co jejich děti konzumují, zejména v době, kdy jsou ještě malé.

Pokud jde o dospělé spotřebitele, je pravda, že ti se někdy mohou pomocí příslušných zákonných prostředků bránit jen velmi obtížně, a proto jsme také zastánci mimosoudního odškodnění, ale domníváme se, že obzvláště v dobách krize bude místo zvyšování počtu veřejných ochránců práv spotřebitelů lépe vynaložit větší úsilí na zajištění dobrého fungování toho, co už existuje.

Má poslední poznámka se týká služeb poskytovaných veřejnou správou. Mrzí mne, že nebyla náležitě zohledněna skutečnost, že spotřebitel se může obracet i na veřejnou správu, obce, orgány, kraje, ba dokonce i státy. Doufám, že toho v budoucnu budeme schopni udělat více, protože možnost ochrany musí mít spotřebitelé i ze strany těchto špatně fungujících služeb, které poskytuje veřejná správa.

Liem Hoang Ngoc (S&D). – (FR) Pane předsedající, paní předsedkyně, děkuji paní Von Thun Und Hohenstein za její svědomitou práci a celkovou kvalitu její zprávy.

Jako stínového zpravodaje Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu mne těší, že na základě hlasování ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů bylo možné začlenit do konečného znění zprávy řadu myšlenek, které jsme tam chtěli mít.

Zprvce se jedná o potřebu přijetí kvalitativnějšího přístupu k provádění hodnotící zprávy o vnitřním trhu, která umožní zjistit příčiny deficitu v počtu provedených směrnic. Nepodceňujeme užitečnost statistických údajů ani tlaku, který vytváří označování dobrých a špatných žáků EU, Komise by si však podle našeho názoru měla klást náročnější cíle a snažit se o to, aby se tato hodnotící zpráva stala nástrojem, který by byl koncipován tak, aby umožnil pochopit potíže, na něž členské státy v rámci prováděcího procesu narážejí. A to tím spíše, že, jak všichni víme, deficit v počtu provedených směrnic nemusí být způsoben neochotou členských států, ale často také spíše průměrnou kvalitou evropských právních předpisů, k jejichž provedení má dojít.

Druhým aspektem, na který jsem se chtěl zaměřit, je potřeba posílit v době provádění těchto právních předpisů dialog mezi Komisí a členskými státy. Čím větší informační výměna bude směrem ke zdroji probíhat, tím větší bude také možnost předcházení rizika, že k provedení nedojde nebo že provedení bude nesprávné.

Jeden bod této zprávy nicméně představuje problém: týká se to odstavce 10, který původně nebyl součástí návrhu zprávy paní Von Thun Und Hohenstein. V tomto odstavci se navrhuje vytvoření testu vnitřního trhu, který by musely splnit všechny nově navrhované právní předpisy. Jsme rozhodně proti tomu, protože takový test je podle našeho mínění v lepším případě bezdůvodný, v horším nebezpečný.

Zjišťování překážek vnitřního trhu probíhá již v rámci studií dopadů, které Evropská komise provádí v souvislosti s každým novým legislativním návrhem. Nechceme, aby tento test vnitřního trhu sloužil jako záminka k brzdění sociálního a environmentálního pokroku. Za daných okolností s tím nemůžeme souhlasit.

Jürgen Creutzmann (ALDE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři Barniere, pane komisaři Dalli, skutečnost, že tu dnes diskutujeme o třech zprávách z vlastního podnětu o ochraně spotřebitelů a vnitřním trhu je dokladem toho, že přes veškeré úspěchy, kterých bylo v této oblasti dosaženo, zbývá ještě mnohé zlepšit. Provádění směrnic o vnitřním trhu ze strany členských států se sice v průměru hodně zlepšilo, sedm členských států nicméně nesplnilo cíl stanovený Komisí, který ukládá snížit deficit v počtu provedených směrnic o vnitřním trhu na 1 %.

Hlavní problém však souvisí spíše s uplatňováním práva EU nežli s jeho prováděním. V případě porušení smluvní povinnosti ze strany členských států trvá v průměru 18 měsíců – řečeno jinými slovy stále příliš dlouho –, než splní rozsudek Evropského soudního dvora. Je to patrné ze současné hodnotící zprávy o vnitřním trhu a skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu to považuje za nepřijatelné. Tento deficit bude zdrojem problémů pro občany a především pak pro malé a střední podniky, které jsou závislé na

jednotných pravidlech vnitřního trhu, ale když chtějí svou činnost provozovat na opačné straně hranice, potýkají se nečekanými byrokratickými překážkami, které je stojí spoustu času.

Velmi proto záleží na dalším rozvoji sítě SOLVIT. SOLVIT je internetová síť pro řešení problémů na základě pragmaticky orientované spolupráce členských států, jejímž cílem je řešení problémů, k nimž došlo v důsledku nesprávného uplatnění pravidel vnitřního trhu ze strany orgánů veřejné správy. Všechny členské státy musí centra sítě SOLVIT finančně zajistit a poskytnout pro ně odpovídajícím způsobem školený personál. Skupina ALDE důrazně vyzývá k tomu, aby lidé byli o fungování sítě SOLVIT v jednotlivých členských státech více informováni, a usnadnilo se tak přeshraniční obchodování s jejich produkty a službami. K tomu je třeba zorganizovat za účasti příslušných sdružení rozsáhlé informační kampaně a zřídit jednotný, snadno srozumitelný a snadno vyhledatelný internetový portál, jehož prostřednictvím bude možno podávat veškeré stížnosti.

Malcolm Harbour (ECR). – Pane předsedající, jako předseda Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů musím s velkým potěšením především konstatovat, že si všichni velice vážíme toho, že pan komisař Barnier a pan komisař Dalli jsou tu dnes s námi, což kvitovala i řada mých kolegů, a dále bych chtěl také podotknout, že je to pro Parlament, myslím, pozoruhodná příležitost.

Máme zde výbor, který dal dohromady tři zprávy z vlastního podnětu zaměřené na sledování a provádění klíčových legislativních nástrojů a jak jste zde vy, pane komisaři Barniere, řekl, váš úspěch nebude posuzován pouze a zcela počtem legislativních návrhů, které předložíte, nýbrž také tím, jak dobře fungují.

Myslím, že se jedná o skutečně významný počín, na jehož dalším vývoji bude potřebná účast všech výborů tohoto parlamentu. Zvláště pak chci poděkovat všem koordinátorům z tohoto výboru, kteří se společně se mnou zasadili o zdárný průběh naší práce a také o zapojení vnitrostátních parlamentů do pořádání fór vnitrostátních parlamentů.

Velmi bych si přál, aby se nám podařilo uspořádat širší fórum pro vnitřní trh, jak zde o tom mluvili oba komisaři, ale chtěli bychom, abyste své zprávy podávali ve stejnou dobu, tak aby se toto skutečně důležité téma stalo v Parlamentu každoroční událostí.

Je, myslím, vcelku příznačné, že z vytváření společného trhu zůstal – když se podíváme do návrhu EU 2020 – jen odstavec, ve kterém se mluví o chybějících člancích a dokončování sítí. Věřím, že se všichni mí kolegové shodnou na tom, že je to naprosto nepřijatelné. Iniciativa EU 2020 se na členské státy obrací s výzvou, aby přispěly, a také od zpravodajů (kterým za jejich zprávy velice děkuji) jsme zde již slyšeli o tom, že členské státy musí přispět k dobudování jednotného trhu.

Toto musí být iniciativa prvořadého významu a nikoli jen nějaká součást iniciativy EU 2020 a já doufám, že vy oba nám pomůžete zajistit, aby se z ní během několika příštích týdnů takováto iniciativa skutečně stala.

Trevor Colman (EFD). – Pane předsedající, budu dnes dopoledne první, kdo si dovolí nesouhlasit. Tyto zprávy jsou oddány myšlenkou a podpoře provádění právních předpisů EU týkajících se ochrany spotřebitelů v členských státech a sledování procesu integrace trhů, o kterém se bude napříště podávat každoroční zpráva.

Jedním z jejich hlavních doporučení je zavedení hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích, která se bude týkat takových věcí, jako jsou stížnosti, ceny, spokojenost, změny dodavatelů a bezpečnost, a k tomu ještě celé spousty dalších dlouhodobých ukazatelů. Komise má v úmyslu provádět hloubkovou analýzu takzvaných problematických odvětví, jež tato hodnotící zpráva odhalí.

Tato byrokratická síť vzájemně provázaných donucovacích prostředků a samoúčelných regulačních opatření bude pro britský drobný maloobchod znamenat totéž, co znamenala společná rybářská politika pro britský rybářský průmysl: bude to jeho zhouba.

Živnostníci se tak stávají opět terčem byrokratických zásahů a obětí nadbytečných právních úprav, které jim budou přinášet jen samé nevýhody. Jakkoli jsou tyto návrhy dobře míněny – a já jsem si jist, že jsou dobře míněny – jsme opět tam, kde jsme byli: u dalšího zoufalého pokusu EU o řešení problému.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, s radostí podporuji všechny rozumné příspěvky mých kolegů poslanců – s výjimkou toho posledního –, a rád bych proto přešel rovnou k těm nejdůležitějším bodům.

Zpráva paní kolegyně Von Thun je velmi zdařilým příkladem toho, jak můžeme dát jakožto Evropský parlament najevo, že to s prováděním toho, o čem jsme společně s Radou rozhodli, myslíme vážně, a toto provádění je úkolem členským států. Jakožto Parlament proto spolu s Komisí musíme v příštích letech věnovat větší pozornost tomu, abychom zajistili, že se toto provádění podaří opravdu úspěšně uskutečnit.

Druhá věc, která v souvislosti s touto zprávou vychází jasně najevo, spočívá v tom, že do budoucna nemůže fungovat rozdělení úloh tak, jak si to zřejmě představují socialisté, že oni sami budou mít zásluhy za všechno dobré, čeho se podaří dosáhnout v zájmu ochrany spotřebitelů a ochrany zaměstnanců, zatímco Komise bude dohlížet na fungování vnitřního trhu.

Přednesli jsme proto žádost, kterou tato zpráva zohledňuje v podobě testu vnitřního trhu, abychom si dali dohromady všechny podstatné prvky vnitřního trhu, které na něm považujeme za důležité, všechno to, co spotřebitelé chtějí a podnikatelé potřebují, a prováděli jejich jednoznačné vyhodnocení.

Nechceme rušit práva zaměstnanců, nýbrž chceme, aby si tito zaměstnanci byli schopni kupovat výrobky, o které stojí. Nechceme přidělovat problémy v sociálních strukturách členských států, ale chceme, aby tyto sociální struktury připravit na budoucnost. Předpokladem toho je dosažení rovnováhy, kterou musí Parlament hledat ve spolupráci s Komisí. Nesmí to dopadnout tak, že Komise bude zodpovědná za problémy, kdežto Parlament bude slibovat dobrodiní.

Zadruhé: ze zprávy paní Hedhové, k níž podobně jako k oběma zbývajícím zprávám, o kterých zde byla řeč, velmi významnou měrou přispěli stínoví zpravodajové, je zřejmé, že musíme přikládat stejně velký význam jak důvěře spotřebitelů, tak důvěře podnikatelů. To bude úkolem do budoucna, jehož řešení lze hledat pouze v tom, že vnitřní trh se stane dlouhodobě sledovaným cílem, že se zastaví štěpení generálních ředitelství a politických přístupů a že vnitřní trh začne být skutečně chápán jako velký cíl evropského projektu, který jsme v posledních letech poněkud zanedbávali.

Velmi mne těší, páni komisaři, že jste dnes oba tady a že si tento podnět pro příštích pět let odnesete s sebou do Komise.

Catherine Stihler (S&D). – Pane předsedající, ráda bych poděkovala komisařům i zpravodajům. Byla jsem stínovou zpravodajkou ohledně sítě SOLVIT a na toto téma bych se také chtěla jménem své skupiny, skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, soustředit.

SOLVIT je skvělá myšlenka a myslím, že pan komisař Dalli ji výstižně vyjádřil, když řekl, že to je celé o lidech. V jejím středu je občan a jejím cílem je pomáhat těm, kdo narazili na překážky a problémy, které vytvořila EU, a vyřešit tyto problémy do 10 týdnů. Je mi jasné, že taková představa – „já jsem z vlády a chci vám pomoci“ – spoustu lidí odradí, ale SOLVIT je ve své podstatě síť, která funguje v 27 členských státech a která je tu přesně od toho: aby pomáhala.

Ráda bych, aby tu zazněla slova uznání, která patří všem těm, kdo v členských státech pracují ve střediscích sítě SOLVIT. Zrovna v minulém roce jsem se setkala s malým pracovním týmem, který zajišťuje chod střediska SOLVIT ve Spojeném království. Způsob, jakým středisko SOLVIT ve Spojeném království pracuje, je vzorem toho nejlepšího postupu, protože se snaží používat model SOLVIT+, nabízející větší možnosti pomoci podnikům a jednotlivcům, kteří se na ně obrací s nějakým problémem. Tým je součástí Evropského regulačního odboru v rámci Oddělení pro obchod a průmysl. Prostřednictvím jednoho z mnoha svých pozměňovacích návrhů jsem se snažila zajistit, aby střediska měla bez výjimky v celé EU vhodné personální obsazení.

Pane komisaři Barniere, v prosinci jsem zde ve sněmovně mluvila o problémech sítě SOLVIT, když jste tu byl přítomen, a zmínila jsem se tehdy, že ve vašem vlastním členském státě, jak nám bylo na podzim ve výboru řečeno, vede středisko sítě SOLVIT nějaký praktikant. Členové výboru z toho byli zděšeni. Mohu se vás zeptat stejně tak jako v prosinci, zda se situace již změnila? A pokud tuto informaci sněmovně nejste schopni poskytnout, mohu vás požádat, abyste to vysvětlil? Dobré personální obsazení středisek SOLVIT je velmi důležité.

Vnitřní trh je středobodem toho, co nás spojuje. Je důležité, aby naše legislativa byla jednoznačnější a její výklad pro členské státy jednodušší, neboť jedině tak lze dosáhnout toho, že vnitřní trh bude fungovat naprosto hladkým způsobem a spotřebitelé budou moci využívat jeho výhod v podobě dobrých cen a vysoké kvality.

A na závěr několik otázek. Proč nemáme v Evropském parlamentu den sítě SOLVIT? Proč nemáme ve všech výkladech našich kanceláří ve volebních obvodech plakáty propagující SOLVIT? Co můžeme udělat pro to,

abychom informovali všechny vnitrostátní politiky a jejich politické kanceláře o přínosech sítě SOLVIT? Věřím, že my všichni budeme síť SOLVIT i nadále podporovat a pomáhat tak lidem, které zde zastupujeme.

Morten Løkkegaard (ALDE). – (DA) Pane předsedající, jako stínový zpravodaj jsem se zabýval zprávou o hodnotící zprávě o vnitřním trhu, a na tuto zprávu se chci proto také soustředit. Máme se dnes v tomto směru proč radovat. Všichni se dnes asi shodneme na tom, že tyto hodnotící zprávy plní svou úlohu kromobyčejně dobře. Představují velký úspěch v oblasti zcela zásadního významu, a trávám si proto předpokládat, že se asi všichni shodneme na tom, že si zaslouží větší podporu. S radostí také pozoruji, že sociální demokraté, jak se zdá, již zjistili, že není příliš rozumné hlasovat v tomto případě za každou cenu proti. Co se týče toho slavného testu, který byl navržen, my ve skupině Aliance liberálů a demokratů pro Evropu tento návrh přirozeně podporujeme; máme ostatně určité potíže s chápáním toho, co je vlastně podstatou onoho mírně defenzivního argumentu namířeného proti tomuto návrhu. K tomu se nicméně můžeme ještě vrátit. Chci zde jen na obecné rovině poznamenat, že je vynikající, že tyto návrhy i zprávy byly jinak přijaty s tak širokým souhlasem.

Chci se zde zaměřit na pár podle mého názoru dobrých věcí, které se staly součástí zprávy. Zaprvé jsme se úspěšně zaměřili na potřebu větších pravomocí pro státní správu členských států, a to nejen na vnitrostátní, ale i regionální a místní úrovni. Mám za to, že jeden z problémů těchto hodnotících zpráv spočívá v tom, že tu chybí ještě některé pravomoci, které potřebujeme k tomu, abychom věci uvedli skutečně do chodu. Je proto dobře, že se to stalo součástí zprávy.

Další dobrou věcí je důraz na uplatňování práva. Střediska sítě SOLVIT si vysloužila již hodně chvály a mají mou podporu. Jak zde zmínila moje předřečnice, skutečně bychom mohli v Parlamentu vyhlásit Den sítě SOLVIT. Mám za to, že v současnosti největší problém sítě SOLVIT spočívá v tom, že není dostatečně známá. Je skutečně zapotřebí, aby se SOLVIT dostal do popředí pozornosti, a to v mnohem větší míře, než je tomu v současné době – což souvisí s mým posledním bodem, ve kterém bych chtěl zdůraznit, že se jedná o problém komunikace, jak se to ostatně jasně říká i ve zprávě. Musíme skutečně zajistit, abychom přitáhli zájem tisku a zbytku veřejnosti, a zajistit, abych se oblastem, jako je SOLVIT a hodnotící zprávy, věnovalo mnohem více pozornosti.

Na obecné rovině bych jménem své skupiny chtěl říci, že své hlasy jsme na podporu této zprávy propůjčili s velkou radostí a samozřejmě věřím, že Komise – a vzpomínám si...

(Předsedající řečníka přerušil.)

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Pane předsedající, dámy a pánové, já bych možná na úvod chtěl říct, co tady, v tomto sále zmíněno nebylo, a to, že určitě stojí za to poděkovat paní komisařce Kunevě. Stejně jako všichni ostatní kolegové jsem rád, že tady dnes sedí oba dva komisaři, jak pan Dalli, tak pan Barnier, který před svým jmenováním seděl s námi ve výboru.

Já osobně jsem se setkal s kolegy, kteří mají na starost SOLVIT v České republice. Je potřeba říct, že je to určitě velice dobrá záležitost pro vnitřní trh, nicméně je potřeba zmínit rozdílnost přístupu v jednotlivých zemích. Důležitý je tam určitě i přeshraniční prvek a věřím, že oba komisaři přispějí k otevírání přeshraničního spotřebitelského trhu a zejména k odbourávání bariér v podobě různých národních výjimek a že se tak dosáhne úplné harmonizace spotřebního trhu.

Osobně si myslím, že otevření přeshraničního trhu přinese větší konkurenci a v konečném důsledku poslouží jako účinný nástroj v boji proti hospodářské krizi, ve které se dnes nacházíme.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedající, páni komisaři, dámy a pánové, vezměme za své prohlášení pana komisaře Barniera, které pronesl při svém slyšení, a přičiňme se o to, aby se vnitřní trh stal naším přítelem. Máme-li vzít tento úkol vážně, musíme se přičinit o to, aby se z vnitřního trhu stal trh domácí. Podaří-li se nám dosáhnout toho, že se vnitřní trh stane trhem domácím, dosáhneme tím také toho, že se stane skutečnou součástí života občanek a občanů Evropské unie, prostorem jejich života. My jsme Evropa! Stane se prostorem jejich života, nikoli jejich domovem, v tom je určitý rozdíl.

Vnitřní trh se stále ještě tvoří. Má v sobě stále ještě velký, dosud nerozvinutý potenciál. Komise musí označit všechny překážky a navrhnout opatření k jejich odstranění. Euro a vnitřní trh jsou naší nejúspěšnější odpovědí na globalizaci, a to jak směrem ven, tak i dovnitř. Silnými stránkami vnitřního trhu jsou kvalifikovanost evropských občanů a občanek a malé a střední podniky, které tvoří 90 % hospodářství. Ve všech členských státech proto musí co nejrychleji dojít k provedení aktu o drobném podnikání (Small Business Act). Učíme z tohoto aktu značku vnitřního trhu! Nicméně 80 % hospodářství v Evropské unii je financováno z úvěrů a

pouze 20 % z kapitálového trhu. To musíme mít na paměti při vytváření nových právních úprav finančního trhu.

Třetí silnou stránkou je konkurenceschopné exportní hospodářství. Jsou zde také určitá napětí, která musíme být schopni zvládnout: horizontální přístup a proti tomu zájmy jednotlivých odvětví, čtyři svobody a proti tomu různé sociální poměry, různá úroveň dovedností, především v oblasti daní, vzdělávání a výzkumu a udržitelné sociální hospodářství, k jehož provádění ještě nedošlo. Potřebujeme středisko, kde budou moci podniky i spotřebitelé na jednom místě získat všechny potřebné informace související s ochranou na vnitřním trhu.

Fórum pro vnitřní trh a společná rozprava o těchto třech zprávách, která se bude konat každoročně ve stejný den, se pro nás stane příležitostí k tomu, abychom si kladli všechny tyto otázky a pracovali na tom, aby se vnitřní trh stal pro všechny občany a občanky jejich trhem domácím.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Pane předsedající, páni komisaři, vážení kolegové. Těší mne, že se zde mohu v rámci této rozpravy, která má zvláštní prioritu, vyjádřit k těmto třem zprávám týkajícím se každodenního života občanů. Ráda bych navíc také poblahopřala našim zpravodajům k jejich práci a zmínila se zde zejména o síti SOLVIT.

Tato síť existuje již osm let, bylo díky ní úspěšně vyřešeno již množství problémů, a přesto je naprosto neznámá. Kolikrát jsem již musela lidi odkazovat na tuto síť, o jejíž existenci neměli sebemenší ponětí, přestože by tento nástroj mohl posílit obraz Evropy ochraňující práva občanů.

Dlužno připustit – a jsem velmi ráda, že pan Barnier je zde – že chápu, proč vláda mé země se ve skutečnosti příliš nezasazuje o propagaci této sítě. Ve Francii, v zemi, která má 60 milionů obyvatel a která je z hlediska počtu případů zaznamenaných v roce 2009 druhá v pořadí, má v současnosti, v roce 2010, síť SOLVIT na starosti jeden jediný stážista a tomu by se asi jen stěží dařilo zvládnout zvyšující se počet případů.

Podíl vyřešených případů je až překvapivě dobrý, ale časové lhůty jsou hrozné, v průměru 15 týdnů před projednáváním případu, což je o pět týdnů více, než je přípustné maximum.

Ráda bych proto požádala Komisi a členské státy o přidělení skutečných finančních a lidských zdrojů a o provedení velkých informačních kampaní, zaměřených zejména na podniky, z jejichž strany nebylo v roce 2009 podáno o nic více případů než v roce 2004.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, rád bych poděkoval dotýcným zpravodajům za jejich konstruktivní práci. Navzdory svým nedostatkům je vnitřní trh EU velkým úspěchem a kritika pana Colmana je pro mě těžko pochopitelná. Cílem vnitřního trhu je nabídnout spotřebitelům široký výběr vysoce kvalitního zboží a služeb za dobré ceny a zároveň s tím zaručit slušnou úroveň ochrany spotřebitelů. Domnívám se proto, že bychom měli usilovat o úplnou harmonizaci práv spotřebitelů a vysokou míru jejich ochrany, tak aby spotřebitelé skutečně mohli využívat výhod vnitřního trhu. To má svůj zvláštní význam i s ohledem na stále větší rozvoj přeshraničního a elektronického obchodování.

Jsem přesvědčen, že hromadné žaloby se mohou stát účinným prostředkem pro posílení pozice evropských spotřebitelů – ovšem nikoli na základě amerického, nýbrž evropského modelu. V tomto směru už musíme přestat váhat a odhodlat se konečně k činu. Těší mne, že to pan komisař Dalli bere za své.

Všichni víme, že většina pracovních míst v současnosti vzniká v odvětví služeb. Je proto důležité, aby v EU odvětví služeb skutečně existovalo a podnikatelé i spotřebitelé zde měli volné pole působnosti, a to nejen uvnitř svého státu, ale v rámci celého vnitřního trhu. Potřebujeme fungující trh služeb v oblasti zdravotní péče. Výsledkem bude lepší péče, větší svoboda volby a kratší čekací doby. V současné době jsme v situaci, kdy neexistují téměř žádná pravidla, a já se spoléhám na pana komisaře Dalliho, že se tím bude zabývat.

Další oblastí, které musíme věnovat větší pozornost, jsou finanční služby, kde, jak víme, jsou stále problémy. Potřebujeme proto jasná a spolehlivá pravidla, v neposlední řadě i s ohledem na finanční výkyvy, a to je výzva, před kterou bude stát pan komisař Barnier. Vyvážená, rozumná a korektní pravidla jsou dobrá pro spotřebitele.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Je dobře, že Parlament vypracoval zprávu o síti SOLVIT, která obsahuje návrhy pro Evropskou komisi a členské státy.

Jako stínový zpravodaj pro tuto zprávu za Evropskou konzervativní a reformní skupinu jsem ještě v době, kdy byla zpráva ve fázi projednávání ve výboru, zdůrazňoval význam propagování sítě SOLVIT mezi obyvateli

EU a zejména toho, že občanům a především podnikům nabízí možnost uplatnit svá práva. Všichni se pravděpodobně shodneme na tom, že je důležité, aby proběhla informační kampaň, která by síť SOLVIT propagovala jako alternativní způsob řešení sporů. Tímto způsobem se informace o existenci sítě SOLVIT dostane k zainteresovaným stranám. Klíčovou úlohu má při tom internet, takže by bylo dobré, kdyby Komise přistoupila na návrhy Parlamentu a dala podnět k vytvoření společné internetové adresy a domény solvit.eu, kterou by používala všechna vnitrostátní střediska sítě SOLVIT, s tím, že členské státy, které tak doposud neučinily, by zřídily internetové stránky na vnitrostátních doménách, které by odkazovaly na evropský portál sítě SOLVIT.

Propagace samozřejmě není všechno. Důležité je také to, aby se zvýšila akceschopnost vnitrostátních středisek sítě SOLVIT tím, že jim budou přiděleni kompetentní státní zaměstnanci, a tím, že na síť SOLVIT budou uvolněny dotace z evropských peněz.

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Upřímně blahopřeji všem zpravodajům, protože zprávy, které jsou výsledkem jejich práce, charakterizují dva velmi důležité rysy. Zaprvé, zprávy velmi důsledným způsobem hájí existenci vnitřního trhu, poukazují sice na nedostatky spojené s jeho propagací, ale zároveň ho velmi důsledně hájí. Druhou skvělou vlastností těchto zpráv je skutečnost, že si získaly všeobecné přijetí. Myslím, že jsme v situaci, kdy celý Evropský parlament, včetně kolegů poslanců, kteří mají k volnému trhu velmi skeptický postoj, stojí obecně vzato na straně vnitřního trhu a hájí jeho hodnoty – a to je vynikající vlastnost těchto zpráv.

Rád bych se zaměřil na několik konkrétních věcí. Co se týče sítě SOLVIT, ocitli jsme se, jak zde řekl pan Kurski, v paradoxní situaci, kdy nástroj, který měl vyrovnávat rozdíly, má v různých zemích různou míru účinnosti. Podle mého mínění je proto nezbytná určitá koordinace, protože musí vzniknout jednotný systém, který musí fungovat nejen dobře, ale také všude stejně. Velmi důležitým tématem ve zprávě paní Thunové je to, že Komise by měla najít způsob, na jehož základě by bylo možné vytvořit model, který by dával jistotu, že žádný právní předpis, který vytvoříme, nebude v rozporu s volným vnitřním trhem. To bude patrně asi nejdůležitější bod celé zprávy. Pokud by se nám podařilo takový mechanismus vytvořit, nemuseli bychom už o budoucnost nového trhu obávat.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Pane předsedající, páni komisaři, dámy a pánové, společná rozprava dnešního dopoledne a vysoká kvalita všech tří zpráv svědčí o prioritě, které se v Evropě těší vnitřní trh a spotřebitelská politika. Ráda bych poděkovala všem třem zpravodajkám a všem stínovým zpravodajům a kolegům poslancům, kteří stojí za touto společnou prací.

Chtěla bych se soustředit na dva zásadní body. První bod se týká toho, že jak my, to znamená Komise, tak i ti z nás, kteří jsou zde v této sněmovně, máme za to, že na vnitřním trhu probíhá všechno poměrně harmonickým způsobem a že máme osvědčené spotřebitele i poctivé dodavatele. Tak tomu často je, ale ne vždycky. Jsou i dodavatelé nezodpovědní, kteří vidí jen své krátkodobé zisky, a kvůli kterým proto potřebujeme přísnější kontrolu a dohled. Existují nicméně i neinformovaní spotřebitelé. Musí být větší informovanost. Nestačí jen čitelné označení na obalu. Informování musí probíhat soustavně.

Bylo zde také řečeno, že potřebujeme důvěru. Důvěra ovšem vzniká na základě znalosti. Dozvěděla jsem se, že v Německu jen každý druhý ve věku mezi čtrnáctým a čtyřicetým rokem ví, co je to inflace. Nechci si ani představovat, jaké by byly výsledky takového dotazníku, kdyby se otázka týkala slova „deflace“. Potřebujeme, aby školy byly více propojeny, aby se k nim dostaly také informace o rozporu mezi zájmy dodavatelů a spotřebitelů. Zmiňují se o tom zprávy mých kolegů poslanců...

(Předsedající řečníka přerušil.)

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Je základním právem evropských občanů, kteří si v rámci jednotného trhu přejí koupit nějaký výrobek či službu, aby jim byla bez ohledu na to, v jakém členském státě se nacházejí, nabídnuta stejná cena či stejný poplatek, a dojde-li k nesrovnalostem, aby měli možnost žádat vysvětlení.

Myslím, že bychom se měli zaměřit na problémy v bankovních a finančních službách, kde v současnosti i v rámci jednotného trhu stále ještě existují velké rozdíly, pokud jde o poplatky, které se za tyto služby platí. Budete-li například v Rumunsku a budete si přát využít některé služby, kterou zde banky nabízejí – tytéž banky, které svou činnost provozují v Rumunsku, Francii, Itálii a Rakousku – zaplatíte v Rumunsku větší počet poplatků a mnohem větší částky. Taková situace je špatná a já se domnívám, že občané, a to nejen v Rumunsku, ale i v jiných členských státech, jsou oprávněni věřit, že pokud jde o vyjasňování těchto

nesrovnalostí, budou hrát evropské instituce aktivnější úlohu. Opakuji, že mluvím o poplatcích, nikoli o bankovním úroku.

Děkuji.

Alan Kelly (S&D). – Pane předsedající, mým přáním je hlavně poblahopřát všem svým kolegům z Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, kteří pracovali na budoucnosti hodnotící zprávy o vnitřním trhu. Je to věc, ke které mám osobně velmi blízko, protože představuje vynikající komunikační nástroj, pokud jde o způsob, jakým členské státy pracují se směrnicemi EU.

Mám k ní osobně velmi blízko i z toho důvodu, že neustále slyším o přehnaně horlivých snahách EU o regulaci, zejména pak v mé rodné zemi, v Irsku, a to je něco, co je třeba strávit. Nuže, už letmý pohled na hodnotící zprávu napoví, že nesprávného použití směrnic EU se Irsko dopustilo v neméně než 67 případech, a že mu proto hrozí nesplnění dohodnutého cíle 1% deficitu v počtu provedených směrnic.

Nabízí se proto otázka: kdo je v případě této údajně přehnaně horlivé snahy o regulaci na vině? Pokud určitý členský stát není schopen správně provádět právní předpisy EU nebo ke směrnicím přidává navrch ještě další právní úpravy, je na vině EU, nebo tento členský stát? Domnívám se, že to bude pravděpodobně spíš ten druhý.

Hodnotící zpráva by se možná na problém nadbytečných právních úprav, který je znám pod názvem „gold plating“, mohla v budoucnu zaměřit. Myslím, že by to byl pozitivní výstup.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, rád bych složil poklonu osobě, která vymyslela označení „SOLVIT“: je prosté, jasné a jak se říká, každý hned ví.

Od založení sítě SOLVIT v roce 2002 vzrůstal objem její práce rok od roku exponenciálním tempem, a to až takovým způsobem, že se v roce 2008 počet řešených případů zvýšil o 22 %, tedy na 1 000 případů, přičemž 88 % z nich bylo vyřešeno a bylo tak ušetřeno 32,6 milionů EUR. To je působivá statistika. Stinnou stránkou je však skutečnost, že počet dní potřebných k vyřešení problémů se v průměru zvýšil z počtu 53 dní na 69. Tím se dostáváme k otázce nezbytných řešení.

Zjevný je nedostatečný počet zaměstnanců. To je třeba řešit. Musí mít k dispozici potřebné prostředky. Chybí souvislá odborná příprava, která je součástí strategie EU 2020 pro celoživotní vzdělávání, výměna osvědčených postupů a důležitá jsou také pravidelná setkání. Jelikož se velmi často jedná o problémy místní, řekl bych také, že by s ohledem na tento místní aspekt bylo vhodné zabývat se žádostmi už v první fázi.

Musí se také zvýšit informovanost spotřebitelů. Myslím, že by to zařídila jedna internetová adresa, a že by se tak zvýšila důvěra. Považuji za důležité, aby se pozorně sledovalo, jak to zde již zmínil jeden z předřečníků, co se v rámci provádění právních předpisů EU odehrává v jednotlivých členských státech.

Závěrem bych se chtěl vrátit tomu, co zde řekl jeden z předřečníků, že se jedná o „další zoufalý pokus EU o řešení problému“, řekl bych, že se jedná o problém EU, který spěje ke svému úspěšnému vyřešení.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Pane předsedající, blahopřeji a děkuji zpravodajům a stínovým zpravodajům těchto tří zpráv. Pokud jde o budoucnost vnitřního trhu, vzbuzuje ve mně skutečnost, že došlo ke shodě, pocit optimismu.

Ráda bych zdůraznila dvě věci. První souvisí s odstavcem 10 zprávy paní Thunové. Považovala bych za úkol zásadního významu a bylo by to myslím vůbec to nejlepší, k čemu by mohlo dojít, kdyby se nám podařilo ukázat, že práva zaměstnanců, sociální práva a ochrana životního prostředí nepředstavují překážky rozvoje vnitřního trhu.

Druhá věc se týká sítě SOLVIT. Je to neobyčejný mechanismus, ale stále ještě potřebuje značnou pomoc. Mám-li říci pravdu, uvažovala jsem o tom, že na svou vládu v Řecku vyvinu určitý tlak, aby v této záležitosti něco dělala, protože máme pouze dva zaměstnance. Když jsem se však dozvěděla, že Francie má pouze jednoho stážistu, došla jsem k závěru, že raději počkám, až pan Barnier vyvine tlak na svou vládu.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Pane předsedající, páni komisaři, dámy a pánové, nově vytvořená internetová síť pro řešení problémů vznikajících v důsledku nesprávného uplatnění právních předpisů v oblasti vnitřního trhu, známá pod názvem SOLVIT, je úspěšně fungujícím systémem, který umožňuje získat bez formálního řízení a přibližně do deseti týdnů odškodnění.

Sít vznikla v roce 2002 a v roce 2008 se objem její práce zvýšil o 22 %. Podíl vyřešených případů zůstává sice na poměrně vysoké úrovni 83 %, jejich celkový počet se však snižuje. Zdá se, že po osmi letech, které uplynuly od vzniku této instituce, je na čase, aby došlo k jejímu posílení a měla k dispozici prostředky, které potřebuje ke svému efektivnímu fungování.

Tato nová opatření by měla dát evropským občanům a podnikům možnost uplatnit svá práva, zejména pokud jde o uznávání kvalifikací, práva sociální a práva pobytu.

Podporuji proto myšlenku, že by síť SOLVIT by měla mít v jednotlivých členských státech k dispozici nejen více zaměstnanců, ale měla by být přijata i opatření na podporu a odborný výcvik těchto zaměstnanců, aby byli schopni odvádět co nejefektivnější práci.

Považuji za důležité, aby vlády a abychom i my sami jakožto volení zástupci našich volebních obvodů síť SOLVIT, která v roce 2008 ušetřila 32,6 milionů EUR, propagovali. Vyzývám proto členské státy, aby se zasadily o provedení všech evropských směrnic a prostřednictvím vnitrostátních sdělovacích prostředků a informačních kampaní seznamovaly občany i podniky s jejími právy, která jim na vnitřním trhu náleží.

Závěrem chci jménem své politické skupiny v rámci Petičního výboru říci, že věřím, že dojde k posílení spolupráce mezi sítí SOLVIT a našim parlamentním výborem a že se tak usnadní práce těchto dvou institucí.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Pane předsedající, ráda bych poblahopřála zpravodajům k jejich velmi dobrým zprávám. V poslední době jsme zde hodně mluvili o potřebě oživení vnitřního trhu. Pan komisař o tom hovořil i při svém slyšení ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. Stejně tomu bude i v případě zprávy profesora Montiho, na kterou čekáme. Podle mého názoru nemá otázka vnitřního trhu ve strategii Evropské unie 2020 dostatečný prostor. Vnitřní trh potřebujeme. Nepotřebujeme ovšem vnitřní trh jen podle jména, potřebujeme vnitřní trh, který skutečně funguje. A nedá se říci, že bychom tu v současnosti něco takového měli. Neomezenému uplatňování čtyř svobod brání celá řada překážek, které nedovolují využít potenciál trhu a se zásadami vnitřního trhu jsou v rozporu také ochranná politika členských států. Na jedné straně potřebujeme řádné provádění právních předpisů členských států a je třeba také podporovat dobře fungující nástroje, jako je SOLVIT, ale zároveň potřebujeme i hlubší (...).

(Předsedající řečníka přerušil.)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pane předsedající, mohu jen podpořit závěry, k nimž ve své zprávě došla naše kolegyně poslankyně, paní Hedhová, zejména co se týče potřeby aktivní spotřebitelské politiky zaměřené na ochranu zranitelných skupin spotřebitelů a spotřebitelů s nízkými příjmy.

Ráda bych se také zaměřila na několik dalších důležitých bodů této politiky. Hodnotící zpráva o vnitřním trhu je dozajista důležitým statistickým nástrojem, ale zcela nevhodným, protože se zaměřuje výlučně na fungování spotřebitelské sféry, aniž by přitom šlo o řešení problémů spotřebitelů EU využívajících tohoto trhu.

Hodnotící zpráva o vnitřním trhu by neměla sledovat pouze tržní poptávku a pohlížet na spotřebitele jako na pasivní příjemce nacházející se na konci řetězce. Je stále jasnější, že spotřebitelé musí hrát napříště odpovědnou, aktivní roli, aby jejich spotřeba byla udržitelná, etická, sociálně odpovědná a ekologická. Tato hodnotící zpráva by měla být proto přezkoumána a její součástí by se měly stát ukazatele týkající se sociálních a environmentálních hledisek spotřebitelské volby, jejichž význam je stále větší a větší.

A mělo by konečně dojít také k tomu, že součástí přezkumu *acquis* budou učiněny zákony, které se týkají spotřeby energie, dopravy, životního prostředí, digitálních technologií a tak dále.

(Předsedající řečníka přerušil.)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych zde promluvit o návrzích, které se týkají ochrany spotřebitele, a rád bych samozřejmě začal u jejich pozitivních aspektů: u způsobu informování a posilování postavení spotřebitelů, k němuž by mělo vést poskytování většího množství informací na všech úrovních, počínaje obecní, místní a regionální sférou a konče přeshraniční komunikací v rámci EU, podpora spotřebitele – o kterou se u nás v Rakousku snažíme s pomocí antimonopolního zákona – a samozřejmě přísnější pokuty pro nezodpovědné banky, které poskytují neuvážené úvěry. Velmi pozitivním krokem je také jednotný úvěrový formulář.

Chtěl bych se nicméně dotknout také několika problematických bodů, a sice vážného nedostatku, pokud jde o právo ze záruky, a neoprávněných smluvních ustanovení, za což se například v Rakousku ukládají

přísnější tresty. Chtěl bych navrhnout, aby se uplatňovala zásada nejvýhodnějšího ustanovení, a to takovým způsobem, že poskytují-li vnitrostátní předpisy spotřebitelům lepší ochranu, bude použito těchto předpisů.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, ochrana spotřebitelů: tu zde všichni podporujeme. Potíž je v tom, nač zde upozornili jiní řečníci, že některé členské státy se o mechanismus SOLVIT nestarají tak, jak přislíbily. Tomu je třeba věnovat pozornost, aby byl dostatek zaměstnanců.

Povím vám nicméně o některých praktických příkladech spotřebitelských problémů, které docházejí do mé kanceláře. Zrovna dnes ráno jsem obdržel problém související s převodem majetku v rámci Evropské unie. Víím, že EU nemá v této oblasti pravomoci, ale mohl bych se ptát členských států, v čem je problém, že nejednají s některými občany tak, jak by jednaly se svými vlastními občany, a skutečně si myslím, že se jedná o záležitost, kterou bychom se měli zabývat.

Druhý problém se týká seznamů firem. European City Guides nám tady v Parlamentu způsobily nemalé starosti a nadále fungují, protože v členských státech, ve kterých sídlí, mají určitý stupeň ochrany. Je potřeba se tím zabývat, protože postoj občanů k vnitřnímu trhu je ovlivněn jejich zkušeností v těchto oblastech, a to i přesto, že v nich EU nemá pravomoci.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Pane předsedající, děkuji vám za dnešní velmi dobrou rozpravu. Těší mne, že pan Barnier a pan Dalli vyjádřili takovou podporu potřebě zohledňovat v rámci vnitřního trhu spotřebitele. Ráda bych nicméně upozornila na jeden konkrétní odstavec ve zprávě paní Hedhové – jmenovitě odstavec 40, ve které navrhujeme zřízení Evropské spotřebitelské agentury. Uměla bych si dobře představit, že je to něco, na čem by se vám mohlo chtít pracovat. Taková agentura by mohla pomoci při zpracování údajů, přípravě studií o chování spotřebitelů a mohla by samozřejmě fungovat také jako hlídací pes, který by sledoval práci Komise a Parlamentu v oblasti spotřebitelských záležitostí. Ráda bych slyšela váš názor na tuto myšlenku, jestli je to něco, na čem by se vám chtělo pracovat – co se mne týče, mohli bychom takovou agenturu zřídit klidně ve Francii nebo na Maltě, pokud by to věci nějak pomohlo.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, paní Schaldemosová zde právě podtrhla kvalitu této rozpravy, zejména pokud se jedná o konkrétní otázku spotřebitelské agentury, která, jestliže se nemýlím, již existuje v Kanadě, a pan Dalli nám řekne, jaká je současná situace. Souhlasím s hodnocením kvality této rozpravy a kvality všech konstruktivních, kritických projevů a návrhů, které zde byly předneseny ohledně provádění a hodnocení a ohledně sledování výsledků provádění těchto 1500 – a opakuji to znovu pro všechny, kdo nás poslouchají – 1500 směrnic či předpisů, které slouží jako právní úprava rozsáhlého evropského trhu. Snad bych měl dodat, že si nejsem jist, zda mám hovořit spíše o rozsáhlém evropském trhu nebo jednotném trhu, co z toho je občanům a spotřebitelům srozumitelnější.

Za přítomnosti pana předsedy Harbours, který mne o tom slyšel mluvit ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, a v reakci na projev pana Triantafyllidis bych vám rád připomněl, jakou zásadou se bude řídit moje činnost v Komisi v průběhu příštích pěti let.

Dámy a pánové, mým cílem, který sleduji den co den a v každém jednotlivém zákoně, je zajistit, aby evropský trh začal opět sloužit mužům a ženám, kteří žijí na tomto kontinentě. Mám ještě druhý cíl, a sice zajistit, aby trhy – zodpovídám totiž i za právní úpravy a dohled – zajistit, aby finanční trhy, o nichž toho bylo v posledních měsících už hodně řečeno, začaly opět sloužit reálnému hospodářství, aby začaly sloužit lidem.

Chci, aby občané, spotřebitelé a malé podniky převzali nad tímto trhem opět vlastnictví. Tím bude určen směr činnosti, kterou mám tu čest v rámci kolegia řídit. Je to věc důvěry, abych si vypůjčil slova, která tu před chvílí použil pan Rochefort a paní Rühlová, věc vzájemné důvěry. Chci proto ještě jednou poděkovat paní Von Thun Und Hohenstein za její vysoce kvalitní zprávu o hodnotící zprávě, kterou uveřejnila Evropská komise.

Tato zpráva obsahuje řadu myšlenek a každá z nich, jak jsem měl možnost slyšet, zasluhuje, aby byla přijata či prozkoumána. Pan Bielan podporuje myšlenku ukazatelů uplatňování pravidel obsažených ve zprávě paní Von Thun Und Hohenstein. Paní Gebhardtová zde hovořila také o hospodářském a sociálním hodnocení směrnic a studiích o jejich dopadu. V této fázi bych snad mohl odpovědět na konstruktivní kritiku pana Harbours, která se týká strategie 2020. Poslechl jsem si dále také projev paní Handzikové, která tvrdí, že se dostatečně nebavíme o vnitřním trhu.

Upřímně řečeno, pokud jste skutečně četli strategii Evropa 2020, kterou Komise uveřejnila minulý týden, museli jste zjistit, že vnitřní trh tvoří její podstatnou část a objevuje se v ní všude, ať už je řeč o inteligentním růstu za využití patentování a dalších nástrojů, zeleném růstu za podmínek řádného využívání veřejných

zakázek a začleňujícím, rovnoprávném a spravedlivém růstu. Vnitřní trh se objevuje skutečně všude – a tak je to také správně – nicméně text strategie Evropa 2020 není, pane Harboure, koncipován s tím, že se bude zabývat úplně vším. Nezabývá se například zahraniční a bezpečnostní politikou a neklade si ani za cíl, aby Komisi odpomohl od jejího úkolu, jímž je náležitým způsobem vymáhat správné provádění všech předpisů, dohlížet na ně a sledovat je. Věřte mi, že potřebu kontrolovat a zasahovat, a to někdy i prostřednictvím řízení o nesplnění povinnosti, v zájmu zajištění řádného uskutečňování vnitřního trhu nepřestávám pociťovat jako svůj úkol. Chci však zopakovat, že před donucováním dávám vždy přednost dohodě, důvěře a vysvětlování.

Zpráva paní Von Thun Und Hohenstein obsahuje i některé další myšlenky: partnerství s členskými státy a vytvoření fóra pro vnitřní trh, které podporuji. Mohli bychom snad ostatně spojit i některé další dnešní podněty, které se týkají těchto záležitostí, jimiž se zabýváme s panem Dallim, jako je provádění či zviditelňování a propagace sítě SOLVIT, a pracovat na nich najednou.

Mluvil jsem zde o tom, že dohlížení na provádění zákona má přinejmenším stejně důležitý účinek jeho vyhlášení. To je způsob mé politické práce a s ohledem na to se domnívám, že tato hodnotící zpráva, toto hodnocení, nám musí umožňovat nejen kvantitativní hodnocení – počet provedených směrnic – ale také hodnocení kvalitativní.

Myslím, že pan Hoang Noc zde mluvil, a to velmi jasně, o kvalitě provádění zákonů, o kvalitě jejich převedení, a jak jste se zmínil, o kvalitě samotných zákonů, které jsou pro zákonodárce či komisaře dobrým cvičením jasného vyjadřování. Všechny tyto myšlenky v každém případě, jak to zde řekli pan Schwab a paní Roithová, stojí za úvahu.

Co se týče sítě SOLVIT, ke které mám na závěr ještě pár stručných poznámek, podporuji myšlenku – dobrou myšlenku – kterou zde někdo zmínil, aby byly vytvořeny webové stránky SOLVIT.EU. Umožní šíření informací, případně uživatele odkáže na vnitrostátní stránky. Práce na těchto stránkách SOLVIT.EU se ujmuje moje oddělení a bude probíhat velmi rychle, současně s jedním dalším projektem, který se týká webových stránek Your Europe. Jak řekl pan Kelly a jak jste řekl i vy, slovo SOLVIT je přinejmenším jednoznačné a jednoduché, já s tímto kladným hodnocením souhlasím.

SOLVIT funguje dobře, ale mohl by fungovat ještě lépe. Mnoho občanů a podniků dosud nezná svoje práva a způsoby, jakými by je mohli uplatnit, a podporuji poznámku paní Wethmannová, která vyzývá k větší transparentnosti. Domnívám se také, že někteří z vás, paní Vergnaudová, pane Rossi, paní Stihlerová, paní Raptiová, poukazovali na to, že SOLVIT má k dispozici nedostatečné prostředky a to mimochodem nejen ve Francii, i když jsem vaše výzvy pochopil jasně. Nemluví k vám tady francouzský ministr, i když jsem bývalým francouzským ministrem, a prosím vás, abyste mi věřili, že budu velmi pozorně sledovat, co se v této zemi, jejímž jsem stále občanem, děje, a že budu dbát o to, aby věci fungovaly tak, jak mají, stejně jako to dělám i v ostatních zemích.

Skutečně potřebujeme odpovídající a nezbytné prostředky a u příležitosti všech mých návštěv v terénu to budu ověřovat. Připomeňme, že tyto nástroje jsou nezbytné pro ověřování toho, jestli vnitřní trh řádně funguje, vnitřní trh, který, znovu opakuji, není ještě zcela dotvořený. Musíme ho znovu přivést k životu a zasadit se o jeho rozvoj – jak to zde zmínilo již několik z vás, pan Stolojan, paní Gebharhdtová, pana Karas, pan Kožušník – z hlediska přeshraniční perspektivy i v rámci každé jednotlivé země. Musíme odstranit překážky a z tohoto důvodu je důležité, pane předsedo Harboure, abychom zjistili, kde jsou jaké chybějící články, což bylo dosud možná nedostatečně zdůrazněno, ale je to každopádně součástí strategie 2020. Já o to budu usilovat společně se svými 12 či 15 kolegy v kolegiu, kteří jsou tím či oním způsobem zodpovědní za uplatňování směrnic o vnitřním trhu.

Pane předsedající, závěrem chci zmínit tři konkrétní body. Ano pro těsnou spolupráci, tuto otázku zde vznesl pan Busutil, mezi sítí SOLVIT, veřejných ochráncem práv a prací Petičního výboru. My budeme v tomto smyslu postupovat.

Děkuji paní Rühlové a ostatním členům Rozpočtového výboru za jejich ochotu hájit rozpočet sítě SOLVIT. Podporuji myšlenku paní Grunyové, aby se organizovaly konzultace a semináře. Jeden nebo dva už letos pořádáme – zjistím nicméně, jestli to stačí – a účastní se jich všechny osoby, které se v členských státech a v některých případech dokonce i v regionech podílejí na projektu SOLVIT.

A konečně co se týče záležitosti, kterou zde kritizovalo několik poslanců ze skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, a sice testu vnitřního trhu, tak aniž bych chtěl tuto záležitost dramatizovat, rád bych vám, dámy a pánové poslanci, připomněl, že každý legislativní návrh musí respektovat

Smlouvu. A o to se také jedná zpravodajovi; musí jinak řečeno projít testem slučitelnosti se zásadami vnitřního trhu. To je jedna věc, a jelikož jsem se zavázal k tomu, že veškeré právní předpisy budou procházet předběžným hodnocením, budu přitom sledovat určitý počet kritérií, sociálních, environmentálních a hospodářských.

Toto jsou požadavky, které je třeba vztahovat na veškerou legislativu v její základní i návazné podobě, máme-li vybudovat legislativní korpus, který bude co možná nejlépe sloužit občanům, spotřebitelům a podnikům pracujícím a žijícím na evropském území.

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan Rouček

místopředseda

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedající, stejně jako pro mého kolegu Michela Barniera je i pro mne velmi milé, že se mohu účastnit této živé rozpravy a slyšet všechny tyto odborné názory týkající se spotřebitelské problematiky. Vidím v tom dobrou předzvěst naší společné práce v duchu partnerství a předzvěst toho, že se nám podaří dosáhnout našeho cíle, jímž je prvořadý ohled na spotřebitele.

S vaším dovořením bych zde zopakoval to, o čem jsem se zmínil ve svém úvodním projevu. Kromě ekonomických argumentů ve prospěch silné, účinné a řádným způsobem uplatňované spotřebitelské politiky bychom měli mít neustále na zřeteli ústřední úlohu, kterou má tato politika, pokud jde o obnovování vazeb mezi Evropou a jejími občany – což by mohl být asi její vůbec největší přínos. Jsme si vědomi toho, že jedním z mých hlavních úkolů je koordinace těchto snah v rámci Komise, a vaši bdělost budu jediné vítat a nebude mi rozhodně na obtíž.

Hodnotící zpráva o spotřebitelských trzích je nástroj, který nám umožňuje odhalovat nedostatky ve fungování trhu a blíže se pak zabývat i tím, jak tyto nedostatky řešit. Považuji to za mechanismus zcela klíčového významu, který slouží zcela reálnému účelu, a bude-li se dále rozvíjet a posilovat, můžeme z toho s úspěchem těžit.

Hodnotící zpráva nám bude sloužit jako naše oči a uši, které nás budou upozorňovat na problematické oblasti. Důslednější reflektování hlediska spotřebitele v celé šíři politik EU a naše společné úsilí o jejich účinné uplatňování bude ve výsledku znamenat silnější postavení spotřebitelů v EU a následně i hospodářský přínos.

V návaznosti na loňskou veřejnou konzultaci provádí Komise hodnocení připomínek k otázce kolektivního odškodnění a má v úmyslu najít řešení, které uspokojí potřeby evropských spotřebitelů, aniž by přitom dovážela metody používané ve Spojených státech. Hlavní hybnou silou bude v této souvislosti metoda alternativního řešení sporu.

Můj přítel Michel Barnier zde již objasnil ústřední postavení, které má vnitřní trh v rámci strategie EU 2020. Pokud si tento text pozorně přečtete, najdete v něm i jasné pochopení pro to, že spotřebitelé musí zůstat nejdůležitějším ohledem fungování jednotného trhu. Spotřebitelé jsou zde chápáni jako hnací síla jednotného trhu a jejich ústřední postavení máme v úmyslu i nadále upevňovat.

Pro posilování postavení spotřebitelů má podle mého názoru klíčový význam otázka vzdělávání spotřebitelů. V současnosti se snažíme hledat způsoby, jak by bylo možné rozšířit náš program Dolcetta i na další oblasti.

Pokud jde o poslední otázku, která se týkala evropské spotřebitelské agentury, je třeba zdůraznit, že uplatňování je výlučnou povinností členských států, a ty také musí poskytnout odpovídající prostředky na to, aby mohla řádně fungovat. Smlouva nicméně poskytuje Unii právní základ k tomu, aby jejich úsilí podpořila a doplnila. Je třeba pečlivě vyhodnotit, v jakých oblastech může EU doplňovat postup členských států při veřejném uplatňování práva a jakou institucionální strukturu by při tom měla využívat. Komise pečlivě zhodnotí všechny možnosti.

Pevně věřím, že se mi spolu s vámi po celou dobu mého působení v tomto resortu bude dařit dosahovat významného a trvalého pokroku.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein, zpravodajka. – (PL) Chtěla bych především všem poděkovat za tuto strhující debatu, za živé reakce a vážné úvahy. Přítomnost a prohlášení obou komisařů a přítomnost řady lidí z Komise jsou dokladem toho, že tento nový Parlament a tato nová Komise budou úzce a dobře spolupracovat na dalším rozvoji společného trhu.

Společný trh je jedním z největších výdobytků Evropské unie a ráda bych zde vyslovila svůj dík za kladné reakce na návrhy, které jsem začlenila do své zprávy. Kolegům poslancům, kteří mají socialistické postoje a

mají obavy z odstavce 20 – tzv. test vnitřního trhu – bych ráda připomněla, že to předně není vůbec nic nového. Tento návrh byl přijat Výborem pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů již v roce 2003 a je součástí strategie vnitřního trhu. Neměli bychom se toho bát. Test neohrožuje žádné sociální výdobytky Evropské unie. Před chvílí jsme zde ostatně slyšeli z úst pana komisaře, že Evropská komise hodnotí všechny nové směrnice ze sociálního, hospodářského a ekologického hlediska, a není proto důvod k panice. Všem nám tady záleží na tom, aby se společný trh dále rozvíjel, a všem nám taky záleží na tom, aby si do Evropské komise nenašel cestičku protekcionismus.

Evropská integrace bude postupovat jen tehdy, když občané budou uvědoměli a aktivní a veřejné instituce budou kompetentní, akceschopné a vstřícné k občanům. V této zprávě jsem navrhla řadu řešení, která by vám – kolegům poslancům – měla umožnit účinným a správným způsobem angažovat své voliče do procesu evropské integrace a v tomto případě jim také prostřednictvím posílení společného trhu umožnit více využívat společného trhu, tohoto velkého úspěchu Evropské unie. Musíme i nadále vytvářet nástroje, které napomohou k rozvoji společného trhu. Velmi důležitým momentem je současné uveřejňování všech čtyř zpráv a stejně tak i lepší koordinace a lepší provádění právních předpisů. Neměli bychom na slovo ‚trh‘ reagovat negativně. V té části světa, ze které pocházím, jsme nesměli využívat trhu několik desetiletí, a víme, k čemu to vedlo.

Připomínáme konečně také občanům, že pro společný trh mají klíčový význam čtyři svobody, a to je také zdůrazněno v mé zprávě. Je nesmírně důležité, abychom svobody spojené s tímto trhem neomezovali, abychom občanům pomáhali tyto svobody stále větší a plnější měrou využívat a rozvíjet je a abychom nepokazili nic z toho, čeho se nám podařilo dosáhnout.

Anna Hedh, zpravodajka. – (SV) Pane předsedající, se zájmem jsem si poslechla všechny příspěvky do této debaty, které byly inteligentní a zajímavé. Velmi mě také těší, že oba příslušní komisaři přislíbili, že se budou společně zasazovat o rozvoj a zlepšování spotřebitelské politiky EU. Ráda bych za sebe přidala několik postřehů.

Spotřebitelské organizace mají před sebou velmi důležitou úlohu, aby obrátily pozornost veřejných orgánů na každodenní problémy, s nimiž se spotřebitelé potýkají. Nástroje, které mají tyto organizace k dispozici, by proto měly být zlepšeny, aby tyto organizace mohly snadněji působit na evropské a vnitrostátní úrovni.

Musíme navíc členské státy vyzývat k tomu, aby se spotřebitelskými organizacemi konzultovaly pokud možno ve všech fázích rozhodovacích procesů, které se týkají spotřebitelské politiky. Potěšilo mne rovněž, že pan komisař Dalli zde poukázal na důležitost členských států, pokud jde o odpovídající finanční a personální zajištění, které je nezbytné pro další rozvoj hodnotící zprávy.

Hodnotící zpráva by konečně neměla sloužit jen k provádění lepší spotřebitelské politiky, ale musí ovlivňovat všechny oblasti politiky, které jsou významné pro spotřebitele, a zajistit větší míru integrace spotřebitelských záležitostí do celkové politiky EU. Hodnotící zpráva by se měla stát dále také podnětem k obecnější diskusi o otázkách spotřebitelské politiky, a to jak úrovni EU, tak na úrovni členských států. Budu se skutečně těšit na další rozpravu o vnitřním trhu a ochraně spotřebitelů, která se v této sněmovně bude konat opět za rok.

Cristian Silviu Bușoi, zpravodaj. – (RO) Rád bych poděkoval panu komisaři Barnierovi a kolegům poslancům, od kterých přišla kladná zpětná vazba, a to nejen na mou první zprávu, ale také na samotnou síť SOLVIT. Jsem přesvědčen, že SOLVIT nabízí spotřebitelům praktické řešení. Proto si také myslím, že musí dojít k jejímu zlepšení a že ji jak my, tak členské státy musíme propagovat, aby se co možná nejvíce evropských občanů dozvědělo o její existenci a o možnosti požádat SOLVIT o asistenci při obhajování svých práv.

Domnívám se, že výsledky, jichž jsme dosáhli, a to jak ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, tak v Petičním výboru, jsou uspokojivé. SOLVIT je síť, která již nyní funguje dobře. Potřebujeme nicméně řešit řadu problémů, na které narážejí ti, kdo služeb sítě SOLVIT využívají, i její zaměstnanci. Zpráva několik takových řešení obsahuje, další byla v rámci této rozpravy předložena k diskusi.

V některých střediskách sítě SOLVIT musí být zvýšen počet zaměstnanců, aby byla zajištěna efektivita této sítě, a zaměstnanci musí být kromě toho také patřičně kvalifikováni a musí projít školením v oblasti právních úprav týkajících se vnitřního trhu. Dalším neméně důležitým faktorem je to, aby zaměstnanci sítě SOLVIT měli možnost získání právní asistence, a to jak ze strany úředních činitelů pracujících v orgánech veřejné správy, tak ze strany Evropské komise, podle složitosti případů, které byly síti SOLVIT nahlášeny. Evropská komise odpovídá někdy na žádosti zaměstnanců sítě SOLVIT o právní pomoc se zpožděním, což pak zpožďuje i celý proces řešení případu.

Rád bych poděkoval panu komisaři Barnierovi za to, že se Evropskému parlamentu zavázal, že v co možná nejkratší době uvede do provozu webovou stránku www.solvit.eu.

Pevně věřím, vážené kolegyně a vážení kolegové poslanci, že tato zpráva představuje důležitý krok na cestě k lepšímu fungování sítě SOLVIT. Žádám proto všechny skupiny, aby hlasovaly pro tuto zprávu.

Děkuji.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po krátké přestávce.

Písemná prohlášení (Článek 149)

John Attard-Montalto (S&D), písemně. – Je neuvěřitelné, že ve dvou tak důležitých oblastech, jako je zdravotnictví a ochrana spotřebitelů, jsou orgány státní správy na Maltě a na ostrově Gozo naprosto pasivní, přestože zde dochází k nehorázným přestupkům.

Léky jsou na Maltézských ostrovech ve srovnání s jinou zemí EU, jmenovitě s Belgií, mnohem dražší. Uvedu několik příkladů:

Galvus 50 mg (tablety pro diabetiky)

Cena jednoho balení s 28 tabletami na Maltě: 27,84 EUR

Cena jednoho balení se 180 tabletami v Bruselu: 135,13 EUR

Na Maltě stojí 180 tablet 178,97 EUR, oproti tomu v Bruselu 135,13 EUR.

Tegretol 200 mg

Cena jednoho balení o 50 tabletách na Maltě: 17,00 EUR

Cena jednoho balení o 50 tabletách v Bruselu: 7,08 EUR

Zocor 20 mg

Cena jednoho balení o 28 tabletách na Maltě: 34,94 EUR

Cena jednoho balení o 84 tabletách v Bruselu: 21,71 EUR

Na Maltě stojí 84 tablet 104,82 EUR, oproti tomu v Bruselu 21,71 EUR.

To je jen pár příkladů dokládajících situaci, která přispívá k tíživým životním podmínkám, v nichž se nachází většina maltézských rodin. EU považuje zdravotnictví a ochranu spotřebitelů za svou pýchu, ale na Maltézských ostrovech se ceny léků vyšplhaly bez jakéhokoli ospravedlnitelného důvodu do nesmyslné výše.

Robert Dušek (S&D), písemně. – (CS) Účinně fungující vnitřní trh je podmínkou pro adekvátní zaručení smluvně daných práv volného pohybu osob, služeb, zboží a kapitálu uvnitř Společenství. V době krize může pomoci opět vytvořit stabilní a prosperující hospodářské prostředí. Vnitřní trh však nemůže plnit svoji funkci bez správného provádění, uplatňování a vymáhání právních předpisů. Členské státy jsou povinny provádět právní předpisy včas, pokud se k tomu smluvně zavázaly. Deficit provádění 1 % se může zdát malý, přepočtem na počet pozdě či dosud neprovedených směrnic je ale pro řádné fungování vnitřního trhu výrazný. Pochybení se u některých členských států opakují. Podporuji poskytování podrobnějších informací o směrnici, které nebyly dosud provedeny, na webových stránkách Komise. Tyto informace by mohly přispět ke zvýšení informovanosti široké veřejnosti a ústavních orgánů v členských zemích. Vítám výzvu směřovanou členskými státy přijmout nezbytná opatření včetně přidělení zdrojů s cílem zajistit fungování přeshraničních sítí elektronických informačních systémů včasné výměny informací, zejména pro nebezpečné nepotravinářské výrobky (RAPEX), pro potraviny a krmiva (RASFF) či sítě pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (CPC). Tyto systémy dodnes řádně nefungují a není na ně ve všech členských státech spolehnutí. Pozornost je třeba také věnovat správnému uplatňování směrnic. Toho lze dosáhnout účinnou spoluprací mezi orgány na celostátní, regionální a místní úrovni.

Louis Grech (S&D), písemně. – Mechanismy odškodňování s celoevropskou platností, jako je SOLVIT, jsou něco, čím se musíme vážně zabývat. Tento alternativní přístup k odškodňování je dosud málo využíván,

což je dáno tím, že občané, spotřebitelé a podniky o jeho existenci nevědí, a rovněž i tím, že na vnitrostátní úrovni nejsou k dispozici odpovídající prostředky. Střediska sítě SOLVIT, která v současnosti působí ve všech členských státech (také v Norsku, na Islandu a v Lichtenštejnsku) mají nedostatek zaměstnanců a finančních prostředků – pro zlepšení administrativní kapacity středisek je třeba zlepšit školení zaměstnanců a finanční zajištění. Vyzývám Komisi, aby si jako svou prioritu stanovila dokončení plánu asistenčních služeb pro jednotný trh (SMAS). Navrhuji, aby Komise zvážila, zda by se součástí hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích neměla stát podrobná zpráva o dosaženém pokroku, výsledcích a nedostacích sítě SOLVIT. V rámci zvyšování informovanosti by členské státy dále také měly prostřednictvím celostátních informačních kampaní propagovat SOLVIT jako výhodný a přístupný alternativní mechanismus řešení sporů. A konečně je také třeba zaznamenávat zlepšení, k nimž došlo na straně Komise a členských států, aby byla větší informovanost o možnostech, které jednotný trh občanům, spotřebitelům a podnikům nabízí.

Danuta Jazłowiecka (PPE), písemně. – (PL) Společnost, která svobodně využívá možností, které jí nabízí jednotný trh, je základem úspěšného procesu evropské integrace. Nikdy se nám nepodaří vybudovat skutečně jednotnou Evropskou unii, nebudou-li lidé přesvědčeni, že Evropa jako celek je jejich domovem. Tomuto cíli může ve své podstatě sloužit SOLVIT. Můžeme bez přehánění říci, že zřízení systému SOLVIT v roce 2002 bylo jednou z těch událostí v historii Evropy jakožto sjednoceného kontinentu, která sice vypadá nenápadně, která však postupem času přinesla neočekávané výsledky. Myšlenka, na které je tento systém založen, odkazuje přímo ke zdrojům evropské integrace, jinak řečeno k tomu, že jejím cílem je sloužit především občanům Unie spíše než členským státům či vládám.

Může být něco lepšího než dát obyčejným lidem jednoduchý nástroj, který jim umožňuje řešit problémy omezující jejich svobodnou aktivitu na jednotném trhu? Bezmála desetiletá zkušenost nicméně ukázala, že je tu stále ještě velký počet překážek, který lidem brání využívat všechny možnosti tohoto systému. Měli bychom proto souhlasit s návrhy obsaženými ve zprávě, kterou vypracoval Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. Měli bychom se především soustředit na propagování sítě SOLVIT v členských státech, mezi občany, protože ti o ní vědí jen velmi málo. Pokud lidé nebudou vědět, že takového nástroje vůbec mohou využívat, bude lepší finanční a personální zajištění a doplňující školení či jmenování styčného úředníka pro síť SOLVIT bezpředmětné. Podle mého mínění by proto všechna opatření, která učiníme, měla začít právě tímto, aniž bychom se ovšem měli vzdát těch ostatních myšlenek.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), písemně. – (RO) Pane předsedající, dámy a pánové, hladký chod vnitřního trhu musí zůstat prioritou Evropského parlamentu a totéž platí i pro služby, jako je síť SOLVIT, které jsou důležité pro jeho zajištění. Zpráva tento bod jasně zdůrazňuje a zaměřuje se na problémy, s nimiž se tato služba potýká. I když si zde všichni uvědomujeme, že otázky jako komunikace a zajištění lepšího mediálního profilu služby SOLVIT mají obrovský význam, přesto jsme svědky toho, že tyto otázky představují i nadále problémy, které se neustále vracejí a které tuto službu provázely už od prvních let. Členské státy a Evropská komise musí zajistit, aby evropští občané, podniková sféra a zejména malé a střední podniky, které potřebují podporu, mají-li být schopny plně využívat možností, jež jim vnitřní trh nabízí, měli přístup ke zdrojům informací a možnostem rychlého řešení. Střediska sítě SOLVIT potřebují také další prostředky. Mám na mysli kvalifikovaný personál a potažmo i průběžné školicí kurzy pro tento personál. Členské státy si musí uvědomit, že tato střediska mají velký význam a že představují velmi dobrý prostředek k zajištění správného provádění právních úprav týkajících se vnitřního trhu. Myslím, že možnosti, které tato služba občanům i podnikové sféře nabízí, nebylo ještě ani zdaleka využito.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Ochrana spotřebitelů v Evropské unii musí být koncipována takovým způsobem, aby občané mohli v rámci vnitřního trhu využívat výhod širokého výběru velmi kvalitních výrobků a služeb, zároveň však měli i důvěru v ochranu svých spotřebitelských práv a vznikne-li taková potřeba, tak i v možnost jejich účinného uplatnění. Netřeba zdůrazňovat, že je k tomu nutné i to, aby si spotřebitelé byli svých zákonných práv a povinností plně vědomi. Ve zprávě zmiňované iniciativy, které jsou zaměřeny na poskytování vysvětlení a informací občanům EU, jsou proto důležité a musí být co nejdříve provedeny. Je to zejména narůstající složitost odvětví služeb, která představuje značný problém, protože možnost informované volby při nákupu zboží či služeb je pro spotřebitele stále obtížněji dosažitelná. Orgány EU musí ve svých politikách a zákonodárné činnosti brát v úvahu znalosti i potřeby spotřebitelů, na které upozorňuje také spotřebitelský barometr. Vzhledem ke stále častějšímu využívání služeb v rámci přeshraničního styku by měla být naším cílem větší harmonizace právních předpisů týkajících se ochrany spotřebitelů – a mám zde na mysli úpravy prováděné zezdola nahoru. Při všech svých snahách o zlepšování vnitřního trhu však nesmíme zapomínat na rozsáhlý objem dovozu ze třetích zemí. V této souvislosti potřebujeme navázat lepší spolupráci s orgány celní správy a orgány na ochranu spotřebitelů v členských státech, abychom byli schopni chránit spotřebitele před výrobky, jejichž bezpečnost není jistá.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Postupem let doznalo zaměření politiky EU na ochranu spotřebitelů změn, které odrážejí měnící se potřeby a očekávání lidí. Vzhledem k bezmála 500 milionům spotřebitelů má vnitřní trh EU významnou úlohu při realizaci cílů lisabonského akčního plánu (hospodářský růst, zaměstnanost a zvyšování konkurenceschopnosti), neboť utrácením svých peněz spotřebitel přináší EU bohatství. Významně se v důsledku prudkého rozvoje elektronického obchodování zvětšil především přeshraniční rozměr spotřebitelských trhů EU, což ještě zvýšilo potřebu vysokého stupně ochrany spotřebitelů. Stávající právní předpisy EU na ochranu spotřebitelů však bohužel nejsou dosud ve všech členských státech stejnou měrou provedeny a uplatňovány. Přísnější dohled nad fungováním trhu, mechanismy umožňující uplatňování práv a jejich efektivní a úplné provádění jsou podle mého mínění tím, na čem podstatně závisí zvyšování důvěry spotřebitelů. Z tohoto důvodu podporuji návrhy zpravodaje, ve kterých žádá, aby Evropská komise pečlivě sledovala, jak v jednotlivých členských státech probíhá přijímání a provádění práv spotřebitelů v EU, a všemožně v tom členským státům pomáhala. Myslím, že Evropská unie by měla zvážit myšlenku vytvoření evropské kanceláře na ochranu spotřebitelů, která by mohla fungovat jako ústřední koordináční kancelář, zabývající se zejména řešením přeshraničních sporů, s tím, že by svou činností podporovala a doplňovala práci příslušných kanceláří na ochranu spotřebitelů v členských státech týkající se provádění a uplatňování právních předpisů EU v oblasti ochrany spotřebitelů. Myslím, že právní předpisy EU v oblasti ochrany spotřebitelů nepřinesou valný užitek, nebudou-li náležitým způsobem přijaty, provedeny a uplatňovány na vnitrostátní úrovni.

5. Pohyb osob s dlouhodobým vízem (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jednání je zpráva Carlose Coelha předložená jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody a nařízení (ES) č. 562/2006, pokud jde o pohyb osob s dlouhodobým vízem (KOM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD)) (A7-0015/2010).

Carlos Coelho, zpravodaj. – (PT) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, slyšíme dnes o absurdních situacích, jako je ta, do které se dostal student, který získal vízum s tím, že se bude v Belgii účastnit jakéhosi kurzu. Jelikož jeho případ nespadá do působnosti směrnice č. 2004/114/ES, nesmí vyjet do Nizozemska, aby si v tamější specializované knihovně opatřil informace, které potřebuje k sepsání své absolventské práce, a nemůže využít ani možnosti poznávacího víkendového zájezdu do Barcelony, protože je zadržován v zemi, která mu vydala vízum.

Schengenská úmluva stanoví, že držitelé dlouhodobého víza mohou pobývat pouze na území státu, který toto vízum vystavil. Nesmí vycestovat do žádného jiného členského státu a nesmí ani žádný jiným členským státem projíždět při návratu do země svého původu.

Schengen znamená svobodu pohybu. Kterákoliv osoba, která je legálně hlášena k pobytu v některém z členských států, by měla mít možnost volně se pohybovat na celém území, ve kterém neexistují vnitřní hranice. Ideální řešení by spočívalo v tom, že by členské státy dodržovaly svou povinnost vydávat povolení k pobytu státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou držiteli tohoto typu víza. V naprosté většině členských států se tak ovšem neděje.

Členské státy se s touto situací dočasně vypořádaly tak, že vydávají víza typu D + C, která držitelům dlouhodobého víza umožňují volný pohyb v rámci schengenského prostoru po dobu prvních tří měsíců. Tento typ víz bude počínaje dubnem 2010, kdy vstoupí v platnost vízový kodex Společenství, zrušen, čímž se potřeba nalezení východiska z tohoto problému stává ještě naléhavější.

Pozměňovací návrhy, které jsem předložil a které mají podporu většiny členů Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, přispívají k vyřešení tohoto problému bez ohrožení bezpečnosti schengenského prostoru.

Povinnost konzultovat při zpracování žádostí o dlouhodobé vízum Schengenskou informační službu představuje stejný postup, jakého se používá v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu. V tom spočívá naše odpověď na obavy o snížení bezpečnosti.

Je pravda, že některé členské státy až doposud vydávaly dlouhodobá víza a následně i povolení k pobytu bez toho, aby napřed konzultovaly SIS, a to především s ohledem na požadavky článku 96 o důsledcích odepření vstupu.

Tento postup oslabuje bezpečnost schengenského prostoru a vytváří problémy na jeho vnějších hranicích v případech, kdy jsou osoby s platnými vízy evidovány v SIS. Vznikají tak komplikované a zbytečné situace, které působí problémy dotyčným osobám i pohraničnickům, kteří musí zjišťovat, jestli tato víza nejsou falešná, jestli údaj v systému SIS není nesprávný a neměl by být odstraněn nebo jestli tato víza měla být vůbec udělena.

Iniciativa, o které budeme hlasovat, umožní držitelům dlouhodobého víza volný pohyb po dobu tří měsíců v každém šestiměsíčním období. Je to stejná doba, jakou mají povolení i držitelé povolení k pobytu, a zároveň jsou tím členské státy zavázány k plnění své povinnosti vydávat povolení k pobytu v případech, kdy je úředně schválen pobyt na více než jeden rok.

Iniciativa rovněž uznává potřebu zvýšit úroveň ochrany údajů, kterou ukládá Schengenská dohoda, a doporučuje, aby Komise představila iniciativy, které budou nezbytné v případě, že SIS II nebude do roku 2012 uveden do provozu.

Poté, co vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, došlo ke sloučení dvou původních návrhů a vznikl nový právní základ. Znění, o kterém budeme hlasovat na této plenární schůzi, je výsledkem jednání, která probíhala po celou dobu švédského a španělského předsednictví. Výsledkem těchto jednání byla dohoda při prvním čtení, což umožnilo, aby toto nařízení bylo přijato ještě předtím, než vstoupil v platnost vízový kodex.

Pane předsedající, byl bych rád, kdybych mohl pozvat španělské předsednictví, které se této rozpravy neúčastní, aby Parlamentu zaručilo, že toto nařízení vstoupí v platnost do 5. dubna 2010. Je důležité, aby se tak stalo, nemá-li vzniknout mezera v zákonu.

Blahopřeji Evropské komisi k její včasné iniciativě. Děkuji Radě, zejména švédskému a španělskému předsednictví, za spolehlivou spolupráci a za spolupráci děkuji také stínovým zpravodajům, neboť tato spolupráce umožnila široký konsenzus ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Pomocí tohoto opatření můžeme vyřešit tíživý problém, s nímž se setkávaly tisíce občanů třetích zemí, a je to přitom řešení velmi dobré, protože posílí zároveň svobodu i bezpečnost.

Cecilia Malmström, člen Komise. – Pane předsedající, jak zde poznamenal pan zpravodaj, cílem tohoto návrhu je usnadnit státním příslušníkům třetích zemí, kteří mají legální pobyt v některém z členských států na základě dlouhodobého víza typu D, pohyb v rámci schengenského prostoru. Podle stávajícího schengenského *acquis* mohou státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli povolení k pobytu, v rámci schengenského prostoru cestovat volně, protože povolení k pobytu má rovnocennou platnost jako vízum.

V poslední době se nicméně v členských státech začal uplatňovat trend nepřevádět po příjezdu dlouhodobá víza na povolení k pobytu. Proto dnes vedeme tuto diskusi; je zjevné, že Komise, Rada a Parlament měly tento problém již řešit. Stávající právní a praktická situace má značně nepříznivé důsledky pro státní příslušníky třetích zemí, kteří mají legální pobyt v našich členských státech na základě víza typu D. Tyto osoby nemohou legálně vycestovat do žádné další země a když se chtějí vrátit do země svého původu, nemohou územím žádné další země ani projíždět. Nesmyslnost této situace ilustruje příklad, který zde uvedl zpravodaj, pan Coelho.

Nejlepší řešení by spočívalo samozřejmě v tom, že by všechny členské státy vydávaly potřebná povolení k pobytu a že by tak činily včas. Situace je však dnes bohužel jiná, a proto se dnes zabýváme tímto návrhem, jehož cílem je rozšířit zásadu rovnocennosti povolení k pobytu a krátkodobými vízy na dlouhodobá víza typu D. Státní příslušník třetí země, který je držitelem dlouhodobého víza typu D vydaného některým členským státem, bude mít tudíž možnost vycestovat do jiného členského státu na dobu tří měsíců v rámci libovolného pololetí za stejných podmínek jako držitel povolení k pobytu. Vrátili bychom se tak k základní myšlence, kterou bylo vedeno vytvoření prostoru bez vnitřních hranic, tedy k myšlence, že dotyčná osoba může cestovat a krátkodobě pobývat v rámci celého schengenského prostoru s dokumenty, které prokazují její legální pobyt v příslušném členském státě.

Velmi mne potěšilo, když jsem se dozvěděla, že pan Carlos Coelho vyjadřoval svou podporu tomuto návrhu od samého začátku a že zpravodaj i Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci pochopili, že je třeba učinit praktická opatření, která usnadní život státním příslušníkům třetích zemí, protože chceme vyjít vstříc lidem, kteří u nás mají legální pobyt. Za tento konstruktivní přístup k věci chci panu zpravodajovi poděkovat.

Nemusím vám připomínat, že řešení musíme najít rychle, a to zejména s ohledem na vízový kodex, který vstoupí v platnost počínaje 5. dubnem letošního roku a zruší takzvaná D+C víza, která měla částečně napravovat situaci držitelů víz typu D. Věřím, že konečné znění tohoto návrhu usnesení uspokojilo všechny

strany, protože na kompromisním znění se shodly obě instituce. Do původního znění bylo zapracováno několik pozměňovacích návrhů, jejichž účelem učinit zadost obavám, které vyjádřil Evropský parlament a členské státy – například obavy týkající se bezpečnosti.

Abych uvedla několik příkladů, návrh zkracuje dobu platnosti dlouhodobých víz. Tato víza by neměla platit déle než jeden rok. Členským státům pak návrh po uplynutí tohoto jednoletého období ukládá povinnost vydat povolení k pobytu.

Zpřísněn je také požadavek systematických kontrol v Schengenském informačním systému (SIS). Zvažuje-li určitý členský stát vydání povolení k pobytu nebo víza typu D, měl by odpovědný orgán vyhledat údaje v Schengenském informačním systému, aby se předešlo situaci, kdy máme vedle sebe současně varovný záznam i dlouhodobé vízum.

V reakci na obavy o bezpečnost týkající se biometrických údajů – což je pro řadu členských států samozřejmě problém – bylo k návrhu nařízení připojeno, jak víte, politické prohlášení, ve kterém je Komise vyzývána k tomu, aby prozkoumala v souvislosti s dlouhodobými vízy možnost využívání biometrických identifikačních údajů a výsledky v podobě studie představila do 21. července 2011 tomuto plénu a Radě. Komise souhlasí i s tím, že součástí návrhu usnesení je i povinnost podat zprávu o uplatňování.

Závěrem budiž řečeno, že v zájmu nalezení kompromisní odpovědi na hlavní obavu Evropského parlamentu týkající se zaručení vysokého stupně ochrany údajů v případech, kdy je v SIS veden varovný záznam, bylo dojednáno společné prohlášení. Komise byla Radou a Evropským parlamentem vyzvána k tomu, aby v případě, že by se provádění SIS II významným způsobem zpozdílo a překročilo termín roku 2012, předložila nezbytné legislativní návrhy na změnu příslušného ustanovení Schengenské úmluvy, které se týká ochrany údajů. Domnívám se, že jsme pomocí těchto změn dosáhli rozumného a vyváženého řešení, které významně usnadní život státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou legálně hlášeni k pobytu v našich zemích. Bude to také velmi dobře odpovídat myšlence Evropy bez vnitřních hranic.

Ještě jednou chci poděkovat výboru LIBE, výboru JURI a panu zpravodaji za jejich velmi konstruktivní přístup k této záležitosti.

Cecilia Wikström, zpravodajka ke stanovisku Výboru pro právní záležitosti. – (SV) Pane předsedající, evropská spolupráce je založena na hodnotách a tou nejzákladnější ze všech hodnot je svoboda. Předmětem naší dnešní diskuse je možnost svobodného pohybu. V mé EU v tomto směru neexistují žádná omezení. Domnívám se, že právě v tom spočívá velikost EU. My všichni, kdo zde žijeme, máme svobodu pohybu, tuto svobodu by však měli mít i ti, kdo sem přijíždějí na delší dobu.

Podle Schengenské úmluvy nemá držitel dlouhodobého víza v současnosti na svobodu pohybu nárok; jak zde na to poukázal pan Coelho, může pobývat pouze v členském státě, který mu vydal vízum. V důsledku toho například hostující profesor z Indie, který žije a pracuje v mém rodném městě Uppsale ve Švédsku, nemůže vycestovat do Paříže, aby se tam zúčastnil konference, bez toho, aby si kvůli této návštěvě Francie podal žádost o vízum, a student z Číny nemůže vycestovat do Německa, aby tam o víkend navštívil svého přítele, aniž by si kvůli tomu napřed podal žádost o vízum.

Tento druh překážky bránící svobodě pohybu nesmí v EU existovat. Pracujeme nyní na změně. Účelem tohoto návrhu je zajistit státním příslušníkům třetích zemí, kteří delší dobu pobývají v některém členském státě, svobodu pohybu v rámci celého schengenského prostoru.

Ráda bych poděkovala panu Coelho, který jako zpravodaj odvedl výbornou práci a který při tom vzal v úvahu názory, jež jsem přednesla jménem Výboru pro právní záležitosti, a rovněž názory dalších stínových zpravodajů. Výsledek máme nyní před sebou: je to pozitivní návrh, který je dalším krokem k zajištění svobody pohybu v rámci EU, a to i pro státní příslušníky třetích zemí. Posouvá tak věci zas o něco dále a to je EU, ve které mohou hrdě žít a pro kterou mohou hrdě pracovat.

Kinga Gál, jménem skupiny PPE. – (HU) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, vítám příležitost k tomu, že zde v Parlamentu můžeme vyjádřit svůj souhlas s usnesením, které státním příslušníkům třetích zemí legálně hlášeným k pobytu na území Evropské unie usnadní cestování a blahopřeji svému kolegovi poslanci, panu Coelho, za jeho vynikající práci, kterou v Parlamentu stran této věci odvedl. Tento návrh hmatatelným způsobem usnadňuje cestování po Evropské unii státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou držiteli dlouhodobého víza typu D, vydaného některým členským státem. Jeho cílem je umožnit řešení situací, ke kterým dochází v případech, kdy některé členské státy z toho či onoho důvodu nejsou schopny či ochotny vydat státním příslušníkům třetích zemí, kteří pobývají na jejich území, včas povolení k pobytu.

To jinak řečeno znamená, že řádným způsobem neuplatňují rámec, který stanovují schengenské právní předpisy. Jsem ráda, že se nám v této věci podařilo udělat krok kupředu.

Jde nám o to, abychom státní příslušníky třetích zemí přijíždějící do Evropské unie ušetřili dojmu, že vstupují do nedobytné pevnosti. Integrovaná správa hranic a vízová politika by měly sloužit těmto účelům. Jako maďarská poslankyně naléhavě vyzývám k tomu, aby byla pro osoby, které cestují s dobrými úmysly, byla zajištěna prostupnost hranic Evropské unie. Styk mezi občany žijícími na protějších stranách hranice by neměl být omezován. Je v zájmu státních příslušníků třetích zemí, kteří žijí v zemích sousedících s EU – včetně příslušníků maďarské menšiny – aby měli možnost legálního pobytu na území Evropské unie bez jakékoliv byrokratické či administrativní zátěže. K tomu potřebujeme odpovídající zákony, a to jak úrovni Společenství, tak na úrovni členských států, které nebudou působit proti sobě, nýbrž budou naopak své cíle navzájem podporovat.

Věřím, že nezůstane jen u vznešené ideje, že tyto nové právní předpisy Společenství skutečně praktickým způsobem podpoří zejména mladé lidi, studenty, kteří si přejí v členských státech studovat. Těch bych se toto nové nařízení mělo týkat především. V této souvislosti mohu jen souhlasit s tím, že Komise by měla nejpozději v dubnu 2012 předložit zprávu o uplatňování tohoto nařízení a v případě potřeby též návrh na změnu nařízení, tak aby bylo možné realizovat jeho cíle.

Vilija Blinkevičiūtė, jménem skupiny S&D. – (LT) Blahopřeji zpravodaji, panu Coelho, za připravení této zprávy a také souhlasím s tím, že je důležité, abychom státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou držiteli dlouhodobého víza a jejichž přítomnost v daném členském státě je v souladu se zákonem, co nejdříve zajistili volný pohyb v schengenském prostoru. Současná praxe v členských státech je z různých důvodů taková, že nahrazení dlouhodobého víza státních příslušníků třetích zemí povolením k pobytu trvá dosti dlouho. Mohla bych zde uvést řadu příkladů z členských států Evropské unie včetně mé vlastní země, Lotyšska, kde například jeden řidič kamionu, který získal vízum typu D, nemohl provozovat svou hlavní pracovní činnost. Praxe, která se v této oblasti zavedla, je v rozporu s legitimními očekáváními státních příslušníků třetích zemí, kteří do Evropské unie přijíždějí pracovat nebo studovat. Členské státy by měly také učinit příslušná opatření, aby se zjednodušily postupy vydávání víz. Pokud jde o možnost neomezeného pohybu dotčené osoby v rámci schengenského prostoru, mělo by mít dlouhodobé vízum a povolení pobytu stejný dopad. Nejdůležitější na celé věci není doba, kterou držitel víza kategorie D stráví návštěvou některého jiného členského státu, nýbrž samotná možnost lepšího uspokojení jeho potřeb v rámci schengenského prostoru. Souhlasím proto s návrhem, že státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli dlouhodobého víza vydaného některým členským státem, by měli mít možnost pobývat v jiném členském státě po dobu tří měsíců v rámci jakéhokoliv šestiměsíčního období, a to za stejných podmínek, jako držitelé povolení k pobytu. Je zároveň velmi důležité, abychom zajistili, že jednodušší možnost pohybu státních příslušníků třetích zemí v schengenském prostoru nebude představovat pro členské státy nějaké nové bezpečnostní hrozby. Vyzývám vás proto k okamžitému přijetí tohoto částečně pozměněného nařízení.

Nathalie Griesbeck, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, v moři těžkostí se začínají rýsovat jednotlivé fáze. To je případ i tohoto zákona, který zde velmi dobře objasnili moji kolegové poslanci ze všech stran a který se týká všech státních příslušníků třetích zemí legálně – a toto slovo bych zdůraznila – hlášených k pobytu v Evropě.

Byl ve skutečnosti nejvyšší čas, abychom tento zákon přijali; byl nejvyšší čas, aby v EU začala platit svoboda pohybu i pro státní příslušníky třetích zemí, a jsem ráda, že jsme dospěli do fáze, kdy můžeme přidat další cihlu do stavby Evropy svobod, a to v oblasti, ve které chceme dosáhnout větší bezpečnosti.

Představuje současně zjevný fakt i krok vpřed. Zjevný fakt, jak se zde o tom již lidé zmínili: v souvislosti se zněním tohoto zákona nevznikají v podstatě žádné velké spory a těch několik málo pozměňovacích návrhů jen dokládá, že všichni chceme budovat Evropu, ve které nikdo nemusí vězet v jednom členském státě bez možnosti poznat zbytek Evropy. Je to ale zároveň i velký krok vpřed, protože představuje práva státních příslušníků třetích zemí, studentů, výzkumných pracovníků a mnohých dalších lidí, kteří žijí na území EU.

A konečně, a tím svůj projev ukončím, zcela jednoznačně povede k tomu, že lidé, kteří žijí mimo Evropu, budou Evropu chápat jako jednotné území, jako sjednocenou Evropu, společnou oblast, a bude vytvářet evropskou kulturu a totožnost i za našimi hranicemi.

Rui Tavares, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, předně bych chtěl poděkovat zpravodaji, panu Coelho, jehož návrh stejně jako ostatní stínové zpravodajové z Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci podporuji.

Měl jsem zde již příležitost říci, že pan Coelho prokázal dobrou službu zásadě svobody pohybu po Evropské unii, která je právem občanů, ať už jsou to občané evropské nebo občané zahraniční, a že prokázal dobrou službu i evropské demokracii. Tato demokracie, to nejsou jen její vlastní občané, ale také přispění tisíců a tisíců, ba milionů občanů ze třetích zemí, na které spoléhá a kteří projíždějí evropským územím, kteří zde mají pobyt a kteří sem přijíždějí na delší i kratší období, aby tu pracovali či studovali.

Pan Coelho pracoval s přispěním stínových zpravodajů ve vynikající atmosféře vzájemné spolupráce a ochotného sdílení informací. Svou zprávu však především vypracoval včas a čas je v této věci velmi důležitý, protože jde o životy jednotlivců.

I já bych mohl tak jako moji předchůdci uvést příklady studentů, výzkumných pracovníků a vědců, kteří přijíždějí do Evropy pro uznávanou kvalitu své práce, kteří však poté nemají možnost překročit naše hranice, protože ty jsou před mnoha lidmi z jiných kontinentů ve skutečnosti velmi uzavřené. Z Portugalska do Španělska se může výzkumný pracovník dostat za dvě hodiny a zamířit k hranici dalšího členského státu, ale ve skutečnosti se tam spíše nedostane, pokud má například vízum na dvouleté magisterské studium, které mu neumožňuje ze země vycestovat a provádět výzkum či pracovat společně s někým dalším v jiném členském státě.

I my jsme se při několika příležitostech museli takovými případy zabývat, jako když si například přejeme vyslechnout, například v Bruselu, něčí příspěvek do debaty.

Dlužno poznamenat, že to není jediná zbytečná přítěž, kterou musí dotyčný občan třetí země neprávem snášet. Pro ty z nás, kdo s nimi v nějakém směru počítají, je to mrhání. Je to mrhání, které se dotýká naší konkurenceschopnosti, zvláště pokud si srovnáme, jaká je například mobilita tohoto typu zahraničních státních příslušníků například ve Spojených státech nebo v Číně, Indii či Brazílii, a uvědomíme si překážky, na které jejich mobilita naráží v Evropské unii. Je to plýtvání, které se dotýká i mobility naší vlastní pracovní síly, naší vědecké obce, pokud si uvědomujeme, že větší mobilita má velký význam v dobách krize, jako ta naše současná, a je to rovněž plýtvání, které se dotýká znalostní společnosti.

Je proto na čase, aby Rada tyto návrhy provedla ještě předtím, než v dubnu vstoupí v platnost vízový kodex, protože vízový kodex by pro mobilitu těchto osob znamenal ještě větší zbytečné překážky. Dovolte mi proto už jen dodat, že jménem naší skupiny návrh pana zpravodaje podporujeme a budeme hlasovat v jeho prospěch.

Gerard Batten, *jménem skupiny EFD*. – Pane předsedající, zpráva přináší návrh, aby členské státy směly vydávat státním příslušníkům třetích zemí dlouhodobá víza až na dobu 12 měsíců s tím, že tato víza budou uznávat i ostatní státy schengenské skupiny.

Británie není členem schengenské skupiny, takže by se mohlo zdát, že se jí to přímo netýká. Občanům přijíždějícím ze zemí, které nejsou členy EU, do některého z členských států by nicméně tyto návrhy usnadňovaly vycestování do ostatních států EU.

Británie má obrovský problém s ilegálním přistěhovalectvím. V Británii žije nejméně jeden milion ilegálních přistěhovalců. Lidé, kteří se chtějí ilegálně přistěhovat do Británie, by podle těchto návrhů mohli naprosto legálně přijet do některého jiného státu EU, získat zde dlouhodobé vízum, s jehož pomocí by se mohli dostat například do Francie, a odtud si pak zařídit ilegální vstup do Británie.

Poslanci Strany nezávislosti Spojeného království budou proto v zájmu ochrany hranic před dalším ilegálním přistěhovalectvím hlasovat proti této zprávě.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pane předsedající, v této zprávě jsem narazil na jeden skutečně velmi bizarní příklad toho, proč v tomto směru rozhodně musíme uvolnit pravidla, mám na mysli případ studenta, který dostal vízum, aby mohl studovat v Belgii, a kterému tato nová úprava umožní, že si bude moci shánět informace v nizozemské knihovně a pak jet na výlet do Barcelony. Pro něho jistě velmi potěšující.

To ale samozřejmě není jádrem problému. V praxi znamená Schengen a evropská vízová politika jako celek něco docela jiného než svobodu cestování pro studenty. Znamená naprosté zničení našich hranic a volné pole působnosti pro organizovaný zločin a nelegální přistěhovalectví, aniž by přitom existovaly jakékoliv vodotěsné vnější hranice – jež se měly stát základním kamenem celého systému – které by fungovaly jako hráz. Jedním z přímých důsledků Schengenu je například to, že zástupy španělských nelegálních přistěhovalců, kteří podléhají určité regulaci, se mohou volně stěhovat do ostatních členských států.

Podle mého názoru by Parlament udělal lépe, kdyby uvážil dopady takovýchto rozhodnutí na běžné Evropany a přestal se zabývat každodenními praktickými starostmi zahraničních studentů.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Pane předsedající, rád bych úvodem poblahopřál panu Coelhoovi k jeho vynikající práci a zejména pak k velké míře konsenzu, které se podařilo dosáhnout v Radě, v Komisi a v různých politických skupinách zde v Parlamentu. Díky jeho práci bude myslím nesouhlasit jen málokdo.

Evropská unie představuje největší prostor svobody, který vůbec kdy existoval. Měli bychom odstraňovat všechny překážky, které brání svobodnému pohybu, a to jak evropských občanů, tak státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou legálně hlášeni k pobytu v některém z členských států. Měli bychom definitivně zamezit tomu, aby docházelo nesmyslným situacím, do nichž se dostávají držitelé dlouhodobého víza typu D.

Jak víte, dlouhodobá víza jejich držitelům umožňují pobývat v členském státě, který je vystavil. Držitelé těchto víz se však nemohou volně pohybovat po Evropské unii s výjimkou toho, že mohou jet do členského státu, který vydal jejich víza. K situacím podobným těm, které zde byly popsány, dochází paradoxně velmi často. Uvedu ještě jeden takový příklad: student, který v Lisabonu pracuje na disertaci o dějinách Severní a Jižní Ameriky, nemá možnost nahlédnout do archivních dokladů a dokumentů, které jsou uloženy v Indických archívech v Seville, přestože cesta letadlem tam trvá jen hodinu.

Hlavním cílem tohoto návrhu je zajistit držitelům dvoudobých víz stejná práva, jaká jsou spojena s povolením k pobytu. Dámy a pánové, musíme zásadě mobility věnovat větší pozornost: mobility, jejímž účelem je především práce a vědecká a akademická činnost.

Nebude to sice zřejmě nijak nutné, ale závěrem vás chci všechny požádat, abyste zprávu pana Coelhoa podpořili, a to nejen pro její nesmírně vysokou kvalitu, ale také proto, že představuje další záruku velkého prostoru svobody pohybu, který hájíme. Podporuji také časový plán, který pan Coelho navrhl.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (FR) Pane předsedající, ráda bych předně poděkovala zpravodaji, panu Coelhoovi, za jeho práci a ocenila spolupráci Parlamentu, Rady a Komise během konsolidace těchto dvou zpráv a při jejich prvním čtení, které by mělo být tak jejich posledním.

Velmi záleželo na tom, aby tato zpráva byla přijata do konce dubna 2010, aby její provádění mohlo probíhat současně s vízovým kodexem. Pro všechny, kdo pobývají v Evropské unii, je nesmírně důležité, aby mohli cestovat do všech členských států. Budeme tak schopni řešit dvojí problém spočívající v používání víz typu D+C a v pravidlech pro udělování povolení k pobytu.

Všichni státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli dlouhodobého víza, budou mít díky této zprávě právo cestovat po dobu šesti měsíců v roce kamkoli v Evropě. Všechny dotyčné osoby by měly při obdržení víz dostat veškeré nezbytné informace a měly by být informovány především o tom, že víza se před uplynutím jejich jednoleté doby platnosti automaticky stávají povolením k pobytu.

A konečně je třeba také zdůraznit, že z bezpečnostních důvodů se bude muset každá osoba žádající o vízum typu D dostavit k pohovoru, nebude však o ní veden žádný záznam v SIS. Smluvní strana musí řádně nakládat se všemi informacemi, které byly již do SIS vloženy jinou smluvní stranou.

Naléhavě také vyzýváme Komisi a Radu, aby v případě, že k provedení SIS II nedojde do konce roku 2012, předložila legislativu nezbytnou k zabezpečení stejného stupně ochrany údajů, jaký umožňuje SIS II.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, cílem těchto návrhů je usnadnit státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou legálně hlášeni k pobytu v některém z členských států, na základě jejich dlouhodobého víza typu D pohyb v rámci schengenského prostoru.

V podstatě se jedná o rozšíření – a v tom spočívá důvod našich obav – stávající zásady rovnocennosti povolení k pobytu a krátkodobých víz typu C na dlouhodobá víza. Pokud se tedy jedná o volný pohyb v rámci schengenského prostoru, budou mít dlouhodobá víza stejnou platnost jako povolení k pobytu. Jde tedy jinak řečeno o to, aby každý, kdo je držitelem dokladu, který prokazuje, že dotyčný je legálně hlášen k pobytu v některém z členských států, měl krátkodobě využitelnou možnost volného pohybu v rámci schengenského prostoru, a to po dobu nejvýše tří měsíců v rámci libovolného pololetí.

Chtěli bychom Komisi a Radu upozornit na bezpečnostní problémy, které mohou v důsledku tohoto volného pohybu vzniknout. Provádění kontrol je velmi obtížné v rámci jednoho členského státu: měli bychom si uvědomit, jaká rizika s sebou ponese uplatnění této zásady.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, před několika měsíci panovala v této sněmovně nejen sváteční atmosféra, ale většina lidí měla také pocit radosti, protože pro řadu zemí v Evropě se podařilo zjednodušit pravidla udělování víz.

Jaká je tedy skutečnost? Zrušení vízové povinnosti pro občany Černé Hory, Makedonie a Srbska v prosinci roku 2009 způsobilo příliv osob mířících z Balkánu přes Rakousko do střední Evropy a odtud až do Skandinávie. Skutečné stěhování národů! Podle údajů ministerstva vnitra využilo této nově nabyté svobody cestovat během pouhých sedmi týdnů zhruba 150 000 Makedonců. Dvě třetiny z nich se nehodlají vracet zpět. Z mnohých vesnic, zejména albánsko-makedonských vesnic, vyjíždí každý den pět autobusů, které míří do střední a západní Evropy, jejichž cestující mají turistické vízum, které výslovně zakazuje výdělečné zaměstnání. To znamená, že za 90 dní se tito lidé stanou součástí podsvětí a údajní turisté se pak opět ocitnou na levném pracovním trhu, aby zde vydělávali za „dumpingové“ mzdy. V tom spočívá rozdíl mezi reálnou situací a fantasiemi Evropského parlamentu.

Následky toho ponesou naše rodné země. Budou muset snášet důsledky rozhodnutí, které schválila většina poslanců v této sněmovně. Budou se muset vyrovnávat s jen velmi obtížně kontrolovatelným nelegálním přistěhovalectvím, s nezákonnou činností a s nimi spojenou nehlášenou prací.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Také já bych rád poblahopřál svému kolegovi poslanci, panu Carlosovi Coelhoovi, k jeho zprávě o této iniciativě, díky níž budou mít občané třetích zemí možnost větší svobody pohybu v rámci volné evropské zóny. Musím nicméně, pane předsedající, upozornit na ironické vyznění této rozpravy: na to, že občanům třetích zemí dáváme nemalá práva, Evropská unie a její občané se však současně s tím potýkají s vážnými problémy, chtějí-li cestovat do zemí, jako je například Libye. Příčinou toho je přetrvávající problém, který vznikl mezi Švýcarskem a Libyí a který vedl k tomu, že Libye se uzavřela, ale nemohou do ní cestovat nejen Švýcaři, ale také nikdo z občanů Evropské unie. Zatímco my tedy občanům třetích zemí udělujeme větší práva, našim vlastním občanům jsou práva na cestování do třetích zemí, jako je Libye, krácena. Jaké jsou důsledky? Důsledky jsou velmi vážné. Řada lidí nyní nemůže v Libyi pracovat, společnosti, které v Libyi investovaly své peníze, tam nemohou posílat své zaměstnance a zaměstnanci, kteří v Libyi v současnosti již jsou, tam musí zůstat do té doby, než ti, kteří by je mohli nahradit, dostanou povolení ke vstupu do země. To je velmi kritická situace a já vyzývám paní komisařku Malmströmovou, aby v této věci se vši naléhavostí zasáhla. Chápu, že se jedná o diplomatický spor mezi dvěma zeměmi, z nichž navíc ani jedna není členem Evropské unie, ale tento spor má vážné důsledky pro občany Evropské unie, kteří mají na cestování do Libye svůj zájem, protože si tam vydělávají na živobytí.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Zpráva kolegy Coelhoa jakož i dotýčný návrh nařízení se týkají svobody pohybu osob, která je bytostnou součástí demokracie v Evropské unii, a je proto nepřípustné, aby držitelé dlouhodobých víz v jedné členské zemi Evropské unie nemohli cestovat napříč Evropskou unií.

K podpoře zmíněných iniciativ je několik důvodů. V první řadě je to respekt a dodržování základních lidských práv, mezi něž svoboda pohybu bezpochyby patří. Jestliže jeden členský stát zlegalizuje pobyt státního příslušníka třetí země, není důvod k tomu, aby se tato osoba nesměla volně pohybovat v celém schengenském prostoru. Samozřejmě, je třeba zapracovat detaily ve smyslu snížení úrovně bezpečnosti schengenského prostoru.

Hovořilo se tu i o studentech a vědcích, kteří nemají možnost vycestovat do jiného členského státu. Já bych tuto skupinu rozšířila ještě i o podnikatele, protože pokud jim toto neumožníme, snižujeme tak konkurenceschopnost Evropské unie. Věřím proto, že se tento návrh setká s podporou a zpravodajovi gratuluji.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pane předsedající, chtěl bych panu Coelhoovi velice poděkovat. Mé stanovisko bylo zapracováno do nařízení. Měl jsem také možnost na tomto nařízení pracovat. Řekl bych, že zpráva pana Coelhoa je svou povahou nejen naléhavá a důležitá, ale že má také symbolický význam. Jako zástupce jednoho z nových členských států dnes mohu s hrdostí říci, že jsme dnes v situaci, kdy můžeme měnit pravidla umožňující volný pohyb v rámci schengenského prostoru, zatímco ještě nedávno se řada zemí, které jsou nyní zeměmi Evropské unie, potýkala s podobnými obtížemi. Symbolický význam těchto změn je myslím něčím, co lze jen stěží docenit, a věřím, že konsenzus, kterého bylo v této sněmovně dosaženo, bude velkým úspěchem pro nás pro všechny.

Zadruhé bych chtěl říci, že zrušení víz typu D+C a skutečnost, že členské státy nemohou vydávat povolení k pobytu, nás nutí k tomu, abychom podnikli velmi naléhavá opatření. Uvedu jen několik příkladů toho, o čem dnes v této sněmovně již byla řeč. Dva ukrajinští studenti, kteří vloni cestovali z Vratislavi do Berlína, byli na hraničním přechodu zadrženi, hlavně proto, že tito dva mladí lidé neznali příslušná pravidla, ale nešlo jim o nic jiného než o to, aby využili našich intelektuálních zdrojů. Domnívám se, že dnešní hlasování pro nás bude velmi významné a důležité.

Rád bych se soustředil ještě na poslední záležitost – na otázku bezpečnosti. Měli bychom mít v současnosti dobrý systém výměny informací, které jsou v rámci Schengenu shromažďovány, měli bychom rozhodně pracovat na druhé generaci Schengenského informačního systému a Vízového informačního systému a především asi také pořizovat častější přezkumy a zprávy. Chtěl bych zde vyzvat paní Malmströmovou, aby se zasadila o to, že koordinace mezi členskými státy v oblasti bezpečnosti bude právě tak dobrá, jako byla doposud, a ještě jednou bych rád poděkoval panu Coelhoovi za jeho skvělou zprávu.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Pane předsedající, chtěla bych říci, že se zpravodajem, paní komisařkou Malmströmovou a s jejich řešením tohoto problému, které je v souladu s právním státem, respektem k lidským právům, ochranou údajů a samozřejmě i bezpečnostními ohledy, v zásadě souhlasím a mají moji podporu. Byla zde vyslovena řada obav. Chtěla bych zde poukázat na několik problémů. Máme-li dosáhnout toho, že toto nařízení splní svůj účel, musíme především prostudovat a více poznat postupy uplatňované v jednotlivých členských státech. Víme, že řada členských států je schopna vydávat povolení pobytu relativně včas. Tyto osvědčené postupy pro nás mají velký význam. Musíme koordinovat postupy členských států, abychom zvýšili důvěru. Všechny členské státy by měly používat systém SIS – víme, že ne všechny tak v současnosti činí – a zavedení systému SIS II a funkčního systému VIS jsou krajně naléhavými úkoly, protože tyto systémy budou sloužit jako dlouhodobá záruka. Je v zájmu Evropy, aby státní příslušníci třetích zemí, kteří zde mají pobyt – studenti, podnikatelé, výzkumní pracovníci – měli reálnou možnost volného pohybu.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, také já bych rád úvodem poděkoval panu Coelhoovi za jeho vynikající práci, kterou na této zprávě odvedl, a řekl následující.

Schengenské *acquis* je především právě toto: svoboda pohybu v rámci schengenského prostoru. Musíme proto v této zprávě učinit tento první základní a jednoduchý závěr: že je důležité, abychom s tímto nařízením pokročili vpřed. Příklad studenta je dostatečně názorný; každý, kdo má dlouhodobé vízum, by měl mít právo na svobodu pohybu.

Vzniká problém – a na to bych chtěl upozornit – jestli to nepřispěje k nelegálnímu přistěhovalectví, byť i jen nepřímo, jestli nevzniknou bezpečnostní problémy a jestli osoba, která toto právo vykonává, má zároveň také prostředky na své cestování, což je věc, kterou musí brát členské státy v úvahu.

Každý členský stát pochopitelně bude muset vydávání víz velmi pečlivě zvažovat. V této souvislosti, jak se na to poukazuje ve zprávě, vstupuje do hry jeden velmi důležitý parametr, ten ze všech nejpodstatnější: zpracování údajů před udělením dlouhodobého víza bude nyní v rámci Schengenského informačního systému povinné. V konečném důsledku tak naplňujeme schengenský *acquis*, ale zároveň s tím také posilujeme bezpečnost.

Vzhledem k tomu bychom se tedy všichni měli k těmto plánům stavět pozitivně a práce na systému SIS II, který je nezbytností, musí postupovat rychle vpřed, ať se děje, co se děje. A konečně se také ve spolupráci s členskými státy a službami členských států musíme zasadit nejen o zjednodušení schengenského *acquis* a jeho posílení, ale současně také o posílení bezpečnosti, která je nezbytným ohledem pro každý členský stát, pro nás pro všechny i pro schengenský *acquis*.

(Potlesk)

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Svoboda pohybu a zrušení vnitřních hranic jsou dva nejdůležitější činitelé evropské integrace. Musíme občanům třetích zemí, kteří jsou legálně hlášeni k pobytu v některém z členských států, zjednodušit možnosti pohybu v rámci schengenského prostoru. Je nepřijatelné, abychom v Evropě kvůli byrokratickým překážkám omezovali pohyb studentů, výzkumných pracovníků a společností.

Podobně musíme co nejdříve umožnit svobodu pohybu i občanům Bosny a Hercegoviny a Albánie a také lidem z Kosova, kteří mají dnes paradoxně menší práva volného cestování, než jaká měli před několika lety. Musí k tomu samozřejmě dojít za správně nastavených podmínek a neměli bychom se nechat zmást údaji o masovém nelegálním přistěhovalectví.

Občané západního Balkánu byli vízovým režimem izolováni opravdu velmi dlouho. Potřebovali by navázat větší styky s občany Unie, ale zamítání jejich žádostí o vízum, k němuž dochází velmi často, jim v tom brání. Neměli bychom riskovat, že vyvoláme ještě silnější pocity izolace a diskriminace, a to zejména u mladých lidí, kteří možná ještě ani nedostali příležitost k tomu, aby poznali Unii. Jakmile tedy Bosna a Hercegovina či Albánie splní kritéria vízové liberalizace, neměli bychom již ztrácet čas.

Každé opatření, které usnadní cestování v schengenském prostoru, bude znamenat krok vpřed a bude v zájmu Evropské unie.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Pane předsedající, návrh, který je předmětem této diskuse, se týká jednoho ze základních principů fungování Evropské unie – zrušení vnitřních hranic a volný pohyb osob. Z tohoto důvodu si zaslouží zvláštní pozornost. Je nepochopitelné a ve svém důsledku nepřijatelné, aby držitelé dlouhodobých víz měli menší svobodu pohybu v schengenském prostoru než lidé, kteří mají krátkodobá víza. Návrh Evropské komise má proto mé sympatie. Domnívám se nicméně, že bychom tento návrh měli ještě změnit, aby obsahoval i záruky bezpečnosti. Podporuji proto návrh Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, že by v rámci Schengenského informačního systému měla mezi jednotlivými členskými státy fungovat výměna informací o nežádoucích osobách. Evropská komise by také měla nejpozději 5. dubna 2012 podat zprávu o uskutečňování tohoto nařízení. Pozměňovací návrhy, které byly připraveny, si zasluhují vážnou pozornost a – ve většině případů – i podporu.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Pane předsedající, nejsou to pouze občané třetích zemí, kdo si přeje, aby lidé z těchto zemí měli jednodušší možnost cestování v rámci schengenského prostoru, čekáme na to i my, lidé žijící v Evropské unii. Je paradoxní, že držitel krátkodobého víza má dnes větší svobodu pohybu než držitel dlouhodobého víza a že osoba ze třetí země, která je držitelem legálního povolení k dlouhodobému pobytu například v takovém Polsku nemůže cestovat do Německa nebo do Francie. Svoboda pohybu by se měla vztahovat nejen na ty, pro které je Evropská unie místem jejich pobytu. Badatelé, studenti, školní mládež a obchodníci ze třetích zemí, ti všichni by měli mít možnost volně se pohybovat, navštěvovat své přátele a poznávat tradice, zvyky a kulturu jiných zemí. Tito lidé pak budou dobrými vyslanci myšlenky Evropské unie a my, lidé, kteří v Evropské unii žijeme, učiníme krok vpřed směrem k myšlence Unie bez hranic.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Pane předsedající, vízový systém schengenských zemí je evidentně tak komplikovaný, že už ani zaměstnanci konzulátů nevědí, co činí, a nemohou zabránit tomu, aby bezúhonné osoby, které ke svým cestám potřebují vízum, končily ve vízové pasti. Skutečnost, že zaměstnanci konzulátů nevědí o existenci víz kategorie D a C, je dosti zarážející. Pokud si někdo ulehčuje práci tím, že neověřuje údaje v Schengenském informačním systému, jeho to vyložená nedbalost. Pochopitelně tak na vnějších hranicích vznikne řada zbytečných problémů a tuto situaci je naléhavě nutno změnit. V této souvislosti, kdy není důsledně uplatňován evropský systém varování ani evropská nařízení týkající se těchto varování, nemá diskuse o vnitrostátních seznamech vízových varování valný smysl.

Liberalizace víz pro balkánské země jde ruku v ruce s nárůstem neodůvodněných žádostí o azyl, které z těchto zemí přicházejí. Nyní, kdy v důsledku uvolnění pravidel pro udělování víz Balkánu hrozí nebezpečí opravdové přistěhovalecké vlny, kdy nově nabyté svobody cestování využilo během sedmi týdnů 150 000 lidí z Makedonie a podle odhadů se pravděpodobně dvě třetiny z nich už nebude vracet domů, záleží velmi na tom, aby se v uplatňování vízových pravidel zavedl pořádek.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Jako maďarští poslanci Parlamentu se ocitáme ve zvláštní situaci, kdy máme hlasovat a rozhodovat o tom, zda máme státním příslušníkům třetích zemí umožnit větší svobodu pohybu v rámci Evropské unie, nebo zda se tomu naopak máme pokusit zabránit. Následkem trianonské tragédie ztratilo Maďarsko většinu svého území, a velká část našich maďarských krajanů proto žije za hranicemi dnešního Maďarska, a tedy i za současnými hranicemi Evropské unie, v bývalé Dolní zemi a Podkarpátí. Naši krajané, kteří studují nebo pracují ve výzkumu či jiných oblastech, se ve své vlastní okleštěné zemi nacházejí ve velmi ponižujících podmínkách a nesmějí ani opustit území Maďarska. Tato situace je naprosto zoufalá a nepřijatelná situace a musíme ji změnit. Z tohoto důvodu a z těchto maďarských pohnutek, budeme my, maďarští poslanci Parlamentu, hlasovat pro tento návrh, aby se toto absurdní postavení změnilo.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedající, tento návrh se zakládá na předpokladu, že všechny osoby ze třetích zemí, které přicházejí do EU, jsou lidé dobré vůle, a když tvrdí, že sem přicházejí studovat, tak že mluví pravdu. V EU je celá řada falešných vysokých škol a dokonce i v těch pravých jsou do studia zapsáni lidé, kteří se v posluchárně nikdy neobjeví. Pokud jim bude usnadněno cestování do ostatních států,

bude mnohem obtížnější ověřit účel jejich pobytu a bude mnohem obtížnější zjistit, kde se nacházejí, pokud se ukáže, že tento účel není pravdivý.

Přestože Spojené království nepatří do schengenského prostoru, EU má záznamy o legalizaci nelegálních přistěhovalců. Ten, kdo je dnes držitelem dlouhodobého víza či povolení k pobytu, může být zítra nelegálním přistěhovalcem a pozítří občanem EU se zcela neomezenou svobodou pohybu.

Cecilia Malmström, člen Komise. – Pane předsedající, byly zde vzneseny dvě otázky, které s touto záležitostí sice přímo nesouvisí, ale i tak bych ráda využila této příležitosti a stručně se k nim vyjádřila.

Pan Busuttil nadhodil problém Libye. Mohu ho ujistit, že se jedná o problém velmi složitý, aktivně se však účastníme dialogu s Libyí, se Švýcarskem, s členskými státy, abychom našli řešení tohoto velmi složitého problému dříve, než dojde k jeho další eskalaci. Takže doufám, že k vám budu moci brzy znovu přijít ohledně pokroku v této situaci.

Paní Fajonové chci říci, že situace Albánie a Bosny a Hercegoviny představuje samozřejmě další linii, dokončujeme misi, která tam zhodnotí, jak si tyto dvě země vedou, pokud jde o stanovená kritéria. Komise o tom velmi brzy, po konzultacích s členskými státy a odborníky, vypracuje zprávu a hodnocení této zprávy obdrží předtím, než předložíme případný návrh týkající tohoto úkolu, i členové Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.

Co se týče tohoto návrhu, mohu poslance i zpravodaje ujistit, že se Komise této práci opravdu velmi věnuje a že učiníme vše, co bude v našich silách, abychom zajistili provedení toto nařízení. Může to vypadat jako technický problém, ale není to technický problém. Je to problém, který se dotýká konkrétních občanů, a my chceme dát lidem najevo, aby sem přijížděli legálně, se všemi doklady v pořádku, ať už se jedná o studenty, výzkumné pracovníky, odborníky či vědce. Je to dobré pro ně a je to dobré i pro nás. Odpovídá to také filozofii Evropské unie, myšlence území bez vnitřních hranic. Neměli bychom tedy těmto lidem zbytečně komplikovat život.

Myslím, že se nám v rámci tohoto návrhu podařilo dosáhnout dobré rovnováhy. Byli jsme schopni dostatečným způsobem zohlednit bezpečnostní ohledy a můžeme si blahopřát. Je to ukázka toho nejlepšího fungování Unie a jejích tří orgánů, které se snaží rozpoznávat problémy a hledat jejich konkrétní řešení ve prospěch občana.

Velmi vám tedy, pane Coelho, děkuji za vaši práci a děkuji vám také za dobrou rozpravu na této plenární schůzi.

Carlos Coelho, zpravodaj. – (PT) Pane předsedající, čtyři závěrečné poznámky. Zaprvé je škoda, že křeslo pro zástupce Rady zůstalo během této rozpravy prázdné. Zadruhé děkuji paní komisařce Malmströmové je její vstřícné poznámky a chtěl bych ji také požádat, aby společně s Radou zaručila, že toto nařízení vstoupí v platnost 5. dubna. Jinak nám vznikne mezera v zákonech, které bude mít následky pro konkrétní lidi.

Zatřetí je škoda, že poslanci, kteří vystoupili v této rozpravě a nadhodili zde otázku bezpečnostních problémů, nedokázali rozpoznat, že Parlament prostřednictvím tohoto nařízení zavedl lepší opatření, zejména povinnost konzultovat nejprve Schengenský informační systém.

Jak jsem zdůraznil ve svém úvodním projevu, jsem přesvědčen, že Parlament svůj úkol splnil dobře, protože posílil jak svobodu pohybu, tak bezpečnost. Jestliže to někdo nevidí, znamená to, že se na věc dívá příliš jednostranně a uniká mu celkový obraz.

Závěrem chci, pane předsedající, poděkovat všem, kdo se společně podíleli na uskutečnění tohoto cíle, zejména všem těm, kdo umožnili, abychom dosáhli shody již při prvním čtení, především Komisi a Radě, ale také všem politickým skupinám v rámci Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, které této široký konsenzus umožnily. Domnívám se, že tento způsob společného hledání řešení je tou nejlepší možnou cestou, jak můžeme vykonávat svou práci.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Hlasování se bude konat po krátké přestávce.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Podporuji úsilí spojené s touto zprávou, aby byla úspěšně rozšířena svoboda pohybu, jakou mají držitelé povolení k pobytu a držitelé krátkodobých víz, i na držitele

dlouhodobých víz. V současnosti platné dohody příslušníky třetích zemí, kteří jsou legálně hlášeni k pobytu v některém z členských států a kteří si z různých důvodů přejí cestovat po Evropské unii, často znevýhodňují. Pokud jde o potřebný čas, metodu a uplatňovaná kritéria udělování víz, jsou mezi členskými státy velké rozdíly. V praxi jsme byli svědky toho, že žadatelé o víza, jejichž žádost byla v jednom státě zamítnuta, zkusí „své štěstí“ v jiných členských státech. Dochází k tomu proto, že v některých státech jsou s udělováním víz a povolení k pobytu spojeny větší nároky, kdežto jiné státy uplatňují volnější přístup. Máme-li předejít nadměrnému přílivu žádostí o víza, které budou podávány ve státech uplatňujících při udělování víz liberálnější politiku, navrhuji, aby se ověřovací postupy a metody schvalování žádostí o víza řídily ve všech členských státech jednotnými normami. Tento postup zajistí standardní přístup ke všem žádostem, a riziko vznikajících „průchodů“ do schengenského prostoru tak bude eliminováno.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:50 a pokračovalo ve 12:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ WALLIS

místopředsedkyně

6. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky hlasování a další informace o jeho průběhu: viz zápis)

6.1. Zavedení systému rozvržení nepřímo měřených finančních zprostředkovatelských služeb (FISIM) pro stanovení hrubého národního důchodu (HND) (A7-0022/2010, Jean-Luc Dehaene) (hlasování)

6.2. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: propouštění v Německu (A7-0020/2010, Reimer Böge) (hlasování)

6.3. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: propouštění v Litvě (A7-0021/2010, Reimer Böge) (hlasování)

6.4. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: výstavba budov v Litvě (A7-0019/2010, Reimer Böge) (hlasování)

6.5. Dodatečný protokol k Dohodě o spolupráci při ochraně pobřeží a vod severovýchodního Atlantiku před znečišťováním (A7-0009/2010) (hlasování)

- Před hlasováním:

Anna Rosbach, zpravodajka. – (DA) Paní předsedající, požádala jsem o slovo, protože o tomto důležitém dodatečném protokolu nebylo z časových důvodů možné diskutovat ve výboru ani v plénu. Dodatečný protokol ve své podstatě umožní členským státům EU společně bojovat proti znečištění Atlantiku. Dohoda je součástí sítě regionálních dohod týkajících se moří, které EU uzavřela s řadou členských států a sousedních třetích zemí.

Jednotlivé dohody se vztahují na různé oblasti moří, které obklopují členské státy EU, a jejich předmětem je možnost individuálního nebo kolektivního zásahu smluvních stran v případě znečištění nebo hrozby znečištění vod nebo pobřeží. Nikterak se netajím svou obrovskou nadějí, že tento dodatečný protokol umožní bojovat proti mnoha formám znečištění Atlantiku. Je to koneckonců protokol, jehož příprava trvala až příliš dlouho.

Kvůli sporům mezi Marokem a Španělskem týkajícím se západní Sahary se příprava protokolu protáhla na dvacet let. Je to dvacet ztracených let. Mořím těch dvacet let nikdo nevrátí, ale o to je důležitější, abychom celý proces ve sněmovně dále neprotahovali. Doufám proto, že podobně, jak byla tato záležitost projednána ve výboru, bude mít i mezi poslanci této sněmovny širokou podporu, za kterou jsem vám velmi vděčná.

6.6. Ochrana spotřebitele (A7-0024/2010, Anna Hedh) (hlasování)**6.7. Síť SOLVIT (A7-0027/2010, Cristian Silviu Buşoi) (hlasování)****6.8. Veterinární podmínky pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu (A7-0082/2009, Bairbre de Brún) (hlasování)****6.9. Pohyb osob s dlouhodobým vízem (A7-0015/2010, Carlos Coelho) (hlasování)**

- Před hlasováním:

Carlos Coelho, zpravodaj. – (PT) Paní předsedající, chtěl bych jen ve stručnosti připomenout, že 5. dubna – tedy příští měsíc – vstoupí v platnost kodex Společenství o vízech. Proto je nezbytné, aby toto nové nařízení vstoupilo v platnost před tímto datem.

Vzhledem k nepřítomnosti zástupců Rady prosím, aby bylo do zápisu uvedeno, že se jedná o přání Parlamentu, pokud to, jak doufám, umožní provedení mé zprávy.

Předsedající. – Do zápisu byla zaznamenána nepřítomnost zástupců Rady, kterou považujeme za nešťastnou.

6.10. Zpráva o politice hospodářské soutěže za rok 2008 (A7-0025/2010, Sophia in 't Veld) (hlasování)**6.11. Hodnotící zpráva o vnitřním trhu (A7-0084/2009, Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein) (hlasování)****7. Vysvětlení hlasování****Ústní vysvětlení hlasování****Zpráva: Anna Hedh (A7-0024/2010)**

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) V průběhu let se rozsah působnosti politiky Evropské unie na ochranu spotřebitele velmi rozšířil, tak aby odrážel změny potřeb a očekávání lidí. Především díky rychlému rozvoji obchodování po internetu významně vzrostl přeshraniční charakter spotřebitelských trhů v Evropské unii, čímž se zvýšila důležitost existence politiky ochrany spotřebitele, a to hlavně ochrany spotřebitele na vysoké úrovni. Větší dohled nad trhem, mechanismy prosazování právních předpisů a jejich účinné a komplexní provádění mají podle mého názoru zásadní význam pro zvýšení důvěry spotřebitelů. Proto jsem podpořila přijetí zprávy a také pozměňovací návrhy.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Paní předsedající, tuto zprávu jsem podpořil. Prosazování účinné spotřebitelské politiky je pro fungování jednotného trhu zásadní. Musíme mít skutečný a dobře fungující vnitřní trh s vysokou úrovní ochrany spotřebitele. Dnes tomu tak bohužel není. Máme sice právní předpisy, ty však nejsou v členských státech řádně prosazovány. A co je nejdůležitější, naši spotřebitelé nemají pocit jistoty, protože neznají pravidla a protože ani kompenzační mechanismy nefungují v mnoha případech tak, jak by měly. Komise by měla více usilovat o to, aby členské státy uplatňovaly směrnice správným způsobem, aby občané byli informováni o svých právech a především aby byli schopni svá práva vymáhat v praxi.

Zpráva: Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Pane zpravodaji, dámy a pánové, s touto iniciativou rozhodně souhlasím. Souhlasím zejména s posílením sítě SOLVIT a s rozšířením její činnosti. Nemělo by se šetřit na nákladech na šíření informací o činnostech evropských struktur ve vnitrostátních sdělovacích prostředcích, na internetu a v televizi. Mohu však vám všem říct, že existuje dvojí metr, protože právní předpisy nejsou používány jednotným způsobem a existují i různé sankce za tytéž činnosti. Děkuji vám, přesně toto jsem chtěl zdůraznit.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana Buşoi, protože jsem přesvědčen, že služby poskytované sítí SOLVIT mají zásadní význam pro dosažení jasných a

transparentních vazeb mezi orgány, občany a podniky. A právě to je také jedním ze základních kamenů Evropské unie. Jak se ukázalo, síť SOLVIT je důležitým nástrojem pro řešení problémů občanů a podniků, které chtějí plně využít možností, jež nabízí vnitřní trh. Ve vnitrostátních předpisech řady zemí Evropské unie stále existují překážky, které musí být odstraněny. Proto se domnívám, že bychom měli být pro přidělení dalších finančních prostředků, získávání dalších odborných pracovníků a zlepšení viditelnosti této služby, a to i na místní úrovni, kde by to mohlo být velmi užitečné.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Jako stínová zpravodajka chci poděkovat všem kolegům, že naši zprávu o síti SOLVIT přijal Parlament tak absolutní většinou. Je to jasný signál pro Radu a Komisi, aby vzaly vážně naše doporučení, která by měla zajistit lepší využívání tohoto užitečného nástroje pro občany a podnikatele. Jen je třeba, aby o tom nástroji podnikatelé a občané skutečně věděli. Chci věřit, že příští rok předloží Komise Parlamentu plnohodnotnou výroční zprávu, kde se veřejnost dozví o stížnostech na upírání práv, která jim jinak má zaručit evropská legislativa.

Zpráva: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Paní předsedající, rád bych uvedl důvody, které mě vedly k tomu, že jsem hlasoval pro zprávu paní de Brún. Mockrát vám děkuji, že jste tento dokument vypracovala. Tím, že stanovíme požadavky na přepravu zvířat, chráníme nejen zvířata, ale především bezpečnost a zdraví lidí. Chtěl bych vyjádřit svou podporu opatřením, která mají prodloužit přechodný režim, a vyřešit tak problém výskytu vztekliny v Evropské unii. V otázce volného pohybu domácích zvířat v Unii bychom samozřejmě měli být opatrní a rozumní a měli bychom brát v úvahu i názory odborníků z vědeckých institucí.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hlasovala jsem pro prodloužení přechodného období, během kterého mohou některé státy uplatnit výjimky, protože tyto státy se zavázaly, že napříště již nebudou žádat o další prodloužení výjimek pro veterinární podmínky. Mám pochopení pro obavy Irska, Malt, Švédska a Spojeného království, jelikož mají vyšší požadavky na dokumentaci pro domácí zvířata, která cestují se svými majiteli do jejich zemí. Hlavními riziky jsou vzteklyna, echinokokóza a nemoci přenášené klíšťaty. Ovšem je potřeba říci, že tuto nejednotnost, kterou umožňují přechodná období pro některé státy, musíme do budoucna odstranit a že je naprosto nutné, abychom postupovali společně a měli harmonizovanou legislativu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Paní předsedající, na jedné straně chápu, že je v zájmu jednotlivých členských států, aby trvaly na prodloužení zvláštních opatření týkajících se dovozu domácích zvířat. Na druhé straně však musíme vždy dbát na to, abychom zajistili vhodný poměr mezi výdaji a přínosy. To se nám v tomto případě nepodařilo dostatečným způsobem zajistit. Proto jsem se zdržel hlasování. V současné době potřebujeme na jedné straně vhodnou a účinnou vnější ochranu týkající se dovozu v rámci Evropské unie, ale na druhé straně roste naléhavost harmonizace v rámci Evropské unie. Zajištění harmonizace je totiž také v zájmu spotřebitelů, kteří se mohou v určité chvíli přestat v situaci orientovat, pokud například pro dovoz do země A platí jiné podmínky než pro dovoz do země B.

Nicole Sinclair (NI). – Paní předsedající, hlasovala jsem proti návrhu, a to především proto, že pocházím z Velké Británie. Myslím, že máme dobré právní předpisy, které se touto problematikou zabývají, a nechceme, aby byl náš ostrov ohrožen rizikem vztekliny.

Není mi také moc jasné, proč se tento návrh vztahuje pouze na psy, kočky a fretky, a chtěla bych rovněž podotknout, že to před 25 lety navrhoval i politik a hudebník jménem Screaming Lord Sutch. Ten se dnes na nás dívá se spíš s velkým potěšením.

Jenže mnoho mých voličů z oblasti West Midlands ve Spojeném království si myslí, že řada politiků přicházejících z této sněmovny vypadá, jako by je vytvořili zástupci strany Monster Raving Loony.

Daniel Hannan (ECR). – Paní předsedající, rád vás vidím opět v čele sněmovny.

Občas k nám přicházejí z Komise zprávy, že EU toho dělá dost. Měla by toho dělat méně, ale lépe, měla by se soustředit na opravdu důležité věci.

Pak tady máme všechny ty návrhy týkající se takových záležitostí, jako kam můžeme vzít které domácí zvířata. Myslím, že se jedná především o vyváženost, ne? Jednotlivé země mají různé vnitrostátní podmínky. Naše země je ostrovem bez pozemních hranic a my jsme naprosto schopni dosáhnout rozumných a vyvážených dvoustranných nebo vícestranných dohod.

Opravdu si myslíme, že by bylo lepší, kdybychom vytvořili novou administrativní byrokracii a vložili ji do rukou stejných génů, kteří nám dali společnou zemědělskou politiku, společnou rybářskou politiku,

neauditované rozpočty a všechny ostatní nástroje práva EU? To jsou nepochybně záležitosti, o kterých by mohly rozhodovat samotné členské státy.

Zpráva: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Cílem schengenského prostoru je volný pohyb osob. Je nelogické, že mnoho držitelů dlouhodobých víz má podstatně menší možnost volného pohybu v schengenském prostoru, než mají držitelé krátkodobých víz. Za měsíc by měl nabýt účinnosti unijní kodex o vízech, i když jak vyplývá z analýzy opatření přijatých členskými státy v oblasti dlouhodobých víz a udělování povolení k pobytu, existují různé verze a různé způsoby provádění, v důsledku čehož jsou porušována základní práva občanů.

Problémům v praxi a prodávám při udělování povolení k pobytu, k nimž v mnoha členských státech dochází, by bylo možné se na základě návrhů Komise vyhnout. Jedná se o velmi naléhavou záležitost: kodex o vízech by měl velmi brzy nabýt účinnosti a já jsem návrhy ve zprávě podpořil.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Podpořila jsem nařízení, kterým se zlepšuje pohyb osob s dlouhodobým vízem v schengenském prostoru. Je logické, že studenti, badatelé, podnikatelé ze třetích zemí by měli mít právo pohybovat se po celé Unii, pokud získají vízum v kterémkoli členském státě.

Chci však opět apelovat na solidaritu zemí s Českou republikou, která marně bojuje proti zavedení vízové povinnosti ze strany Kanady. Jde o bezprecedentní nerovnost občanů Evropské unie. Kanada nyní zvažuje zavedení víz pro další země, např. Maďarsko, a to si přece nesmíme nechat líbit. Na vině jsou příliš štedré, a tudíž lákavé podmínky pro žadatele o azyl. Doslova provokují ke svému zneužívání. Kanada slíbila, že je změní, nic však nedělá. Omlouvám, se že jsem využila příležitosti znova na tuto skutečnost upozornit.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Během rozpravy jsme slyšeli, že návrh má státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou držiteli dlouhodobých víz typu D vydaných členským státem, usnadnit cestování v rámci Evropské unie. Cílem tohoto kroku je vyřešit situace, kdy některé členské státy nejsou z jakéhokoli důvodu schopny nebo ochotny vydat včas povolení k pobytu státním příslušníkům třetích zemí nebo kdy tyto státy neuplatí řádně právní rámec stanovený schengenskými předpisy. Delegace maďarské strany Fidesz se zdržela hlasování o konečném znění tohoto zákona, protože Maďarsku se zatím podařilo provést právní předpisy správně, nevyskytly se žádné problémy a využitím možností, které poskytuje Schengen, se nám podařilo dosáhnout toho efektivnějším způsobem. Zároveň bychom chtěli zdůraznit, že je v zájmu příslušníků maďarských menšin, kteří žijí jako občané třetí země v sousedství Evropské unie, aby mohli legálně pobývat na území členského státu EU bez nadměrné administrativní zátěže. K tomu je ale potřeba, aby existovaly právní předpisy jak na úrovni Společenství, tak i na úrovni členských států, které nejsou ve vzájemném rozporu, ale podporují naše cíle.

Zpráva: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Marian Harkin (ALDE). – Paní předsedající, zpráva obsahuje mnoho pozitivního, ale já prostě nemohu podpořit odstavec 35, který vyzývá k zavedení společného konsolidovaného základu pro daň z příjmu právnických osob (CCCTB).

O tomto základu pro daň jsme se mimo jiné dozvěděli, že bude účinnější a že zjednoduší situaci. Ale vzhledem k tomu, že podle současného návrhu se společnosti mohou rozhodnout, zda se do tohoto systému zapojí, bychom místo současných 27 mohli nakonec mít 28 základů daně, což lze stěží považovat za zjednodušení.

Podle nynějšího návrhu by společný konsolidovaný základ CCCTB znamenal také přerozdělení evropských zisků do všech zemí EU, takže země jako například Irsko, odkud pocházím a které velkou část své produkce vyváží, tak budou potrestány, protože zisky budou samozřejmě generovány v místě prodeje. To je opravdu poněkud zvláštní. Podstatou EU je přece volný pohyb zboží, takže pokud zavedeme CCCTB, budeme nakonec vyvážející země pokutovat.

Jsem také přesvědčen, že zavedení CCCTB by poškodilo schopnost Evropy přilákat přímé zahraniční investice, protože pravidla jako taková by se nevztahovala na členský stát, ve kterém by se investice uskutečnily, ale byla by určena podle složitých vzorců, který lze vypočítat pouze zpětně, což by podle mého názoru zcela jistě snížilo naši schopnost přilákat přímé zahraniční investice.

Zpráva: Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Paní předsedající, úvodem bych chtěl poděkovat své kolegyni za přípravu této zprávy, která má velký význam pro hospodářský růst. Zcela se ztotožňuji s připomínkami a poznámkami

autorky zprávy ohledně zavedení a uplatňování práva Společenství v členských státech. Účinně fungující jednotný vnitřní trh je nepostradatelným prvkem stabilní ekonomiky, který je velmi potřebný zejména v době krize. Efektivní využití potenciálu tohoto trhu závisí na účinné spolupráci mezi orgány na vnitrostátní a evropské úrovni. Snížení administrativní zátěže, efektivní komunikace mezi příslušnými úřady, zjednodušení postupů a harmonizace právních předpisů povede v jednotlivých členských státech k rychlému a účinnému provádění směrnic. Mimoto zveřejňování aktuálních dat a účinné informování občanů a podnikatelů o jejich právech a situaci na trhu pomůže zlepšit fungování trhu a transparentnost jeho principů, čímž budou zajištěny rovné podmínky hospodářské soutěže.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Paní předsedající, paní zpravodajko, dámy a pánové, souhlasím s iniciativou a věřím, že může pomoci lidem a organizacím na vnitrostátní úrovni. Nicméně pochybuji, že zda bez jasného a přísné regulovaného sledování situace na vnitřním trhu a právního systému bude vůbec možné účinně chránit tyto účastníky trhu, bez ohledu na jejich velikost a využívané služby. Pokud bude na základě analýzy zjištěno zjevné porušování lidských práv, musí být stanoveny přísné sankce. Při vyšetřování stížností na mezinárodní úrovni a při stanovování kritérií musí být striktně dodržovány postupy. Jak vyplývá z poměrně smutných statistik v mé zemi, bylo zjištěno, že v osmi z deseti mezinárodních případů, které jsou nyní šetřeny, jednaly státní orgány nebo soudy nesprávně. Proto si myslím, že požadovaného výsledku nebude možné dosáhnout bez jasné regulace sankcí. Rád bych, abychom tomu věnovali pozornost.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) V zájmu vytvoření stabilního a inovativního ekonomického prostředí je naprosto nezbytné, aby správně fungoval vnitřní trh. Ten však nebude správně fungovat, dokud všechny členské státy Unie nepřijmou unijní ustanovení ovlivňující jeho provoz. Jejich přijetí může být naopak úspěšné pouze v případě, bude-li do procesu přijímání právních předpisů zapojen parlament každého členského státu. Jejich přijetí je důležité i z hlediska parlamentní kontroly. Vzhledem k tomu, že tato hlediska jsou ve zprávě obsažena, přijetí této zprávy naprosto podporuji.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Parlament podle očekávání schválil všechny tři zprávy o fungování vnitřního trhu. Ale u zprávy kolegyně von Thun Und Hohenstein socialisté a Zelení zvedli zbraň proti návrhu, aby se prováděly pravidelné testy fungování vnitřního trhu. Argumentují, že by to nabouralo dohodnuté sociální a environmentální standardy. Vždyť ale víme, že nás tyto standardy něco stojí, a víme také, že umožňují vyšší kvalitu života v Evropské unii. V rozpravě dnes levice nevysvětlila, proč se tak bojí objektivizace této hodnoty. Já jsem vše svým hlasováním podpořila.

Písemná vysvětlení hlasování

Zpráva: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Návrh Komise se týká zavedení systému rozvržení nepřímo měřených finančních zprostředkovatelských služeb (FISIM) pro stanovení hrubého národního důchodu (HND) členských států pro účely rozpočtu Evropské unie a vlastních zdrojů.

Systém FISIM představuje část výsledku finančních institucí, který pochází nikoli z přímého prodeje služeb za pevnou cenu, ale z účtovaných úrokových sazeb u úvěrů, přičemž tyto úrokové sazby jsou vyšší, než jsou sazby u vkladů.

Komise navrhuje zavedení systému FISIM pro stanovení HND, a domnívá se, že by systém měl být zaveden se zpětnou platností od 1. ledna 2005, tedy od data, kdy vstoupilo v platnost nařízení (ES) č. 1889/2002. Avšak navrhované zpětné provedení od 1. ledna 2005 přináší problémy se stanovením přesného rozsahu zpětné působnosti.

Souhlasím proto s postojem zpravodaje, který zastává názor, že systém FISIM pro stanovení HND by měl být zaveden až od 1. ledna 2010. Systém FISIM by tak byl řádně proveden od roku 2010, což umožní přesnější výpočet HND.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Zavedení systému rozvržení nepřímo měřených finančních zprostředkovatelských služeb (FISIM) pro stanovení hrubého národního důchodu (HND) členských států pro účely rozpočtu Evropské unie a vlastních zdrojů je stará záležitost, která měla být realizována v roce 2005. Avšak kvůli nutnosti vyzkoušet tuto metodu, posoudit její přesnost a vyhodnotit, zda skutečně poskytuje spolehlivé výsledky umožňující správné posouzení příslušné ekonomické aktivity, se jeho realizace zpozdila. Souhlasím s tím, že provádění této metody by nemělo mít zpětný účinek, abychom tak zabránili konfliktům mezi členskými státy a případným právním krokům.

Zpráva: Reimer Böge (A7-0020/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *písemně*. – (IT) Využití Fondu pro přizpůsobení se globalizaci jako užitečného nástroje k řešení následků hospodářské a finanční krize je velmi důležitou iniciativou, která zajišťuje praktickou odezvu ve formě finanční pomoci. Je třeba zdůraznit, že uvolnění prostředků z tohoto fondu by mělo být podnětem pro opětovné zaměstnání propuštěných pracovníků.

Doufám, že bude vyhověno i žádostem jiných zemí, jako je Itálie, které žádají o intervenci prostřednictvím tohoto zvláštního fondu na podporu zaměstnanců společností, které na krizi doplácí a které jsou nuceny dělat škrt. V této souvislosti bych však chtěl požádat Komisi o větší pružnost při hodnocení kritérií přípustnosti týkající se fondu, které by měly být uplatněny v případě strukturálních problémů malých a středních podniků v místních průmyslových zónách.

Carlos Coelho (PPE), *písemně*. – (PT) Důvodem zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) je poskytovat další pomoc pracovníkům postiženým důsledky velkých změn ve struktuře mezinárodního obchodu. Byla rozšířena působnost EFG na potenciální příjemce nominované od 1. května 2009, takže – což je naprosto správně – nyní zahrnuje pomoc pracovníkům propuštěným v přímém důsledku světové finanční a hospodářské krize.

Podporuji nynější návrh na uvolnění částky ve výši 6 199 341 EUR na pomoc Německu, který je reakcí na žádost Německa ze dne 13. srpna 2009. Cílem návrhu je poskytnout pomoc propuštěným pracovníkům, kteří byli dříve zaměstnáni v automobilovém koncernu Karmann.

V roce 2008 tři orgány EU potvrdily, že je důležité, aby byl zajištěn rychlý postup při schvalování rozhodnutí o uvolnění prostředků z fondu, tak aby pomoc lidem přišla včas. Přijetí tohoto rozhodnutí trvalo sedm měsíců. Doufám, že postup pro uvolnění prostředků z Fondu solidarity bude rychlejší, aby bylo možné čelit katastrofálním situacím vyžadujícím okamžitou odezvu, jako tomu je například v tragickém případě Madeiry, k němuž došlo nedávno.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Německý koncern Karmann, kdysi prosperující a konkurenceschopná firma, se nyní potýká s krizí v automobilovém průmyslu, takže nedávno byla část podniku odkoupena společností Volkswagen a na zbytek firmy byl podán návrh na konkurz. Je potřeba uvolnit z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci prostředky ve výši 6 199 341 EUR na podporu a pomoc 1 793 propuštěným zaměstnancům tohoto koncernu.

Kritéria způsobilosti pro uvolnění prostředků z tohoto fondu byla podle Komise splněna, což znamená, že rychlá pomoc Evropské unie směřující pracovníkům, kteří se dostali do potíží, je tak plně odůvodněna.

Doufám, že toto těžké životní období umožní propuštěným pracovníkům, aby si zlepšili své dovednosti a kvalifikaci, a díky tomu pak budou moci rychle najít nové zaměstnání.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) byl zřízen, aby poskytoval dodatečnou pomoc pracovníkům propuštěným v důsledku velkých změn ve struktuře mezinárodního obchodu. Tímto způsobem hledáme řešení, jak tyto pracovníky znovu začlenit na trh práce.

Na základě interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 je možné uvolnit prostředky z EFG až do výše 500 milionů EUR ročně. Nynější návrh se týká uvolnění celkové částky ve výši 6 199 341 EUR z tohoto fondu na pomoc Německu. Tyto prostředky by byly určeny na pomoc pracovníkům, kteří byli propuštěni ze zaměstnání v automobilovém koncernu Karmann.

Podle článku 6 nařízení o EFG musíme zajistit, aby tento fond podporoval opětovné začlenění jednotlivých propuštěných pracovníků do nových firem. EFG není náhradou za opatření, která jsou povinny provést podniky na základě vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv, a cílem fondu není ani financovat restrukturalizaci podniků nebo odvětví.

Je třeba znovu zdůraznit, že v rámci finanční pomoci z EFG nemůže Komise systematicky převádět dotace na platby z Evropského sociálního fondu, protože EFG byl vytvořen jako zcela samostatný nástroj s vlastními cíli a právy.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Požadavky na využití tohoto fondu byly úspěšné. K těmto požadavkům patří i opatření provedená v reakci na žádost Německa o pomoc v důsledku propouštění zaměstnanců z koncernu Karmann působícího v automobilovém průmyslu.

Nejprve bych chtěl podotknout, že je důležité si uvědomit jednu věc: vzhledem ke stanoveným rozpočtovým omezením pro tento fond (vymezujícím limit finanční pomoci na 500 milionů EUR ročně) a omezujícím kritériím způsobilosti, která jsou podmínkou přidělení pomoci z tohoto fondu, může fond zmírnit některé důsledky závažné hospodářské a finanční krize pouze částečně. Počet zaměstnanců, kteří byli propuštěni v důsledku takzvané restrukturalizace, již před nějakým časem výrazně překročil počet pracovníků původně odhadovaný Komisí, kterým měla být určena pomoc z fondu.

Je potřeba se jednoznačně distancovat od neoliberálních politik, které přímo před zraky nás všech vyvolávají v zemích Evropské unie hospodářskou a sociální katastrofu. Samozřejmě však nestačí, budou-li mít reakce na tuto katastrofu pouze zmírňující účinek. Musíme pamatovat také na to, abychom poukazovali na nespravedlnost nařízení, které poskytuje větší výhody zemím s vyššími příjmy, zejména zemím s vyšší úrovní mezd a podporou v nezaměstnanosti.

Zdůrazňujeme naléhavou potřebu vytvořit v zemích Evropské unie skutečný plán na podporu výroby a vytváření pracovních míst zajišťujících lidem jejich práva.

Peter Jahr (PPE), písemně. – (DE) Jsem velmi potěšen, že Evropský parlament se dnes rozhodl poskytnout 6,2 milionů EUR na pomoc pracovníkům propuštěným ze zaměstnání ve společnosti Karmann, která je dodavatelem pro automobilový průmysl. Tento příspěvek Evropské unie činí 65 % z celkové disponibilní částky 9 milionů EUR. Díky těmto prostředkům má být zhruba 1 800 lidí nabídnuta rekvalifikační opatření a odborná příprava, která jim umožní co nejrychleji najít znovu práci. Je to hmatatelný příspěvek Evropské unie na pomoc lidem v krizi. EU tak dává velmi jasně najevo, že je ochotna a schopna poskytnout podporu i jednotlivcům, kteří se ocitnou v kritické situaci. Nyní je důležité, aby byly finance lidem poskytnuty bez problémů a ihned, tak aby se mohli rychle začít znovu pracovat. Avšak kromě této individuální pomoci propuštěným pracovníkům musí Evropská unie přijmout také další opatření k řešení důsledků finanční krize. Důležitým a správným prvkem je globalizace ve smyslu dělby práce na mezinárodní úrovni (sdílení prosperity). Nicméně Komise, Evropský parlament a členské státy musí intenzivněji pracovat na tom, aby ve svých mezinárodních hospodářských vztazích podpořili konkurenční prostředí bránící znevýhodnění jednotlivých zemí či odvětví.

Alan Kelly (S&D), písemně. – Tento návrh na uvolnění finančních prostředků z EFG německým pracovníkům měl být společně s návrhem litevského chladírenského odvětví mezi prvními příjemci financí z fondu v roce 2010. Oba návrhy stojí za to, aby byly uskutečněny. Vítám nový závazek Komise zajistit další existenci tohoto fondu, který podle rčení „lépe naučit člověka ryby lovit, než mu je nosit“ propuštěným lidem neposkytne pouze finance, ale pomůže jim, aby se sami zapojili do práce. Můj vlastní volební obvod již tento fond využívá a já doufám, že tomu tak bude i nadále. Globální pokles závažným způsobem snížil poptávku po luxusním zboží, a i když lze nynější problémy automobilového průmyslu pochopit, situace je i přesto skličující. Zvláště obtížné jsou podmínky v Německu, jak ukazují velmi strohá čísla: 2 476 propuštěných lidí ve stejné oblasti, ve stejném odvětví. Naději vidím v tom, že díky 6,199 milionu EUR bude možné pro tyto lidi, jejich rodiny a celou oblast najít východisko z krize.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) EU je zónou solidarity a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) je její součástí.

Tato podpora má zásadní význam pro pomoc nezaměstnaným a obětem přemísťování podniků, k němuž v globalizovaném prostředí dochází. Svá působíště mění stále více společností a jejich cílem je přitom využít nižších nákladů práce v různých zemích, zejména v Číně a Indii, často na úkor zemí, v kterých jsou dodržována práva zaměstnanců.

Cílem EFG je pomoci pracovníkům, kteří se stali obětí přemísťování podniků, což je nezbytné k tomu, aby měli v budoucnu přístup k novým pracovním místům. EFG již v minulosti využily jiné země EU, zejména Španělsko a Portugalsko, takže nyní bychom měli tuto podporu poskytnout Německu.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro zprávu o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Německo v tomto případě požádalo o podporu v souvislosti s propouštěním v automobilovém průmyslu, konkrétně v koncernu Karmann. V této souvislosti je důležité zmínit, že peníze z fondu slouží k opětovnému začlenění jednotlivých pracovníků, kteří byli propuštěni, na trh práce, a nikoli ke kompenzaci potřebných restrukturalizačních opatření podniků nebo odvětví. Potřeba těchto financí vyvstala v důsledku pokračující globalizace a hospodářské a finanční krize způsobené spekulanty na obou stranách Atlantiku. A tak ze solidarity s touto sousední zemí a tamními pracovníky by tyto peníze měly být podle mého názoru poskytnuty ihned.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o uvolnění prostředků z EFG na podporu 2 476 lidí, kteří byli propuštěni ze zaměstnání v automobilovém průmyslu v Německu. Německé úřady využijí toto období nezaměstnanosti k rozsáhlému zvýšení úrovně kvalifikace, nejen v rámci odborné přípravy a vysokoškolského vzdělávání, ale také s cílem umožnit přistěhovalcům a pracovníkům s nízkou kvalifikací získat základní dovednosti, díky kterým budou moci znovu najít práci.

Podobná situace v automobilovém průmyslu je i ve Švédsku, kde bylo propuštěno 2 258 zaměstnanců, v Rakousku, kde společnosti vyrábějící motorová vozidla a návěsy propustily 774 pracovníků, a v Belgii, kde v celém odvětví přišlo o práci více než 2 500 zaměstnanců. V důsledku restrukturalizace v automobilovém průmyslu ztratí v celé Evropě práci více než 8 000 lidí.

Finanční pomoc, která byla propuštěným pracovníkům nabídnuta, by měla být k dispozici co nejrychleji a nejefektivněji. Jedná se ale o krátkodobé opatření, které nevyřeší problém ubývajících pracovních míst. Je potřeba, aby EU v automobilovém průmyslu zavedla silnou průmyslovou politiku, která by dokázala zachovat stávající pracovní místa a vytvářet i místa nová.

Zpráva: Reimer Böge (A7-0021/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – (LT) Dnes jsme hlasovali o třech žádostech na pomoc z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Všechny tři žádosti jsem podpořil, protože se domnívám, že pomoc poskytovanou z tohoto fondu potřebují lidé zejména v současné době. V květnu 2009 Evropská komise umožnila, abychom se ve výjimečných případech odchýlili od ustanovení nařízení a vzhledem k situaci, k níž došlo během hospodářské a finanční krize, povolila, aby byla pomoc zaměřena na nezaměstnané.

S politováním konstatuji, že některé členské státy, kde je zvláště vysoká nezaměstnanost a velmi vysoká úroveň chudoby, nebyly schopny o pomoc požádat včas, a využít tak příležitostí, které tento fond poskytuje, aby nabídly pomoc nezaměstnaným. Myslím si, že Evropská komise by měla také vysvětlit, zda jsou prostředky poskytované z tohoto fondu využity efektivně a zda tato pomoc přináší skutečnou přidanou hodnotu lidem, jimž je určena.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně*. – (LT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože finanční podpora z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) pomůže propuštěným pracovníkům vrátit se na pracovní trh a zapojit se do práce. Míra nezaměstnanosti v Litvě za 12 měsíců během finanční a hospodářské krize výrazně vzrostla, a je proto nezbytné přizpůsobit se dopadům krize a zajistit alespoň dočasnou finanční pomoc umožňující vytvoření pracovních míst pro pracovníky propuštěné společností Snaiğė.

V tomto případě nemluvíme o několika propuštěných zaměstnancích, ale o obrovském počtu lidí, přibližně o 651 pracovnících ve věkové skupině 25–54 let. Jsem ráda, že se dnes konalo dlouho očekávané hlasování o přidělení dočasné finanční pomoci, protože řešení této citlivé záležitosti týkající se litevské firmy a jejích propuštěných pracovníků se zpozdílo a někteří pracovníci této společnosti přišli o práci již v listopadu 2008. Doufám, že finanční prostředky schválené v dnešním hlasování budou přiděleny účelně a efektivně.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jednou z vlastností Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci je, že se snaží podporovat podnikatelského ducha. Tuto podporu musí evropské instituce a národní vlády chápat jako klíčový prvek v boji s problémy, s nimiž se ve výrobním sektoru v Evropě potýkáme.

Uznávám, že opatření ze strany vlád by měla mít nejen tuto formu podpory, ale měla by především spočívat v odstranění umělých a byrokratických překážek v podnikatelské činnosti. V této oblasti nás čeká ještě spousta práce.

Je správné, že cílem opatření by mělo být testování, přerozdělení a rekvalifikace lidí, kteří ztratí zaměstnání v důsledku globalizace, tedy například pracovníků v chladírenském odvětví v Litvě, zejména ve společnosti AB Snaiğė a jejích dvou dodavatelích. Stejně tak by ale bylo vhodné, aby existovala opatření, která by pro zachování spravedlnosti a zdravé konkurence byla zaměřena na posílení firem a jejich pracovníků v rámci hospodářství, které je otevřené a stále více konkurenční.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) EU je zónou solidarity a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) je její součástí.

Tato podpora má zásadní význam pro pomoc nezaměstnaným a obětem přemísťování podniků, k němuž v globalizovaném prostředí dochází. Svá působíště mění stále více společností a jejich cílem je přitom využít nižších nákladů práce v různých zemích, zejména v Číně a Indii, často na úkor zemí, v kterých jsou dodržována práva zaměstnanců.

Cílem EFG je pomoci pracovníkům, kteří se stali obětí přemísťování podniků, přičemž tato pomoc je nezbytná pro to, aby tito pracovníci měli v budoucnu přístup k novým pracovním místům. EFG již v minulosti využily jiné země EU, zejména Španělsko a Portugalsko, takže nyní bychom tuto podporu měli poskytnout Litvě.

Vilja Savisaar (ALDE), písemně. – (ET) Dnešní usnesení, že Evropská unie podpoří využívání Evropského fondu pro přizpůsobení globalizaci třemi zprávami, z nichž dvě se týkají Litvy a jedna Německa, je třeba ve všech směrech uvítat, protože jednoznačně ukazuje, že Evropská unie může zmírnit situaci lidí, kteří byli propuštěni ze zaměstnání, a že může pomoci při jejich rekvalifikaci. Ve stavebnictví v Estonsku přišlo za posledních osmnáct měsíců o práci více než 30 000 lidí, a proto apeluji na estonskou vládu a Ministerstvo sociálních věcí, aby směle požádaly o pomoc z fondů Evropské unie, které jsou pro takové situace určeny. Stojí za zmínku, že i když dnes podporu obdrželo Německo a Litva, nejvyšší nezaměstnanost je podle údajů Eurostatu ve Španělsku, Lotyšsku a Estonsku, které by mohly také zauvažovat nad tím, jak by jim mohla Evropská unie poskytnout přímou pomoc.

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) Pane zpravodaji, dámy a pánové, vítám tuto iniciativu na podporu pracovníků firmy, která je obětí globalizace. Z celého srdce ji podporuji a jsem rád, že pomoc v tomto případě získají lidé v Litvě. Obecně se domnívám, že celková výše tohoto fondu by měla být několikrát vyšší, čehož by bylo možné dosáhnout snížením příspěvků na jiné účely. Jsem přesvědčen, že pomoc z tohoto fondu musí být určena i majitelům firem. Ti se často později potýkají s velkými problémy, nejsou schopni postavit se zpátky na nohy a začít znovu podnikat. V mnoha případech strádají vlastníci firem víc než jejich pracovníci: k tomu, aby pokryli riziko podnikání, vytvořili pracovních místa a platili daně, použijí nejen své podíly ve firmě, ale i svůj osobní majetek. Proto by bylo vhodné, kdybychom po zvážení jednotlivých případů prověřili možnost poskytovat pomoc také vlastníkům firem, kteří se potýkají s problémy způsobenými globalizací a globální hospodářskou krizí.

Zpráva: Reimer Böge (A7-0019/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Jsem ráda, že jsme dnes hlasovali o přidělení finančních prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) ve výši 1 118 893 EUR na podporu pracovníkům, kteří byli propuštěni ze 128 firem působících v odvětví stavebnictví v Litvě. V odvětví stavebnictví v Litvě nastaly těžké časy, protože došlo k obrovskému poklesu poptávky v důsledku finanční a hospodářské krize, a občané Litvy v období recese jen velmi obtížně získávají půjčky na výstavbu nebo koupi domů. Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože finanční pomoc EU pomůže lidem, kteří se stali obětí globalizace, najít práci a vrátit se na trh práce a pomůže jim uniknout ze spárů recese. V takové situaci proto musíme dát najevo solidaritu s pracovníky, kteří byli propuštěni právě v důsledku změn v globální ekonomice a snižování počtu pracovních míst v některých odvětvích, přičemž příčinou těchto změn byla finanční krize.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Vzhledem ke skutečnosti, že stále více evropských zemí usiluje o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG), je více než jasné, že účinky tohoto fenoménu již pocítily všechny strany, což samo o sobě vysvětluje i název, jehož se fondu dostalo.

I když se ukazuje, že globalizace přináší užitek na celosvětové úrovni, přesto je potřeba věnovat pozornost případům, kdy jsou jejími dopady postiženy méně konkurenceschopná odvětví. Jedním z nich je i situace v odvětví stavebnictví v Litvě.

Vzhledem k tomu, že fond představuje rychlou, konkrétní a časově omezenou formu pomoci, je nutné, aby všechny osoby s politickou rozhodovací pravomocí, manažeři a pracovníci hledali nové způsoby, jak obnovit ztracenou konkurenceschopnost a vstoupit na nové trhy. Jinak bude mít pomoc, jako je například podpora z EFG, pouze zmírňující účinky a nakonec se ukáže jako nedostatečná.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EGF) byl zřízen proto, aby poskytoval dodatečnou pomoc pracovníkům propuštěným v důsledku závažných změn ve struktuře mezinárodního obchodu. Prostřednictvím fondu jsou hledána řešení pro opětovné začlenění těchto pracovníků na trh práce.

Evropská unie musí využít všech opatření, která má k dispozici, tak aby reagovala na důsledky světové hospodářské a finanční krize, a EFG může v této souvislosti hrát klíčovou roli a přispět k opětovnému začlenění pracovníků, kteří byli propuštěni, na pracovní trh.

Interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 umožňuje uvolnění prostředků z EFG v rámci ročního stropu 500 milionů EUR. Tento návrh se týká uvolnění celkové částky ve výši 1 118 893 EUR z tohoto fondu na pomoc Litvě, s cílem podpořit pracovníky propuštěné ze 128 firem působících v sektoru stavebnictví.

Je třeba znovu zdůraznit, že v rámci pomoci z EFG Komise nemůže převádět systematicky dotace na platby z Evropského sociálního fondu, protože EFG byl vytvořen jako zcela samostatný nástroj, který má vlastní cíle a výhody.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Požadavky na využití tohoto fondu byly úspěšné. K těmto požadavkům patří i opatření provedená v reakci na žádost Litvy o pomoc v důsledku propouštění zaměstnanců ze 128 firem působících v sektoru stavebnictví.

Nejprve bych chtěl podotknout, že je důležité si uvědomit jednu věc: vzhledem ke stanoveným rozpočtovým omezením pro tento fond (vymezujícím limit finanční pomoci na 500 milionů EUR ročně) a omezujícím kritériím způsobilosti, která jsou podmínkou přidělení pomoci z tohoto fondu, může fond zmírnit některé důsledky závažné hospodářské a finanční krize pouze částečně. Počet zaměstnanců, kteří byli propuštěni v důsledku takzvané restrukturalizace, již před nějakým časem výrazně překročil počet pracovníků původně odhadovaný Komisí, kterým měla být určena pomoc z fondu.

Je potřeba se jednoznačně distancovat od neoliberálních politik, které přímo před zraky nás všech vyvolávají v zemích Evropské unie hospodářskou a sociální katastrofu. Samozřejmě však nestačí, budou-li mít reakce na tuto katastrofu pouze zmírňující účinek. Musíme pamatovat také na to, abychom poukazovali na nespravedlnost nařízení, které poskytuje větší výhody zemím s vyššími příjmy, zejména zemím s vyšší úrovní mezd a podporou v nezaměstnanosti.

Zdůrazňujeme naléhavou potřebu vytvořit v zemích Evropské unie skutečný plán na podporu výroby a vytváření pracovních míst zajišťujících lidem jejich práva.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) EU je zónou solidarity a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) je její součástí.

Tato podpora má zásadní význam pro pomoc nezaměstnaným a obětem přemísťování podniků, k němuž v globalizovaném prostředí dochází. V tomto konkrétním případě je cílem pomoci pracovníkům propuštěným ze 120 firem v sektoru stavebnictví, které byly nuceny ukončit činnost v důsledku velké krize, jež toto odvětví zasáhla.

Cílem Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) je pomoci pracovníkům, kteří se stali obětí velkých strukturálních změn v mezinárodním obchodu, aby se dokázali znovu začlenit na trh práce. EFG již v minulosti využily jiné země EU, zejména Španělsko a Portugalsko, takže nyní bychom měli tuto podporu poskytnout Litvě.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), písemně. – (RO) V září 2009 předložila Litva žádost o pomoc z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) v souvislosti s propouštěním pracovníků ze 128 podniků v sektoru stavebnictví. Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o uvolnění prostředků z EFG pro sektor stavebnictví v Litvě.

Domnívám se, že prostřednictvím ekologicky účinné ekonomiky a výstavby energeticky úsporných budov lze přispět k hospodářskému oživení v EU. Odhaduje se, že v celé Evropě lze v těchto odvětvích do roku 2020 vytvořit přibližně 2 miliony pracovních míst.

V roce 2006 působilo v odvětví stavebnictví na úrovni EU27 přibližně 2,9 milionů podniků s celkovým obratem 510 miliard EUR, které poskytovaly práci 14,1 milionu lidí. V důsledku hospodářské a finanční krize poklesl během prvního a druhého čtvrtletí roku 2009 oproti počátku roku 2008 objem činnosti ve stavebnictví v Litvě o 42,81 %, resp. o 48,04 %. Tento pokles má nepříznivý dopad právě v době, kdy míra nezaměstnanosti v Litvě patří k nejvyšším v EU. Dopad krize na odvětví stavebnictví je zvláště závažný, protože jen v roce 2008 poklesl počet pracovních míst v tomto sektoru téměř o 10 %.

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) Tuto iniciativu plně podporuji a hlasuji pro pomoc určenou pro pracovníky stavebních firem, kteří pociťují negativní dopad celosvětové krize a procesu globalizace. Jsem si jist, že každý z nás má více než malý podíl na tom, že nejsme schopni skoncovat s cenovou bublinou, kterou nafukují realitní kanceláře a stavební podniky. Bylo jasné, že to povede ke krizi. Povinností politiků je sloužit lidem a bránit neštěstí. Proto v rámci hlasování pro tento projekt navrhuji a žádám, aby byla finanční pomoc zvýšena, protože jeden milion EUR je jen kapkou v moři, když uvážíme ty stovky firem, které byly zasaženy krizí a které zaměstnávají desítky tisíc lidí. Z rozhovorů s lidmi, kteří právě v takových podnicích pracují, jsem se dozvěděl, že lidé už nevěří vlastnímu státu ani Evropské unii. Takže zvýšením tohoto typu pomoci bychom zlepšili image samotné Evropské unie a posílili důvěru v jednotlivé státy.

Zprávy: Reimer Böge (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *písemně*. – Plně podporuji obě zprávy o finanční podpoře z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci určené pro propuštěné pracovníky v Litvě, které předložil Reimer Böge a které Evropský parlament přijal. Jsem vděčný ostatním kolegům, kteří zprávy podpořili. Na hlasování jsem bohužel přišel pozdě, protože jsem se cestou do sálu zdržel kvůli nefungujícímu výtahu.

Obě zprávy, z nichž jedna se týká situace ve stavebním sektoru a druhá společnosti Snaigė, představují nejzávažnější případy nezaměstnanosti v Litvě. Díky finanční podpoře EU se zmírní útrapy, s nimiž se litevští pracovníci potýkají.

Stavebnictví paří v Litvě k odvětvím, které byly krizí zasaženy nejvíce. Už více než sto firem bylo nuceno vyhlásit konkurz. Pomoc ve výši 1,1 milionu EUR bude určena pro téměř 1 000 pracovníků v tomto vysoce citlivém a vážně postiženém sektoru.

Velmi podobná je situace ve společnosti Snaigė – podpora ve výši 258 000 EUR z EFG by směřovala 650 propuštěným pracovníkům v tomto městě, které má jednu z nejvyšších nezaměstnaností – téměř 20 %.

I když tento případ je možná jen špičkou celého ledovce v podobě problému nezaměstnanosti v Litvě, finanční podpora pomůže těm, kdo ji nejvíce potřebují.

Zprávy: Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Regina Bastos (PPE), *písemně*. – (PT) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) byl vytvořen v roce 2006 s cílem poskytnout dodatečnou pomoc pracovníkům, kteří byli postiženi dopady velkých změn ve struktuře mezinárodního obchodu, a pomoci jim znovu se začlenit na trh práce.

Působnost EFG byla od 1. května 2009 rozšířena a nyní zahrnuje podporu pracovníků propuštěných v přímém důsledku hospodářské a finanční krize. V současné době, kdy čelíme závažné hospodářské a finanční krizi, je jedním z hlavních jejích důsledků nárůst nezaměstnanosti. EU musí využít všech prostředků, které má k dispozici, a reagovat na dopady krize, zejména pokud jde o pomoc, která má být poskytnuta lidem denně se potýkajícím s nezaměstnaností.

Z těchto důvodů jsem hlasovala pro návrh na uvolnění prostředků z EFG na pomoc Litvě, s cílem podpořit pracovníky propuštěné ze 128 firem působících v sektoru stavebnictví.

Andrew Henry William Brons (NI), *písemně*. – I když jsme proti členství v EU, a tedy proti financování z EU, peníze z tohoto fondu již byly přiděleny, a nejde tedy o „nové“ peníze.

Byli bychom raději, kdyby byla pomoc propuštěným pracovníkům financována vládami jednotlivých států. Ale dokud bude EU kompetentním orgánem, pomoc propuštěným pracovníkům zřejmě bude muset pocházet z tohoto fondu.

V Británii se určitě najdou kritici toho, aby byly tyto peníze určeny německým a litevským pracovníkům. Pokud by ale měly být poskytnuty finanční prostředky například našim ocelářům ze společnosti Corus, nebyli bychom proti. Logicky proto nemůžeme být ani proti příspěvkům Německu a Litvě.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, hlasovali jsme pro zprávy pana Bögeho o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci a mysleli jsme přitom především na pracovníky, kteří byli propuštěni ze zaměstnání. Zároveň jsme ale cítili určité znepokojení, protože vzhledem k rozsáhlým sociálním dopadům naší nezodpovědné politiky, která příliš prosazuje volný trh, bude mít tento fond podobný efekt, jako kdybychom zlomenou nohu léčili náplastí.

Vy to sice popíráte, ale občas to skutečně působí jako zneužívání peněz evropských daňových poplatníků k financování politik, jejichž cílem je přemístit a restrukturalizovat velké podniky, a zároveň se tak „bruselské“ Evropě naskytá levná příležitost prohlašovat se za solidární s lidmi bez práce, i když příčinou této situace je přitom samotná EU. Dalším důvodem našeho znepokojení jsou limitní hodnoty potřebné pro získání těchto prostředků, zejména pokud jde o počet propuštěných zaměstnanců. Protože v první řadě z toho těží zase – až na některé výjimky – velké společnosti. Zdá se, že co se týče hospodářské a sociální politiky, byli bez povšimnutí ponecháni opět pracovníci středních, malých a velmi malých podniků, drobní podnikatelé a ženy, kteří museli ukončit svou činnost.

Zpráva: Anna Rosbach (A7-0009/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Hlasovali jsme pro toto rozhodnutí, abychom tak zajistili ekologickou udržitelnost jednotlivých území Atlantiku, zejména ostrovů Evropské unie, které tvoří podstatnou část mořské oblasti, které se potýkají s problémy například v oblasti ochrany životního prostředí a které mají specifické potřeby.

Za zmínku stojí případ Azorských ostrovů, které mají největší výlučnou hospodářskou oblast v Evropské unii. V rámci nynější diskuse je nutné zajistit environmentální dohled nad vodami Atlantiku, protože lidé obývající tyto ostrovy jsou závislí na dobrém ekologickém stavu okolních moří. Je proto důležité jasně definovat minimální cíle kvality životního prostředí společně s programy sledování, které mohou zajistit zdravé životní prostředí.

Je potřeba řešit také případy, které jsou ve zprávě zmíněny, jako jsou nehody při dopravě na moři nebo plastové sáčky, a které mohou mít drtivý dopad na hospodářskou, sociální a environmentální udržitelnost v oblastech Atlantiku. Tato situace vyžaduje provedení konkrétních opatření vhodných pro životní prostředí a sociálně ekonomickou realitu mořských ekosystémů v Atlantiku.

Proto je také ratifikace těchto dohod tolik důležitá pro trvale udržitelný rozvoj obyvatel, kteří jsou na Atlantiku závislí.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Vítám podepsání tohoto dodatečného protokolu umožňujícího vyřešit politický konflikt, kvůli němuž nepodepsalo Španělsko a Maroko Dohodu o spolupráci při ochraně pobřeží a vod severovýchodního Atlantiku před znečišťováním (Lisabonská dohoda). Ochrana pobřeží a vod je záležitostí, která má strategickou důležitost pro sociální a ekonomický blahobyt lidí žijících v pobřežních oblastech, místní rozvoj, zaměstnanost a zachování a vytváření hospodářské činnosti. Je třeba zajistit, aby byly všechny oblasti mořských vod v Evropské unii udržovány v dobrém ekologickém stavu, čímž bude zajištěn trvale udržitelný rozvoj. Tento protokol přímo souvisí s takovými záležitostmi, jako je ochrana životního prostředí, změna klimatu, bezpečnost, ochrana veřejného zdraví, regionální rozvoj, vztahy se třetími zeměmi a rozvojová spolupráce. Tento protokol, díky němuž bude možné bojovat proti různým formám znečištění v Atlantiku, je nezbytně nutný pro zajištění boje proti kontaminaci nebo riziku znečištění moří či pobřežních oblastí, a to prostřednictvím mechanismu, který je zaměřen na spolupráci mezi smluvními stranami v případě nehody vedoucí ke znečištění, a kterým budou tyto strany zavázány vytvořit a provádět vlastní havarijní systémy a plány.

Diane Dodds (NI), písemně. – Hlasovala jsem proti této zprávě a měla jsem přitom na paměti příběh se šťastným koncem týkajícím se našeho mořského prostředí. Zpravodajka zmiňuje problém „plastové polévky“, plovoucí masy plastových a gumových předmětů v Tichém oceánu, a upozorňuje na rostoucí počet případů ztracených rybářských sítí v Atlantském oceánu. V této souvislosti je třeba zmínit činnost organizace KIMO International a její projekt s názvem „Výlov odpadků“. Cílem projektu, který zahájila nizozemská vláda společně s nizozemskými rybáři v březnu 2000, bylo vyčistit Severní moře pomocí rybářských sítí od odpadků. Organizace KIMO mezitím s finanční pomocí EU projekt rozšířila na přístavy ve Spojeném království, Švédsku a Dánsku.

Od roku 2001 odstranili rybáři z moří stovky tun smetí a vrátili je na zem, kde jsou shromažďovány a náležitým způsobem likvidovány. Je třeba pochválit všechny rybáře EU zapojené do tohoto projektu, za jejich obětavost, s jakou dokázali trvale odstranit z moře odpad, díky čemuž může prospívat jak odvětví rybolovu, tak i příroda a životní prostředí.

Robert Dušek (S&D), písemně. – (CS) EU uzavřela s jednotlivými členskými zeměmi a sousedními třetími zeměmi soubor dohod týkajících se moří, který tvoří Helsinská úmluva, Bonnská dohoda, Barcelonská úmluva a tzv. Lisabonská dohoda. Cílem těchto dohod je zajištění individuálních a kolektivních opatření v případě hrozby nebo již probíhajícího znečištění moří či pobřeží. Ač byla Lisabonská dohoda podepsána v roce 1990, nevstoupila z důvodu územního sporu mezi Španělskem a Marokem nikdy v platnost. Dodatečný protokol řešící tento spor byl všemi smluvními stranami podepsán již v roce 2008, přijetí Lisabonské dohody by tak nemělo nic bránit. Zpravodajka ve zprávě poukázala na dva trvalé a narůstající problémy znečištění moří a pobřeží, a to na obrovskou plovoucí masu plastových a gumových předmětů v Tichém oceánu, jejíž rozměr je 34násobně větší, než je rozloha středně velkého členského státu Nizozemska. Druhým trvalým problémem, který Anna Rosbach uvádí a pro který žádá řešení, je množství starých, vyřazených a ztracených rybářských sítí. Tato zpráva je příkladem konstruktivní práce s cílem řešení hlavních problémů v oblasti znečišťování moří a pobřeží, a proto ji podpořím svým hlasováním.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Dohoda o spolupráci při ochraně pobřeží a vod severovýchodního Atlantiku před znečišťováním, která byla uzavřena mezi Portugalskem, Španělskem, Francií, Marokem a EU, je nyní – dvacet let po podepsání – po ratifikaci všemi smluvními stranami připravena na to, aby vstoupila v platnost. Rada nyní navrhuje uzavřít jménem Evropské unie dodatečný protokol, který nakonec umožní vstup dohody v platnost.

Tato dohoda má největší význam pro Portugalsko vzhledem k délce jeho pobřeží a významu moře pro jeho národní hospodářství, a samozřejmě i s přihlédnutím ke katastrofám nazvaným *Erika* a *Prestige*. Blahopřeji proto Radě a členským státům k uzavření tohoto dodatečného protokolu a doufám v rychlý a účinný vstup dohody v platnost, protože dohoda poskytne našim pobřežním oblastem větší ochranu před takovými ekologickými katastrofami, které bohužel před nedávnem naše pobřeží zdevastovaly.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Jsem potěšen, že tato zpráva byla přijata, protože díky tomu bude možné, aby vstoupila v platnost síť regionálních dohod o znečištění moří, které byly podepsány mezi EU, některými členskými státy a sousedními zeměmi.

V tomto případě máme Lisabonskou dohodu, která byla podepsána v říjnu 1990, ale která nikdy nevstoupila v platnost kvůli územnímu sporu mezi dvěma ze smluvních stran – Španělskem a Marokem – ohledně jižní hranice (Západní Sahary) uvedené v podpoložce c) článku 3 této dohody.

Dodatečný protokol, jehož prostřednictvím bylo nalezeno řešení konfliktu a přijatelná formulace podpoložky c) článku 3, byl podepsán Portugalskem, Španělskem, Francií a Marokem až v květnu 2008.

Díky uzavření tohoto dodatečného protokolu může 20 let po podepsání vstoupit v platnost i Lisabonská dohoda. Tento protokol kromě bezpečnostních aspektů pokrývá i ochranu životního prostředí. Jsme si plně vědomi ekologických katastrof, které v posledních letech ničily pobřeží našich zemí. Doufáme, že se díky těmto pravidlům vyhneme pohromám, jako byly *Erika* a *Prestige*, protože moře nemá žádné fyzické nebo politické hranice a vyžaduje společné úsilí a jednotný postup.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Evropské společenství se zapojilo do různých regionálních dohod, které se týkají znečištění moří a které by měly zajistit vzájemnou pomoc a spolupráci mezi členskými státy. Tato síť dohod je začleněna do Dohody o spolupráci při ochraně pobřeží a vod severovýchodního Atlantiku před znečišťováním (Lisabonská dohoda), kterou podporuje Portugalsko. Tato dohoda nevstoupila v platnost kvůli územnímu sporu mezi Španělskem a Marokem. Věřím, že vzhledem k nutnosti dodržovat ekologická pravidla podporovaná EU a vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody o dodatečném protokolu, je možné konečně Lisabonskou dohodu uskutečňovat.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Dodatečný protokol k Dohodě o spolupráci při ochraně pobřeží a vod severovýchodního Atlantiku před znečištěním je součástí sítě regionálních dohod, které se týkají ochrany mořského prostředí a které EU uzavřela s jednotlivými členskými státy a sousedními třetími zeměmi. Ochrana našich oceánů, které slouží milionům Evropanů jako potravinový zdroj, je důležitým úkolem také pro EU. Proto jsem bez jakýchkoli výhrad hlasoval pro tuto zprávu. V této souvislosti je třeba poznamenat, že kromě Lisabonské dohody, o kterou tady jde, máme i Helsinskou úmluvu, Bonnskou úmluvu a Barcelonskou úmluvu.

Každá z těchto dohod se vztahuje na jinou část moří obklopujících členské státy EU, nicméně cílem všech dohod je umožnit individuální nebo kolektivní zásah smluvních stran v případě rizika znečištění nebo skutečného znečištění moří či pobřeží v důsledku havárie. Lisabonská dohoda byla podepsána v říjnu 1990, ale nikdy nevstoupila v platnost z důvodu územního sporu o „jižní hranice“ (západní Saharu) mezi dvěma smluvními stranami, Španělskem a Marokem. Dodatečný protokol, který je vhodně formulován a kterým je tento spor vyřešen, byl podepsán již v květnu 2008 Portugalskem, Španělskem, Francií a Marokem a nakonec – dne 25. března 2009 – i Evropskou unií.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *písemně*. – (PT) Téměř 50 % obyvatel Evropské unie žije v pobřežních oblastech. Už jen tato skutečnost sama o sobě vyžaduje, abychom věnovali dvojnásobnou pozornost integrované ochraně a řízení těchto oblastí. Proto je naprosto nezbytné, aby bylo integrované řízení pobřežních zón zajištěno v rámci EU, jak také doporučila Evropská komise ve svém prohlášení na toto téma.

Je potřeba také zdůraznit, že 80 % odpadu a znečištění moře pochází ze země, a proto je nutná společná strategie, která bude zahrnovat i řešení tohoto problému na zemi.

Kromě ekologických aspektů představuje znečištění moří a zhoršení kvality evropského pobřeží i ekonomický problém. Je to proto, že v některých zemích, jako je Portugalsko, jsou činnosti související s cestovním ruchem

a prováděné na mořích (pozorování velryb, potápění a další aktivity) v některých oblastech – například na Azorských ostrovech, Madeíře a v Algarve – významným zdrojem příjmů.

Podobně jako nadměrný rybolov, i znečištění vod významně přispělo k současnému stavu vyčerpání některých populací druhů ryb, které jsou důležitými rybolovnými zdroji. Směrnici o mořské strategii, která je environmentálním pilířem strategie integrované námořní politiky, je proto potřeba provést v plném rozsahu.

Oceány a pobřežní oblasti musí být pro Evropu strategickou prioritou, a tuto zprávu Parlamentu proto plně podporuji.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože chci pomoci tomu, aby dodatečný protokol k Lisabonské dohodě vstoupil v platnost. Tato dohoda vytváří mechanismus pro zajištění spolupráce mezi smluvními stranami v případě nehod způsobených znečištěním a ukládá smluvním stranám, aby vypracovaly a prováděly své vlastní nouzové struktury a plány.

Tato dohoda je součástí sítě regionálních mořských dohod, které EU uzavřela s některými členskými státy a sousedními třetími zeměmi. Tato síť dohod zahrnuje Helsinskou úmluvu, Bonnskou dohodu, Barcelonskou úmluvu a v tomto případě i Lisabonskou dohodu. Jednotlivé dohody se týkají různých částí moře nacházejících se u zemí EU a jejich předmětem je individuální nebo kolektivní zásah smluvních stran v případě znečištění nebo hrozby znečištění moří či pobřeží v zájmu ochrany životního prostředí a zdraví občanů.

Zpráva: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Regina Bastos (PPE), písemně. – (PT) Cílem politiky ochrany spotřebitele je podpora zdraví, bezpečnosti, hospodářských a právních zájmů spotřebitelů a také práva spotřebitelů na informace. Ochrana spotřebitele je zastřešující a základní politikou Evropské unie a zaměřuje se na zajištění zdravých trhů, na nichž mohou spotřebitelé jednat bezpečně a s důvěrou a které podporují inovace a přeshraniční obchod.

Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože považuji za naprosto nezbytné posílit evropskou politiku na ochranu spotřebitele a zvýšit její účinnost a smysluplnost pro veřejnost. Pro efektivní fungování vnitřního trhu jsou naprosto nepostradatelní spotřebitelé, kteří mají v trh důvěru, jsou dobře informovaní a schopni se rozhodovat. Cílem musí být poskytnout spotřebitelům velký výběr produktů a služeb vysoké kvality a za konkurenční ceny a současně nabídnout vysokou úroveň ochrany, což hraje zásadní roli při zvýšení konkurenceschopnosti, dynamičnosti a inovativnosti EU na globální úrovni.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Vnitřní trh Evropské unie se v posledních letech značně rozšířil a v současné době zahrnuje téměř 500 milionů spotřebitelů ve 27 členských státech. Sjednocení zásad a pravidel ochrany spotřebitele na úrovni Evropské unie a zlepšení mechanismů na podporu jejich provádění je dosažitelným cílem, aniž bychom předpokládali, že produkty a služby nabízené ve všech 27 členských státech dosáhnou v krátkodobém nebo střednědobém horizontu stejné úrovně kvality.

Současná obtížná ekonomická situace, kterou zažívá celá Evropa, je ještě prohloubena poklesem příjmů a růstem nezaměstnanosti, což se v celém Společenství odráží v reálné potřebě lepšího hospodaření při každodenních nákupech. Postoj evropských spotřebitelů, který je přímo ovlivněn dopady ekonomické recese, je patrný zejména ve vztahu k výrobkům a službám, které spotřebitelé kupují a u nichž požadují dobrou kvalitu, aby mohli toto zboží a služby spotřebovat v co největším množství. V důsledku toho roste význam opatření na ochranu spotřebitele. Řešením umožňujícím přizpůsobit se aktuální situaci je harmonizace systémů sledování trhu ve všech členských státech, které zajistí, aby produkty uváděné na trh splňovaly nejvyšší bezpečnostní normy.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Spotřebitelé v EU hrají zásadní roli při posilování růstu, zaměstnanosti a konkurenceschopnosti a jejich zájmy jsou hlavní priority při formování klíčových politik, například v oblasti zdravotnictví, obchodu a průmyslu, životního prostředí, energetiky a dopravy. Pokud jde o energetiku, vnitřní trh nemůže řádně fungovat a nemůže být konkurenceschopný, když existují takzvané „energetické ostrovy“, jako je Pobaltí, které je z hlediska dodávek energie izolováno od zbytku Evropy a je závislé na jednom externím dodavateli. Prioritou musí být vytvoření elektrické rozvodné sítě a plynovodu, které budou pokrývat celé území Evropy, protože Evropa je vysoce závislá na dovozu energie. Musí být také přijat soubor opatření pro trh s elektřinou, jejichž cílem bude celková otevřenost přinášející prospěch evropským spotřebitelům. Je třeba vytvořit příznivé podmínky pro skutečnou a spravedlivou hospodářskou soutěž a vytvoření skutečného jednotného trhu. Členské státy musí přijmout veškerá opatření nezbytná k realizaci jasných cílů, mezi něž patří zejména ochrana zranitelných skupin spotřebitelů, ochrana základních práv spotřebitelů a hospodářská a sociální soudržnost.

Carlos Coelho (PPE), *písemně*. – (PT) Základním aspektem Evropské unie je podpora práv a blahobytu spotřebitelů. Podporuji všechny snahy, které byly v tomto ohledu učiněny a které obnovují důvěru veřejnosti v trhy. Význam ochrany spotřebitele roste právě v souvislosti s hospodářskou krizí, která zvýšila tlak na nejméně chráněné spotřebitele – osoby s nízkými příjmy.

Je nutné zavést koordinovaný přístup, který spotřebitelům dodá sebejistotu při uplatňování jejich práv. V této souvislosti zdůrazňuji, že je nutné: zaprvé podporovat politiky a informovat a vzdělávat spotřebitele (ze strany EU a členských států), a to prostřednictvím kampaní, informačních bodů a zvýšením prostředků evropských spotřebitelských center, a zadruhé uplatňovat pravidla, která již existují a která posilují sledování trhu a regulační mechanismy a vyvíjejí na členské státy tlak směřující k řádnému vybírání prostředků Společenství.

Znovu opakuji, že pouze tímto způsobem budou spotřebitelé moci činit dobře informovaná rozhodnutí, aniž by podléhali různým tlakům výrobců. Tím bude posílena jejich důvěra v trh i konkurenceschopnost trhu, zlepšena kvalita produktů a služeb a také zvýšena spotřeba, což je důležitý faktor pro hospodářské zotavení.

Lara Comi (PPE), *písemně*. – (IT) Ochrana spotřebitele je úzce spjata se schopností trhu nabízet široký výběr vysoce kvalitního zboží a služeb za konkurenceschopné ceny. Je zřejmé, že větší důvěra, povědomí a odpovědnost spotřebitelů vyžadují kvalitnější zboží a služby, které zase zvyšují konkurenci mezi dodavateli, již tak budou nuceni zlepšovat své produkty a zachovat přitom ceny na konkurenceschopné úrovni.

Souhlasím s tím, že Komise a členské státy považují za důležité, aby byla zahájena komunikační strategie o právech spotřebitelů prostřednictvím internetových portálů, kampaní na zvyšování povědomí a informačních center, a to současně s podporou využívání internetových stránek eYouGuide a snahou o zajištění spolehlivosti, důvěryhodnosti a nestrannosti organizací odpovědných za řízení a organizaci.

Z usnesení dále vyplývá pět ukazatelů, které jsou uvedeny v hodnotící zprávě o spotřebitelských trzích a které sice nejsou vyčerpávající, ale bezpochyby lidem umožní získat užitečné informace pro případné zlepšení referenčního regulačního rámce, a to za předpokladu, že členské státy poskytnou komplexní a porovnatelné informace. Hlasovala jsem pro tuto zprávu, i když poněkud nerozumím důvodům pro ustanovení veřejného ochránce práv spotřebitelů a prostředkům kolektivního odškodnění.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *písemně*. – (RO) Věřím, že v návaznosti na vstup Lisabonské smlouvy v účinnost a vzhledem k současné hospodářské krizi musí být jednoznačně zaručeny zájmy a ochrana spotřebitelů. Spotřebitelům musí být poskytnuty zvláštní nástroje, které zajistí, že jejich zájmy budou integrovány skutečně do všech politik Evropské unie.

Robert Dušek (S&D), *písemně*. – (CS) Zpravodajka vychází z výsledků hodnotících zpráv o spotřebitelských trzích, což je logický a pragmatický přístup. Spokojenost i potíže spotřebitelů lze vyvozovat právě ze statistických zpráv zaměřených na obsah. Další vývoj důvěryhodné databáze o spotřebitelské problematice je pro identifikaci trhů nezbytný. Je však třeba zlepšit sběr dat tak, aby byly zohledněny rozdíly mezi jednotlivými systémy členských států, které jsou z důvodu rozmanitosti někdy extrémní. Nejvíce problematickou shledávám účinnou vymahatelnost právních předpisů a smluvních závazků. Obzvláště v případech obchodů na příhraničních trzích bývá vymahatelnost práva nulová. Stanovování pravidel ochrany spotřebitele v EU nemá vliv, pokud tato nejsou řádně provedena ve vnitrostátním právu a uplatňována a také vynucována na úrovni členských států. Zpravodajka problematiku ochrany spotřebitele pojala na základě hodnotících zpráv přijatelným způsobem. Uvítal bych však konkrétnější návrhy pro zlepšení současného stavu. I přes tuto výhradu je zpráva přínosem pro ochranu spotřebitelů v EU a budu pro její přijetí hlasovat.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Spotřebitelská politika Evropské unie je základní složkou upevňování vnitřního trhu. Tato politika proto musí umožnit evropským spotřebitelům a veřejnosti přístup k vysoce kvalitním produktům a službám za konkurenční ceny a zároveň jim poskytovat vysokou úroveň ochrany práv.

Další vzdělávání spotřebitelů, zvyšování jejich povědomí o právech a povinnostech a také odpovědný přístup ze strany společností přispěje k větší dynamičnosti přeshraničního obchodu, a tím i k větší integraci vnitřního trhu s dopadem na konkurenceschopnost Evropy.

Je třeba vytvořit také správnou rovnováhu mezi právy a povinnostmi spotřebitelů a dopadem přijatých právních předpisů týkajících se práv a povinností firem a poskytovatelů služeb.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Lisabonská smlouva považuje ochranu spotřebitele za zastřešující a základní politiku Evropské unie, která stanovuje, že je třeba mít na zřeteli požadavky na ochranu spotřebitele.

V této souvislosti je nutné posílit evropskou politiku ochrany spotřebitele a zvýšit její účinnost a smysluplnost pro veřejnost. Je velmi důležité reagovat na potřeby a problémy evropské veřejnosti.

Proto také existují nástroje pro monitorování trhu, jako je například hodnotící zpráva o spotřebitelských trzích. Dobrá politika ochrany spotřebitele musí zajistit zdravé trhy a bezpečnost a důvěru spotřebitelů, čímž bude podpořen přeshraniční obchod a inovace.

Jsem zastáncem transparentní politiky s povinností uvádět značku původu. Ochrana spotřebitele je důležitá kvůli dováženým produktům, které nejsou bezpečné, což vyžaduje i těsnější spolupráci mezi orgány pro sledování trhu a celními orgány.

Chceme-li zajistit bezpečnost výrobků prodávaných na tuzemském trhu, je potřeba vyvinout společné úsilí s orgány třetích zemí, což také ospravedlňuje iniciativu Komise posílit mezinárodní spolupráci a podepsat oficiální dohody s příslušnými orgány třetích zemí, zejména Číny, USA a Japonska.

Ian Hughton (Verts/ALE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro zprávu paní Hedhové. Skotsko v současné době není v oblasti spotřebitelského práva EU vůbec slyšet: nemáme nezávislé zastoupení v Radě a legislativa týkající se spotřebitelů je z velké části vyhazena Londýnu. Protože máme vlastní právní orgány, je nezbytné, aby byly tyto pravomoci vráceny skotskému parlamentu, a Skotsko se tak mohlo plně účastnit probíhající diskusi v EU o těchto otázkách.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Ochrana spotřebitele je a vždy byla jednou z priorit EU, což bylo potvrzeno i přijetím Lisabonské smlouvy. Spotřebitelé, kteří jsou o svých právech a povinnostech dobře informováni, přispívají k transparentnějšímu a konkurenčnějšímu trhu.

Vzhledem k nynější hospodářské krizi je nezbytně nutné chránit nejzranitelnější skupiny spotřebitelů a také spotřebitele s nižšími příjmy. Maloobchodní trhy, zejména v oblasti poskytování služeb, jsou stále složitější, což ztěžuje situaci spotřebitelů při hledání nejlepší volby.

Aby bylo možné trhy účinně zhodnotit a přijmout politiky, které spotřebitelům přinesou co nejlepší výsledky, je potřeba zavést nástroje monitorování trhu. Hodnotící zpráva o spotřebitelských trzích je proto velmi důležitá.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Chceme-li zajistit účinnou ochranu spotřebitelů, je důležité zlepšit jejich informovanost a vzdělávání. Cílem je posílit postavení spotřebitelů na vnitřním trhu. Zpráva však neřeší odpovídajícím způsobem problémy spojené s naprosto neregulovaným trhem. Stává se, že nejsou dodržovány evropské normy, ať už standardy kvality a bezpečnosti, nebo dokonce předpisy týkající se ochrany zdraví a životního prostředí. Proto jsem se zdržela hlasování.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *písemně*. – (PL) Ochrana spotřebitele je velmi důležitá záležitost, kterou by Komise měla řešit. Pouhé provádění účinných opatření v této oblasti samozřejmě nestačí, pokud do toho nejsou zapojeni i spotřebitelé. Spotřebitelé musí znát svá práva. Maximální využívání možností jednotného evropského trhu je pro Komisi obrovskou výzvou. Tento úkol může být splněn jedině tehdy, pokud si EU zvolí jako jednu ze svých priorit účinnou ochranu spotřebitele. Podle mého názoru je používání hodnotících zpráv o spotřebitelských trzích, které jsou nástrojem pro sledování trhu, z hlediska spotřebitele velmi výhodné. Přehledy výsledků jasně ukazují, na kterých trzích nejsou potřeby spotřebitelů dostatečně uspokojovány. Analýzou těchto výsledků můžeme mimo jiné zjistit, že spotřebitelé se potýkají zejména s problémy na trhu služeb a že internetové obchodování mezi jednotlivými je do značné omezeno přeshraničními překážkami. Potěšilo mě, že plánujeme vypracovat další hodnotící zprávy. Doufám také, že nám budou poskytovány podrobnější informace, než tomu bylo dříve. Díky takovým nástrojům je mnohem snazší pochopit problémy spotřebitelů a reagovat na jejich potřeby. Není pochyb o tom, že zavedení směrnic EU o ochraně spotřebitele v jednotlivých zemích EU je pro naše občany přínosem.

Bart Staes (Verts/ALE), *písemně*. – (NL) Hlasoval jsem pro zprávu o ochraně spotřebitele, kterou předložila paní Hedhová. Tato zpráva z vlastní iniciativy správně identifikovala klíčovou úlohu spotřebitelských sdružení, která jsou ideálními organizacemi pro to, aby upozorňovaly orgány veřejné moci na problémy, na něž spotřebitelé v každodenním životě narážejí. Podporuji samozřejmě také požadavek, aby členské státy odpovídajícím způsobem konzultovaly se spotřebitelskými organizacemi svůj postup ve všech fázích rozhodovacího procesu a procesu provádění předpisů týkajících se ochrany spotřebitele. Velmi důležité je

také zahrnout do hodnotících zpráv o spotřebitelských trzích dlouhodobé ukazatele, které se týkají například podílů na trhu, kvality, reklamy, průhlednosti a srovnatelnosti nabídek, ukazatele týkající se posílení a podpory postavení spotřebitelů, sociální, ekologické a etické ukazatele a také ukazatele umožňující stanovit odškodnění a rozsah újmy spotřebitelů.

Tato zpráva má z mého pohledu pouze dvě nevýhody: nepřijetí novely předložené Skupinou Zelených/Evropské svobodné aliance, což znamená, že jsme se nepoučili ze selhání trhu v odvětví energetiky, a náš pozměňovací návrh požadující revizi směrnice o bezpečnosti hraček. Je smutné, že tato novela neměla podporu většiny. Přesto bych chtěl pogratulovat zpravodajce a jejím kolegům ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele k vytvoření této rozumné zprávy.

Catherine Stihler (S&D), *písemně*. – Vítám tento příspěvek Parlamentu k hodnocení spotřebitelských trhů. Hodnocení spotřebitelských trhů je důležitým ukazatelem toho, jak jsou členské státy účinné a efektivní v provádění právních předpisů EU. Vítám výzvy zpravodajky k větší transparentnosti a viditelnosti opatření pro dohled a podporuji její výzvu ke zlepšení mechanismů kolektivního vymáhání práv v EU.

Alf Svensson (PPE), *písemně*. – (SV) Díky volnému trhu, který v EU existuje, je EU silným hráčem. Volný trh ale také znamená, že spotřebitelům musí být poskytovány dobré, jasné informace o produktech a službách dostupných na trhu. Je potřeba posílit postavení spotřebitelů. Proto jsem dnes hlasoval pro zprávu o ochraně spotřebitele. Některé formulace uvedené ve zprávě jsou však problematické. Existuje riziko, že v případě konzultací spotřebitelských organizací ve všech fázích rozhodovacího procesu bude celý proces poněkud zdoluhavý. V dosahování náležité ochrany spotřebitele hraje významnou úlohu občanská společnost, což může mít ale v různých zemích různou podobu, aniž by to nepříznivě ovlivnilo výsledek. Při zřizování orgánů ochrany spotřebitele a veřejných ochránců práv spotřebitelů musí být uplatněna zásada subsidiarity, a stejně tak tomu musí být i při formulování školních osnov. EU musí stanovit minimální úrovně a cíle společné politiky ochrany spotřebitele, ale neměla by detailně rozhodovat o tom, jak přesně mají členské státy těchto cílů dosáhnout. Zpráva vyzývá všechny členské státy, aby shromažďovaly a zaznamenávaly údaje o nehodách a zraněních ve společné databázi. Tato databáze nesmí vést k nadměrné administrativní práci. Správa databáze musí být přiměřená a úměrná prospěchu občanů. Nicméně práva spotřebitelů a ochrana spotřebitele na vnitřním trhu jsou velmi důležité, proto jsem i přes obavy, které jsem právě nastínil, hlasoval pro zprávu.

Viktor Uspaskich (ALDE), *písemně*. – (LT) Paní zpravodajko, dámy a pánové, jsem rád, že se skutečně snažíme zajistit ochranu práv spotřebitelů. Nicméně snažíme se o to již několik let a stále nejsme schopni vytvořit ideální mechanismus a zpřísnit povinné podmínky splněním těchto úkolů na vnitrostátní úrovni. Někdy to skoro vypadá jako nějaká hra nebo pokrytectví. Dokud nezačneme striktně a ve všech oblastech regulovat činnost monopolů, aby tak byly jasné omezeny jejich zisky a přísně kontrolovány jejich provozní náklady, mzdy a odměny, což se týká zajištění surovin, výroby, poskytování produktů, pak je těžké si představit, že by měli spotřebitelé k dispozici levné a vysoce kvalitní výrobky nebo služby. Protože mám v této oblasti obrovské zkušenosti, jsem připraven na této záležitosti spolupracovat.

Derek Vaughan (S&D), *písemně*. – Vítám přijetí této zprávy. Domnívám se, že je důležité chránit spotřebitele a klást větší důraz na posílení dohledu nad trhem tak, aby produkty určené pro občany splňovaly co nejvyšší standardy. Vítám krok k zintenzívnění mezinárodní spolupráce v oblasti bezpečnosti výrobků a prosazování oficiálních dohod s donucovacími orgány ve třetích zemích. Podporuji výzvy ke zřízení zvláštního veřejného ochránce práv spotřebitelů pro mimosoudní řešení sporů a věřím, že účinnější mechanismy přeshraniční spolupráce pomohou zlepšit ochranu spotřebitele v celé EU.

Anna Záborská (PPE), *písemně*. – (FR) Článek 12 Smlouvy o fungování Evropské unie znovu potvrzuje, že požadavky na ochranu spotřebitele budou brány v úvahu při definování a provádění ostatních politik a činností Unie. Komise musí zajistit, aby byly zájmy spotřebitelů skutečně začleněny do všech politik, a musí ve svých analýzách dopadů prověřit možné účinky každého nového legislativního předpisu a politik, které spotřebitele přímo nebo nepřímo ovlivňují. Stížnosti spotřebitelů jsou důležitým ukazatelem špatného fungování trhu, avšak absence stížností nemusí vždy znamenat, že trhy fungují dobře, protože existují období, kdy mají spotřebitelé sklon stěžovat si méně vzhledem k různým zvyklostem nebo proto, že je podle nich nepravděpodobné, že budou jejich stížnosti brány v potaz. Spotřebitelské organizace hrají klíčovou roli při upozorňování orgánů veřejné moci na problémy, jimž spotřebitelé čelí. Nástroje by měly být optimalizovány, aby mohly efektivněji fungovat na všech úrovních. Vyzývám členské státy, aby zajistily, že konzultace se spotřebitelskými organizacemi budou probíhat v každé fázi rozhodovacího procesu i při provádění a uplatňování spotřebitelských právních předpisů.

Zpráva: Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010)

Liam Aylward (ALDE), písemně. – (GA) Hlasoval jsem pro tuto zprávu o síti SOLVIT. Evropští spotřebitelé by si měli být plně vědomi svých práv a tato síť pro řešení problémů by měla být všem snadno dostupná.

V Evropské unii jako celku roste počet lidí, kteří kontaktují síť SOLVIT a žádají radu a pomoc, a z toho lze vyvodit, že roste důležitost sítě SOLVIT jakožto nástroje pro řešení problémů evropských občanů a podniků.

Plně podporuji požadavek uvedený ve zprávě na lepší a rozsáhlejší reklamu na služby sítě SOLVIT a souhlasím s tím, aby byly objasněny informace o právech občanů a podniků na vnitřním trhu, a každý občan EU tak mohl tato práva v každodenním životě využívat.

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – Spotřebitelé mohou využívat výhod vnitřního trhu pouze tehdy, budou-li mít k dispozici účinné nápravné prostředky, které budou použity v případě nesprávného uplatnění legislativy týkající se vnitřního trhu. Síť SOLVIT byla vytvořena s cílem zajistit rychlou nápravu bez nutnosti soudního řízení. Věřím, že tato síť by mohla být velmi užitečná, ale v tuto chvíli nefunguje efektivně a její potenciál není plně využit. Mnoho našich občanů a malých podniků o této síti vůbec neví. Proto jsem přesvědčen, že členské státy by měly vyvinout větší úsilí a vložit více prostředků do propagace sítě SOLVIT a zvyšování informovanosti občanů a podniků. Navíc některým centrům SOLVIT směřuje více případů, než jsou schopna vyřešit, protože nemají dostatek zaměstnanců. Domnívám se, že členské státy musí posílit roli národních center SOLVIT tím, že zajistí spolupráci mezi národními, regionálními a místními orgány, a musí se také zapojit do aktivní výměny názorů a osvědčených postupů s jinými členskými státy s cílem plně využít potenciálu sítě SOLVIT.

Regina Bastos (PPE), písemně. – (PT) Síť SOLVIT, která je v provozu od roku 2002, je internetovou sítí pro řešení problémů. Do této sítě jsou zapojeny členské státy Evropské unie s cílem reagovat v praxi na potíže, které vzniknou v důsledku nesprávného používání právních předpisů Společenství veřejnými orgány.

Přestože vnitřní trh funguje v současnosti poměrně dobře, je také pravda, že se občas vyskytují chyby nebo problémy při výkladu v oblasti práv občanů a firem, kteří se snaží maximálně využít výhod, které jim vnitřní trh poskytuje.

Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože se ukazuje, že síť SOLVIT má obrovský význam pro řešení nejrozličnějších problémů týkajících se všech účastníků trhu, počínaje jednotlivci, kteří hledají studium, práci nebo partnera v jiném členském státě, až po firmy, které mají problémy s orgány veřejné správy, s vrácením DPH apod. Cílem sítě SOLVIT je poskytnout veřejnosti a firmám vysokou úroveň služeb, a to na základě důležitých kritérií kvality a výkonnosti.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Vítám zprávu o síti SOLVIT, kterou předložil pan Buşoi. Tato neformální síť pro řešení problémů týkajících se vnitřního trhu je naprosto důležitá pro poskytování bezplatné pomoci veřejnosti i podnikům při řešení konkrétních problémů s orgány veřejné správy. Důležitost této sítě se odráží v rostoucím počtu případů za poslední rok. Avšak vzhledem k celé škále problémů na vnitrostátní úrovni je nezbytně nutné zvážit řadu opatření pro zlepšení účinnosti těchto center. Domnívám se proto, že členské státy musí zvýšit své úsilí při informování veřejnosti a podniků o právech, která mají v rámci vnitřního trhu. Za tímto účelem by členské státy měly posílit finanční a lidské zdroje a vzdělávání zaměstnanců sítě SOLVIT v oblasti pravidel týkajících se vnitřního trhu. Je rovněž důležité, aby její pracovníci měli solidní znalost anglického jazyka a také svého rodného jazyka. Vyzývám členské státy a Komisi, aby podporovaly lepší přístup veřejnosti a podniků k síti SOLVIT s cílem účinně provádět pravidla týkající se vnitřního trhu.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Vnitřní trh není, ani by neměl být, jen byrokratickou záležitostí. Mají-li firmy a občané EU opravdu využít jeho zjevných výhod, musí být schopni prosazovat svá práva v praxi prostřednictvím rychlých, pohotových a účinných mechanismů. Bude-li síť SOLVIT postavena na tomto základě, nabude zásadního významu.

Vzhledem k rostoucímu počtu případů, kterými se centra SOLVIT v loňském roce zabývala, je podle mého názoru naprosto zásadní pro blaho spotřebitelů, abychom zavedli řadu reforem a zlepšení, které Parlament v této souvislosti navrhl. Jedná se například o posílení kontroly Komise nad účinným uplatňováním pravidel týkajících se vnitřního trhu, zřetelné zvýšení zdrojů poskytovaných centrům SOLVIT (sjednání pomoci odborníků na některé aspekty vnitřního trhu, zvýšení prostředků pro národní centra, specializovaná a aktuální školení stávajících odborných pracovníků, koordinované spojení online mezi místními centry a útvary Komise) a významné investice do propagace a reklamy na síť SOLVIT na úrovni členských států a

Komise prostřednictvím všech komunikačních metod podporujících vysokou úroveň propojení s veřejností a firmami. Ze všech těchto důvodů zprávu o síti SOLVIT, kterou předložil pan Buşoi, podporuji.

Lara Comi (PPE), písemně. – (IT) Ukázalo se, že síť SOLVIT je velmi užitečným nástrojem umožňujícím řešit mimosoudní cestou problémy, s nimiž se setkávají občané a podniky v důsledku nesprávného uplatnění právních předpisů týkajících se vnitřního trhu ze strany veřejných orgánů. Tato síť by proto měla být podporována několika způsoby a prostřednictvím lepší spolupráce mezi Komisí, Parlamentem a členskými státy. Především je potřeba lépe posilovat povědomí o existenci sítě mezi občany a podniky a podpořit spolupráci mezi vnitrostátními, regionálními a místními orgány. Větší důraz by měl být kladen také na vzdělávání úředníků veřejné správy, kteří v této oblasti působí, například prostřednictvím školení zaměstnanců sítě SOLVIT, které, jak je zdůrazněno ve sdělení Komise, by mělo být financováno také prostřednictvím Evropského sociálního fondu.

Hlasovala jsem pro zprávu, protože jsem přesvědčena, že posílení sítě SOLVIT může skutečně přispět ke zlepšení právního rámce vnitřního trhu, který se tak usilovně snažíme vybudovat. Podpora transparentnosti údajů prostřednictvím interaktivní databáze online zvyšuje povědomí o normách, umožňuje rychlejší řešení problémů a zvyšuje důvěru v provozovatele.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Síť SOLVIT byla zřízena Komisí a členskými státy, aby bylo možné řešit mimosoudní cestou veškeré problémy, kterým veřejnost a podniky čelí v důsledku nesprávného uplatnění právních předpisů týkajících se vnitřního trhu.

Ukázalo se, že tato síť je při řešení problémů účinná, nicméně není dostatečně využívána ze strany široké veřejnosti. Z tohoto důvodu chce Komise podporovat rychlé a plné využívání sítě SOLVIT, a zvýšit tak transparentnost s cílem překonat překážky volného pohybu a poskytnout veřejnosti informace o jejich právech, a tím plně využít potenciál vnitřního trhu.

Komise proto vyzývá členské státy, aby zajistily náležitou propagaci sítě SOLVIT u veřejnosti a firem, zejména její schopnosti a přidanou hodnotu, kterou představuje.

Vzhledem k tomu, že mnohé z problémů, které by mohly být řešeny prostřednictvím sítě SOLVIT, jsou v současné době řešeny soudní cestou, čímž se zvyšují zbytečné časové a finanční nároky kladené na firmy i občany, a vzhledem k tomu, že síť SOLVIT může být alternativním a rychlým a účinným řešením právních sporů, jsem přesvědčen, že zajištění plného fungování sítě SOLVIT bude přínosem pro fungování vnitřního trhu i ochrany zájmů a práv veřejnosti a firem.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Síť SOLVIT, která byla zřízena Komisí a členskými státy, byla zprovozněna v červenci 2002 s cílem vyřešit problémy, s nimiž se potýkali občané a podniky v důsledku nesprávného uplatňování právních předpisů v oblasti vnitřního trhu, a umožnit tak rychlou, bezplatnou a účinnou odezvu bez nutnosti obracet se na soudy.

Centra SOLVIT byla na vnitrostátní úrovni zřízena ve všech členských státech EU a také v Norsku, na Islandu a v Lichtenštejnsku, přičemž byla většinou začleněna do příslušných ministerstev hospodářství a zahraničních věcí. Tato centra vzájemně přímo spolupracují prostřednictvím elektronické databáze s cílem nalézt rychlá a praktická řešení problémů předkládaných občany a podniky.

Členské státy musí zvýšit své úsilí při poskytování informací veřejnosti a podnikům o jejich právech v oblasti vnitřního trhu, a umožnit jim tak tato práva uplatnit. O službách poskytovaných sítí SOLVIT musí být občané i podniky účinným způsobem informováni.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Cílem sítě SOLVIT je účinně řešit problémy na vnitřním trhu a tento cíl se prozatím daří velmi dobře plnit. Síť byla zřízena v roce 2002 za účelem řešení problémů, s nimiž se potýká veřejnost a podniky v důsledku nesprávného uplatňování evropských právních předpisů týkajících se vnitřního trhu.

Síť SOLVIT umožňuje najít řešení do 10 týdnů, takže je účinnější a méně byrokratickou náhradou soudů. Nicméně v důsledku velkého přílivu případů řešených prostřednictvím sítě SOLVIT došlo v několika případech k nedostatečné odezvě ze strany sítě SOLVIT. Proto je velmi důležité, abychom usilovali o zvýšení lidských a finančních zdrojů a k zajištění odpovídající odborné přípravy pracovníků sítě SOLVIT, aby tito pracovníci mohli zlepšit svou efektivitu při řešení rostoucího počtu případů, které jim jsou předkládány.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Vnitřní trh nabízí občanům i podnikům řadu příležitostí. Vnitřní trh jako celek funguje dobře. Někdy se však stávají i chyby.

SOLVIT je síť pro řešení problémů, kdy členské státy EU spolupracují, aniž by musely využívat soudního řízení, na řešení problémů vzniklých v důsledku nevhodného uplatňování právních předpisů týkajících se vnitřního trhu ze strany orgánů veřejné správy. Centrum SOLVIT se nachází v každém členském státě Evropské unie (a také v Norsku, na Islandu a v Lichtenštejnsku).

Hlasovala jsem pro tuto zprávu, která nám umožní výrazně podpořit centra SOLVIT při řešení stížností předkládaných občany a podniky.

Robert Rochefort (ALDE), písemně. – (FR) Zdá se, že vnitřní trh s více než půldruhým tisícem často složitých dokumentů je pro Evropany dost nepochopitelným a rozsáhlým mechanismem, který není v členských státech používán vždy správně (mám na mysli zejména uznávání odborné kvalifikace). Síť SOLVIT se tak ukázala být neocenitelným pomocníkem – službou skutečně poskytující podporu spotřebitelům a podnikům v záležitostech týkajících se jednotného trhu, síť založená na spolupráci, která již několik let neformálním způsobem řeší problémy spojené s nesprávným uplatňováním práva týkajícího se vnitřního trhu ze strany orgánů veřejné správy. Hlasoval jsem pro zprávu o síti SOLVIT.

Avšak i přes míru úspěšnosti, s jakou se daří prostřednictvím této sítě případy řešit (více než 80 % zdárně vyřešených případů), a navzdory skutečnosti, že síť představuje rychlý a bezplatný způsob mimosoudního řešení problému ve formě opravného prostředku, je pro širokou veřejnost stále ještě relativně neznámým pojmem. Musíme usilovat o větší informovanost o této síti. Na závěr bych chtěl s lítostí konstatovat, že v některých členských státech, včetně mé vlastní, je špatně zajištěno fungování center SOLVIT z hlediska rozpočtu a personálu. Myslím, že nadešel čas, aby členské státy ocenily užitečnost těchto center a aby jim poskytly prostředky tak, aby centra mohla řádně fungovat.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Zpráva o síti SOLVIT, kterou předložil pan Buşoi, je velmi důležitá. Při výkonu mého poslaneckého mandátu se na mne několikrát týdně obracejí občané s otázkami, které jsou často velmi osobní a velmi konkrétní a týkají se fungování práva Společenství. Často jsem jim schopen rychle pomoci tím, že je nasměřuji na síť SOLVIT.

Zpráva, kterou jsme dnes přijali, jasně popisuje výhody tohoto nástroje. Je to mimořádně vyvážené dílo, protože velmi jasně uvádí, jaká opatření musí být přijata, chceme-li fungování tohoto nástroje zlepšit. Abychom zvýšili povědomí o síti SOLVIT, bude jistě zapotřebí vytvořit dobrou mediální strategii. K tomu může přispět i vytvoření unikátní internetové adresy.

Je jasné, že je třeba dále zvýšit efektivitu sítě SOLVIT. Toho lze bezpochyby dosáhnout posílením spolupráce mezi státními zaměstnanci s dostatečně vysokou úrovní znalostí. Nezbytně důležité je také doporučení členským státům, aby zvýšily personální obsazení center SOLVIT umožňující vybudovat administrativní kapacitu v různých ministerstvech na vnitrostátní úrovni. Cílem je, aby všechna centra SOLVIT reagovala na dotazy rychle a problémy skutečně řešila, protože síť SOLVIT byla vytvořena právě za tímto účelem.

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) Pane zpravodaji, dámy a pánové, podporuji tuto iniciativu a naprosto souhlasím s posilováním sítě SOLVIT a rozšiřováním její činnosti. Na šíření informací o činnosti a možnostech tohoto evropského systému ve vnitrostátních sdělovacích prostředcích, na internetu nebo v televizních programech by se nemělo šetřit. Mohu však všem říct, že existuje dvojí metr: právní předpisy nejsou uplatňovány jednotným způsobem a dokonce existují i různé sankce za stejné činnosti.

Anna Záborská (PPE), písemně. – (FR) Síť SOLVIT byla vytvořena s cílem řešit problémy, s nimiž se potýkají občané a podniky v důsledku nesprávného uplatňování právních předpisů týkajících se vnitřního trhu. Vnitrostátní centra SOLVIT byla vytvořena ve všech členských státech EU a také v Norsku, na Islandu a v Lichtenštejnsku. Na základě přímé spolupráce se snaží najít rychlá a pragmatická řešení problémů, které jim předkládají občané a podniky. Centra však potřebují spolehlivé právní poradenství týkající se právní podstaty těchto problémů a navrhovaných řešení. Nyní využívají právní poradenství jak v rámci svých center, tak i v rámci příslušného úřadu státní správy. Pokud jsou právní stanoviska z těchto dvou zdrojů ve věcech projednávaných společně rozdílná, pokud se jedná o složité právní problémy, nebo pokud právní poradenství není v dané zemi odpovídajícím způsobem dostupné, obracejí se často pracovníci center SOLVIT na Komisi. Členské státy by měly zajistit, aby centra měla k právnímu poradenství v rámci úřadů správy dané země náležitý přístup. Komise by měla urychlit proces, v rámci něhož je centrům na požádání poskytováno neformální právní posouzení případů. Vítám závazek členských států monitorovat evropskou legislativu a její uplatňování. Není příliš vhodné, aby evropští spolutvůrci legislativy prováděli právní předpisy, které vytváří více problémů, než kolik jich vyřeší.

Zpráva: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Liam Aylward (ALDE), písemně. – (GA) V Irsku máme velmi vysoké veterinární požadavky, a proto jsem hlasoval pro tuto důležitou zprávu, která bude chránit zdravotní stav zvířat v Irsku. Doporučení uvedené ve zprávě, aby byl přechodný systém pro přepravu zvířat prodloužen do konce prosince 2011, je nezbytné a přichází právě včas.

Na základě těchto pravidel bude vytvořen všeobecný systém pro identifikaci zvířat v zájmovém chovu (kočky, psi a fretky) cestujících mezi členskými státy a všechna zvířata budou muset mít s sebou pasy dokládající, že byla očkována proti vzteklině.

Tato ochranná opatření jsou nutná, protože požadavky zdravotních norem v Irsku jsou v současné době velmi vysoké, a v zemi se díky tomu nevyskytuje vzteklin, některé druhy klíšťat a tasemnice, které by mohly ohrozit zdraví lidí i zvířat.

Jan Březina (PPE), písemně. – (CS) Vážený pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu o návrhu nařízení EP a Rady o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu, i když se plně neztotožňuji s celým textem návrhu. Vadí mi zejména, že upravuje prodloužení přechodného období, během něhož podléhá dovoz psů a koček do Irska, Malty, Finska, Švédska a Spojeného království přísnějším požadavkům. Například Malta, Irsko a Spojené království vyžadují, aby psi a kočky v zájmovém chovu podstoupili dodatečné ošetření proti klíšťatům, které musí být rovněž potvrzeno v pase zvířete. Jedná se v pořadí již o druhé prodloužení přechodného období, což považuji z hlediska legislativní praxe EU za velmi nestandardní. Komise by měla v co nejkratší lhůtě posoudit perspektivu rozšíření obecného režimu na členské státy, ve kterých nyní platí přechodný režim, a za tímto účelem si nechat vypracovat konzultační stanovisko Evropského úřadu pro bezpečnost potravin. Jsem přesvědčen, že opakující se prodlužování přechodného období není v zájmu evropských občanů. Stávající rozdíly v ochranných opatřeních výše uvedených členských států, jako jsou různé lhůty pro očkování a sérologické vyšetření či různé termíny antiparazitárního ošetření zbytečně komplikují, znesnadňují a zvyšují náklady na cestování se zvířaty v zájmovém chovu v rámci EU.

Robert Dušek (S&D), písemně. – (CS) Předpisy Společenství řídící neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu do Společenství a v rámci něj ustanovují tzv. obecný režim, v rámci něhož musí být psi, kočky a fretky v zájmovém chovu při přesunu mezi členskými státy EU vybaveni dokladem pro jejich identifikaci a údajem o jejich povinném očkování proti vzteklině či prodělaných onemocněních. Nařízení (ES) č. 998/2003 rovněž stanoví tzv. přechodný režim, který členskými státem umožňuje uplatnit přísnější požadavky pro vstup a pohyb těchto zvířat na svém území. Této výjimky užívá výrazně zejména Velká Británie. Komise navrhuje prodloužit jmenovaný přechodný režim do 31. prosince 2011 a zpravodajka paní de Brún tento postup prosazuje. Vzhledem k tomu, že v Radě i ve výboru ENVI bylo dosaženo kompromisu, jehož součástí je i tato zpráva, hlasoval jsem pro její přijetí.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Nařízení (ES) č. 998/2003, které Komise navrhuje změnit, stanoví jednotné normy pro neobchodní přesun zvířat v zájmovém chovu jak v rámci Evropské unie, tak i při vstupu do EU. To však předpokládá existenci přechodného systému, podle kterého mohou některé členské státy v případě některých nemocí, jako je vzteklin, echinokokóza a zamoření klíšťaty, stanovit přísnější podmínky.

Bez ohledu na význam volného pohybu zvířat v zájmovém chovu v rámci prostoru EU opakuji své přesvědčení, že je nezbytné, aby byla v souvislosti s těmito zvířaty dodržována všechna hygienická kritéria tak, aby tato zvířata nepředstavovala riziko pro zdraví lidí nebo jiných zvířat.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Tato zpráva stanoví pravidla pro přesun zvířat v zájmovém chovu v rámci evropského prostoru tak, aby to bylo v souladu s cílem bránit šíření nemocí, zejména vztekliny.

Svoboda pohybu je jedním z klíčových pilířů jednotného evropského trhu. Tato záležitost se týká zejména občanů Evropy bez hranic, v níž jsme svědky častějších přesunů zvířat v zájmovém chovu mezi členskými státy.

Všichni se shodneme na tom, že musí být možné cestovat se zvířaty v zájmovém chovu, ale stejně tak budeme všichni souhlasit s tím, že je potřeba přitom dodržovat stanovená kritéria týkající se zdraví občanů, abychom tak zajistili vyšší úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat.

Proto vítám obecný systém pasů, kterým budou sjednocena hygienická opatření a kontroly usnadňující volný pohyb zvířat v zájmovém chovu.

Zpráva také obsahuje přechodné ustanovení do konce roku 2011, aby se některé země mohly připravit na zavedení potřebné infrastruktury.

Ian Hudgton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu paní de Brún. Vzhledem k tomu, že svoboda pohybu je základem jednotného trhu, se jedná o záležitost, která je významná pro obrovské množství obyvatel celé Evropy. Velmi důležité jsou také otázky týkající se zdraví lidí a zvířat a domnívám se, že zpravodajce se podařilo vytvořit vyváženou zprávu.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Veterinární podmínky, které musí být stanoveny pro přeshraniční přesun domácích zvířat, jež nejsou určena k prodeji, mají za cíl zajistit vyšší stupeň ochrany zdraví lidí a zvířat a snadnější pohyb zvířat v zájmovém chovu, s nimiž cestují jejich vlastníci. Pokud budou dodržena příslušná pravidla a vlastníci zvířat budou mít na svých cestách v rámci Společenství u sebe potvrzení o očkování svého zvířete proti vzteklině a analýzu reakce imunitního systému na tuto vakcínu provedenou pověřeným veterinárním lékařem, budou tak usnadněny neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – (ES) Hlasoval jsem pro tuto důležitou zprávu, protože tím podporujeme návrh Komise na prodloužení přechodného režimu týkajícího se vztekliny. Termín ukončení režimu tak lépe odpovídá období, kdy má Evropská komise v plánu ukončit poskytování financí EU na očkovací programy zaměřené na vymýcení vztekliny volně žijících zvířat v některých členských státech, což je hlavní problém týkající se vztekliny v EU.

Komise se dále rozhodla postupovat opatrně a obezřetně a prioritu přiřadila prevenci a dalším zdravotním hlediskům týkajícím se vnitřního trhu a volného pohybu zvířat v zájmovém chovu. Komise porovnála a zvážila různé varianty politik s přihlédnutím k nejrozumnějším stanoviskům Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA). Navrhované datum ukončení přechodných režimů umožní přeměnit infrastrukturu, postupně přeskolit zaměstnance, kteří se tak budou moci přizpůsobit nové situaci.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – Vítám tuto zprávu, která členským státům umožní nadále používat opatření na ochranu proti šíření vztekliny a která povede také k tomu, že po roce 2011 budou v celé Evropě možné volné a bezpečné přesuny zvířat v zájmovém chovu. Díky prodloužené výjimce udělené některým zemím až do roku 2011 budou tyto země moci nadále provádět testy a zdravotní prohlídky týkající se nemoci, jako je vzteklin. Toto přechodné období je důležitým krokem směrem k případnému volnému a bezpečnému přesunu zvířat v zájmovém chovu v Evropské unii.

Chtěla bych poděkovat všem kolegům, kteří se podíleli na dosažení dohody o novém postupu projednávání ve výborech. Je to dobrý kompromis, který nám umožní účinně reagovat v případě, že členské státy budou mít oprávněné obavy z šíření dalších nemocí. Tento kompromis také zajistí, že při použití přenesených pravomocí bude Komise konzultovat řadu odborníků – odborníků Komise, odborníků z členských států, nevládních expertů a odborníků Parlamentu. Musíme se postarat o to, aby byl tento závazek dodržován. V širším kontextu jsme byli z mnoha stran písemně ujištěni, že tato zpráva se nestane precedencí pro použití přenesených pravomocí v budoucnu, což zohledňuje obavy Parlamentu o nastavení precedencí pro nový postup projednávání ve výborech v rámci Lisabonské smlouvy.

Zpráva: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – (LT) Strategie EU do roku 2020 je dokument, který přináší velkou naději. V poslední době se hodně hovořilo o oživení hospodářství EU, ale většina členských států stále čeká na odeznění krize. Na veřejnosti je diskuse o krizi omezena pouze na stav veřejných financí, přestože rychle rostoucí nezaměstnanost v některých členských státech již dosáhla kritické úrovně. Je zvláštní slyšet vysoce postavené zástupce EU, jak oceňují skvělou práci vlád některých zemí, když počet nezaměstnaných v těchto zemích roste každý měsíc katastrofálním tempem, sociální jistoty se snižují a počet lidí žijících pod hranicí chudoby roste. Lidé v těchto zemích chápou stále obtížněji, zda Evropská unie politiku snižování chudoby provádí, nebo spíše chudobu v sociální oblasti zvyšuje. Podle mého názoru by neměly být nezasloužené chváleny vlády, které nejsou schopny vyřešit ani problémy se stabilizací nezaměstnanosti. Evropská komise by měla přijmout větší odpovědnost a zodpovědně dohlížet na provádění plánů krizového řízení jednotlivých vlád, přičemž by měla velmi jasně zhodnotit dopady těchto reforem na lidi.

Regina Bastos (PPE), písemně. – (PT) Schengenská dohoda je smlouva o politice volného pohybu osob v schengenském prostoru, kterou uzavřely evropské země. Každá osoba, která je držitelem dokladu potvrzujícího její zákonný pobyt v členském státě, by měla mít možnost pohybovat se volně v rámci prostoru, v němž neexistují vnitřní hranice.

Nicméně ne všechny země plní svou povinnost poskytnout povolení k pobytu státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou držiteli dlouhodobého víza. Proto není v pořádku, když student, který získal vízum umožňující studovat v Portugalsku, nemá možnost jet do Belgie do odborné knihovny, odkud potřebuje informace pro psaní své diplomové práce.

Proto jsem hlasovala ve prospěch této zprávy, přičemž jsem měla na paměti, že je důležité usnadnit v rámci schengenského prostoru volný pohyb státních příslušníků třetích zemí, kteří legálně pobývají v jednom z členských států na základě dlouhodobého víza typu D uděleného tímto členským státem. Blahopřeji zpravodaji panu Coelho, že se mu opět podařilo dosáhnout dohody v prvním čtení, díky čemuž bude možné vyřešit tuto situaci dříve, než kodex o vízech vstoupí příští měsíc v platnost.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Hlasovala jsem pro nové změny tohoto nařízení, protože státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli dlouhodobých víz, se až do dnešního dne potýkali s problémy s omezením volného pohybu. Nemohli volně cestovat z jednoho členského státu Evropské unie do druhého, a měli dokonce problémy při návratu do své rodné země. Zásada rovnocennosti mezi povolením k pobytu a krátkodobými vízy vydanými členskými státy, které plně provádějí schengenské *acquis*, se na základě tohoto nařízení vztahuje i na dlouhodobá víza. Je třeba zdůraznit, že co se týče volného pohybu v schengenském prostoru bez vnitřních hranic, měla by mít dlouhodobá víza stejnou účinnost jako povolení k pobytu. Ráda bych upozornila na skutečnost, že je velmi důležité, aby nebyly porušovány bezpečnostní záruky v členských státech ve chvíli, kdy bude zjednodušen pohyb státních příslušníků třetích zemí v schengenském prostoru. Prováděním tohoto nařízení by neměla být omezena bezpečnost, jelikož nařízení stanoví povinnost států kontrolovat před vydáním dlouhodobého víza údaje dané osoby v Schengenském informačním systému a případně požádat ostatní členské státy EU o informace o této osobě. Až dosud byl tento postup používán pouze při vydávání povolení k pobytu.

Marielle De Sarnez (ALDE), písemně. – (FR) Jsem ráda, že toto nařízení bylo přijato velkou většinou – poměrem 562 k 29 hlasům, 51 poslanců se zdrželo hlasování. Od této chvíle může každý státní příslušník třetí země, který je držitelem dlouhodobého víza vydaného některým členským státem, vycestovat během šestiměsíčního období na tři měsíce do ostatních členských států, a to za stejných podmínek jako držitel povolení k pobytu. Je to opatření, na které čekalo mnoho studentů a výzkumných pracovníků, již se účastní například evropských výměnných programů (Erasmus Mundus). Je to krok vpřed, díky němuž se Unie stává pro studenty, akademické a výzkumné pracovníky ze třetích zemí přitažlivější destinací. Navíc to lze chápat jako připomínku, že Evropský parlament požádal členské státy, aby podnikly příslušné kroky směřující k zavedení víza určeného výhradně pro studenty, kteří se účastní výměnných programů. Nicméně s politováním musím zmínit jednu věc: Spojené království, Irsko a Dánsko toto nařízení nepřijaly, a nebudou mu tedy podléhat, přestože jsou lákadlem pro velké množství zahraničních studentů a výzkumných pracovníků pohybujících se v schengenském prostoru.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Vytvoření evropského prostoru bez hraničních kontrol prostřednictvím Schengenské dohody bylo důležitým krokem v budování otevřeného vnitřního trhu s volným pohybem osob a zboží.

Zásadním cílem, na kterém je dohoda založena, je proto také umožnit volný pohyb osob v prostoru, kde neexistují žádné vnitřní hranice. Považujeme tedy za absurdní, že se v schengenském prostoru nemohou volně pohybovat občané ze zemí mimo EU, kteří mají dlouhodobé vízum udělené jedním z členských států EU, jež jsou smluvní stranou Schengenské dohody.

Příklady, které uvádí zpravodaj, chápeme jako důkaz absurdity, kterou tento systém představuje v praxi. Z tohoto důvodu souhlasím s návrhem Komise ve znění navrženém Parlamentem, abychom se na dlouhodobá víza dívali jako na povolení k pobytu, čímž se zajistí volný pohyb jejich držitelů.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Oceňuji především vynikající kvalitu této zprávy. Podle platných právních předpisů Společenství nejsou státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli dlouhodobého víza (vízum k pobytu nad tři měsíce), oprávněni cestovat během svého pobytu do jiných členských států nebo přes jiné členské státy, jakmile se vrátí do své země původu, protože neexistuje žádné ustanovení Schengenské úmluvy, které by to umožnilo.

Nově navrhované nové předpisy znamenají, že co se týče volného pohybu v rámci schengenského prostoru bez vnitřních hranic, budou mít dlouhodobá víza stejný účinek jako povolení k pobytu, tedy že osoba, která má dlouhodobá víza vydaná členským státem, bude oprávněna cestovat do jiných členských států po dobu tří měsíců v rámci období šesti měsíců, a to za stejných podmínek jako držitel povolení k pobytu.

Aby tento systém fungoval, je potřeba provádět podobné kontroly, jako jsou v současné době prováděny v jiných oblastech, aby byla zajištěna dobrá komunikace mezi členskými státy a koherence mezi vydáváním dlouhodobých víz, povolení k pobytu a varovnými zprávami Schengenského informačního systému.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Je dobré, že cizinec, který má dlouhodobé vízum udělené členským státem EU, může cestovat do jiných členských států na dobu nejméně tři měsíců v rámci období šesti měsíců, a to na základě stejných podmínek jako držitel povolení k pobytu. Protože se jedná o hlavní záležitost obsaženou v nařízení, kterého se tato zpráva týká, hlasovali jsme pro zprávu.

Jak všichni víme, v současné době a na základě platných právních předpisů Společenství je situace taková, že státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli dlouhodobých víz, například studenti, kteří by rádi podnikli studijní cestu do jiného členského státu, dále vědci, akademici, příbuzní státních příslušníků třetích zemí a občanů Evropské unie, nemohou při svém zahraničním pobytu cestovat do jiných členských států, nebo při návratu do své země původu nemohou cestovat přes jiné členské státy, což jsou případy, s nimiž Schengenská dohoda nepočítala.

Na základě nových pravidel, která byla nyní schválena, bude mít osoba s dlouhodobým vízem (vízum pro pobyt delší než tři měsíce nebo víza typu D) stejná práva týkající se volného pohybu v rámci schengenského prostoru jako držitel povolení k pobytu.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasovali jsme proti zprávě pana Coelho. Umožnit držitelům dlouhodobého víza, tzn. víza na dobu delší než šest měsíců, využívat automaticky výhod volného pohybu ve všech státech schengenského prostoru, jako by byli držiteli povolení k pobytu, je nezodpovědné. Příklady, které uvádíte, jsou zavádějící. Nejde o to, zda se jedná o studenty, kteří chtějí navštívit hlavní města Evropy (s výjimkou Londýna, Dublinu a Kodaně, která jsou mimo schengenský prostor), výzkumné pracovníky, jejichž výzkum má trvat méně než jeden rok, nebo občany EU žijící v zahraničí bez příslušného povolení k pobytu a pracovního povolení – to vše má jen okrajový význam a v celé věci jsou to pouze falešné důvody.

Toto opatření je ve skutečnosti jen dalším popřením svrchovaného práva států rozhodnout, kdo může nebo nesmí a za jakých podmínek a na jak dlouho vstoupit na jejich území. Sjednocením těchto práv nakonec dlouhodobá víza zcela ztrácejí svůj význam, na úkor podpory jakéhosi automatického statutu rezidenta, který je udělen od okamžiku, kdy má daný člověk zájem přijet do Evropy na více než tři měsíce za jiným než turistickým účelem. To je nepřijatelné.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Podpořila jsem zprávu pana Coelho o volném pohybu osob s dlouhodobým vízem, protože se domnívám, že kromě otázek týkajících se administrativních náležitostí je důležité, aby například mladí lidé z jiných zemí, kteří přijíždějí do našich zemí studovat, nebyli nuceni žít pouze v jedné zemi, ale aby měli možnost svobodně cestovat z jedné země do druhé za účelem studia nebo proto, aby tam objevovali rozmanitost a bohatství evropské kultury. Na rozdíl od těch, kteří upozorňují na bezpečnost a boj proti nelegálnímu přistěhovalectví, musíme v Evropě i kdekoli jinde hájit potřebu rozvíjet společnost založenou na znalostech.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Zdržel jsem se hlasování o zprávě pana Coelho, protože se týká aspektů Schengenu, které se na Skotsko nevztahují.

Véronique Mathieu (PPE), písemně. – (FR) Nejprve bych chtěla poděkovat panu Coelhoovi za kvalitní zprávu a za skutečně odborné znalosti, které vkládá do své činnosti v oblasti vízové politiky. Přijetí tohoto nařízení je věc nezbytná a naléhavá. Je to nutnost, protože vzhledem k extrémně problematické praxi v členských státech, které již nepřevádějí dlouhodobá víza na povolení k pobytu, jsme se dostali do absurdní situace, v níž státní příslušníci třetích zemí, kteří legálně pobývají na území EU na základě víza typu D, nesmí cestovat do jiných členských států schengenského prostoru. Tato praxe vytváří zbytečné překážky pohybu uvnitř schengenského prostoru a je v rozporu se samotnou filozofií schengenského *acquis*. Naléhavost přijetí tohoto textu vyplývá také z toho, že brzy vstoupí v platnost kodex Společenství o vízech, kterým budou zrušena víza typu D a C. Tato zpráva nejen zachovává vysokou úroveň bezpečnosti v rámci schengenského prostoru, a to díky povinnosti používat při vyřizování žádostí o víza typu D Schengenský informační systém, ale poskytuje i spravedlivé a vyvážené řešení situací, k nimž už nesmí v budoucnu docházet.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Předchozí právní předpisy, které neumožňovaly občanům třetích zemí s dlouhodobým vízem uděleným členským státem EU cestovat do jiných členských států, nesplňuje potřeby mobility většiny těchto občanů. Hovoříme například o studentech, vědcích nebo akademících, kteří potřebují

v rámci svého zaměstnání a/nebo akademické činnosti cestovat mezi několika členskými státy, což podle platných právních předpisů nebylo možné.

Tyto změny tak tuto nenormální situaci napravují a zároveň nadále zajišťují všechna bezpečnostní pravidla týkající se pohybu občanů třetích zemí v rámci EU.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro toto nařízení, protože se domnívám, že je vítaným zlepšením předchozího opatření, které omezovalo práva držitelů dlouhodobých víz v členských státech EU. Tak jak se průběžně mění společnost, nemůže ani evropská legislativa stát na místě, protože neustále čelíme novým problémům a výzvám. Zároveň dostáváme do rukou nové nástroje pro řešení otázek souvisejících například s volným pohybem.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Tato zpráva si klade za cíl výrazně zjednodušit státním příslušníkům třetích zemí, kteří mají dlouhodobé vízum typu D, volný pohyb v celém Společenství. Přitom ale zcela opomíjí skutečnost, že by mělo být v kompetenci členských států rozhodnout, zda a kterým státním příslušníkům třetích zemí povolí vstup do své země a komu by měl být vstup odepřen. Proto jsem hlasoval proti zprávě.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Hlasoval jsem společně se svou skupinou pro tuto zprávu, protože poukazuje na to, že cílem návrhů v ní obsažených je usnadnit pohyb v schengenském prostoru státním příslušníkům třetích zemí legálně pobývajících v členském státě na základě dlouhodobého víza typu D vydaného tímto členským státem. Smyslem těchto návrhů je reagovat na situaci, kdy členské státy nejsou z různých důvodů schopny vydat včas povolení k pobytu státním příslušníkům třetích zemí, kteří bydlí na území daného členského státu, a to tím, že stávající princip ekvivalence mezi povolením k pobytu a krátkodobým pobytovým vízem typu C se nyní vztahuje i na dlouhodobá víza typu D.

Dlouhodobé vízum tak bude mít stejný účinek týkající se pohybu osob v schengenském prostoru jako povolení k pobytu. Díky tomu se bude moci každý držitel dokladu umožňujícího oprávněný pobyt v členském státě volně pohybovat v schengenském prostoru, a to maximálně po dobu tří měsíců v rozmezí půl roku.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) Volný pohyb osob je jedním ze základních principů Evropské unie a schengenský prostor byl vytvořen právě proto, aby byl tento cíl účinně realizován. Skupina Evropské lidové strany, do které patřím, vždy hájila princip volného pohybu osob podle zásady, že součástí celé myšlenky schengenského prostoru musí být pravidla a společné postupy týkající se víz, povolení k pobytu a kontroly hranic.

V této souvislosti podporuji nová opatření, která byla přijata, protože se domnívám, že volný pohyb státních příslušníků třetích zemí, tedy rezidentů členských států na základě dlouhodobých víz typu D, kteří cestují do jiných členských států v rámci schengenského prostoru, je někdy omezován kvůli pozdnímu převádění jejich víz na povolení k pobytu.

Na základě tohoto dokumentu bude princip ekvivalence mezi povolením k pobytu a krátkodobými vízy nyní platit i pro dlouhodobá víza. Z těchto důvodů a vzhledem k tomu, že přijatá opatření nejenže ponechávají záležitosti týkající se udělování víz nedotčené, a to včetně požadavků týkajících se bezpečnosti, ale představují také přirozený a nezbytný rozvoj myšlenky schengenského prostoru, jsem hlasoval pro tento dokument.

Zpráva: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Liam Aylward a Pat the Cope Gallagher (ALDE), *písemně*. – (GA) Pat the Cope Gallagher a Liam Aylward, poslanci Evropského parlamentu ze strany Fianna Fáil, důrazně protestují proti návrhům v této zprávě na zavedení společného konsolidovaného základu daně z příjmu právnických osob (anglická zkratka tohoto názvu je CCCTB).

Evropské centrum pro ekonomická studia nedávno zpracovalo studii o praktických důsledcích zavedení CCCTB v Evropě. Z této studie vyplývá, že takový daňový systém by nefungoval a z politického hlediska by nebyl praktický ani žádoucí.

Zavedením výše uvedeného základu daně v Evropě by se nezlepšila konkurenceschopnost Evropské unie ani fungování jednotného trhu, a navíc bychom tím zasahovali do malých, otevřených ekonomik, jako je například v Irsku. Otázka zdanění spadá do pravomoci jednotlivých členských států EU a irská vláda je oprávněna využít v souvislosti s daňovými opatřeními, tedy i CCCTB, své právo veta. Toto právo je zakotveno ve smlouvách, včetně Lisabonské smlouvy.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Účinná hospodářská soutěž v oblasti prodeje zboží a služeb snižuje ceny, zvyšuje kvalitu a poskytuje spotřebitelům větší výběr. Umožňuje také technologické inovace, čímž zajišťuje pokrok. Klíčový význam má výzkum v odvětví energetiky společně s investicemi do infrastruktury, zejména při propojování plynárenských a energetických sítí, což podporuje hospodářskou soutěž. Na vzájemném propojení a hladkém fungování energetické infrastruktury závisí také bezpečnost dodávek a skutečná konkurence na energetickém trhu. Je důležité zvýšit hospodářskou soutěž také v odvětví telekomunikací, prostřednictvím opatření na podporu konkurenceschopnosti formou preferenčních sazeb. Pro dosažení tohoto cíle je nezbytné analyzovat relevantní trh. Chtěla bych zdůraznit také důležitost sledování konkurenčního chování subjektů na trhu paliv v Evropské unii. Chtěla bych zdůraznit, že podpůrné mechanismy, například státní podpora, nesmí být členskými státy použity k ochraně průmyslových odvětví na úkor vnitřního trhu a evropských spotřebitelů a že tyto mechanismy by měly být používány tak, abychom opět vytvořili udržitelnou znalostní ekonomiku.

Lara Comi (PPE), písemně. – (IT) Zpráva o politice hospodářské soutěže ukazuje, jak zlepšit fungování trhů ve prospěch evropských spotřebitelů a podniků. Zvláštní pozornost je věnována otázkám týkajícím se kartelů a spotřebitelů. Velmi důležitý je boj proti kartelům, jehož prostřednictvím zajistíme, aby výhody konkurenčního systému pocítil konečný spotřebitel. Kartely bezpochyby představují jeden z nejzávažnějších způsobů porušení práva hospodářské soutěže: podniky mohou zvýšit ceny, omezovat výrobu a rozdělit si mezi sebou trh. Role Komise spočívá v tom, že uvaluje sankce, což brání protisoutěžnímu chování subjektů na trhu, a ukládá členům kartelů pokuty, čímž zamezuje, aby tyto podniky využívaly nebo nadále prováděly kroky narušující hospodářskou soutěž.

V době hospodářské krize existuje riziko, že vzroste úroveň protekcionismu. Je proto nezbytné bránit státním intervencím, které by změnily podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu, ale zároveň je nutné vzít na vědomí, že státní podpora je někdy potřebná pro řešení krize. Hlasovala jsem pro zprávu, protože protisoutěžní podmínky podporují zneužívání dominantního postavení na úkor malých a středních podniků, a proto je nezbytné, aby Evropa udělala maximum pro zajištění větších záruk a ochrany zboží.

Derk Jan Eppink, jménem skupiny ECR, písemně. – Skupina ECR je pevným zastáncem silné a účinné politiky hospodářské soutěže jakožto nástroje umožňujícího ochranu spotřebitelů i podporu rovného přístupu k trhům. S radostí podporujeme kroky, které Komise v posledních letech k dosažení těchto cílů podnikla, zejména opatření proti nekalému využívání státní podpory.

Jsmo proto zděšeni tím, že se snížila účinnost původně velmi dobře připravené zprávy, tím, že do ní byly doplněny irrelevantní a nežádoucí odstavce předjímající výsledek jednání o systému finančního dohledu a že zpráva vyzývá k zavedení společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob a napadá právo podniků zaměstnávat smluvní pracovníky.

Členové naší skupiny v minulosti hlasovali pro zprávy o politice Komise v oblasti hospodářské soutěže a doufáme, že tyto zprávy vzejdou v budoucnu z Hospodářského a měnového výboru v lepším stavu. To se odráží i v tom, že jsme se zdrželi hlasování o této zprávě, a v tomto zdůvodnění hlasování opakujeme, že podporujeme další kvalitní práci Komise v oblasti hospodářské soutěže.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Větší konkurence znamená pro evropskou veřejnost větší výběr a pro firmy konkurenčnější prostředí. Politika EU v oblasti hospodářské soutěže by proto neměla být oddělena od politiky týkající se spotřebitelů. Chceme-li těchto cílů dosáhnout, je tedy nezbytně důležité, aby Výbor podnikl příslušné kroky pro zajištění účinného konkurenčního prostředí v samotném jádru vnitřního trhu, i když tím mohou být zpochybněny absolutní pravomoci svěřené tomuto orgánu.

Během několika minulých měsíců krize bylo pro oživení ekonomiky naprosto zásadní použití státní podpory, a legitimnost tohoto kroku byla dána právě nedávnými událostmi. Nezbytně důležitý je také boj proti kartelům a proti zneužívání dominantního postavení firmami, abychom mohli zaručit další trvání spravedlivé hospodářské soutěže na vnitřním trhu, a různé hospodářské subjekty tak mohly využívat podmínek přispívajících k provozování jejich činnosti.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Hospodářská krize, jejíž dopady stále pocítujeme, vyžaduje zavedení výjimečných opatření, jako je státní podpora. Je však potřeba zajistit, aby tím nebyla narušena hospodářská soutěž nebo aby to nevedlo ke zvýšení rozpočtového deficitu a veřejného dluhu. Proto bychom měli její použití realisticky zvážit.

Úroveň veřejného dluhu, který rychle roste, bude zátěží pro budoucí generace a překážkou hospodářského oživení a růstu. Nadměrné zadlužení a rozpočtové schodky ohrožují nejen stabilitu eura, ale vyvolávají také

přísná omezení v oblasti veřejných výdajů v prioritních odvětvích, jako je školství, zdravotnictví, inovace a životní prostředí.

Proto je potřeba přistoupit k důslednému hodnocení záchranného balíčku na oživení ekonomiky a efektivnosti státní podpory. Je třeba se vyhnout protekcionismu a fragmentaci vnitřního trhu, protože oslabují postavení Evropy v rámci světové ekonomiky.

Řádně fungující jednotný trh je klíčem ke zdravé ekonomice a zcela jistě i k hospodářskému oživení. Hospodářské politiky musí v konečném důsledku získat větší legitimitu, a to prostřednictvím větší intervence ze strany Parlamentu v rámci procesu spolurozhodování.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Politiky a účinná pravidla týkající se hospodářské soutěže měly vždy zásadní význam pro zdravou koexistenci všech hospodářských subjektů v eurozóně. Ačkoli EU byla nyní globální hospodářskou krizí tvrdě zasažena, pravdou je, že silná měna, konzistentní jednotný trh, zdravé veřejné finance a dobrý systém sociální ochrany nám významně pomáhají dopady krize přežít.

Avšak pokud budou členské státy rozdělovat státní podporu bez ohledu na dobro Evropské unie jako celku, mohlo by to vést k výraznému narušení hospodářské soutěže. Je proto velmi důležité posoudit všechna opatření přijatá jednotlivými členskými státy v boji proti krizi, aby byla EU v budoucnu schopna reagovat společně a jednotně s cílem zabránit protekcionismu a fragmentaci vnitřního trhu. Takové případy pouze škodí Evropě, která chce být v rámci globální ekonomiky silným hráčem.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), *písemně*. – (PL) Politika v oblasti hospodářské soutěže je jednou z nejdůležitějších politik Společenství a byla jednou z prvních, na které se členské státy dohodly. Její oprávněnost a nutnost jejího zavedení přímo souvisí s jedním z hlavních cílů Evropských společenství, kterým bylo vytvoření společného trhu v členských státech. Cílem politiky hospodářské soutěže je poskytnout záruku, že překážky vnitřního obchodu, které byly v rámci společného trhu zrušeny, nenahradí jiná opatření ze strany podniků nebo vlád, protože by to vedlo k narušení hospodářské soutěže. Politika hospodářské soutěže se týká především zájmů spotřebitelů a snaží se zajistit jim snadný přístup ke zboží a službám nabízeným na jednotném trhu za ceny, které jsou v celé Unii pokud možno velmi podobné. Chtěl bych jen upozornit na vážnou krizi, která zasáhla Evropu, a říci, že dobře fungující vnitřní trh je klíčem ke zdravé ekonomice a nyní je určitě i klíčem k práci na obnově, kterou budeme muset v blízké budoucnosti vykonat.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Tato zpráva obsahuje některé rozumné návrhy, jako například rozdílné zacházení v rámci soutěžního práva s nadnárodními koncerny na jedné straně a s malými a středními podniky na straně druhé. Nemyslím si však, že je správné deregulovat nebo vůbec neregulovat maloobchodní ceny v odvětví telekomunikací. Obecně považuji obsah zprávy, která předpokládá absolutní účinnost volného trhu, za zavádějící. Proto jsem hlasoval proti.

Robert Rochefort (ALDE), *písemně*. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu paní in 't Veld, která vítá zprávu Komise za rok 2008 o politice hospodářské soutěže. S tímto pozitivním názorem skutečně souhlasím: měli bychom vzít tuto změnu v přístupu Komise na vědomí.

Komise ve skutečnosti v této zprávě uvádí, že do centra její činnosti v oblasti hospodářské soutěže se dostávají obavy spotřebitelů a že za hlavní cíl politiky hospodářské soutěže považuje dosažení optimálního blahobytu spotřebitelů, což vítám. Je možné, že by Komise konečně jednala plně v souladu s článkem 12 Lisabonské smlouvy, který stanoví, že při definování a provádění nejrůznějších politik Unie je třeba vzít v úvahu ochranu spotřebitele?

Dále Komisi podporuji v tom, aby se nadále pravidelně zapojovala do dialogu, který se rozhodla vytvořit mezi svými odděleními, spotřebiteli a sdruženími, které spotřebitele zastupují. V této souvislosti je dobré, že v roce 2008 bylo v rámci Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž vytvořeno oddělení pro řešení spotřebitelských vztahů. Nyní požadujeme úplnou zprávu o činnosti tohoto oddělení, abychom získali lepší představu o jeho užitečnosti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Společně se svou skupinou Verts/ALE jsem hlasoval pro zprávu paní in 't Veld o výroční zprávě o politice hospodářské soutěže z roku 2008, protože poskytuje Parlamentu příležitost stanovit priority a posoudit způsob, jakým Komise provádí svou politiku hospodářské soutěže. Jsem rád, že zpráva byla v souladu s hlasováním ve výboru ECON přijata (podle očekávání) velkou většinou (skupina Verts byla pro, jako i jiné velké politické skupiny).

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Evropa zasažená hospodářskou krizí byla schopna rychle reagovat a zmírnit dopady krize díky společné měně, silnému vnitřnímu trhu a stabilnímu systému sociální ochrany. To neznamená, že krize nyní nemá znatelné následky, ale spatřujeme již známky zlepšení situace. Při využívání výhod hospodářské soutěže však spotřebitelé bohužel stále narážejí na problémy. Je třeba chránit jejich práva, ale oni sami si jich musí být více vědomi a musí je lépe znát. Řádné fungování a konkurenceschopnost evropského trhu znamená, že spotřebitelé jsou schopni využívat prostředí hospodářské soutěže v podobě výběru produktů, služeb a nižších cen. V současné době je však zřetelná nedostatečná konkurence, a to zejména ve farmaceutickém průmyslu a v odvětví telekomunikací. Neexistence konkurence škodí přímo jak spotřebitelům, tak i hospodářství. Je také potřeba sledovat konkurenční chování subjektů na trzích EU s palivy. Měly by být uvaleny sankce za porušování zákona o ochraně hospodářské soutěže, které by byly úměrné závažnosti porušení, a v případě opakovaného porušení zákona by měly být uplatňovány prostředky s větším odstrašujícím účinkem. Krize však především ukázala, že evropská ekonomika je slabá, a upozornila na oblasti, které by měly být posíleny. Je potřeba stále uplatňovat demokratickou kontrolu nad všemi strategiemi hospodářské politiky, které je potřeba realizovat s ohledem na společné dobro a na úctu k právům občanů Evropy.

Zpráva: Róza, Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu. Účinně fungující vnitřní trh je naprosto nezbytný pro vytvoření stabilního a inovativního hospodářského prostředí. Avšak vnitřní trh nemůže fungovat efektivně, nejsou-li správně provedena, uplatňována a prosazována pravidla Společenství. Počet řízení pro porušení práva v členských státech je bohužel nadále příliš vysoký.

Tato situace narušuje vnitřní trh a ponechává zákazníky bez adekvátní ochrany. Evropský parlament v roce 2008 vyzval Komisi, aby poskytla podrobnější informace o směrnici, které nebyly členskými státy provedeny, a já velmi doufám, že Komise bude schopna tyto informace v krátké době předložit.

Regina Bastos (PPE), písemně. – (PT) Komise zveřejnila v roce 1997 první hodnotící zprávu o vnitřním trhu, která byla zaměřena na provádění pravidel týkajících se vnitřního trhu ze strany členských států, a to proto, že občané a podniky nemohli kvůli velkým prodlevám v provádění pravidel maximálně využívat výhod vnitřního trhu.

Hodnotící komise tak posouzením a zveřejněním informací o vývoji v oblasti provádění pravidel přispěla ke snížení počtu případů, kdy směrnice nebyly členskými státy provedeny. Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože považuji za nezbytně nutné, aby členské státy včas začlenily právní předpisy týkající se vnitřního trhu do svých vnitrostátních předpisů, protože vnitřní trh může dobře fungovat pouze tehdy, pokud jsou řádně prováděny a uplatňovány předpisy EU týkající se fungování vnitřního trhu a pokud je kontrolováno jejich dodržování.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Přestože doba potřebná k začlenění předpisů o vnitřním trhu jednotlivými členskými státy do vnitrostátních právních předpisů dosáhla maxima, nepovažuji údaje uvedené v poslední hodnotící zprávě o vnitřním trhu za uspokojivé. Vytvoření stabilního a inovativního vnitřního trhu, který plní potřeby spotřebitelů a v jehož rámci mohou podniky vytvářet co nejvíce nových pracovních míst, nemůže být provázeno systematickými prodlevami při provádění právních předpisů Společenství a neschopností směrnice uplatňovat.

Jsou to právě občané a podniky, kdo nejvíce strádají kvůli prodlevám v provádění politik týkajících se vnitřního trhu, což se projevuje vyššími náklady vyplývajícími z omezeného výběru, menší konkurence a uzavřenějších trhů. Proto se domnívám, že je důležité, aby Parlament vyvíjel tlak na členské státy, aby uplatňovaly nařízení o vnitřním trhu. Období pro provedení těchto směrnic určily právě členské státy, a musí být tedy minimálně povinny plnit cíle, které si samy stanovily. V období hospodářské krize je to základní cíl týkající se vnitřního trhu.

Lara Comi (PPE), písemně. – (IT) Po zlepšení deficitu v provádění směrnice, který činí 1 %, je i nadále nezbytné zaměřit se na zlepšení skutečného provádění právních předpisů týkajících se vnitřního trhu do vnitrostátních právních systémů. Komise, Parlament a členské státy musí v této oblasti vyvíjet větší úsilí a navzájem spolupracovat.

Samotná Komise by měla během lhůty pro provedení více podporovat členské státy formou dialogu a výměny informací umožňujících vyřešit problémy dříve, než období pro provedení předpisů skončí. Měla by rovněž uspořádat výroční fórum o vnitřním trhu a hledat nové způsoby odstraňování zbývajících překážek vnitřního trhu, včetně zjednodušení právních předpisů.

My, poslanci Evropského parlamentu, a tedy zástupci občanů, musíme využít všech možných příležitostí, abychom je o evropských právních předpisech informovali, a to prostřednictvím studií, seminářů, setkání a slyšení. Na druhé straně vnitrostátní parlamenty musí být úzce zapojeny do procesu vytváření legislativy EU, aby byly včas obeznámeny s navrhovanými opatřeními, a musí zlepšit spolupráci mezi národními, regionálními a místními úřady. V souvislosti s tím dává Lisabonská smlouva voleným shromážděním výraznější roli, kterou tato shromáždění musí využít na maximum. Ze všech výše uvedených důvodů, které jsou ve zprávě jasně vysvětleny, jsem hlasovala pro.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Po zveřejnění posledních výsledků hodnotící zprávy o vnitřním trhu (v březnu 2010) se ukázalo, že podíl směrnic o vnitřním trhu, které nebyly začleněny do vnitrostátních právních předpisů, je 0,7 %. To je méně než v červenci 2009, kdy – jak uvedl zpravodaj – byl podíl 1,0 %.

Včasné a náležité provedení právních předpisů Společenství je nezbytnou podmínkou pro lepší integraci vnitřního trhu, protože tyto předpisy mají přímý dopad na právní jistotu a důvěru evropské veřejnosti. Z tohoto důvodu musí členské státy při provádění těchto právních předpisů přijmout odpovědný přístup tak, aby se v budoucnu neobjevovaly případy nedostatečně provedených právních předpisů, ale naopak, aby veřejnost měla větší právní jistotu a mohla využívat výhod vyplývajících z rovných podmínek v rámci vnitřního trhu.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Vnitřní trh nemůže řádně fungovat, pokud nejsou řádně provedeny a prováděny právní předpisy Společenství týkající se jeho fungování a pokud není kontrolováno jejich dodržování. Je proto nezbytné, aby členské státy včas provedly právní předpisy týkající se vnitřního trhu do svých vnitrostátních právních předpisů.

Existuje 22 směrnic, jejichž lhůta pro provedení uplynula před více než dvěma lety. Kromě toho 6 % směrnic nebylo některými členskými státy provedeno, což znamená, že 100 směrnic týkajících se vnitřního trhu nemělo v rámci EU takovou účinnost, jakou mohly mít.

Členské státy a Komise musí na tuto situaci reagovat rozhodným způsobem. Souhlasím s názorem, že Komise by měla zveřejnit na svých webových stránkách informace o tom, které směrnice nebyly v jednotlivých členských státech provedeny, aby tato situace vešla ve všeobecnou známost. Zdá se, že stále existuje příliš mnoho případů porušení práva, v některých členských státech je počet takových případů dokonce daleko nad průměrem EU 47.

Členské státy byly rovněž vyzvány, aby zajistily fungování přeshraničních sítí elektronických informačních systémů vytvořených Komisí.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Na rozdíl od tvrzení uvedených ve zprávě je dnes jasné, že proces liberalizace trhů a privatizace veřejných služeb, který stále probíhá, dosud nepřinesl žádný zřetelný přínos v oblasti cen, kvality služeb nebo snížení veřejných výdajů. Naopak, organizace na ochranu spotřebitelů a uživatelů veřejných služeb hlásí zvýšení cen, snížení kvality služeb a zvyšování nákladů na poskytování služeb. Liberalizace ve skutečnosti přispěla ke ztrátě pracovních míst a k vytváření soukromých monopolů, čímž ohrožuje práva pracujících, uživatelů veřejných služeb a spotřebitelů, což je zjevné v odvětví telekomunikací, dopravy, elektřiny a poštovních služeb. Tato situace pouze zhoršila ekonomickou a sociální krizi.

Z těchto důvodů je prosazování této politiky příčinou dalšího zhoršování sociálně-ekonomické situace milionů lidí. Je tedy příčinou plýtvání veřejnými službami, které jsou veřejným prostředkem, a také jejich převedením na soukromé obchodní skupiny. Je i příčinou nejistoty, nezaměstnanosti a chudoby. Je také příčinou prohlubující se propasti mezi nejbohatšími a nejchudšími. A je rovněž příčinou větší nespravedlnosti ve společnosti. Proto jsme pro zprávu nehlasovali.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasovali jsme proti zprávě paní Thun Und Hohenstein. Tento parlament se zaměřuje na počet transponovaných směrnic, na slavnou hodnotící zprávu o vnitřním trhu. Nikdo nezpochybňuje skutečnou kvalitu těchto právních předpisů, nebo dokonce skutečnou potřebu nebo relevantnost 90 000 stran textu, které představují takzvané *acquis communautaire*, neboli přibližně 1 700 směrnic, které se zabývají vnitřním trhem. Stejně tak se mimochodem zabývají tím, zda bylo dosaženo cílů stanovených při přijímání těchto textů, zda se analýza dopadu ukázala jako správná, a zda byly dodržovány zásady subsidiarity a proporcionality.

Odpovědnost za všechny nedostatky je připisována členským státům, které však mají stále menší manévrovací prostor pro přizpůsobení těchto dokumentů konkrétním podmínkám v těchto státech, protože vše je pevně

dáno do nejmenších detailů, přičemž smlouvy uvádějí povinnost produkovat výsledky, nikoli však zdroje. Evropským orgánům by velmi prospěla trocha sebereflexe a sebekritiky.

Małgorzata Handzlik (PPE), písemně. – (PL) Hodnoticí zpráva o vnitřním trhu je velmi důležitým nástrojem, který poskytuje informace o stavu provádění evropské legislativy na úrovni členských států. Členské státy mají navzdory svým závazkům v provádění skluz, a legislativa je navíc prováděna nesprávně. Z hodnoticí zprávy vyplývá, že provádění legislativy v členských státech se zlepšuje, i když jich stále velký počet nedosáhl stanoveného cíle. Je potřeba stanovit členským státům jasný závazek zlepšit tyto ukazatele. V poslední době jsme v Evropském parlamentu často hovořili o nutnosti posílit vnitřní trh. Avšak vnitřní trh nebude správně fungovat, pokud nebudou správně a včas provedeny právní předpisy, které jsou základem správně fungujícího vnitřního trhu.

Vnitřní trh musí rovněž získat podporu ze strany našich občanů. Proto podporuji návrh zpravodajky uspořádat každý rok fórum o vnitřním trhu a také návrh na testování vnitřního trhu, který navrhuje kontrolu právních předpisů z hlediska čtyř svobod vnitřního trhu: volného toku kapitálu, zboží, služeb a osob.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hodnoticí zpráva o vnitřním trhu poskytuje užitečný přehled o uplatňování pravidel Společenství v oblastech, které jsou velmi důležité pro evropské spotřebitele a podniky. Skotsko bohužel není v hodnoticí zprávě uváděno jako nezávislá země. Považuji za nezbytné, aby skotský parlament získal veškerou pravomoc v oblastech, které jsou v současné době vyhrazeny Londýnu. Jsem přesvědčen, že jakmile se tak stane, bude Skotsko patřit mezi členské státy, které provádí všechna opatření ve prospěch spotřebitelů a podniků.

Alan Kelly (S&D), písemně. – Plně podporuji myšlenku hodnoticí zprávy o vnitřním trhu jako nástroje pro měření úspěšnosti jednotného trhu. Jedná se o základní nástroj pro informování o tom, jak členské státy zacházejí s evropským právem. Tento nástroj také ukazuje, že zátěž způsobená nadměrnou regulací, která často kazí dobré jméno EU, není v mnoha případech zaviněna žádným orgánem EU, ale samotným členským státem. Můžeme si z toho vzít ponaučení a pamatovat na to, že do budoucna je potřeba větší transparentnosti.

Eija-Riitta Korhola (PPE), písemně. – (FI) Pane předsedající, účinně fungující vnitřní trh je závislý na spokojených spotřebitelích, kteří v něj mají důvěru. S tím, jak postupujeme z recese směrem k růstu, hrají evropští spotřebitelé velmi důležitou roli. Zprávy, které jsme přijali, vyvolávají důležité otázky, jak zlepšit ochranu spotřebitele a fungování vnitřního trhu, což jsem podpořila v průběhu jednání výboru a při dnešním hlasování. Zmíním se o třech z těchto otázek. Zaprvé, hodnoticí zpráva o vnitřním trhu je vítaným nástrojem. Pět hlavních ukazatelů této zprávy má jistě velkou důležitost při hodnocení, jak vnitřní trh funguje obecně i z pohledu spotřebitelů. Myslím si, že bychom měli podpořit myšlenku, aby hodnoticí zpráva v budoucnu obsahovala informace o provádění právních předpisů týkajících se vnitřního trhu v členských státech, které stále nejsou provedeny uspokojivým způsobem. Musíme se vyhnout selektivnímu pohledu na situaci a nebrat v úvahu jen to, co se nám hodí. Zadruhé jsem překvapena velmi negativním postojem skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu k navrhovanému testování vnitřního trhu. Důvodem je zřejmě špatné pochopení návrhu, protože testování by také podpořilo zejména sociální a ekologické cíle. A o to v celém procesu integrace bezpochyby jde: hospodářství a životaschopný vnitřní trh mají sloužit obecnějším cílům. Historie ukázala, jak je Schumanova deklarace rozumná. Zatřetí bych chtěla vyjádřit podporu vytváření nápravných opatření s cílem zajistit právní ochranu spotřebitele. Náš systém pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů a institut veřejného ochránce práv spotřebitelů ve Finsku funguje velmi dobře. Komise musí vést intenzivní dialog s orgány členských států, aby zajistily šíření osvědčených postupů. Musíme však také pamatovat na to, že mají-li být ochrana spotřebitele a vnitřní trh posíleny, spíše než formální monitorování a právní ochrana jsou důležitější uvědomění a aktivní spotřebitelé.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Chceme-li zdravou hospodářskou soutěž a také hospodářský rozvoj, který ji provází, je pro to nezbytně nutné mít zdravý vnitřní trh. Aby se však tato idea stala realitou, musí všechny členské státy přijmout stejným způsobem a bez výjimky směrnice Společenství.

Hodnoticí zpráva o vnitřním trhu a komise odborníků z řad spotřebitelů hrají zásadní úlohu při zlepšování fungování vnitřního trhu. Jdeme sice správnou cestou, ale k dosažení všech cílů stanovených pro účinnější vnitřní trh máme ještě daleko. Snažit se proto musí všichni, včetně národních parlamentů, které mají velmi důležitou a rozhodující roli.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Nakonec jsem se rozhodl hlasovat proti zprávě, protože se nám nepodařilo vyjmout z textu článek 10. Zachování tohoto článku je velmi důležité, protože tento článek

volá po založení systematických testů vnitřního trhu za účelem ověření ex ante, zda jsou legislativní návrhy EU v souladu se všemi pravidly vnitřního trhu.

Zprávy: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010), Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010), Anna Rosbach (A7-0009/2010), Anna Hedh (A7-0024/2010), Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010), Bairbre de Brún (A7-0082/2009), Carlos Coelho (A7-0015/2010), Sophia in 't Veld (A7-0025/2010), Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D), písemně. – (PT) Můj hlas nebyl kvůli problému s hlasovacím zařízením zaznamenán.

Prohlašuji tedy, že jsem hlasoval pro všechny body, o kterých se na tomto zasedání hlasovalo.

8. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 12:35 hod. a obnoveno v 15:00 hod.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

9. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

10. Doba vyhrazená pro otázky předsedovi Komise

Předseda. – Dalším bodem jednání je doba vyhrazená pro otázky předsedovi Komise.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedo, pane předsedo Barroso, jestliže moje skupina a většina zde přítomných celé roky neúnavně pracovali ve prospěch Lisabonské smlouvy, jestliže Lisabonská smlouva vstoupila v platnost – a platí již více než tři měsíce –, tak bylo učiněno vše pro to, aby měla Evropa politiku, jež bude na mezinárodní scéně hodna svého jména.

Jsmo v tomto ohledu na správné cestě? Kladu tuto otázku vám, pane předsedo. Jak můžeme zajistit, že hlasy 500 milionů Evropanů budou znít hlasitě a jasně? Žádali o to celé roky a je nejvyšší čas, aby Evropa prosazovala své ideály a hodnoty na té nejvyšší úrovni.

A konečně v nadcházejících týdnech a měsících by měl podle Lisabonské smlouvy vzniknout Evropský útvar pro vnější činnost. Tento Parlament má v úmyslu se na jeho vytváření podstatně podílet.

Evropský parlament bude mít jako rozpočtový orgán se stejnými právy jako Rada v každém případě společnou rozhodovací pravomoc, pokud jde o úpravu služebního řádu dotčených zaměstnanců i finanční nařízení.

Pane předsedo, moje skupina považuje za zvláště důležitý požadavek, aby měl tento Evropský útvar pro vnější činnost úplnou politickou a rozpočtovou odpovědnost. Uvítal bych váš názor na tuto záležitost.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Pane Daule, jak víte, vytvoření Evropského útvaru pro vnější činnost je velice významnou novinkou, kterou Lisabonská smlouva zavádí. Zásadní úloha tohoto útvaru bude spočívat v podpoře vysoké představitelky při jejím úkolu, což je zajistit jednotnost společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Cílem je umožnit větší zapojení členských států a stále více sjednocovat jejich nynější individuální úsilí v souvislosti se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou a posílit tak Unii. Proto zde nejde o rozdělení evropských pravomocí v mezivládním rámci, ale právě naopak.

Jak víte, Komise musí s rozhodnutím Rady o vytvoření útvaru souhlasit. Pořádáme v této věci ve čtvrték zvláštní schůzi kolegia. Pokud jde o mě, jsem pro silný útvar, pro skutečně evropský útvar, který bude nástrojem strategické koordinace a cenným rozhraním mezi členskými státy a evropskými orgány v oblasti vnější politiky.

Aby svůj úkol splnil, musí být správně zařazen do architektury Evropské unie, a to pod vedením vysoké představitelky, která je jako místopředsedkyně Komise plně odpovědná tomuto Parlamentu a je příslušná pro koordinaci dalších aspektů vnější činnosti Unie v rámci Komise.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, pane Barroso, nesprávné údaje, které poskytlo Řecko, vyvolaly krizi eura. Chtěl bych se vás zeptat, zda můžete potvrdit, že jste ani vy, ani útvary Komise nebyli informováni o skutečných číslech nikdy před tím, než řecká vláda předložila poslední údaje ohledně rozpočtového schodku.

Za druhé – můžete potvrdit, že generální ředitel Eurostatu pan Rademacher vyjadřoval vážné pochybnosti o údajích z Atén již v letech 2004 a 2005? Co jste udělal, abyste Eurostatu pomohl se shromážděním údajů?

Za třetí, je pravda, že vás auditori z Eurostatu informovali, že mají o údajích z Atén vážné pochybnosti?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane Schulzi, právě proto, že jsme měli pochybnosti o řeckých číslech – komisař Almunia posledních pět let tyto údaje vedl velice schopně, velice nestranně a velice objektivně –, jsme nejenže několikrát při jednání s řeckými orgány vznášeli námitku, ale také jsme v Radě navrhli nařízení, které by Eurostatu dávalo kontrolní pravomoci. Členské státy jej bohužel odmítly. Nechtěly dát Eurostatu a Evropské komisi více pravomocí, aby mohly provést hloubkovou kontrolu řeckých národních účtů.

S potěšením vám mohu říci, že prvním rozhodnutím nové Komise bylo toto nařízení opětovně navrhnout, a mohu vás informovat, že alespoň některé státy, které hlasovaly proti němu, mi již sdělily, že tentokrát budou hlasovat pro větší transparentnost.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Chápu. Pan Almunia byl příslušným komisařem. Já jsem se však ptal na vaše kroky. Mohl byste nám tedy ještě jednou říct, co jste udělal vy sám?

Rozuměl jsem vám správně, pane Barroso, že na vině za řeckou krizi jsou členské státy, protože odmítly vaše návrhy? Mohl byste nám prosím říci, kteří předsedové vlád kterých členských států to byli?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Především, když se mě ptáte na vinu – toto slovo jsem nepoužil –, tak na vině jsou především řecké orgány, které nerespektovaly Pakt o stabilitě a růstu. To proto máme obrovský problém.

Pokud jde o Komisi, komisař Almunia konal svou práci s mojí plnou podporou a podporou kolegia mimořádně schopně. Otázka řeckých účetních výkazů byla na schůzích zemí eurozóny několikrát řešena.

Pokud jde o seznam členských států, které hlasovaly proti této věci – nemohu vám je z hlavy přesně vyjmenovat, ale vím, že proti hlasovalo například Německo a bylo to také Německo, které mi sdělilo, že tentokrát bude hlasovat pro.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedo, dnes existuje široká shoda ohledně toho, že v Evropské unii potřebujeme silnou hospodářskou správu. To je samo o sobě obrovská změna oproti předchozím rokům.

Pan Schäuble minulou neděli řekl, že se v této souvislosti vyslovil pro Evropský měnový fond i pro další návrhy a stanoviska, například vytvoření evropské dluhové agentury, eurobondů a dokonce i evropské ratingové agentury.

Podle mluvčího Komise pana Barrosa se věci skutečně rychle hýbají. Mám tři velice konkrétní otázky. Za prvé, je pravda, že Komise nyní pracuje na návrhu vytvoření tohoto Evropského měnového fondu? Za druhé, je pravda, že to vyžaduje, jak tvrdí paní Merkelová – já o tom pochybuji –, úpravu Smlouvy? Za třetí, souhlasil byste také s tím, že by tento fond mohl být právě prvním krokem ke skutečné evropské finanční správě, kterou v hospodářské a měnové unii potřebujeme?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Nejprve k návrhu na zřízení Evropského měnového fondu: je to nápad německého ministra financí, který s ním vystoupil bez jakýchkoli podrobností o takové instituci. Zdá se však, že je to zajímavý příspěvek do současné diskuse o eurozóně. Nicméně Evropský měnový fond je návrh s dlouhodobým horizontem a možná kvůli němu bude zapotřebí provést změnu ve Smlouvě.

My pracujeme na přípravách iniciativ, jež mají posílit koordinaci hospodářské politiky a dozor jednotlivých zemí. V této fázi vám nemůžeme přesně říci, jakou to bude mít formu.

Obecně samozřejmě podporujeme, jak jste řekl, cokoli, co přinese pokrok směrem k silnější hospodářské správě, ale musíme se zabývat přesnými podrobnostmi a ve správný okamžik předložit návrh.

Odhlédnuto od toho však nemůže otázka Evropského měnového fondu vyřešit naléhavý problém Řecka. Je to samostatná otázka, která si vyžaduje větší analýzu a delší čas.

Guy Verhofstadt, *jménem skupiny ALDE*. – (FR) Nejprve bych chtěl předsedovi Komise poděkovat za odpověď. Souhlasím s ním v tom, že fond jako takový nemůže okamžitě vyřešit všechny problémy. Proto žádám, aby byly během vyjednávání Komise navrženy různé možnosti.

Je zde Evropský měnový fond, což je dlouhodobý projekt; jsou zde eurobondy, další nápad, který samozřejmě může s řeckým problémem pomoci; je zde návrh předsedy Euroskupiny na ratingovou agenturu, která je naprosto nezbytná, jestliže nemáme být navždy závislí na cizích ratingových agenturách; a pak je tu myšlenka evropské dluhové agentury.

Moje žádost tedy zní, abychom všechny tyto nápady shromáždili, abychom došli k jedné jednotné myšlence, jež vzejde z Komise spíše než z jednoho či druhého členského státu.

José Manuel Barroso, *předseda Komise*. – (FR) Důvod, proč nechceme spěchat, je právě ten, že se chceme vyhnout tomu, co se děje nyní – každý navrhuje něco jiného a někdy má i tatáž vláda dva různé návrhy. Chceme se připravit, a jak již veřejně prohlásil pan komisař Rehn, jsme ve fázi příprav sdělení o posílení koordinaci hospodářské politiky a dohledu jednotlivých států na úrovni eurozóny a případně i na obecné úrovni Evropské unie.

Jsme tedy ve fázi příprav a nemůžeme každý den předkládat nový návrh. Pracujeme v této záležitosti objektivně a odpovědně, takže může být dosaženo těch nejlepších výsledků.

Rebecca Harms, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (DE) Vzhledem k tomu, že v Evropské unii nyní není skutečný trh s geneticky modifikovanými bramborami určenými pro výrobu škrobu, žádná potřeba jejich pěstování – existují alternativy –, chtěla bych se vás zeptat, proč jste vyvinul tolik tlaku, aby byla velmi krátkým a rychlým postupem schválena geneticky modifikovaná brambora Amflora. Protože to není potřeba, žádám od vás vysvětlení, proč jste vybízel nového komisaře pro zdraví, aby prostě ignoroval obavy Světové zdravotnické organizace ohledně testování krmiv, a proč jste nevyčkal, až Evropský úřad pro bezpečnost potravin předloží nové pokyny, které vypracoval právě pro účely posouzení celkových rizik, jež představují geneticky modifikované organismy pro biologickou rozmanitost a biosféru, a proč jste kromě toho *en passant* zvýšil limit náhodné přítomnosti geneticky modifikovaných organismů v bramborách, jež slouží jako krmivo a potravina, na 0,9 %. Domnívám se, že je to riskantní strategie, kterou naši občané vůbec nebudou považovat za přijatelnou.

Předseda. – Také já bych chtěl našim kolegům poděkovat. Viděli jsme váš projev nesouhlasu. Mnohokrát vám děkuji.

José Manuel Barroso, *předseda Komise*. – Komise jednomyslně rozhodla pokročit se schvalováním tohoto geneticky modifikovaného organismu v souladu ustanoveními evropských právních předpisů. Máme institucionální uspořádání, které musíme respektovat, a museli jsme zaujmout postoj „ano“ nebo „ne“.

Od podání žádosti uplynula značně dlouhá doba, protože schválení bylo předmětem intenzivní kontroly v Evropském úřadu pro bezpečnost potravin, naší nezávislé agentuře v oblasti potravinové bezpečnosti. Chtěli jsme, aby byly všechny obavy v souvislosti s možnou přítomností markerového genu antibiotické rezistence důkladně posouzeny.

Po rozsáhlém a komplexním přezkumu těchto otázek bylo zřejmé, že ze stanoviska naší příslušné agentury, která je na Komisi nezávislá, nevyplynají žádné vědecké důvody pro další posuzování.

Proto se domníváme, že veškeré vědecké otázky byly plně zodpovězeny.

Vlastně jsem od vás očekával blahopřání...

(*Projevy nesouhlasu*)

... protože jsem oznámil, že Komise zamýšlí navrhnout členským státům, možnost volby, zda chtějí či nechťejí geneticky modifikované organismy pěstovat.

Myslím si, že to je rozumný postoj, který bere v úvahu hluboké rozdíly mezi členskými státy – některé jsou velice pro, jiné velice proti.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Za prvé, pane Barroso, dosud jsem nedostala odpověď na otázku o potřebě těchto geneticky modifikovaných brambor, které mají produkovat jen průmyslový škrob. Máme k nim alternativy, tak proč riskovat?

Za druhé je zde limit náhodné přítomnosti geneticky modifikovaných organismů. Proč náhle změna na 0,9 %? Až dosud jsme v tomto ohledu hovořili o mezi zjistitelnosti, a domnívám se, že zejména u krmiv a potravin a v případech brambor rezistentních k antibiotikům je toto vysoce riskantní přístup. Vy jste se k tomu nevyjádřil.

Také bych chtěla vědět, zda máte v úmyslu v dohledné budoucnosti vydat další povolení, aniž jsou k dispozici pokyny a doporučení Evropského úřadu pro bezpečnost potravin – například pro dovážanou rýži nebo kukuřici.

(Potlesk)

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Vidím nadšení vaší skupiny a chci vám k jeho projevu poblahopřát. Vy jste silně proti jakémukoli geneticky modifikovanému organismu. To je zřejmé. Máte na to právo. Já nezaujímám postoj ani pro, ani proti. Závisí to na stanovisku, které mi poskytnou odborníci z Evropského úřadu pro bezpečnost potravin. Nejsem vůči geneticky modifikovaným organismům pozitivně ani negativně zaujatý.

Komise má postavení, které je v těchto věcech třeba ctít. Nemyslím, že by Komise vedla ideologické diskuse o každém geneticky modifikovaném organismu a o tom, co by měla s ohledem na každý jeden takový organismus učinit. Komise přijímá stanovisko na základě nezávislého posouzení, které dostaneme, a to ne protože je nějaký geneticky modifikovaný organismus potřebný, ale protože není-li důkaz, že představuje riziko pro veřejné zdraví nebo životní prostředí, cítíme povinnost jej akceptovat – rovněž v souladu s povinnostmi, které máme v rámci Světové zdravotnické organizace –, pokud nám v tom z vědeckého hlediska nic nebrání.

(Projevy nesouhlasu)

Bez ohledu na to velice respektujeme zásadu subsidiarity v Evropské unii.

(Předseda řečníka přerušil)

Ivo Strejček, jménem skupiny ECR. – (CS) Vážený pane předsedo, já vám slibuji, že po geneticky modifikovaných organismech vnesu jednodušší téma. Myslím, že velmi správně na fórum Evropského parlamentu patří projednávání současné hospodářské situace, a jsem si jist, že občany Evropské unie a členských států zcela jistě zajímá mnohem víc zaměstnanost a práce než geneticky modifikované brambory.

Na jedné straně řečníci vystupující v tomto sále obhajují existenci velké, centrální, silné vlády, na straně druhé – a já zde vystupuji za evropské konzervativce – se domníváme, že silné vlády nevytvářejí pracovní příležitosti. Pracovní příležitosti vytvářejí firmy.

Chci se vás zeptat na tři konkrétní otázky: za prvé, jakou míru samostatnosti přenechá Evropská komise k řešení hospodářských obtíží jednotlivým národním státům? Za druhé, můžete slíbit významnou redukci evropské legislativy, která značně zpomaluje hospodářský růst? A za třetí, souhlasíte s námi, že méně regulací, méně centrálního řízení, méně harmonizací je v současné době nejlepším přístupem, jak řešit hospodářské obtíže Evropské unie?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – My především plně respektujeme rozmanitost našich členských států. Proto tento aspekt velice jasně uvádíme v naší strategii EU do roku 2020 a proto se touto otázkou rozmanitosti velice pečlivě zabýváme takovými nástroji, jako je politika sociální a hospodářské soudržnosti.

Je skutečností, že naše členské státy nejsou všechny stejné. Zároveň potřebujeme – jak bylo řečeno dříve – silnější hospodářskou správu, protože by bylo nerozumné neuspět s koordinací v eurozóně a v Evropské unii jako celku. Jestliže se členské státy do těchto politik pustí na vlastní pěst, určitě nebudou mít páku k diskusím o rovnosti nebo například o velkých výzvách, které pro nás nyní na celosvětové úrovni znamenají Spojené státy nebo Čína. Potřebujeme tedy společný přístup, ale musíme zároveň navrhnout pro různé členské státy specifická opatření.

Snížení administrativní zátěže bylo v mém programu velice důležitým tématem. Domníváme se, že bychom měli nadále pragmaticky uvažovat, kde je nějakých evropských právních předpisů zapotřebí, a vyvarovat se jejich zavádění tam, kde zkrátka nejsou potřeba.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane Barroso, minulý týden jste předložil svůj návrh hospodářské strategie. Obsahuje důležité cíle. Rada nyní uložila úsporný program Řecku, státu s 3 % hrubého domácího produktu EU, který podle mého názoru dosažení těchto cílů znemožňuje. Vy však přesto nadále trváte na Paktu o stabilitě a růstu, který ztroskotál. Zároveň několik členských států požaduje Evropský měnový fond, nebo dokonce hospodářskou správu.

Moje otázky jsou následující: Přepracujete znova svůj návrh strategie EU do roku 2020, abyste do něj začlenili myšlenku měnového fondu a hospodářské správy, aby bylo možné začít ustupovat od daňového a mzdového dumpingu a od převládající ideologie hospodářské soutěže? Přijmete okamžité společně s členskými státy opatření, která zabrání bankám, jež právě byly zachráněny penězi daňových poplatníků, ve spekulacích s eurem?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pokud jde o situaci Řecka, domníváme se, že Řecko přijalo potřebná opatření, aby letos snížilo schodek veřejných financí. Tato opatření ukazují odhodlání řecké vlády vyřešit strukturální problémy.

Současně děláme to, co je třeba, abychom zajistili finanční stabilitu eurozóny jako celku. Komise se členskými státy eurozóny aktivně pracuje na navržení mechanismu, který by Řecko mohlo v případě potřeby využít. Takový mechanismus by byl v souladu s nynější Lisabonskou smlouvou, zejména s ustanovením o neposkytování pomoci. Jeho součástí by byla přísná podmíněnost.

Komise je připravena navrhnout evropský rámec pro koordinovanou pomoc, který by vyžadoval podporu členských států eurozóny. Toto vám mohu říci k Řecku a k naší reakci v zájmu stability eurozóny.

Pokud jde o návrhy strategie EU do roku 2020, nemyslíme si, že je potřeba je měnit. Předložili jsme je a nyní se o nich bude diskutovat v Evropské radě a Parlamentu. Doufáme, že to bude velice plodná diskuse.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Nejsem zcela spokojen. Jde o to, že se peníze daňových poplatníků používají na spekulace proti řeckému státu. Část z nich pochází z německých bank a rovněž je německé banky půjčily. Zatímco bylo opakovaně řečeno, že budou přijata nějaká opatření, ve skutečnosti se nic neděje. Jsem tedy spíše zklamán, že se udělalo tak málo, aby se určité věci v Evropské unii jednoduše zakázaly a takové spekulace jednou provždy skončily, abychom se mohli skutečně soustředit na růst a zaměstnanost.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pokud jde o spekulace, řekněme si jasně, že nynější problémy v Řecku nebyly způsobeny spekulací. Byly způsobeny hlavně nadměrnými výdaji a nerespektováním evropského rámce Paktu o stabilitě a růstu, totiž nadměrným zadlužením. Nicméně poté mohlo dojít ke spekulacím se státními dluhopisy.

To také ukazuje důležitost zásadní reformy na trhu s deriváty a význam kroků, které již podnikla Komise. Komise začala s akčním programem pro účinné a spolehlivé trhy s deriváty dne 20. října 2009. Legislativní návrhy, které předloží do konce jara komisař Barnier, stejně jako návrhy týkající se směrnice o zneužívání trhu, jež komisař Barnier představí do konce letošního roku, zvýší transparentnost trhu a omezí rizika.

Kromě této systémové odpovědi je třeba nové úvahy ad hoc o swapech úvěrového selhání v souvislosti se státním dluhem; v této souvislosti je rovněž nutno věnovat zvláštní pozornost problému nekrytých praktik. Není oprávněné nakupovat pojištění a neviditelné rizikové intervence na čistě spekulativní bázi. V krátkodobém horizontu musíme dosáhnout potřebné koordinace, abychom zajistili, že členské státy budou jednat koordinovaně, a zvláště pokud jde o nekryté praktiky. Komise v této souvislosti důkladně prověří, jaký by mělo význam zakázat čistě spekulativní nekryté prodeje swapů úvěrového selhání v souvislosti se státním dluhem.

Zároveň naléháme na mezinárodní koordinaci. Protože jsou tyto trhy neprůhledné, přineseme tuto záležitost na zasedání G20 a rovněž musíme některé z těchto otázek nadnést v rámci našich dvoustranných kontaktů, zvláště se Spojenými státy.

Niki Tzavela, jménem skupiny EFD. – (EL) Pane předsedo, jaká šťastná náhoda, že jste předešel moji otázku. Nejprve mi dovozte, abych vám jako řecká poslankyně Evropského parlamentu řekla, že Řecko to zvládne. Zkoušky, které nyní prožíváme a za něž jsme zodpovědní, jsou pro Řecko velice dobrým testem odolnosti a kázně.

Byla jsem potěšena, že jste hovořil o tom, že chcete ve skupině G20 nadnést otázku swapů. Když odhlédneme od jeho vlastních chyb, bylo Řecko spekulacemi na trhu těžce zasaženo.

Máte v úmyslu – byla bych ráda, kdybyste to nadnesl ve skupině G20 – zavést iniciativy k přijetí pravidel, jimiž by se řídily volné, nekryté prodeje a swapy úvěrového selhání?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Jak jsem již řekl, základní problém Řecka – a to je důležité říci – vznikl z nadměrného zadlužení. Pravdou je, že patrně došlo také k útokům spekulantů, ale to se stalo, protože uviděli příležitost.

Nyní musíme Řecko podpořit, a to nyní ohlásilo velice důležitá opatření. Plně je podporujeme. Současně se musíme záležitostmi zabývat šířeji. Již jsem řekl, že důkladně prověříme, jaký by mělo význam zakázat čisté spekulativní nekryté prodeje swapů úvěrového selhání v souvislosti se státním dluhem. Rovněž by mělo být v G20 a na dalších fórech i při dvoustranných jednáních nastoleno téma transparentnosti mezi regulátory, zejména ohledně přístupu k informacím o těchto praktikách.

Komisař Barnier minulý pátek uspořádal v Bruselu setkání s vnitrostátními regulátory právě proto, aby se zjistilo, co víme o činnosti některých spekulantů v souvislosti se státními dluhopisy. Musíme provést hloubkovou analýzu trhů se swapy úvěrového selhání, abychom lépe věděli, jak tyto trhy fungují a zda na nich dochází ke sporným praktikám. Pokud to bude třeba, Komise v této věci využije i své pravomoci v oblasti hospodářské soutěže.

Niki Tzavela, jménem skupiny EFD. – (EL) Pane předsedo, existuje pro toto všechno, pro mechanismus potírání spekulací, nějaký harmonogram? Povězte nám, jestli nějaký časový plán existuje, abych věděla, zda budeme mít od tohoto mechanismu nějakou podporu, až si budeme půjčovat na mezinárodním trhu.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Již jsem to říkal, ale mohu to zopakovat.

Pan komisař Barnier představí některé legislativní návrhy týkající se směrnice o derivátech do konce jara a rovněž představí legislativní návrh v souvislosti se směrnicí o zneužívání trhu, a to dokonce letošního roku. Věříme, že tyto návrhy zvětší transparentnost trhu a omezí rizika.

Máme v úmyslu nastolit toto téma swapů úvěrového selhání na zasedání G20 v červnu.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Pane předsedo, pane předsedo Komise Barroso, otevřenost a transparentnost jsou základní hodnoty jakékoli řádné demokracie. Jestliže občané nemají prostředky, jak sledovat správní výdaje, může vzniknout atmosféra chamtivosti a sebeobohacování. Takový příklad jsme viděli loni ve Spojeném království. Podle zpráv nizozemského tisku vykázal předseda Barroso za rok 2009 částku 7 30 000 EUR. To je nejen směšně vysoká suma, ale také další pozoruhodný výkon: 2 000 EUR denně. Klobouk dolů před předsedou Barrosem.

Nyní vážněji – demokratická kontrola takových výkazů je samozřejmě bídná. Jeden vnitřní audit a několik předem schválených lidí může poskytnout schvalovací pečť. Trvám na tom, aby tato Komise a zvláště předseda Barroso zanechali tohoto tichého spiknutí a otevřeně a transparentně své výkazy zveřejnili na internetu, aby je mohli vidět všichni evropští občané. Ocenil bych vaši reakci na tuto záležitost.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Jsem poněkud překvapen takovou poznámkou.

Takzvané výdaje na reprezentaci jsou vlastně výdaje, které vzniknou ve službách Evropské unie, totiž při mém cestování a cestování ostatních členů Komise.

Jestliže tyto částky srovnáte s tím, co utratí vlády nebo hlavy států či předsedové vlád, zjistíte, že jsou velice nízké.

Rozpočet pro kolegium každoročně stanovuje rozpočtový orgán. Vy jste jeho součástí; a tento rozpočet je pět let stejný, pouze byl přizpůsobený inflaci.

Domníváme se, že tyto výdaje jsou oprávněné a přiměřené dobru veřejnosti, které se pokouší sloužit. Samozřejmě používáme úplnou transparentnost. Poskytujeme rozpočtovému orgánu a Účetnímu dvoru veškeré informace, které od nás požadují.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Předseda Barroso tvrdí, že Parlament má k výkazům přístup, ale to je samozřejmě nesmysl. Všechno se zde děje za zavřenými dveřmi; všechno se mete pod koberec. Jestliže chce být předseda Barroso opravdu odpovědný, jednoduše zveřejní účtenky; jestliže nechce, měl by být aspoň čestný a říci to. Pane předsedo Barroso, jestliže jste dodržel všechna pravidla, pak si nevím rady, jak chápat to, že jste své účtenky nezveřejnil na internetu, ledaže máte obavy, jak bude veřejnost reagovat. Jen je zveřejněte.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – V právním systému ctíme právní stát a rozebírat úmysly lidí je přinejmenším nepoctivé. Nemůžete ani mně, ani Komisi přisuzovat žádný záměr skrytý za respektováním právního státu. Opakuji, myslím si, že musíme rozlišovat mezi povinnostmi Evropské komise – nebo jakéhokoli veřejného orgánu – v souvislosti s právním státem a ustupováním demagogickým útokům na evropské orgány.

Evropská komise, Evropský parlament a evropské orgány obecně mají co do transparentnosti ty nejvyšší normy. Takže nepřijímám tento druh snadné kritiky, která je populistická a demagogická.

Předseda. – Dokončili jsme první kolo otázek, což byly libovolné otázky k řadě témat. Nyní se soustředíme na téma provádění nové Smlouvy a základních práv.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Pane předsedo, doufám, že se neodchýlím od tématu otázek, které mají být pokládány nyní. Jsem zcela přesvědčen, že pan Barroso stejně jako já souhlasí, že nejdůležitější věcí v rámci Evropské unie a v jejích vztazích s ostatními zeměmi je respektování občanských svobod a lidských práv. Faktem je, že Evropská unie poskytuje pomoc pro Eritreu. Na období 2009–2013 jí bylo přiděleno celkem 122 milionů EUR.

Nežádám předsedu Komise, aby věděl, nač byly tyto finanční prostředky použity, ale bylo by užitečné si poslechnout, jaký má pan Barroso k situaci Eritreje postoj. Když se hovoří o zemích pod totalitní nadvládou, Eritrea velice často není zmíněna, zatímco se hovoří o řadě jiných zemí. Proto by mohlo být užitečné si poslechnout názor pana Barrosa konkrétně na situaci v Eritreji.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Děkuji vám, že uznáváte, že Komise hájí základní práva. Samozřejmě je hájíme nejen v Evropské unii, ale i v našich vnějších vztazích.

To neznamená, že můžeme mít vztahy jenom se zeměmi, které základní práva dodržují. Bohužel je na světě mnoho zemí, které základní práva nerespektují, a my s nimi musíme udržovat vztahy.

Případ Eritreje vyvolává obavy s ohledem na dodržování základních práv v zemi a také kvůli mimořádně složité situaci, v níž se tento stát nachází. Podle některých komentátorů ji lze kvůli občanskému konfliktu a rozšířenému násilí považovat za zkrachovalý stát bez právního řádu. V řadě oblastí v této zemi dokonce orgány nemohou vykonávat legitimní demokratickou pravomoc.

My skutečně bedlivě sledujeme situaci ve všech zemích, které mohou představovat problém, pokud jde o dodržování základních práv.

Artur Zasada (PPE). – (PL) V souvislosti s dnešní rozpravou bych rád obrátil pozornost k otázce detektorů na evropských letištích.

K nejsamozřejmějším úkolům evropské politiky patří ochrana života, zdraví a základních svobod občanů Evropské unie. Proto nesmí dojít k tomu, abychom výměnou za iluzorní pocit bezpečí tak snadno opustili úctu k důstojnosti, právo na soukromí a ochranu osobních údajů obyvatel Společenství.

Mám dojem, že je tato situace s detektory velice podobná situaci, jaká nastala v době epidemie prasečí chřipky. Jednali jsme pod tlakem a investovali obrovské částky do vakcín, což bylo, jak nyní víme, nerozumné a neodůvodněné. Podle mého názoru jsou detektory spíše neúčinným lékem, ke kterému jsme se pokusili najít vhodnou nemoc.

Pane Barroso, rád bych jasně slyšel váš názor na tuto záležitost. Jste pro detektory nebo proti detektorům?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Budu pro detektory, pokud je členské státy schválí, protože si myslím, že by mělo být možné harmonizovat bezpečnostní pravidla na našich letištích.

Nyní některé naše členské státy zavádějí na svých letištích detektory pro fyzickou kontrolu a jiné nikoli. Jak víte, Komise před časem předložila návrh ohledně detektorů pro fyzickou kontrolu, který byl zamítnut.

Samozřejmě to vyvolává určité obavy, ale měli bychom se pokud možno pokusit nalézt k využívání jakýchkoli bezpečnostních zařízení na evropských letištích harmonizovaný postoj.

Jestliže se tak nestane, budeme mít v hodnocení bezpečnosti na našich letištích určitou diskriminaci.

Derek Vaughan (S&D). – Smlouva respektuje práva místních orgánů a regionů po celé Evropě, což bude důležitým faktorem, až začnete s diskusemi například o budoucnosti politiky soudržnosti. Rád bych věděl,

zda nás můžete ujistit, že až s těmito diskusemi začnete – například ohledně páté zprávy o soudržnosti –, budete o budoucnosti politiky soudržnosti hovořit s místními orgány a regiony a samozřejmě s tímto Parlamentem.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Toto není otázka základních práv, ale samozřejmě o těchto věcech budeme s místními a regionálními orgány diskutovat.

Vy víte, jak je pro nás sociální a hospodářská územní soudržnost důležitá. Nyní to uznává i Lisabonská smlouva jakožto jeden z cílů Evropské unie. V nové strategii do roku 2020, kterou jsem před časem představil, jsme jasně uvedli, že soudržnost zůstane ústředním prvkem našich návrhů, a chceme, aby soudržnost byla v budoucích politikách neustále zohledňována. Je součástí našeho dialogu s regionálními a politickými orgány.

V dokumentu, o kterém jsem se právě zmínil, jsem rovněž uvedl, že je potřeba konzultovat například s Výborem regionů.

Catherine Stihler (S&D). – Ráda bych se zmínila o jednom případě týkajícím se základních práv. Nedávno jsem navštívila základní školu v Cairneyhillu blízko Dunfermline ve Skotsku. Přistoupil ke mně chlapec jménem Douglas a chtěl se zabývat případem eritrejské dívky Rimy Andmariamové. Souvisí to s tím, co řekl o Eritreji první řečník.

Rimina rodina byla v Eritreji pronásledována a zavražděna za to, že byla křesťanská. Pronásledování křesťanů v Eritreji je věc, s níž jste obeznámen, jak vím. Rimě se podařilo uprchnout do Itálie a odtud do Glasgowu ve Skotsku, kde se jí ujali Alison a Robert Swinfinovi a starali se oni jako o vlastní dceru.

Nyní je Rimě sedmáct let a má být deportována zpět do Itálie, kde hledala útočiště nejprve, a my děláme vše pro to, abychom na její případ upozornili a apelovali tak na všechny, kdo jí mohou pomoci. Potřebuje zůstat v láskyplné péči Alison a Roberta.

Na její případ upozorňují občanská společnost, organizace lidských práv a církve po celém Skotsku. Včera se o něm hovořilo dokonce v pořadu „Myšlenka dne“ ve skotském rozhlasu. Co může Komise učinit, aby ochránila Rimina základní práva?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Lituji, ale tento konkrétní případ ve Skotsku neznám.

Rád bych k tomu vyslovil všeobecnou poznámku. V těchto politických rozpravách nemůžete od předsedy Komise – i když pracuje poměrně tvrdě – očekávat, že bude vědět o všech případech – jež jsou mimořádně citlivé a mimořádně závažné –, které se v Evropě dějí.

Samozřejmě vás mohu ujistit o našem zájmu a vyjádřit naši solidaritu s jakoukoli osobou, jejíž lidská práva byla porušena, ale konkrétně o tomto případě nemám dostatečné informace. Nicméně budu na otázku, kterou jste mi právě položila, s největší radostí reagovat písemně.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, hovořím za skupinu Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, za svou politickou skupinu. Prezident Italské republiky Giorgio Napolitano podepsal 5. března výkladový dekret, který je rovněž znám jako „záchranný seznam“.

Ve skutečnosti tento dekret umožňuje změnit po zahájení volební kampaně pravidla hry. Sám Giorgio Napolitano na internetové stránce Kvirinálského paláce konstatuje, že na rozdíl od návrhu dekretu, který mu předložila vláda na vypjaté schůzce ve čtvrtek večer, nemá podle jeho názoru znění následně navržené ministerstvem vnitra a předsedou vlády zjevné závady neústavního charakteru.

Čl. 87 odst. 5 italské ústavy stanoví, že prezident Italské republiky vyhlašuje zákony, vydání dekretů s platností zákona a nařízení. Prezident republiky se rozhodně nemůže účastnit navrhování postupů a zákonů dekretů. Předchůdce nynějšího prezidenta republiky Carlo Azeglio Ciampi to považuje za scestné porušení našeho demokratického systému. Je zjevné, že vláda dělá to, co ústava zakazuje. Pane předsedo, tento dekret změnil pravidla volební soutěže, která již začala, a umožňuje osobám, které porušily zákon, aby byly do soutěže znova připuštěny a kandidovaly.

Zajímalo by mě, proč je Parlament vždy připraven vystupovat proti zemím, které porušují zákony, ale neuznává, že jedna, která porušuje zákony, je mezi 27 členskými státy.

(Předseda řečníci přerušil)

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Paní Alfonová, opakují, nechtějte po mně, abych diskutoval o záležitostech domácí politiky. Komise je příslušná pro základní práva při provádění evropských právních předpisů, ať už evropskými orgány, nebo členskými státy.

Domnívám se, že v případě, o kterém jste se zmínila, nejde o uplatňování právních předpisů Evropské unie. Z toho, co jsem pochopil z vašeho projevu, se jedná o typický problém vnitřní politické diskuse, jež má možná rozměr související se zákony nebo právním státem, ale Komise nemá právo vměšovat se do sporů mezi různými politickými silami či politickými osobnostmi v jednotlivých členských státech.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedo, pane Barroso, Listina základních práv je dosud jediným mezinárodním dokumentem, který zakazuje diskriminaci na základě sexuální orientace. Dokonce i v jiných částech světa jsou mnozí hrdí na to, že Evropa tohoto dosáhla, a přáli by si totéž pro sebe.

V rámci Evropské unie máme ten problém, že tři státy, totiž Spojené království, Polsko a Česká republika, nepovažují Listinu základních práv za součást svého evropského legislativního systému. Velice by mě zajímalo, co Komise dělá – co má v plánu dělat –, aby posílila základní práva lesbiček, gayů, bisexuálů a transsexuálů ve všech částech Evropské unie, aby bylo jasné, že homofobie a diskriminace na základě sexuální orientace již jsou nepřijatelné nejen v oblasti zaměstnanosti, v níž samozřejmě již máme směrnici, ale ve všech oblastech, aby lidé mohli žít a vybírat si své sexuální partnery beze strachu.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – To jsou dvě otázky. Nevím, zda na ně zvládnou odpovědět za jednu minutu.

Především, co se týká diskriminace z důvodu sexuální orientace, víte, že předchozí Komise navrhla směrnici proti jakékoli formě diskriminace, včetně diskriminace na základě sexuální orientace, mimo oblasti zaměstnanosti. Zasazujeme se za to, abychom zajistili, že evropské právní předpisy a prováděcí opatření členských států budou zákaz diskriminace z důvodů sexuální orientace plně respektovat. Tyto zásady nediskriminace jsou, jak víte a jak jste řekla, zakotveny v Listině základních práv Evropské unie.

Co se týče Polska a Spojeného království, protokol objasňuje používání Listiny v souvislosti s právními předpisy a iniciativami Polska a Spojeného království a její uplatnitelnost v těchto členských státech.

Zejména stanoví, že Listina nerozšiřuje pravomoc Soudního dvora EU nebo jakéhokoli soudu či tribunálu v Polsku nebo Spojeném království tak, aby mohl konstatovat, že zákony, nařízení či iniciativy, postupy či kroky těchto členských států jsou v rozporu se základními právy, svobodami a zásadami, které Listina zdůrazňuje.

Takže ještě uvidíme, jak bude Evropský soudní dvůr tento protokol dvou členských států vykládat.

Ashley Fox (ECR). – Pane předsedo Barroso, mnoho zemí na celém světě ve své ústavě pečlivě formulovalo výčet práv. Spíše méně států svým občanům poskytuje opravdovou ochranu. Souhlasíte s tím, že nejde o strukturu ochrany práv, ale o to, jak je tato ochrana uskutečňována?

Ve Spojeném království budeme mít za tři měsíce všeobecné volby. Jestliže bude zvolena konzervativní strana, zruší zákon o lidských právech a nahradí jej naší vlastní listinou práv. To by znamenalo, že by Evropská úmluva o lidských právech již nebyla přímo použitelná v domácích právních předpisech Spojeného království.

(Poznámka ze zasedací místnosti: „To nemůžete udělat!“)

Pane předsedo Barroso, vysvětlíte, do jaké míry zohlední plány na podepsání Evropské úmluvy o lidských právech ze strany Evropské unie odlišné postoje členských států?

Moje strana bude rovněž usilovat o změnu Smlouvy, aby bylo zaručeno, že se Spojeného království Listina základních práv nebude týkat. Jak zajistíte, že Evropská unie nebude zasahovat do práva Spojeného království na neúčast ve strukturách, v nichž si nepřeje se účastnit?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Na toto jsem již částečně odpověděl, když jsem reagoval na předchozí otázku.

Spojené království a ostatní státy mají protokol o uplatňování Listiny základních práv. Mají na to právo. Bylo to vyjednáno a my máme mezivládní smlouvu, která to uznává.

Bez ohledu na to bych samozřejmě dal přednost tomu, aby Listinu základních práv přijaly všechny členské státy, protože se domnívám, že je základním kompasem pro všechny politiky Evropské unie.

Nyní jsme také připraveni přistoupit k Evropské úmluvě o lidských právech. Tím bude systém ochrany základních práv Evropské unie dokončen.

Jistěže Spojené království velice ctím jako demokratickou zemi a právní stát. Vlastně patří k zemím, které po staletí poskytovaly nejdůležitější příspěvek k demokracii. Proto je mi opravdu líto, že Spojené království nechce se všemi svými partnery stát v čele těch, kdo usilují o lidská práva nejen na vnitrostátní úrovni, ale i v rámci evropského projektu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedo, pane předsedo Komise, práva žen a právo na důstojný život jsou základní lidská práva, která Evropská unie musí prosazovat.

Proto vzhledem k markantním nerovnostem, které přetrvávají a dokonce se zhoršují, včetně rozdílů ve mzdách mezi muži a ženami, chudoby a nejistých pracovních vztahů – to jsou všechno problémy, jež se převážně týkají žen –, nestačí zveřejnit Listinu práv žen, která je v podstatě vágní a nepřesná a o níž se předem nediskutovalo ani s ženskými organizacemi, ani se samotným Parlamentem.

Ptám se tedy, zda je Evropská komise připravena tyto otázky ochrany práv žen upřednostnit prostřednictvím konkrétních opatření, zejména rozvojem nové strategie v oblasti rovnosti žen a mužů, kterou připravuje Parlament; je to zpráva, která bude doufám zohledněna.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (PT) Minulý pátek jsme s paní komisařkou Redingovou předložili Listinu práv žen, která potvrzuje závazek Komise vůči rovnosti mezi ženami a muži a také naši ochotu v této oblasti pracovat a dělat pokroky.

V září bude tuto Listinu, kterou jsme nyní oznámili, následovat nová strategie pro rovnost mezi pohlavími. To nám poskytne celkový a poměrně komplexní rámec pro činnost Komise, pokud jde o pokrok v oblasti rovnosti mezi ženami a muži, a to v oblastech, jež moje kolegyně právě uvedla, od zaměstnanosti až k dalším sférám, v nichž je důležité tuto rovnost zajistit a zaručit.

Listina nevzešla jen tak z ničeho, vzešla také z připomínky 15 let, jež uplynuly od Pekingské akční platformy, a vznikla po řadě konzultací, jež jsem vedl zejména se skupinou poslanců této sněmovny, která se věnuje ženám. Další takové setkání mě čeká zítra dopoledne. Každým rokem mám alespoň jedno setkání s poslanci, jejichž nejdůležitějšími prioritami jsou tyto záležitosti.

John Bufton (EFD). – Pane předsedo Barroso, otázka, kterou bych chtěl dnes položit, se týká finanční situace v Řecku. Poprvé byl použit článek 121 Lisabonské smlouvy za účelem prosazení strukturálních reforem v této zemi. Dobří lidé v Řecku nyní vězí mezi dvěma nežádoucími východisky, protože se velice jasně ukazuje, že zemi kontrolujete vy, nikoli jejich zvolená vláda.

Znamená to, že jste poslal své úředníky, aby urovnali situaci v Řecku, že vás nyní můžeme oslovovat nejen jako předsedu Komise, ale i jako řeckého místodržícího? Jestliže opatření, která vaši úředníci zavádějí v Řecku, nebudou fungovat, máte plán B? Pokud ano, je to ten, že má Řecko opustit eurozónu? A konečně, máte v úmyslu své úředníky vyslat do dalších zemí, které postihly finanční nesnáze, například do Portugalska, Španělska a Itálie?

Předseda. – Pane Buftone, naše téma je provádění nové Smlouvy a dodržování základních práv, tak se ho prosím držte.

Pane předsedo Barroso, jste připraven odpovědět?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, snažím se být vždy připraven na požadavky poslanců tohoto Parlamentu.

Vaše otázka, vážený pane poslanče Parlamentu, vychází z předpokladu, který je nesprávný, totiž že Řecko má problémy, protože je v eurozóně. Ve skutečnosti mají některé země mimo eurozónu, jak v Evropské unii, tak mimo ni, podobné problémy – v některých případech dokonce mnohem vážnější. Mohu vám například připomenout závažnou situaci Islandu, který nyní žádá o přistoupení k Evropské unii právě proto, že doufá, že se jednou připojí i k euru.

Takže je naprostý omyl domnívat se, že jsou problémy v Řecku důsledkem toho, že Řecko je v eurozóně. Řecko má nyní problémy, protože nerespektovalo pravidla Paktu o stabilitě a růstu. Samozřejmě musí za náročnou nápravu, kterou musí provést, zaplatit nějakou cenu.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane Barroso, chtěl bych položit otázku v souvislosti s problémem uchovávání údajů, neboť německý Federální ústavní soud prohlásil všeobecné uchovávání veškerých telekomunikačních údajů začátkem minulého měsíce za zrušené. Nadále zůstává sporné, jaký rozsah neomezeného a nekontrolovaného uchovávání údajů nebo takového přístupu k údajům je slučitelný se základními právy. Zde v Parlamentu jsme jasně řekli „ne“ dohodě SWIFT. Podle mého názoru je třeba také posoudit směrnici EU o uchovávání údajů s ohledem na soupis základních práv obsažený v Lisabonské smlouvě. Máte vy nebo Komise v úmyslu provést v tomto ohledu nějaký přezkum toho, v jakém vztahu je seznam základních práv k uchovávání údajů?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Ochrana osobních údajů je základní právo, které výslovně uvádí článek 8 Listiny základních práv Evropské unie.

Díky Lisabonské smlouvě nyní můžeme zřídit komplexní a jednotný rámec ochrany osobních údajů. To je nezbytné pro ochranu soukromí našich občanů a zajištění společného přístupu ke všem činnostem zpracovávání údajů v Evropské unii a Parlament samozřejmě bude plně zapojen do reformy stávajícího právního rámce, protože postup spolurozhodování se uplatňuje i na dřívější oblasti třetího pilíře.

Také se musíme postarat o to, aby základní práva evropských občanů zůstala chráněna i poté, co osobní údaje opustí Unii. V této souvislosti by mohla být významná dohoda o ochraně osobních údajů mezi Evropskou unií a Spojenými státy a my na této věci pracujeme.

V současné době konzultujeme, abychom zajistili transparentnost a shromáždili názory zúčastněných stran a občanů.

Komise má v plánu předložit návrh doporučení ke schválení vyjednávání se Spojenými státy.

Sarah Ludford (ALDE). – V posledních deseti letech se stala mezinárodní spolupráce v boji proti terorismu složitější vzhledem k obavám v souvislosti s lidskými právy, které se vztahují i na praktiky administrativy Spojených států.

Doufali jsme, že to Obamovou administrativou skončí. Bohužel zjišťujeme, že s nespravedlivými vojenskými komisemi a neomezeným zadržováním bez soudu se bude pokračovat, i když je Guantánamo uzavřeno.

Toto nedodržování mezinárodních i domácích právních norem činí projekty transatlantického sdílení údajů ještě problematičtějšími, než jaké by jinak byly.

Jaké námitky Komise u správy Spojených států vznáší, aby byly vedeny řádné soudy, a jaká varování, že jejich absence poškodí spolupráci? Doufám, že v současné době na rozdíl od minulosti nehrozí, že by se Evropská unie nebo její členské státy v rámci potírání terorismu podílely na konspiracích, které obnášejí hrubé porušování základních práv.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Jsem hrdý na to, že Evropská unie byla první, pokud se pamatují, kdo u prezidenta Spojených států – u bývalého prezidenta – nadnesl otázku potřeby dodržovat základní práva a právní řád, i když se vypořádáváme s terorismem, zejména pokud jde o Guantánamo. Byl jsem to já a tehdejší předseda Evropské rady pan Schüssel – tehdejší rakouský předseda vlády –, kdo tuto záležitost otevřel. Problém vždy spočíval v dialogu s našimi americkými partnery. Můžete si být jist, že toto téma bude mít na pořadu jednání velmi vysokou prioritu.

Co se týče ochrany údajů, domníváme se, že bychom měli se Spojenými státy pracovat také na dosažení rámce. Zmínil jsem se o tom v předchozí odpovědi. Zároveň potřebujeme rámec pro společný boj proti terorismu. Takže jde o to nalézt správný způsob, jak reagovat na dvě důležité potřeby: na potřebu svobody a dodržování ochrany údajů, ale také na potřebu bezpečnosti, protože bez bezpečnosti není svoboda možná.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Pane předsedo, ke klíčovým tématům nové Lisabonské smlouvy patří zvýšená role Evropské unie ve světě.

S touto novou posílenou zahraniční politikou musíme být jako Unie aktivnější v prosazování a hájení lidských práv a základních práv v třetích zemích.

Co máte vy a paní Ashtonová v plánu učinit, aby byla politika Evropské unie v oblasti prosazování demokracie posílena? Za druhé – podpoříte v příštím rozpočtu větší financování Evropského nástroje pro demokracii a lidská práva?

Zdá se, že lidská práva jsou ve vašich rozhovorech vždy až na druhém a třetím místě. Domnívám se, že musíme věnovat podpoře demokracie více času i peněz a vytvořit evropskou nadaci pro demokracii. Ráda bych si poslechla váš názor na tyto záležitosti.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Ustanovení Smlouvy slouží k prosazování lidských práv na celém světě. Evropská unie přijala v oblasti lidských práv pokyny pro záležitosti sahající od trestu smrti až k předcházení mučení a podpoře obhájců lidských práv.

Podle nich Evropská unie provádí širokou škálu akcí – od veřejných prohlášení či diplomatických demarší až ke sledování soudních řízení. Já sám jsem otázku lidských práv vznášel na summitech s hlavy států nebo předsedy vlád z třetích zemí. Naposledy jsme se zabývali tématem základních práv na summitu, který jsme měli minulý týden s Marokem.

Evropská unie zahájila asi 40 dialogů o lidských právech s partnerskými zeměmi z celého světa, jež slouží jako fóra věnovaná podrobným diskusím o této otázce. V rámci Evropského nástroje pro demokracii a lidská práva má Komise v plánu poskytnout každoročně kolem 1 50 milionů EUR na podporu nevládních organizací pro lidská práva po celé zeměkouli. Ustanovení o lidských právech se pokoušíme vložit do každé rámcové dohody, kterou uzavíráme s nějakou třetí zemí.

Simon Busuttill (PPE). – (MT) Mezi hlavní zásady patří svoboda pohybu. Pane předsedo, vzhledem k probíhajícímu sporu mezi Libyí a Švýcarskem je stovkám občanů Evropské unie a zaměstnanců bráněno vstoupit do Libye, aby tam pracovali. Moje otázka zní: co Evropská komise dělá, aby našla řešení této naléhavé záležitosti? A považuje předseda Evropské komise za přijatelné, aby jedna země, konkrétně Švýcarsko, učinila jednostranné rozhodnutí, jež postihne všechny občany ze schengenského prostoru, zvláště pracovníky, kteří se potřebují do Libye dostat, aby si vydělali na své každodenní živobytí?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Tento případ nás velice znepokojuje. Paní komisařka Malmströmová již řekla, že pozastavení vydávání víz do Libye občanům ze schengenského prostoru je nepřiměřené opatření. Kromě toho tato situace není v souladu s pozitivním směřováním vztahů mezi Libyí a Evropskou unií.

Vyvíjíme intenzivní diplomatické úsilí, aby bylo nalezeno řešení této krize. Libyi již opustil jeden ze dvou švýcarských občanů. To je pozitivní krok.

Ministři zahraničních věcí a spravedlnosti Evropské unie o této záležitosti diskutovali 22. února a poté 25. února a podpořili pokračování diplomatického úsilí.

Domnívám se, že je nezbytné pokračovat v dialogu a usilovat o porozumění postojů obou stran, aby bylo co nejdříve nalezeno řešení.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Pane předsedo, ratifikace Lisabonské smlouvy posílila úctu k základním lidským právům a právům odborů. Rozsudky Evropského soudního dvora v posledních letech však ukazují, že je třeba dále posilovat ochranu základních práv odborů. V případech Laval, Rüffert, Viking a Lucemburk Evropský soudní dvůr důsledně snižoval hodnotu odborových práv.

Tyto rozsudky znemožnily zajistit rovné zacházení se zaměstnanci bez ohledu na jejich národnost. Odborové svazy již nemohou zaručit vyslaným pracovníkům stejnou mzdu a stejné pracovní podmínky, jaké mají domácí zaměstnanci. I já proto vítám slib, který přijal v této sněmovně před svým znovuzvolením za předsedu Komise pan Barroso.

Moje otázka pro pana Barrosa nyní zní: kdy můžeme očekávat, že Komise předloží legislativní návrh zabývající se těmito problémy, jež vyvstaly v důsledku rozsudků Evropského soudního dvora? Může nám předseda Komise tuto informaci dát již dnes?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Když byly tyto rozsudky zveřejněny, vyjádřili jsme své stanovisko velice jasně. Já a komisař Špidla, který byl příslušný pro zaměstnanost a sociální záležitosti, jsme prohlásili, že podle našeho názoru tyto rozsudky nemohou zpochybnit základní práva, jako je právo na stávku, právo na odbory a specifika mechanismů pracovních vztahů v našich zemích.

Pracujeme na návrzích, které by tuto záležitost řešily. Bohužel vám teď nemohu říct konkrétní datum, protože jsem tuto otázku neočekával. Nicméně vám mohu sdělit, jak jsem již řekl, že tuto otázku vyřešíme brzy po zvolení této Komise – a příslušný komisař to řekl také.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Pane Barroso, chtěl bych vám položit otázku ohledně základních práv a nové Smlouvy, včetně vnější činnosti. Podle šetření Výboru pro rozpočtovou kontrolu bylo 43 % finančních transakcí nesprávných. Přispěje nová Smlouva a nová řešení v souvislosti s naší prací na dosažení dodržování základních práv na celém světě k radikálnímu omezení chyb v přípravách a plnění rozpočtu a podávání zpráv o něm? Zdůraznil bych, že 43 % je odhadovaná úroveň finančních chyb.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Jak víte, roky jsme pracovali na tom, aby byly finanční chyby v účetních výkazech Evropské unie omezeny. Za mnoho těchto chyb odpovídají, jak víte, členské státy provádějící řadu evropských programů.

Povzbuzuje mě nedávné stanovisko Evropského účetního dvora, které uznává dosud dosažený pokrok, nicméně se domnívám, že bychom s touto oblastí neměli být spokojeni. Jsme připraveni pracovat na omezení všech druhů chyb při plnění rozpočtu Evropské unie.

David Casa (PPE). – (MT) Smlouva stanoví zásady ochrany základních lidských práv a země, které si přejít stát se členy Evropské unie, se musí postarat o splnění požadavků Evropské unie, tak jako to udělala Malta a všechny další země, které se zároveň s ní staly členy. Nemyslí si předseda, že pokud jde o Turecko, tak je toho ještě hodně, co tato země musí v oblasti lidských práv udělat? A kromě toho, co Komise dělá, aby zajistila, že ještě před tím, než bude v pořádku hospodářství v Turecku, a dříve než budou vznášeny jakékoli další požadavky, byla pozornost v prvé řadě věnována základním lidským právům? Domnívám se, že tato práva musí být prioritou, nicméně v Turecku, musím bohužel konstatovat, neexistují.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Upřímně řečeno bych neřekl, že „existují“. Turecko učinilo pokrok, co se týče právního státu. Nicméně si nemyslíme, že jeho norma dodržování základních práv a právního státu už je v souladu s evropskými normami. Je to právě ta část práce, které jsme se s Tureckem roky věnovali.

Protože je Turecko kandidátskou zemí na přistoupení k Evropské unii, Komise každým rokem velice objektivně posuzuje reformy, které země učinila, pokud jde o právní stát a všechny záležitosti související se základními právy.

Abychom byli spravedliví – v některých oblastech bylo dosaženo pokroku. V ostatních oblastech požadujeme, aby turecké orgány vyvíjely větší úsilí.

Věřím, že udržování tohoto dialogu – vlastně těchto vyjednávání – o přistoupení Turecka je opravdu tou správnou cestou, jak dosáhnout pokroku v záležitostech dodržování základních práv a obecně řečeno v záležitostech právního státu a demokratických reform v Turecku.

Předseda. – Pane předsedo Barroso, mnohokrát vám děkuji za velice zajímavou rozpravu. Toto byla čtvrtá doba vyhrazená pro otázky na plenárním zasedání. Další bude za měsíc na příštím dílčím zasedání ve Štrasburku.

Tím je tento bod uzavřen.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KOCH-MEHRIN

místopředsedkyně

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, před chvílí v této sněmovně zazněl projev ostouzejícího prezidenta Italské republiky. Domnívám se, že by předsednictvo této sněmovny nemělo lidem dovolit, aby do ní vnášeli vnitrostátní politické otázky, zvláště když se týkají institucionálních a politických záležitostí velkého významu.

Připomněl bych vám – připomínám to všem svým kolegům –, že Italská republika není na prodej a že její prezident Giorgio Napolitano je strážcem italské ústavy. Jménem skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu vyzývám předsednictvo sněmovny, aby bylo ostražitější, pokud jde o diskutovaná témata a pronesené projevy.

Je mi líto, že předseda Buzek nezasáhl a nezastavil projev, který útočil na prezidenta republiky, jenž před pouhým týdnem navštívil Evropský parlament.

(Potlesk)

Předsedající. – Prohlášení, o kterém hovoříte, i vaše stanovisko bude zaznamenáno v zápisu a já se pokusím vaše požadavky zohlednit v rámci bodu pořadu jednání, kterému nyní předsedám. Doufám, že se mi to podaří.

11. Mezinárodní politika v oblasti klimatu po Kodani – Oživení mezinárodních jednání bezprostřední akcí

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o mezinárodní politice v oblasti klimatu po Kodani: oživení mezinárodních jednání bezprostřední akcí.

Connie Hedegaard, členka Komise. – Paní předsedající, toto je poprvé, kdy hovořím před touto sněmovnou. Jsem ráda, že po necelých čtyřech týdnech poté, co jsem se ujala úřadu, vám zde dnes mohu představit sdělení o mezinárodní politice v oblasti klimatu po Kodani – sdělení, které Komise přijala na svém dnešním zasedání.

Sdělení je nazváno „Okamžitá akce pro oživení celosvětového úsilí v oblasti změny klimatu“, což je právě to, co je naším cílem. Při přípravě tohoto sdělení jsme samozřejmě zcela zohlednili usnesení Parlamentu ze dne 10. února o závěrech konference o změně klimatu v Kodani (COP 15).

Konference v Kodani byla krokem o hodně menším, než Evropská unie chtěla, nicméně byl to krok kupředu. Sto devět zemí – průmyslových států stejně jako rozvojových národů, které společně odpovídají za více než 80 % světových emisí skleníkových plynů – nyní oficiálně zahrnuje své cíle a akce v oblasti snížení emisí do Kodaňské dohody. Jinými slovy máme příležitost stavět na tomto odhodlání a napomoci v tom, aby směřovalo k mezinárodní akci. Musíme se této příležitosti chopit a přispět k tomu, aby byla zachována hybná síla a směřování k silné a právně závazné celosvětové dohodě v oblasti změny klimatu v období po roce 2012, která je samozřejmě nadále naším cílem.

Východiskem Komise je, že Evropská unie musí nadále prokazovat vedoucí postavení. Domníváme se, že nejperspektivnějším způsobem, jak to Evropa může udělat, je přijímat konkrétní a rozhodná domácí opatření, aby se stala regionem, jenž je oblastí nejšetrnější k životnímu prostředí na světě. Musíme tak učinit v rámci strategie EU do roku 2020, která byla minulý týden předložena. A dovoluji mi, abych řekla hlasitě a jasně: je to ve vlastním zájmu Evropy. Jak to? Inu proto, že to – pokud to uděláme rozumně – zvýší naši konkurenceschopnost, posílí bezpečnost našich dodávek energie a bude to stimulovat zelenější hospodářský růst a inovace, a tedy vytvářet nová pracovní místa. Komise se proto nyní pustí do práce na nastínění cesty přechodu Evropské unie k nízkouhlíkovému hospodářství do roku 2050.

Součástí tohoto přechodu bude snížení našich emisí do roku 2050 o 80 % až 95 %, jak již bylo dohodnuto, a – jak tato sněmovna dobře ví – Evropská unie se zavázala ke snížení svých emisí do roku 2020 alespoň o 20 % oproti úrovním z roku 1990 a ke zvýšení tohoto podílu na 30 %, pokud budou podmínky příznivé. Plně sdílím přání tohoto Parlamentu, aby Evropská unie 20% cíl překročila. Musíme naše snížení uvést lépe v soulad s tím, co je podle vědců nezbytné ke splnění cíle Kodaňské dohody, jímž je udržet celosvětové oteplování pod dvěma stupni. Jak jste ve svém usnesení rovněž konstatovali, krize dosažení těchto cílů usnadnila. Chceme-li dnes být tak ambiciózní, jak jsme byli připraveni být, když jsme přijímali soubor opatření v oblasti klimatu a energetiky v roce 2007 a 2008, tak bychom měli 20% cíl překročit. Proto vám s potěšením oznamuji, že Komise připraví před červnovým zasedáním Evropské rady analýzu toho, jakých praktických politik bude třeba, abychom do roku 2020 snížili emise o 30 %. Komise se rovněž zapojí do vytváření analýzy milníků na naší cestě do roku 2050, včetně nezbytných scénářů ambiciózní úrovně pro rok 2030. To si vyžádá stanovení vhodných strategií pro stěžejní odvětví vypouštějící emise, jež budou sladěny se strategií EU do roku 2020. Komise rovněž v souladu s konečným termínem dohodnutým ve směrnici o systému pro obchodování s emisemi představí svou analýzu situace energeticky náročných průmyslových odvětví v případě přesunu emisí uhlíku.

Souběžně s touto prací musí Evropská unie začít s prováděním Kodaňské dohody. Znamená to vytvořit pevný a transparentní mezinárodní rámec pro vykazování emisí a výkonu jednotlivých zemí. Rovněž to obnáší rychlé uvolnění 7,2 miliard EUR na financování rychlého zahájení v rozvojových zemích, jež Evropa přislíbila na období 2010 až 2012. Toto je zvláště důležité pro naši důvěryhodnost, stejně jako přispívá k zabezpečení dlouhodobého financování. Komise je připravena se zapojit do zajištění řádné koordinace podpory Evropské unie.

A konečně toto sdělení navrhuje plán dalších kroků v procesu OSN, jenž by měl být dohodnut na jaře v Bonnu, až budou znovu zahájena vyjednávání. Technické schůzky v Bonnu musí začít s procesem začlenění politických pokynů z Kodaňské dohody do vyjednávaného textu OSN a zaplnění zbývajících mezer.

Nejdůležitější je, myslím si, zabývat se tím, jaké konkrétní výsledky může mít konference v Cancúnu. Zásadní bude nejen v oficiálním vyjednávacím procesu OSN uplatnit cíle vyspělých zemí a opatření rozvojových zemí podle Kodaňské dohody a politické pokyny k systémům monitorování, vykazování a ověřování, ale také rozhodnout o otázkách, jež Kodaňská dohoda opomíjí, jako je vývoj mezinárodního trhu s uhlíkem, snížení emisí z mezinárodní letecké a námořní dopravy prostřednictvím ICAO a EIMO, zemědělství a další. Při oficiálních vyjednáváních v Kodani byl učiněn značný pokrok v souvislosti s rámcem pro přizpůsobení, technologickým rámcem a lesním hospodářstvím, což by mohlo rovněž patřit mezi konkrétní cíle pro konferenci v Mexiku.

Nikdo by nebyl šťastnější než já, kdyby z konference v Cancúnu také vzešla právně závazná dohoda a kdyby tam byla vyřešena i právní otázka – a nebuďte na omylu, Evropská unie je připravena. Nicméně musíme uznat, že přetrvávající rozdíly mezi zúčastněnými stranami mohou dohodu v této věci odložit až na příští rok. Proto musíme se svými očekáváními pečlivě zacházet. Myslím, že všichni víte, že vysoká očekávání od konference v Mexiku, která by pak nepřinesla konkrétní výsledky, představují velice vysoké riziko, že celý proces nakonec bude zničen. Takže si myslím, že pro nás všechny, pro něž je velmi důležité dosáhnout mezinárodní dohody, je také velice důležité postupovat krok po kroku a pokusit se udělat cokoli, abychom se mohli postarat o to, že se světu dostane právně závazné dohody nejpozději do roku 2012.

Závěrem několik slov o integritě životního prostředí. Integrita životního prostředí musí být při vyjednáváních naším sloganem a já vím, že Parlament názor na tuto záležitost sdílí. Proto je třeba vyřešit nedostatky Kjótského protokolu. Tím mám na mysli omezený počet zemí, jichž se týká – odpovídá to jenom 30 % dnešních emisí –, a závažné slabé stránky, které obsahuje, jako jsou pravidla pro vykazování emisí z lesního hospodářství a zacházení s přebytkovými vnitrostátními emisními právy z období 2008–2012, což bylo také zdůrazněno ve vašem únorovém usnesení.

A konečně Evropa musí jít dále s cílem prosazovat proces OSN a obnovení důvěry, aby bylo možné uzavřít celosvětovou dohodu. Musíme lépe porozumět oblastem, kde naši partneři trvají na klíčových otázkách, a rovněž musíme vysvětlit, co Evropská unie od celosvětové dohody požaduje. Komise při tom bude v úzkém kontaktu s Radou a předsednictvím Rady. Já budu vést rozhovory tento měsíc ve Washingtonu a v Mexiku a v dubnu mám v plánu navštívit mimo jiné Indii, Maledivy, Čínu a Japonsko.

Rádi bychom vyzvali vás, Evropský parlament, abyste přispěli tím, že budete spolupracovat se svými kolegy v parlamentech na celém světě. Již jsem se setkala s některými zástupci vašich parlamentních delegací ve velkých třetích zemích a s dalšími se brzy setkám, abychom diskutovali o tom, jak můžeme spojit své úsilí a společně pokročit a jak vám v tomto důležitém úkolu může Komise pomoci.

Sdělení Komise vytyčuje strategii, jež má pomoci zachovat hybnou sílu celosvětového úsilí v boji proti změně klimatu, jež je vyjádřeno rostoucí podporou Kodaňské dohody. Vedoucí úloha Evropské unie bude naprosto nezbytná pro úspěch tohoto procesu. Doufám, že můžeme počítat s podporou Parlamentu.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Rád bych poblahopřál nové komisařce k jejímu prvnímu projevu. Sdělení, které jste nám předložila, je také velmi zajímavé. Nicméně bych se teď chtěl zmínit o několika nedostacích.

Bylo by vhodné, kdybyste v tomto úvodním sdělení analyzovala samotný proces OSN trochu více a rovněž kdybyste kritizovala ty oblasti, v nichž jsou skutečně slabé stránky. Jak víme, zvláště panel 2 nepostupoval zrovna s vědeckou pečlivostí.

Za druhé, dvoustupňový cíl, který jsme stanovili, by měl být více podepřen vědeckými důkazy a měla byste nyní zvýšit úsilí, abychom zintenzivnili zkoumání, zda je to ještě možné, nebo zda – jak již z různých stran zaznívá – bychom se od tohoto cíle měli podstatně odklonit.

Za třetí – což je možná nejdůležitější – se nyní musíme vypořádat zejména s krizí důvěry, k níž došlo na celém světě a zejména zde v Evropě. Jak víte, existují průzkumy, jež uvádějí, že jen 30 % evropských občanů věří, že oxid uhličitý ovlivňuje klima. Každý projekt, který toto nezohlední, je odsouzen k nezdaru.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Paní předsedající, paní komisařka Hedegaardová sdělila řadu pozitivních zpráv, nicméně také řekla dvě velmi znepokojivé věci: raději hovoří o roce 2050 než o roce 2010, což považuji za znepokojivé, a více hovoří o tom, že musíme snížit svá očekávání, než o dalším směřování kupředu, aby naše cíle a očekávání na zasedáních, jež již jsou naplánována, byly co nejvyšší.

Chtěla bych se zeptat, zda bude Komise pracovat v zájmu ambiciózní a právně závazné dohody o změně klimatu, jež by byla skutečně podepsána v prosinci v Cancúnu, nebo zda bude pokračovat v obhajobě postupu, který konferenci v Cancúnu považuje jen jako jeden krok na cestě k dohodě, jež bude podepsána

v Jižní Africe nebo snad v nějaké jiné zemi v daleké budoucnosti – v roce 2011, 2012, 2020 nebo v nejhorším případě ještě později?

Chris Davies (ALDE). – Paní předsedající, po Kodani se někteří z nás cítí jako zbytky poražené armády, roztroušené a demoralizované, takže jsem rád, že jste zde zvedla morálku a zahájila protiútok.

Nicméně i když to, co říkáte, zní radostně a pozitivně, prakticky toho spousta spočívá na přání a modlitbě. Ve schopnosti učinit pokrok jsme velice mnoho závislí na ostatních.

Zaznamenávám, že jste hovořila o opětovném uvážení myšlenky zvýšit náš vlastní cíl na 30% snížení. Mám pravdu, že jste pro ni navrhla nové a subjektivnější pravidlo? „Pokud budou podmínky příznivé“, stojí v dokumentu. To je nové, domnívám se.

Proč v dokumentu není nic, co by analyzovalo příčiny selhání konference v Kodani a navrhlo, jak se z něj ponaučit? Proč v něm není nic, co by poukazovalo na problém neuznávání změny klimatu, který podkopává politickou vůli? A konečně, proč v něm nestojí nic o potřebě zapojit více podniků?

V Evropě je spousta podniků, které s námi na tom chtějí pracovat, a upřímně – i když vám přeji všechno dobré a my vám přejeme dobré, potřebujete všechny přátele, které můžete získat.

Connie Hedegaard, členka Komise. – Paní předsedající, nejprve odpovím panu Seeberovi ohledně panelu IPCC a toho, proč jsme v tomto dokumentu nekritizovali to či ono, což se od nás očekávalo: Musím říci, že i když si myslím, že je zásadní, aby bral panel IPCC kritiku vážně a pokusil se o nápravu tam, kde je jí třeba, dosud jsem se nesetkala s ničím, co by změnilo moje hluboké přesvědčení a pocit, že se opravdu musíme změnou klimatu zabývat. Došlo k různým věcem, jsou to drobnosti, uniklá korespondence a podobně. Nesetkala jsem se s ničím závažnějším, co by změnilo můj vnitřní postoj, a domnívám se, že jde o velmi mnoho, takže je to velice dobře promyšleno. Domnívám se, že panel IPCC se musí pokusit být nyní pečlivý, aby obnovil důvěru v cokoli, co od něj pochází.

Velmi souhlasím s tím, co jste téměř neměl čas nadnést – ohledně otázky důvěry –, proto v této věci, která je pro Evropskou unii zásadní, vyvíjíme značné úsilí.

Paní Ulvskogová, řekla jste, že jsem hovořila více o roku 2050 než o roku 2010. Toto je strategie pro další směřování po roce 2012. My již v Evropské unii máme politiku právě pro tuto chvíli, pro rok 2010, toto je výhledová strategie. Myslím si, že k novým věcem, jimž musíme věnovat pozornost, patří to, že začínáme říkat, že musíme určit směřování v letech 2020 až 2050, a proto budu přicházet s myšlenkami k tomu, čeho by mělo být dosaženo do roku 2030.

Do roku 2020 zbývá jenom 10 let. V tomto funkčním období Komise musíme také určit, kam chceme dojít do roku 2030, takže to bylo dobře uváženo a patří to k novým prvkům v této věci.

Rozhodně nechci snižovat očekávání, ale byla bych velice opatrná v tom, abychom neměli tak vysoká očekávání, že by ti, kdo nechtějí, aby byla mezinárodní vyjednávání úspěšná, mohli proces po konferenci v Mexiku zničit, pokud bychom ničeho nedosáhli. Proto musíme být praktičtí. Obhájím přede všemi, že až do konference v Kodani bylo správné mít vysoká očekávání, udržovat tlak a učinit toto téma hlavním bodem pořadu jednání hlav států. Nutilo je to přijmout odpovědnost; nutilo to rozvíjející se ekonomiky a Spojené státy, aby stanovily své domácí cíle; bylo to důležité. Ale jen jedenkrát můžete udělat něco takového a pak nebýt zcela úspěšný. Obávám se, že to nemůžeme udělat dvakrát.

Proč tedy nevytvořit v Bonnu konkrétní plán, který zaručí, že hybná síla bude v této oblasti zachována? Takto uvažuji.

A konečně – pro pana Chrise Daviese, ano, máte pravdu. Jsme závislí na ostatních, abychom mohli udělat pokrok, a proto musíme udělat průměr a pokusit se analyzovat informace, které dostáváme. Co se děje v Pekingu? Co se děje v Dillí? Co se děje ve Washingtonu? Co se děje v Kongresu Spojených států? A pak musíme všechny tyto záležitosti zvážit a pokusit se pochopit, že se zároveň stále můžeme postarat, abychom náš cíl splnili, totiž aby byla uzavřena právně závazná, skutečně mezinárodní dohoda.

Zmínil jste se o 30 %, pokud budou podmínky příznivé – ano, máte pravdu, toto je nový způsob, jak k tomu přistoupit. Ve strategii do roku 2020 jsou také poznámky pod čarou odkazující na dosavadní politiky, v nichž se předpokládá, že ostatní národy... a tak dále, nicméně si myslím, že pokud podmínky budou příznivé a možná i pokud to budeme dělat rozumně, mohlo by to být ku prospěchu i samotné Evropě. Také potřebujeme, aby tuto myšlenku obsahovaly různé naše strategie a dokumenty.

Vím, že to je jedna oblast, v níž v této fázi není v Evropě shoda. Domnívám se, že je důležité to uvážit. Například kdyby Čína nepřijala mezinárodní dohodu, trvali bychom pak už napořád na 20 %? Jak by to prospělo našemu hospodářství, našim inovacím, našemu růstu? Neriskovali bychom ztrátu trhů ve prospěch Číny a jiných regionů, které rovněž pokračují v tomto programu, bez ohledu na to, zda a kdy dosáhneme mezinárodní dohody?

Toto je jenom zahájení diskuse, ano, v mezinárodních vyjednáváních jsou věci k diskusi, ale neměli bychom zapomínat také na domácí stránku této věci. Kde bude v budoucnosti zdroj našeho růstu? Takže bychom si měli dát pozor, abychom nebyli natolik ambiciózní.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Dámy a pánové, paní komisařko, je vynikající vidět, že jste četla usnesení Parlamentu a že byste na něj mohla odkazovat. To je dobré znamení, protože začínáte s novou prací.

Jestliže si má Evropská unie skutečně zachovat svou vedoucí úlohu v oblasti ochrany klimatu, měli bychom zvýšit náš cíl aspoň na 30 %, což je cíl, za který jste se již zasazovala. Chci k tomu dodat, že změny, které do této situace vnesla recese, znamenají, že snížení o 20 % se ve skutečnosti neliší od scénáře „všechno při starém“. Jestliže chceme být ambiciózní, musíme své cíle zpřísnit a zvýšit je aspoň na minus 30 %, nebo raději minus 40 %.

Za druhé, protože Parlament ve své poslední rozpravě jednomyslně...

(Předsedající řečnici přerušila)

Martin Callanan (ECR). – Paní předsedající, chtěl bych paní komisařce poděkovat za její prohlášení a přivítat ji v naší sněmovně.

Ve svém prohlášení hovořila o zvýšení našeho cíle na 30 %, pokud budou podmínky příznivé.

Jaký má důkaz, že pokud tak učiníme, pomůže to přesvědčit Ameriku, Indii, Čínu nebo jiné země, aby podepsaly celosvětově závaznou dohodu?

Nesouhlasí se mnou, že v situaci, kdy neexistuje celosvětově závazná dohoda, vzniká velké riziko, že učiníme náš průmysl méně konkurenceschopným a zatížíme naše spotřebitele ještě vyššími účty za elektřinu, a přitom to nebude mít vůbec žádný čistý přínos pro životní prostředí, protože tato snížení emisí jsou samozřejmě znehodnocena jejich zvýšením v Indii, Číně a Spojených státech atd.?

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Paní předsedající, EU se podle nejnovějších dostupných vědeckých informací musí zavázat ke snížení emisí do roku 2020 o 40 %. Takový druh závazku nelze podmiňovat kroky ostatních.

Jaká opatření Komise zavede, aby zajistila, že závazek ke snížení emisí EU bude zvýšen na 40 %? Pokud jde o nezbytné finanční zdroje, které rozvojovým zemím umožní bojovat se změnou klimatu a s jejími důsledky, tak kdo přesně tyto finanční prostředky rozvojovým zemím poskytne? Kolik dá každá vyspělá země? Jak a kdy se to uskuteční?

Paní komisařka také hovořila o ambiciózní, právně závazné dohodě. Jaké kroky Komise učiní, aby dosáhla dohody, v níž bude uznána společná, ale rozlišená odpovědnost průmyslových a rozvojových zemí, jež vzniká na základě množství skleníkových plynů vypuštěných v minulosti do atmosféry a na základě dostupných zdrojů, s jejichž pomocí lze řešit problémy související se snižováním emisí a s důsledky změny klimatu?

Connie Hedegaard, členka Komise. – Paní předsedající, pokud rozumím správně poslednímu projevu, tak jde o to, jak můžeme prosadit cokoli, co dohodneme. To je samozřejmě ústřední otázka.

Další otázka zněla, kolik by se mělo dát rozvojovým zemím, jestli jsem tomu dobře rozuměla. Kritéria dosud nebyla stanovena, nicméně si myslím, že je velmi důležité, abychom to nevázali na množství podmínek. V Kodani byl přijat slib, že nejméně rozvinuté a nejzranitelnější země dostanou finanční prostředky na rychlé zahájení, a to okamžitě, zčásti na přizpůsobení, zčásti na zmírnění.

Rovněž si myslím, že je jen logické, že se zasazujeme o to, že finance musí být poskytnuty existujícími cestami. Nemůžeme si z časových důvodů dovolit vymýšlet nové správní systémy a kanály nebo cokoli, jak tyto peníze vydat, aby mohly být použity, protože bychom to měli udělat co nejdříve.

Řekla bych, že EU je již připravena poskytnout financování rychlého zahájení na konferenci v Bonnu, a také bych řekla, že svět musí být připraven dostát svým slibům z Kodaně o financování rychlého zahájení a stanovit různá kritéria a přesný způsob provedení nejpозději v Mexiku.

Paní Hassiová hovořila o názoru na potřebu dodržet 30 % a v mnoha ohledech to souvisí také s tím, co říká pan Callanan.

Není zrovna snadné rozhodnout, kdy přesně bychom měli přistoupit ke 30 % a co přesně by to vyžadovalo. Proto v tomto sdělení říkáme, že před červnovým zasedáním Evropské rady poskytneme analýzu, jak přesně bychom mohli rozumně přistoupit na 30 %. Co by to vyžadovalo?

Nikdo by samozřejmě neměl být naivní. Samozřejmě bychom se měli zjevně starat o náš vlastní průmysl. Měli bychom vědět, co děláme, a neměli bychom být naivní. Já jsem zkrátka toho názoru, že pokud to uděláme rozumně a jednoduše, mohli bychom zvolit takové nástroje, aby to přineslo prospěch zároveň v oblasti změny klimatu a snížení emisí, energetické účinnosti, zabezpečení dodávek energie, inovací i vytváření pracovních příležitostí. A to budeme očekávat. Neříkám, že to bude jednoduché. Neměli bychom si myslet, že dostat se na 30 % bude hračka, ačkoli musíme vědět, jaký by tady byl potenciál a jaké dopady, a to bude v analýze, kterou poskytnu v červnu před zasedáním Evropské rady. Později bychom měli mít analýzu směrů do roku 2020, včetně výhledu do roku 2030, o němž bychom podle mého názoru měli začít přemýšlet, samozřejmě proto, že jsme slíbili, že do roku 2050 snížíme emise o 80 až 95 %. Jestli s tím nezačneme, bude to v posledním desetiletí či dvou před rokem 2050 mimořádně pracné.

Paul Nuttall (EFD). – Paní předsedající, na rozdíl od přesvědčení Komise debata o změně klimatu způsobované člověkem zdaleka neustala.

Jen v posledních měsících jsme měli skandál na University of East Anglia, pak debakl ohledně himálajských ledovců a nyní jsou nastoleny otázky, jaký vliv bude mít změna klimatu na divoká zvířata v Amazonii.

Výzkum ukázal, že alespoň 20 pasáží zprávy panelu IPCC cituje jako autoritu odborně nezhodnocené texty Světového fondu na ochranu přírody nebo zprávy Greenpeace. Toto není věda. Potřebujeme řádné, odborně hodnocené vědecké důkazy, nikoli práci nátlakových skupin využívajících změnu klimatu k šíření vlastních programů, nebo politiků, kteří změnu klimatu využívají k ospravedlnění existence Evropské unie.

Chtěl bych se zeptat, zda teď není na čase udělat přestávku, provést inventuru a zvážit důsledky protlačování politik, které by mohly poškodit hospodářství a vyústit ve ztrátu pracovních míst a případně i v energetický chaos.

Andrew Henry William Brons (NI). – Uvědomte si, že e-maily, které unikly z University of East Anglia, odhalují, že historické změny teplot byly zmanipulovány zastánci hypotézy o změně klimatu způsobené člověkem, kteří vybrali referenční roky subjektivně. Tento trik použili k zamaskování posledních poklesů teploty a problému středověkého teplého období. E-maily rovněž vypovídají o tom, že vědci, kteří byli vůči této hypotéze skeptičtí, byli vytlačeni z procesu odborného hodnocení, aby se zabránilo tomu, že vyjdou nedostatky výzkumu najevo a budou zpytovány veřejností.

Může být hypotéza, která závisí na manipulování s údaji, řádným základem pro odůvodnění enormních výdajů a uzavření továren, jako je závod Corus v Middlesbrough? Evropská unie platí mimořádné podpory nátlakovým environmentálním skupinám, které se shodují na doporučení, že by EU měla provádět politiku, k níž se již zavázala. Je vhodné, aby Evropská unie používala veřejné finance na dotování nátlakových skupin? Je to plýtvání veřejnými penězi, poskytuje to politikům Evropské unie falešnou podporu a ohrožuje to nezávislost angažovaných organizací.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Chci vás srdečně přivítat v této sněmovně. Podle mého názoru byla jedním z hlavních problémů konference v Kodani ztráta důvěry. To by teoreticky mohlo pokračovat jak na celém světě, tak i v Evropské unii. Ptám se vás, co se děje s nástroji, které jsme přijali loni? Starosti mi dělá systém obchodování s emisemi (ETS), protože si nejsem zcela jist, co Komise nyní dělá například s ohledem na rozhodnutí z Kodaně nebo s ohledem na referenční kritéria či přesun emisí uhlíku.

Moje druhá otázka zní: Francouzská vláda předložila návrh na začlenění dovozců z rozvojových zemí do systému ETS, aby zvětšila trh a umožnila těmto zemím podílet se na systému. Máte na to názor?

Connie Hedegaard, členka Komise. – Paní předsedající, nejprve ke dvěma pánům, kteří nadnesli otázku panelu IPCC.

Za prvé zde panel IPCC nezastupuji. Jsem si jista, že jsou naprosto schopni hovořit sami za sebe.

Když slyším „není na čase udělat přestávku?“, musím říci jen to, že mezinárodní vyjednávání o změně klimatu byla mnoha způsoby dána k ledu docela nadlouho. Myslím si, že i přesto v této oblasti musíme podstatně pokročit. Já zkrátka nechápu, proč někdo chce kvůli několika uniklým informacím zamířit skepsi vůči celému projektu. To není můj způsob. Jsem politička. Nemohu posuzovat práci vědců, ale umím používat vlastní rozum a umím si přečíst jejich hlavní závěry a posoudit, jaká jsou fakta. Pak mohu sama zvážit, zda chci riskovat a nedělat nic, což může mít obrovské důsledky – anebo zda se místo toho pokusím na tuto výzvu reagovat.

Já zkrátka nerozumím tomu, že ti, kdo jsou skeptičtí vůči klimatické otázce, nechápou, že pro planetu, jejíž počet obyvatel dosáhne v polovině tohoto století devíti miliard nebo ještě více, bude každopádně dobré, když se stane energeticky účinnější a když bude mnohem efektivněji využívat zdroje.

Takže bychom zde měli být zajedno, pokud jde o nástroje, protože tak či onak přinesou našemu životnímu prostředí, našim občanům a našim hospodářstvím prospěch. Prospěje to rovněž podnikům, které se stanou velmi energeticky účinné v budoucnosti, kdy bude energie stále dražší. Ve světě, kde bude probíhat zápas o zdroje, to bude čistý zisk. Takže prostě nerozumím, proč nemůžeme přijmout tentýž program z tohoto důvodu.

Pane Florenzi, ptáte se, co děláme s nástroji systému obchodování s emisemi. Jak bylo řečeno, do konce jara bude k dispozici analýza přesunu emisí uhlíku, a pokud jde o referenční kritéria, budeme pokračovat v práci s referenčními kritérii. V souvislosti se systémem obchodování s emisemi je toho ještě třeba hodně zpracovat. Také si myslím, že bychom měli stále spolupracovat s ostatními partnery po celém světě, kteří mají v plánu zavést nějaký druh systému obchodování.

Stále si myslím, že to bude neúčinnější způsob, jak se pokusit tuto oblast regulovat, ale pak je samozřejmě velice důležité, abychom měli vlastní systémy v provozu a aby fungovaly co neúčinněji a co nepřátelštěji vůči podnikům, aby partneři viděli, že to skutečně funguje a že jim to v důsledku přinese prospěch, protože jim to umožní inovovat.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Srdečně vás vítám v Parlamentu, paní komisařko. Napsal jsem dopis předsedovi Parlamentu, abych ho informoval, že všechny delegace v této sněmovně mají ochranu klimatu při diskusích s našimi partnery na celém světě na programu. Musíme nalézt další mechanismus, který umožní, aby tyto informace a výsledky byly propojeny s vašimi cestami po světě, abychom tady v Bruselu a Štrasburku přesně věděli, jak se věci mají.

Jsem spíše znepokojen tím, že by vyjednávání o klimatu mohla mít stejný osud jako vyjednávání v Dohá, která jsou rok za rokem odkládána. Proto se ptám, jaký je váš plán B, aby bylo dosaženo výsledků třeba v dílčích odvětvích? Také mám otázku ohledně Kjótského protokolu. V Bangkoku jsme udělali tu strategickou chybu, že jsme vyvolali dojem, že od něj upustíme. Co se stane, jestliže něco nepřijmeme do roku 2011 nebo 2012? Jakou má Kjótský protokol budoucnost?

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Paní předsedající, chtěla bych paní Hedegaardovou přivítat v naší sněmovně. Paní komisařko, těší mě, že vás mohu přivítat při vašem prvním vystoupení, zopakovat, co jsem vám řekla při vašem slyšení, a poblahopřát vám k nadšení, jež jste vnesla do našich rozprav, vy, která představujete klimatickou diplomacii, samozřejmě s trvalou podporou našeho Parlamentu.

Jsem přesvědčena, že Evropa musí přijmout bojovnější postoj, že musí ukazovat spíše své zbraně než své záměry. Moje otázka, na kterou pro vás bude snadné odpovědět, je trochu podobná otázce předsedy Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, protože i já jsem přesvědčena, že Evropa musí napříště zajistit, aby byl rozměr klimatu začleněn do všech jejích obchodních dohod se třetími zeměmi, a to s evropskou uhlíkovou daní, která je jedinou řečí, jíž mohou rozumět ti, kdo odmítají vzít na vědomí závažnost této výzvy.

Moje další otázka může být z mé strany trochu víc obrazoborecká, je to návrh, který každopádně vyžaduje vaši reakci: nemohly by jít Evropský parlament, Komise a orgány také příkladem a být uhlíkově neutrální, jinými slovy vykompenzovat své emise CO₂ tak, aby byly nahrazeny alespoň – i když to jen jeden aspekt – náklady, jaké mají z hlediska životního prostředí naše cesty do Štrasburku?

Claude Turmes (Verts/ALE). – Paní předsedající, myslím, že i my se velice těšíme na toto posouzení dopadů. Jsme si skutečně více méně jisti, že 30 % evropskému hospodářství i usilování o zelené technologie prospěje.

Mám dvě otázky, paní komisařko; jedna se týká peněz na rychlé zahájení. Jak se s panem Piebalgsem spojíte, abyste skutečně zajistili, že tyto finance budou vynaloženy na účinnost a na obnovitelné zdroje a decentralizovaným způsobem na decentralizovanou výrobu energie, čímž se tato věc spojí také s otázkou energetické chudoby? Druhá otázka zní, jak do hry zapojíte velká evropská města a progresivní regiony, rovněž na mezinárodní úrovni? Jsem skutečně zklamán, že v dokumentu z minulého týdne o strategii EU do roku 2020 se města a regiony v zásadě nevyskytují. Jak se vůbec můžeme odvážit myslet si, že Evropu posuneme kupředu, zatímco budeme ignorovat občanské regiony v Evropě a vliv, který by mohly mít v mezinárodním měřítku?

Connie Hedegaard, členka Komise. – Paní předsedající, nejprve odpovím panu Leinenovi. Myslím si, že je velmi dobrý nápad, abyste kdykoli, když vyrazíte delegace na cestu, našli čas a dali prioritu zařazení klimatu do programu. Je to velmi důležité a mohlo by být velice užitečné srovnávat postřehy, takže až dostanete v jedné zemi určitou informaci a já dostanu nějakou informaci o měsíc později, někdy se spolu sejdeme a svá zjištění srovnáme, abychom mohli z informace, kterou každý z nás dostane, opravu vycházet.

Riziko, že proces skončí podobně jako vyjednávání v Dohá, bylo bezprostředním důvodem, proč jsme vyvíjeli na konferenci v Kodani tolik tlaku, abychom udělali vše, co bylo v našich silách, a takové situaci zabránili. Také máte pravdu, že existuje nebezpečí, že když jsme neuspěli v Kodani, mohla by se tato záležitost odkládat napořád. Proto bych byla ráda, kdybychom měli pro každý případ konkrétní časový plán s přesnými cíli a přesné datum, kdy proces musíme uzavřít. Myslím, že je to velmi dobrá myšlenka.

Poslední otázka se týkala Kjótského protokolu a jeho pokračování. Všichni víme, že jsou s Kjótským protokolem problémy. Všichni víme, že mnoho zemí se nechce na protokolu a všech těchto výzvách podílet. A konečně je to výzva také pro Evropskou unii. Nemůžeme být na Kjótský protokol sami. Myslím, že je velice důležité, aby se Evropa polepšila a nepřijímala vinu, když nás nelze vinit.

My s Kjótským protokolem nemáme problém. My jsme splnili cíle dříve než kdokoli jiný. V prvním období od roku 2008 do roku 2012 jsme cíle a své formální závazky splnili. Splníme cokoli, co jsme slíbili, a rovněž jsme připraveni s Kjótským protokolem pokračovat. Evropská unie není v této souvislosti problém. Jsou to ostatní strany, které s protokolem problém mají a budou muset zjistit, zda chtějí alternativu, pokud by nějaká byla, nebo jak si poradí s pokračováním protokolu v druhém období závazků.

Proto je tohle otevřená otázka, o níž musíme diskutovat, ale jak již řekl Chris Davies, jsme závislí na tom, co udělají ostatní strany. Měli bychom být opatrní. Proč bychom to měli být my, kdo Kjótský protokol zabije? My jsme své sliby z Kjótského protokolu splnili, takže bychom si v Evropě někdy měli počínat lépe a neměli bychom se obviňovat tam, kde si výtky zaslouží ostatní.

Pokud jde o návrh k orgánům, mohu říci, že jsem tuto otázku již nadnesla ve vlastním kabinetě. Myslím, že je to samozřejmost. Velmi ráda bych s Parlamentem pracovala. Jestliže vy byste mohli pomoci Parlamentu, pak já pomohu Komisi. Myslím, že to je pro občany logické.

Pane Turmes, pokud jde o rychlé zahájení a o to, jak se mohu spojit s panem komisařem Piebalgsem, možná jste zaznamenal, že toto sdělení bylo připraveno společně s panem Piebalgsem. Je mezi podepsanými, protože víme, že je velmi důležité, že se pokoušíme spolupracovat také na jeho portfoliu, a že je důležitý způsob, jakým to lze velice pozitivně využít. My dva komisaři jsme o tom již diskutovali.

Chápu vaši poznámku o velkých městech. Myslím si, že iniciativa C40 a mnoho dalších jsou velice dobré, a máte také pravdu, že hodně emisí vzniká v souvislosti s městy a životním stylem v nich. Výzva, které v této věci čelíme, spočívá v tom, že velká část plánování a dalších druhů nástrojů, jež tyto záležitosti opravdu mohou řešit, často závisí na členských státech, nicméně s vámi souhlasím a také jsem s některými velkými městy před konferencí v Kodani spolupracovala. Toto hledisko bychom měli mít na paměti a měli bychom se pokusit zjistit, jak lze v této záležitosti pokračovat dále. Také pokud jde například o dopravu a její dekarbonizaci, pro nalezení řešení budou samozřejmě velká města klíčová.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Paní komisařko, konference v Kodani ukázala, že je nezbytné se na příští konferenci smluvních stran (COP) připravit nejen na vnitřní, celosvětové a odborné úrovni, ale také na úrovni politické. Na vnitřní úrovni má Evropa za úkol provádět soubor opatření v oblasti energetiky a klimatu a investovat do čistých technologií, vědeckého výzkumu a energetické účinnosti.

Nezbytným požadavkem je, aby šla příkladem, ale to samo o sobě nestačí, jak se ukázalo v Kodani. Proto je nezbytné rozvíjet a prosazovat diplomatické hledisko a využít možností, jež poskytuje Lisabonská smlouva,

abychom se na příští zasedání COP připravili ambiciózně, hovořili jedním hlasem a vytvořili strategické aliance se svými případnými spojenci v této věci, například s africkými, karibskými a tichomořskými zeměmi.

Rovněž je důležité zařadit téma změny klimatu na pořad jednání všech summitů a setkání na vysoké úrovni. Chtěla bych se Komise a paní komisařky zeptat, jakého pokroku bylo dosaženo v těchto politických vyjednáváních.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Paní předsedající, vítejte, paní Hedegaardová. Řekla jste řadu správných věcí a také ve sdělení stojí řada správných věcí. Zaměřím se na záležitosti, se kterými nesouhlasím.

Nesouhlasím se strategií, která v této rané fázi připouští, že v Mexiku neuzavřeme dohodu. Proto se vás ptám, zda to je něco, o čem jste zkrátka rozhodla, nebo zda to je mandát, který vám byl udělen – a pokud je tomu tak, kdo vám tento mandát udělil? Jsou to hlavy států? Nebo postup spolurozhodování, nebo něco jiného? Doufám, že lze tuto strategii revidovat. K čemu je dobré říkat: „Co když vznikne velká hybná síla a velká očekávání a pak to všechno ztroskotá – jak bychom pak vysvětlili dvojí fiasko?“ Poslyšte, něčím takovým se nemusíte znepokojovat. Spojené státy a Čína o ostatní se patrně postarají o to, aby nevznikla žádná velká očekávání vůči mexické konferenci. Úlohou Evropské unie by nemělo být zmenšovat očekávání – úlohou EU by mělo být je zvětšovat. Jestliže budeme říkat, ještě než vrcholná schůzka začala: „Poslyšte, jsme ochotni připustit, že nebude uzavřena nějaká zvlášť dobrá dohoda“ atd., pak zmaříte jakoukoli šanci na úspěch ještě dřív, než jste vůbec začali. Vzniká tak úplně nový výchozí bod, a dohoda kvůli tomu bude jedinečně horší.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Paní komisařko, mám na vás dvě konkrétní otázky.

Za prvé nevidím ve vašem dokumentu žádnou analýzu postavení Evropy při vyjednávání na mezinárodní úrovni. Opravdu jsme zaznamenali skutečnost, že se politický vliv Evropy v oblasti klimatu zmenšil? Všimli jsme si, že se politický a hospodářský vliv ve světě výrazně přesunuje do Asie? A že jsme možná zcela přecenili svůj vliv?

Za druhé, váš dokument je pozoruhodný. Na dvanácti stranách, které jste zaplnila, není jediný odkaz na panel IPCC. Je to váš decentní pokus, jak se od tohoto orgánu distancovat? Chtěl bych vám připomenout, že tento panel vytvářel základ pro všechna politická rozhodnutí v souvislosti se směrnicemi, jež jsme zde v posledních letech vypracovali. Není načase, abychom požadovali široký vědecký přístup, který nám poskytne opravdu vědecká, a nikoli politická zjištění?

Connie Hedegaard, členka Komise. – Paní předsedající, na poslední poznámku o panelu IPCC je odpověď rozhodně jasné „ne“. Kdybych se měla distancovat od všeho, co není v dokumentu, distancovala bych se od spousty věcí. Je to pokus vyjádřit, že je samozřejmé, že čelíme výzvě, že ji musíme řešit a že se Evropská unie musí ujmout vedení, pokud jde o to, jak ji řešit. Toto je myšlenka v pozadí tohoto dokumentu.

Nesouhlasím, že EU nemá na mezinárodní vyjednávání vliv. Máte zcela pravdu, že nemáme tolik vlivu, jak by se nám líbilo, abychom si mohli myslet, že můžeme jen diktovat, co se bude dít. Jsme závislí na ostatních.

Nicméně v Kodani jsme si všimli něčeho zcela nového: zatímco v minulosti měla Evropská unie často jen pár partnerů, když vstupovala do mezinárodních vyjednávání a pokoušela se něco prosadit, tentokrát vedoucí představitelé zastupující více než 80 % celosvětových emisí v Kodani slíbili, že se od nynějška také vydají tímto směrem. To podstatně mění celou dynamiku. Mohu vám připomenout, že získat rozvíjející se země na svou stranu a přimět je k převzetí společné zodpovědnosti bylo po celé roky evropskou prioritou a v Kodani toho skutečně bylo dosaženo.

Paní Carvalhová: ano, rozhodně souhlasím, že bychom se měli připravovat jak odborně, tak politicky, a že bychom v tom měli být lepší, v neposlední řadě proto, abychom u vyjednávacího stolu jen neříkali, co chceme, zatímco poté, co s námi zbytek světa nesouhlasí, vlastně nevěděli, co dál, protože jsme vynaložili veškerou energii na to, abychom se pokusili shodnout na velice pevném a podrobně formulovaném stanovisku. Měli bychom být pružnější ve způsobu, jak tuto záležitost vyjednáváme.

členka Komise. – (DA) ... a nakonec k Danu Jørgensenovi: samozřejmě si nemyslím, že bychom neměli v Mexiku uzavřít dohodu. Předmětem diskuse je to, zda věříme, že můžeme v Mexiku prosadit všechny podrobnosti, včetně formy dohody. Z toho mám obavu. Z tohoto hlediska se domnívám, že tlak na Spojené státy a Čínu i na ostatní zvýšíme právě tím, že budeme říkat, že musíme mít velmi konkrétní cíle a že v Cancúnu musí být dosaženo velmi konkrétních výsledků. Nemůžeme to jen odbýt.

Pokouším se jim ztížit možnost něčeho v Mexiku nedosáhnout. Myslím si, že pokud máme být úspěšní, musíme dát jasné najevo, že se nesoustředíme příliš mnoho na právní formu, protože to by dost dobře mohlo

být překážkou k uzavření dohody o nynějším obsahu. Je třeba zohlednit mnoho faktorů, například: „Co si myslíme? Co slyšíme? Myslíme, že je možné přimět Spojené státy k souhlasu jen tři týdny poté, co pořádaly volby v polovině období?“ V úvahu přichází mnoho faktorů, nicméně věřím, že pan Jørgensen mě zná dost na to, aby si uvědomil, že to není proto, že si myslím, že bychom v Mexiku neměli být ambiciózní. Zkrátka se musíme pokusit určit, jaké maximum můžeme v Mexiku získat. To je rozhodující bod této strategie, kterou jsem se zde dnes pokusila představit.

Předsedající. – Dámy a pánové, nemohlo hovořit více poslanců, než kolik jich k tomu mělo příležitost. Nebylo dost času. Doufám, že to chápete. Děkuji vám všem za tuto ukázněnou rozpravu. Děkuji vám, paní komisařko. Doufám, že se zde v plénu uvidíme častěji. Jsem si jistá, že tomu tak bude.

Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Evropská unie má všechny příležitosti razit cestu přijímání opatření ke snížení emisí CO₂. Vrcholná schůzka v Kodani patrně v mnohých zanechala pocit zklamání kvůli některým účastníkům, kteří se odmítli zavázat k jakýmkoli konečným cílům v oblasti ochrany před změnou klimatu. Indie a Čína nedávno vyslaly OSN signály naznačující, že jsou odhodlány splnit cíle stanovené Kodaňskou dohodou, jakkoli vágní je. To je důležitá známka a EU se může chopit iniciativy na celosvětové úrovni a přivést všechny státy zpět k témuž stolu, zvláště asijské státy, jejichž průmyslová kapacita každým měsícem narůstá. Změna klimatu je jistá, právě jako je jisté, že ji urychluje znečištění. To je důvodem ambicí EU jít příkladem v přijímání opatření ke snížení znečištění. Náš cíl stát se nejméně znečištěným regionem na světě vlastně může být jediné naší výhodou. Mezi jeho přínosy patří více než pouhý okamžitý prospěch v podobě čistšího životního prostředí. Přesměrování Evropy k zelenému hospodářství a průmyslu vytvoří pracovní příležitosti, otevře nové oblasti výzkumu a v neposlední řadě zmenší výdaje všech států.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) I když ochrana atmosféry naší planety musí být odpovědností, jež budou různé země sdílet, je také zřejmé, že vliv, jaký měla každá z těchto zemí na atmosféru v průběhu dějin, a vliv, jaký mají dnes, jsou dvě různé věci, takže jejich odpovědnost musí být v zájmu základní spravedlnosti rozlišena. Kromě toho musí definice odpovědnosti každé jednotlivé země v rámci celosvětového usilování o snížení emisí zohledňovat počet obyvatelstva příslušné země, aby to bylo spravedlivé. Množství emisí Číny na hlavu je v současné době čtyřikrát nižší než množství emisí USA a tvoří asi polovinu průměrného množství emisí EU. Indie vypouští asi desetinu průměrného množství emisí EU a dvacetkrát méně emisí než USA. V Indii nyní žije kolem 500 milionů obyvatel (zhruba počet obyvatel Evropské unie) bez přístupu k elektřině. Proto je nepodložené a nespravedlivé obviňovat tyto země z nezdaru konference v Kodani a to nehovořím o směšném obviňování zemí Bolívarovské aliance pro národy naší Ameriky v usnesení této sněmovny. Toto stanovisko je odůvodněno jen čistou politickou stranickostí, což podkopává a podrývá to, co se v Kodani skutečně událo.

Adam Gierek (S&D), písemně. – (PL) Velice vytrvalé lobbování Evropské komise a jejího předsedy ve věci „ambiciózní“ politiky v oblasti klimatu a energetiky, což se děje již léta, není ničím jiným než pokusem zničit průmysl Evropské unie. Tato politika je buď výsledkem ignorantsví zhoršeného Mezivládním panelem pro změnu klimatu, nebo prostě hloupostí, anebo je také výsledkem přehnaného cynismu vedoucího k hospodářské sabotáži. Je škoda, že levicoví poslanci si neuvědomili, že to pro ně není nic jiného než slepá ulička, protože největší počet těch, kdo podporují obchodování s emisemi, patří mezi ty, kteří již zavinili jednu krizi. Tentokrát však bude „finanční bublina“ podstatně větší. Škoda, kterou již tato sebevražedná politika způsobila, je obrovská, zvláště v mé zemi, v Polsku. Nepotřebujeme válku. Je snadnější zemi zruinovat než ji přestavět. Vyzývám Komisi – vzpamatujte se, protože to, co děláte, je nejen proti Evropě, to je proti člověku. Je třeba okamžitě revidovat soubor opatření v oblasti klimatu a energetiky. Začněte na tom pracovat a přestaňte nutit ostatní, aby spáchali hospodářskou sebevraždu. Zelené hospodářství – ano, ale to samozřejmě znamená recyklaci materiálů a energie, kombinovanou výrobu tepla a energie, modernizaci zateplení budov, udržitelnou energii tam, kde nejsou jiné zdroje, recyklaci odpadních vod, jadernou energii, větší energetické hospodářství, vyšší energetickou účinnost a další. Mají tedy emise CO₂ také nějakou souvislost s hospodářstvím, které je takto „zelené“? Ano, ale paradoxně, když emise narůstají... tak je to dobře.

Eija-Riitta Korhola (PPE), písemně. – (FI) Paní předsedající, jsem paní komisařce Hedegaardové vděčná, že naznačila, že chápe základní dilema politiky v oblasti klimatu: Evropská unie nemůže snižovat emise sama, protože pak nejenže naše výsledky přijdou nazmar, ale vytvoříme riziko, že životní prostředí utrpí. Jestliže v Evropě nebude kvůli prudce rostoucím nákladům na obchodování s emisemi možné pokračovat ve výrobě a jestliže se v důsledku toho bude ocel nebo papír vyrábět na místech, kde to s sebou ponese více emisí než

v Evropě, tak se jejich množství celkově zvýší. Jednostranná ambice není ambice: jen když budeme jednat společně podle stejných pravidel, bude snadné si podstatně utáhnout opasky. Základem takového přístupu musí být jiný druh klimatické strategie, a sice sladěné snižování konkrétních emisí. To znamená systém dekarbonizace, který bude nezávislý na hospodářském cyklu a vždycky odmění stranu, která snížila emise, na rozdíl od nynějšího systému obchodování s emisemi. Čína, Japonsko a Spojené státy americké a další mají o takový systém zájem, takže by i Evropská unie měla svoji strategii aktualizovat, aby odrážela nynější situaci. Také bych se chtěla zeptat, zda má nějaký smysl se po roce 2012 držet systému obchodování s emisemi, neboť je nyní zjevné, že ve světě takové systémy, které by mohly být spojeny s naším, nevzniknou. Jestliže nebude specifikace a přidělování emisních povolenek poměrné, nebude možné zabránit narušení hospodářské soutěže. Když jsme právě před deseti lety začali vypracovávat směrnici o obchodování s emisemi, celý systém nám byl nabízen jako příprava na obchodování s emisemi v celosvětovém měřítku. Získali jsme odborné znalosti a zkušenosti. Tyto zkušenosti nás přišly rozhodně draho a přínos pro životní prostředí není nijak zjevný. Snižování emisí by mělo probíhat způsobem, který jej nebude tolik vystavovat selháním trhu a spekulacím. Domnívá se Komise, že existují dobré důvody pro to, abychom pokračovali sami?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), písemně. – (PL) Paní předsedající, paní Hedegaardová, vrcholná schůzka v Kodani, na kterou jsme jeli jako vedoucí představitelé v oblasti změny klimatu, byla porážkou a ukázalo se, že na omezení emisí CO₂ má zájem jenom Evropa. Paní Hedegaardová nám oznámila, že boj proti celosvětovému oteplování bude i navzdory tomuto fiasku nadále v centru evropské politiky. Nyní vytváříme novou strategii před vrcholnou schůzkou v Mexiku, takže musíme odpovědět na otázku, kde jsme udělali chybu, a přezkoumat své názory a očekávání, protože svět dnes není ochoten přijmout tak velká omezení. Proto mám pro paní Hedegaardovou tři otázky. Za prvé, jak hodláme vyjednávat a jaké cíle si stanovíme, aby vrcholná schůzka v Mexiku neskončila podobně jako kodaňský summit? Za druhé, ověřila Evropská komise informace o celosvětovém oteplování a tání ledovců v souvislosti se zavádějícími a nepravdivými informacemi, které poskytli někteří vědci? Za třetí, souhlasíte s mým závěrem, že pokud nebudou se značným snížením emisí souhlasit USA, Čína, Rusko a Indie, přijdou snahy Evropské unie i vzniklé náklady nazmar?

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), písemně. – (PL) Zásadním úkolem Evropské unie po vrcholné schůzce v Kodani je co nejrychleji vypracovat něco, co je nezbytné – společný plán pro summit COP 16 v Mexiku. Po Kodani jsme si museli uvědomit, že dobré úmysly nestačí. Z konference v Kodani můžeme vyvodit tyto čtyři závěry. Za prvé, Evropská unie nebude zcela efektivní, jestliže jenom stanoví rámce, jež mají být dodržovány. Evropa by měla poskytnout rozvojovým zemím skutečnou pomoc, která ambiciózní cíle Společenství v souvislosti s emisemi podpoří. Za druhé musí Evropská unie v rámci transatlantické vedoucí úlohy znova zahájit diskuse se Spojenými státy, stejně jako diskuse s ostatními vedoucími světovými mocnostmi. Za třetí by měla Evropská unie ke strategii omezení emisí CO₂ přistoupit racionálněji, tak aby se při snižování emisí vyhnula vysokým nákladům na přizpůsobení. A za čtvrté by Evropská unie měla zvýšit úsilí o vybudování účinného hospodářství s nízkými emisemi. Paní Hedegaardová, otázka je prostá – je v Evropě pro takovou změnu klima?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Vítám, že změna klimatu dostala ve sdělení Komise nazvaném „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ významné místo.

Tento význam je zdůrazněn dvěma hledisky. Za prvé, důležitým nástrojem je investování do nízkouhlíkových technologií šetrnějších k životnímu prostředí. Tyto investice ochrání životní prostředí a zároveň vytvoří nové hospodářské příležitosti a nová pracovní místa. Evropská unie může hrát v tomto odvětví na celosvětovém trhu důležitou úlohu. Druhým hlediskem je význam stěžejní iniciativy „Evropa méně náročná na zdroje“. Požadavek Komise, aby členské státy využívaly strukturální fondy k investování do budování energeticky účinných veřejných budov, určitě přinese část řešení. Nicméně se domnívám, že musíme věnovat alespoň stejně tolik pozornosti domácnostem, konkrétněji společným obytným budovám postaveným v minulosti, jež jsou v některých členských státech, zvláště ve východní Evropě, energeticky velmi náročné.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Domnívám se, že jsme se z nezdaru v Kodani poučili. Na důkaz toho musíme revidovat svou strategii tak, abychom mohli v Mexiku uzavřít právně závaznou dohodu.

Je potřeba rychle jednat, aby byla dosažená politická dohoda uskutečněna a aby bylo uvolněno 7,2 miliard EUR vyhrazených na financování rychlého zahájení v rozvojových zemích.

Evropská unie oznámila, jaké má v souvislosti s Kodaňskou dohodou přání, a – pro informaci – přijala jednostranný závazek snížit celosvětové emise Evropské unie o 20 % oproti úrovní roku 1990, a připojila

podmíněnou nabídku zvýšit tento podíl na 30 %, pokud ostatní hlavní producenti emisí budou souhlasit, že přispějí v rámci celosvětového úsilí o snížení emisí stejným podílem.

Ke dni 18. února oznámilo své plány na snížení 40 států a 100 států podepsalo Kodaňskou dohodu, ale to nestačí.

Vyzývám vysokou představitelku a komisařku příslušnou pro činnost v oblasti klimatu, aby nám urychleně představila strategii diplomacie v této oblasti, a členské státy, aby zahrnuly politiky související se změnou klimatu do všech dvoustranných a mnohostranných partnerství, aby tohoto hlavního cíle dosáhly.

Na strategických partnerstvích pro boj proti změně klimatu se musí podílet nevládní organizace a občanská společnost.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – Navzdory zklamání z konference v Kodani došlo i k nějakému pokroku, včetně toho, že bylo rozvojovým zemím zabezpečeno krátkodobé financování. Nejenže to poskytne konkrétní pomoc na místě, ale rovněž to přispěje k vytváření důvěry mezi partnery, kteří byli v Kodani rozdělení.

V nadcházejících měsících a letech musíme rozvojovému světu ukázat, že ctíme své závazky financovat přizpůsobování a zmírňování, a musíme mít jistotu, že tyto finanční prostředky budou vynaloženy nejlepším způsobem, aby dosáhly svých cílů.

V Kodani rovněž došlo k zásadnímu pokroku s ohledem na sledování, podávání zpráv a ověřování. To s vytvářením důvěry přímo souvisí, protože takový systém nám umožní sledovat, že každý hraje svou roli, a také zjistit, jak jsou naše politiky účinné a jak bychom je měli v budoucnu upravit. Evropská unie musí pokračovat v provádění systému obchodování s emisemi a dalších iniciativ, jako je snižování energetické náročnosti budov. Musíme splnit své emisní cíle a ukázat, jak z úspor energie můžeme mít prospěch všichni. Předvést úspěšný příklad politiky snižování emisí, která je přeměněna ve prospěch běžných občanů, je nejlepším způsobem, jak ostatní přesvědčit, aby nás následovali.

12. Druhý evropský summit o romské otázce (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou otázky k ústnímu zodpovězení pro Radu a Komisi o druhém evropském summitu o romské otázce (B7-0013/2010; B7-0014/2010; B7-0202/2010; B7-0203/2010).

Monika Flašíková Beňová, autorka. – (SK) Všechny parlamentní otázky položené Komisi a Radě při příležitosti nadcházejícího evropského summitu o romské otázce spojuje několik společných jmenovatelů.

Prvním je nespokojenost se současnou situací většiny Romů v Evropské unii. S tímto tématem úzce souvisí i nespokojenost s čerpáním nebo s úrovní čerpání prostředků z předvstupních a strukturálních fondů za účelem začlenění Romů do zbytku společnosti a na jejich resocializaci. Dalším důležitým bodem je i úloha organizací občanské společnosti včetně romských organizací a jejich zapojení do řešení problému.

Oba body jsou důležité, ale chtěla bych připomenout, že velmi důležitý je i způsob, jak se uvedené problémy budou řešit. Buďme k sobě upřímní – po dlouhých letech vágních politických prohlášení a nečinnosti mnozí z nás cítí naléhavou potřebu konečně přejít ke konkrétním opatřením. Jsem nekompromisní zastávkyní lidských práv a všechna moje vystoupení na půdě Evropského parlamentu za posledních šest let tyto souvislosti vždy zahrnovala. Během těchto šesti let jsem si také vyslechla několik diskusí o diskriminaci romského etnika a o potřebě řešení jeho problémů. I přes bohaté rozpravy jsme dodnes nebyli s to přijmout žádné zásadní nástroje na konkrétní vyřešení a jsem přesvědčena, že je to způsobené zejména tím, že se formálně zaměřujeme na odborný pojem *diskriminace* a neřešíme skutečné příčiny současné situace, v níž naši romští spoluobčané žijí.

Jestliže tedy chceme skutečně řešit problém Romů, musíme se v první řadě zaměřit na dodržování mezinárodních smluv vnitřního práva a rovněž na mezinárodní úmluvy. Mám na mysli zejména Úmluvu o právech dítěte, jejíž ustanovení jsou v mnoha romských rodinách porušována. Hovořím o Slovenské republice, kde mají zabezpečenou bezplatnou péči a bezplatné vzdělávání na základních a středních školách. Všechno to zabezpečuje a financuje stát. Přesto nejsou ani v těchto dvou politikách dodržována základní práva dítěte.

Jestliže chceme objektivně hovořit o řešení problémů Romů, potom se musíme zabývat příčinami diskriminace.

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan VIDAL-QUADRAS*Místopředseda*

Hélène Flautre, autorka. – (FR) Pane předsedající, podle Agentury pro základní práva trpí Romové ve všech oblastech všemi druhy diskriminace, ať ve vztahu k přístupu k zaměstnanosti, zdravotní péči, vzdělávání nebo bydlení. Tvoří tudíž nejdiskriminovanější menšinu v Evropě.

Například v roce 2009 byl v průměru každý čtvrtý Rom obětí zločinného jednání – zejména útoků, výhrůžek a závažného pronásledování – nejméně jednou během uplynulých 12 měsíců, přičemž zároveň každý třetí Rom byl během uplynulých 12 měsíců v průměru třikrát vyslýchán policií. Jejich vyloučení ještě posiluje jejich nedostatečná informovanost o právech, která jim náleží.

Tato situace, která postihuje téměř 10 milionů lidí ve středu Evropské unie, jež se nyní řídí Listinou základních práv a brzy podepíše Evropskou úmluvu o lidských právech, vyvolává vážné pochyby ohledně politiky nediskriminace a účinnosti práv, a to jak na úrovni EU, tak na úrovni členských států. Muselo dojít k rasistickým násilnostem v Itálii v prosinci 2007, aby došlo k evropské mobilizaci ve velkém měřítku a na vysoké úrovni, která vyvrcholila uspořádáním prvního evropského summitu v září 2008.

Nicméně požadovaná rámcová strategie Evropské unie pro integraci Romů včetně směrnice o začlenění Romů stále nevznikla. Členské státy – jako je Francie a některé další –, které udržují dočasná opatření pro přístup Bulharů a Rumunů na své trhy, především trestají Romy a musí tato opatření co nejdříve odstranit jako gesto dobré politické vůle.

Členské státy musí konečně opustit vyjednávání o dvoustranných dohodách o zpětném přebírání osob s Kosovem, které vedou k tomu, že se Romové musí vracet do táborů v severní Mitrovici zamořených olovem, jak se podařilo prokázat panu Hammarbergovi, komisaři Rady Evropy pro lidská práva.

Pokud jde o Evropskou komisi, ráda bych jí připomněla usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. března 2009 o sociální situaci Romů. Jsem přesvědčena, že v tomto roce boje proti chudobě můžeme konečně rozhodnout o nejlepší využití našich nástrojů a strukturálních fondů, abychom tuto vážnou situaci vyřešili.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, odpovím na otázky, které vznesly paní Flašíková Beňová a paní Flautreová v záležitosti, jež se přímo týká lidských práv, jež se týká nás všech a také velké komunity, protože romská populace, jak víte, je největší etnickou menšinou, která žije v Evropské unii, a nelze říci, že má stejné životní podmínky jako průměrný evropský občan.

Pokud jde o otázky, které mi byly položeny, první se týká strukturálních fondů v této oblasti a já bych rád řekl, že závěry, které španělské předsednictví hodlá v Radě přijmout, obsahují deset základních zásad, mezi něž patří revize nebo změna současných operačních programů strukturálních fondů stejně jako budoucí nařízení pro období od roku 2014.

Zdůrazňujeme, že strukturální fondy by měly být plně využívány v zájmu podpory integrace romského obyvatelstva, a zejména navrhuje, aby na základě nedávné úpravy článku 7 nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj byly prováděny jednotné kroky ve venkovských i městských oblastech. Cílem je celková podpora romských komunit, jež bude začínat zlepšováním jejich životní a sociální situace.

Druhá otázka se týká kroků, které mají podniknout místní orgány. Uvědomujeme si, že aby byl romskému obyvatelstvu umožněn přístup ke strukturálním fondům, je třeba, aby se místní orgány, romské organizace a samotní romští obyvatelé aktivně zapojili do všech fází procesu; jinými slovy do plánování, správy, sledování a hodnocení evropských fondů.

Rada také ve svých závěrech navrhuje, aby Evropská komise poskytla členským státům a místním orgánům technickou podporu a asistenci a aby usnadnila horizontální koordinaci mezi členskými státy a vertikální koordinaci od evropské úrovně k vnitrostátní, regionální a místní úrovni.

Třetí otázka zní, zda v tomto problému má trio předsednických zemí strategický návrh nebo strategický plán. Mohu potvrdit, že v programu navrženém triem předsednických zemí je sociální a hospodářská integrace Romů řešena jednoznačně. Tento záměr je obsažen v programu, který jednomyslně přijala Rada pro obecné záležitosti, a tudíž je v souladu se strategií pro příštích 18 měsíců, což je období, které pokrývá program tria předsednických zemí.

Chápeme, že je třeba zavázat se jak ke krátkodobým, tak k dlouhodobým opatřením. Abychom napravili nerovnosti v krátkodobém horizontu, musíme upřednostnit nástroje, o nichž jsem se zmínil dříve, a přijmout

akční plán, který se okamžitě vypořádá s problémy, jako jsou případy žáků navštěvujících školy, jež jsou v některých případech určeny hlavně nebo zcela pro romské děti – což je situace, která způsobuje zjevnou segregaci; problémy s bydlením, jak již bylo řečeno; a také se zdravotní péčí a přístupem k zaměstnání.

V dlouhodobém horizontu také chceme prosadit horizontální integrační přístup k romským otázkám ve všech oblastech politiky Evropské unie, což bude muset být provedeno v rámci otevřené metody koordinace a v oblastech, jako jsou základní práva, boj proti diskriminaci, regionální rozvoj, vzdělávání a přístup k veřejné zaměstnanosti veřejným službám.

Konečně, pokud jde o otázku nediskriminace, je známo, že během tohoto volebního období španělské předsednictví a samozřejmě trio předsednických zemí mají v úmyslu prosadit přijetí směrnice, která dosud nebyla v Evropské unii přijata nebo dovedena do konce: souhrnné směrnice o boji proti diskriminaci a prosazování rovných práv; toto je nezbytné právě pro ty skupiny, které nejvíce trpí diskriminací, a konkrétně pro romskou komunitu.

Viviane Reding, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, ráda bych poděkovala panu Swobodovi a jeho kolegům za předložení ústní otázky o evropském summitu o romské problematice. Komise tak může vyjádřit své odhodlání zajistit ochranu základních práv na jedné straně a plnou sociální a hospodářskou integraci do našich společností na straně druhé. Právě jsme slyšeli, že podle Rady mají členské státy pokračovat tím, že z této problematiky udělají hlavní směr svých politik.

Jak víte, tato rozprava se odehrává jen několik týdnů před druhým summitem o romské problematice, který bude v Córdoba 8. a 9. dubna pořádat španělské předsednictví. Komise tuto iniciativu vítá a aktivně podporuje. Domnívám se, že tato událost bude tou pravou chvílí ke zhodnocení vývoje na vnitrostátní, evropské a mezinárodní úrovni od roku 2008. To nám pak pomůže přispět ke společnému stanovisku pro budoucnost.

Před dvěma lety se konal první summit. Jak daleko jsme došli? Můžete vidět sklenici napůl prázdnou, nebo napůl plnou. Samozřejmě došlo k výrazným zlepšením, ale také jsou zde výrazné nedostatky. Vaše otázka správně zdůrazňuje ústřední úlohu nástrojů a politik Evropské unie a význam posilování spolupráce mezi všemi klíčovými subjekty – členskými státy, institucemi na evropské úrovni, mezinárodními organizacemi a občanskou společností.

Komise je odhodlána prosazovat směrnici, která zakazuje diskriminaci na základě rasového a etnického původu, a diskriminace Romů je touto směrnicí plně pokryta. Nyní máme na evropské úrovni právní předpisy a rámcové rozhodnutí o rasismu a xenofobii, které bude klíčovým nástrojem pro vypořádání se s rasismem vůči Romům.

Do listopadu letošního roku by všechny členské státy měly zavést tresty za rasistické a xenofobní zločiny, jak stanoví rámcové rozhodnutí. Jak jsem již oznámila, jsem odhodlána sledovat provádění tohoto rámcového rozhodnutí co nejpozorněji.

Komise si je plně vědoma, že toto nestačí a že je třeba silné právní předpisy doplnit zvýšením informovanosti o právech a povinnostech. Z toho důvodu Komise řeší problémy romské komunity v rámci kampaně EU „Pro rozmanitost. Proti diskriminaci“ a pomocí specifického školení právních zástupců.

Právem byly jako důležité nástroje pro změnu zdůrazněny strukturální fondy, fondy pro rozvoj venkova a nástroje předvstupní pomoci, protože umožňují členským státům provádět ambiciózní programy zaměřené na Romy. Je zjevné, že tyto programy musí být velmi realistické a pragmatické, založené na zkušenostech a musí k životním podmínkám Romů přistupovat komplexně.

Toto není problém, který je možné vyřešit jednoduchým heslem. Vyžaduje mnoho konkrétní práce. Proto Komise nabádá členské státy, aby plně využívaly potenciál těchto fondů k podpoře začleňování Romů. Za tímto účelem jsme zahájili řady dvoustranných návštěv na vysoké úrovni v členských státech, v nichž žije výrazný podíl romského obyvatelstva. Měly by vést ke konkrétním závazkům s dohodnutými cíli. První akce se uskutečnila v říjnu 2009 v Maďarsku za plné spolupráce vlády. Další proběhnou v budoucnu.

Dalším konkrétním příkladem odhodlání Komise využívat strukturální fondy na řešení vyloučení Romů je pozměňovací návrh k čl. 7 odst. 2 nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj. Na začátku tohoto měsíce velká většina zde ve sněmovně hlasovala pro zprávu vašeho kolegy pana van Nistelrooije: opatření, které otevírá novou politiku a příležitosti pro financování bydlení ve prospěch marginalizovaných společenství, kam můžeme zařadit zejména, přestože nikoli výlučně, Romy.

A konečně, díky Evropskému parlamentu existuje pilotní projekt pro začlenění Romů s rozpočtem 5 milionů EUR na dva roky. Zabývá se řadou oblastí, od vzdělávání v raném dětství a samostatně výdělečné činnosti až po mikroúvěry a veřejnou informovanost. Hodnocení tohoto pilotního projektu provedou společně Rozvojový program OSN a Světová banka. Velmi se na toto hodnocení těším, protože nám přinese informace o tom, co jsme udělali správně a kde jsou nedostatky, takže z něj budeme moci vycházet při další cílené činnosti.

Evropská platforma pro začleňování Romů byla založena jako společná iniciativa Komise a českého předsednictví v dubnu 2009. Jejím cílem je spojit příslušné subjekty na evropské, vnitrostátní a mezinárodní úrovni stejně jako subjekty z občanské společnosti a mnohem více sladit existující politiky. Díky ní byly vypracovány společné základní zásady pro začlenění Romů, které jsou připojeny k závěrům ze zasedání Rady ohledně začlenění Romů, jež se konalo loni v červnu. Tyto závěry vyzývají Komisi, aby při navrhování a provádění politik přihlížela k 10 společným základním zásadám pro začlenění Romů. Očekává se, že k dalším setkáním platformy dojde během španělského a belgického předsednictví, takže se nejedná o jednorázovou akci. Velmi vítám silné odhodlání tria předsednických zemí v této záležitosti, protože abychom dosáhli pokroku, je třeba vzájemně spolupracovat. Komise bude nadále podporovat kroky tria prostřednictvím svých politik a nástrojů, samozřejmě v těsném partnerství s členskými státy a občanskou společností.

Před summitem o romské problematice bych tuto sněmovnu ráda informovala, že spolu se svým kolegou komisařem Andorem zveřejním sdělení o sociálním začleňování Romů, v němž se soustředíme na problémy, které nás čekají, a nastíníme, jak může EU přispět k jejich řešení. Toto sdělení pak bude základem pro diskusi v Córdobě.

Livia Járóka, jménem skupiny PPE. – (HU) Kromě účinného provádění mezinárodních a vnitrostátních antidiskriminačních zákonů, jak jsme právě slyšeli od komisařky Redingové, musí být v Córdobě kladen zvláštní důraz na ekonomickou stránku začleňování Romů, protože jejich integrace do pracovního trhu a vzdělávání je klíčovým hospodářským zájmem členských států. V nedávných letech několik mezinárodních organizací vyvinulo plány pro budoucnost, ale ty se na úrovni členských států neprovádí kvůli nedostatečné závaznosti, nedostatečné možnosti ukládat případné sankce a kvůli nedostatku rozpočtových prostředků.

Evropská unie je schopna zajistit rozvoj, vhodné vymáhání a hodnocení založené na jasných ukazatelích nezávazné strategie Společenství, která překračuje opatření nepovinných předpisů. Jako zpravodajka Evropského parlamentu o evropské strategii v romské problematice jsem přesvědčena, že je obzvláště důležité, aby ve strategii byly určeny kritické oblasti jednotlivých členských států, v nichž je nutno okamžitě jednat. Sociální znevýhodňování je v různých geografických regionech rozšířeno nerovnoměrně, přičemž v některých mikroregionech hustě osídlených romskými i neromskými obyvateli je soustředěna extrémní chudoba a sociální vyloučení. To vytváří vážné překážky pro sociální rozvoj Evropy. Tyto regiony by měly být vyřazeny z hospodářské soutěže, která je pro ně nespravedlivá, a jejich rozvoj by měl být nastartován s využitím programů přizpůsobeným jejich specifickým potřebám.

V souladu se zásadou subsidiarity by dozor a dohled nad strategií měl být starostí místních organizací. Také navrhuji, aby byly prováděny rozsáhlé průzkumy potřeb místních cílových skupin podobné zemědělským projektům v Irsku. Abychom dokázali zhodnotit výsledky programu, je také nezbytné třídit shromážděné statistické údaje podle etnických skupin a hodnotit je nezávisle. Podle Evropské lidové strany jsou toto základní otázky, které by měl řešit summit v Córdobě.

Claude Moraes, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, jak řekla má předřečnice a jak řekla paní komisařka, toto je velice složitý problém, takže otázka k ústnímu zodpovězení, kterou dnes pokládáme, je jistě od naší skupiny a jsem si jist, že od všech skupin, výzvou k obnovení a oživení diskusí o romské problematice.

Romská společenství v Evropě nadále čelí nepřijatelným předsudkům a v mnoha případech násilí. Jak však vidíme z iniciativy Desetiletí začleňování Romů, zde ve sněmovně vládne upřímné přesvědčení, že je třeba zaujmout komplexní přístup.

O tomto komplexním přístupu jsme však již hovořili. Zde ve sněmovně je třeba vyhodnotit, co jsme udělali, od otázek mikroúvěr až po boj proti rasově motivovanému násilí, přičemž pro všechny tyto složité záležitosti musíme mít komplexní strategii.

Je zde stále více důkazů, že situace v této oblasti se dostatečně nezlepšuje. Institut otevřené společnosti hovoří o tom, že předsudky a násilí vůči romským společenstvím po celé Evropě neklesají. Kromě toho průzkum

Agentury pro základní práva o diskriminaci zjistil, že Romové jsou diskriminováni více než jakákoli jiná zkoumaná skupina.

Dlužíme této sněmovně, abychom se postarali, že stávající právní předpisy – směrnice o rasové rovnosti, systém Rady pro snižování násilí – budou skutečně prováděny, a dlužíme naší komplexní strategii, jak již bylo řečeno, abychom se na tento problém podívali jako na problém sice složitý, nicméně vyžadující jednání a jednotný a komplexní přístup.

Ať je tedy tato otázka k ústnímu zodpovězení výzvou k oživení diskuse a k navržení nových řešení a provádění zákonů, které již existují a měly by romským společenstvím pomáhat.

Renate Weber, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, s ohledem na druhý summit o romské problematice bych se s vámi ráda podělila o několik myšlenek v naději, že budou co nejdříve realizovány.

Zaprvé jsem pevně přesvědčena, že potřebujeme širokou a soudržnou strategii pro začlenění Romů a také akční plán se srozumitelnými kritérii a dostatečným rozpočtem. Podle mého názoru by to měla být strategie nejen pro členské státy EU, ale také pro ostatní státy, kde žijí romská společenství a které jsou zapojeny do procesu rozšiřování nebo politiky sousedství, což EU umožní používat v politikách zabývajících se romskou problematikou ty nejvhodnější dostupné nástroje.

Zadruhé jsem přesvědčena, že musíme uplatnit zkušenosti s politikou rovnosti mužů a žen, zejména zohledňování jejich rovnosti. „Zohledňování rovnosti Romů“ by se mělo stát pracovním přístupem všech orgánů EU.

Zatřetí, pokud jde o odborné znalosti o romské problematice, měli bychom uvažovat o některých opatřeních pozitivní diskriminace, zejména o zaměstnávání romských odborníků v Radě, Komisi a Parlamentu. V tomto duchu jsem připravila dopisy panům předsedům Van Rompuyovi a Barrosovi, v nichž doporučuji, aby šli příkladem a najímali romské poradce.

Jean Lambert, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, ráda bych se připojila k žádostem o komplexní strategii.

Jak zde zaznělo, právě probíhá Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, který je v době recese obtížný, jak víme, a proto požadujeme sociální podmíněnost záchranných balíčků, aby ti, kteří jsou nejvíce vyloučení, ještě více nezaostávali.

Již jsme slyšeli, že propast se rozšiřuje, a proto je také třeba, aby strategie EU 2020 zohlednila potřebu zmenšit rozdíly mezi bohatými a chudými.

Důležité jsou změny ve fondech pro regionální rozvoj. S Radou bychom se shodli, že důležité jsou také místní orgány, protože právě tam je diskriminace pocítována nejsilněji – v oblasti bydlení a specifických potřeb tamních Romů, ve vzdělávání a v záležitostech policie, jejímž úkolem je chránit, a nikoli jen kriminalizovat, k čemuž v některých členských státech zřejmě dochází.

A chceme vysoce kvalitní veřejné služby. Rada si vzpomene na svá doporučení o aktivním začleňování těch, kteří jsou nejvzdálenější trhu práce, kde jsou kvalitní veřejné služby vnímány jako klíčové.

Rádi bychom věděli, zda jsou Rada a Komise momentálně spokojeny s mírou využití prostředků.

Také bych uvítala změnu kontextu, kterou prosazovala Komise v souvislosti s rasismem a xenofobií, a doufám, že vlády všech států se k těmto ideálům zavážou.

Peter van Dalen, jménem skupiny ECR. – (NL) Pane předsedající, je dobré i nezbytné, aby se tato sněmovna zabývala osudem Romů. V několika posledních stoletích byla diskriminace možná tím nejmenším zlem, které je postihlo. Je nezbytné využívat evropské prostředky a evropské směrnice k podpoře integrace Romů a ke zmírnění jejich znevýhodněného postavení. Také se domnívám, že je důležité vytvořit dobrou strategii, která zajistí, aby evropské miliony skutečně došly k lidem, kteří je potřebují. Důraz zde musí být kladen na vzdělávání. Musíme romské děti vybavit, aby byly schopny vymanit se z negativního cyklu, který je nešťastnou skutečností.

Chtěl bych však k dnešní diskusi přidat dvě témata. Zaprvé, nedomnívám se, že je dobré, že mnozí Romové setrvávají v rolích obětí. I oni sami musí podniknout kroky k odstranění četného zneužívání v jejich společenstvech.

Zadruhé, integraci Romů nelze vymáhat prostřednictvím evropských fondů a evropských právních předpisů. Nakonec budou muset vést úlohu v řešení otázky integrace Romů převzít ty členské státy, v nichž Romové žijí a často žili po mnoho generací. Toto je mnohem více sociální než politická nebo finanční výzva. Evropské fondy mohou a měly by poskytnout nanejvýše pomocnou ruku.

Cornelia Ernst, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedající, v prosinci 2009, když jsem byla v Prištině a Mitrovici a viděla, jak lidé žijí v mahalách a zejména v táborech zamořených olovem, byla jsem šokována, zejména tím, v jaké situaci se nacházejí místní děti. V téměř každém rozhovoru, který jsem vedla, jsem se dozvěděla, že nejen v Kosovu, ale také v mnoha zemích v Evropě je situace jedné z nejstarších skupin obyvatelstva Evropy, Romů, zoufalá. Setkala jsem se s Bekimem Sylou z Dokumentačního střediska pro romské a ašalské záležitosti v Prištině, který nás přijal se slovy „Už máme dost mluvení“.

Je třeba podniknout kroky, a proto od summitu v Córdobě očekáváme především to, že se zde nebude jen mluvit a že budou přijata okamžitá opatření. Okamžitá opatření znamenají, že neusneme na vavřínech směrnic EU, které zavádějí zásadu rovného zacházení s lidmi bez ohledu na jejich rasový nebo etnický původ, a také rámcové směrnice o zaměstnanosti, protože to by nepřineslo nic dobrého. Předpokladem okamžitých opatření je, že bude uznáno, že tyto směrnice nestačí, aby byli Romové v Evropské unii chráněni před degradujícím a diskriminujícím zacházením, a především k tomu, aby byla umožněna jejich trvalá integrace. Proto potřebujeme evropskou strategii pro integraci Romů, která bude součástí všech oblastí politiky – nedílnou součástí všech politik.

Většina vlád však provádí projekty, které jsou pouze sporadickými opatřeními. Potřebujeme střednědobé a dlouhodobé politické iniciativy. Naléhavě potřebujeme opatření pro hospodářský rozvoj romských společenství. EU nesmí čekat do roku 2014, než své strukturální a regionální fondy učiní flexibilnějšími; musí to udělat hned, aby z nich mohli Romové také čerpat. To zahrnuje mikroúvěry, které je třeba vyřizovat s co nejmenším množstvím byrokracie, například mikroúvěry na rekonstrukci romských osad. Patří sem velmi specifická opatření na podporu zdraví a opatření v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a rozvoje pracovního trhu. Ráda bych jasně řekla, že by žádné dítě nemělo neuspět vůči bariérám ve vzdělávání nebo jazykovým bariérám. Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice nechce romské školy, ale školy pro všechny, kde mohou žít a učit se také Romové.

Ráda bych dodala, že zde nejde jen o peníze, ale také o přijetí rozhodných opatření pro boj proti rasismu. Anticikanismus nesmí být považován za bezvýznamný trestný čin, ale musí být trestán jako zločin. EU nese velkou odpovědnost za to, do jaké míry, doufáme, brzy uspějeme v dosahování spravedlnosti pro více než 10 milionů Romů v Evropě, protože spravedlnost je začátek a pokračování by měla být rovnoprávnost. K tomu potřebujeme velmi jasné politické „ano“ a rozhodnou, silnou evropskou rámcovou strategii, a upřímně řečeno potřeba je zde i náš oddaný závazek – jakožto poslanců Evropského parlamentu i jakožto lidí – vůči této skupině obyvatelstva, Romům a Sintům. Jednejme hned.

Jaroslav Paška, jménem skupiny EFD. – (SK) Druhý summit Evropské unie o romských otázkách bude jistě dobrou příležitostí pro zúčastněné, aby si vyměnili zkušenosti s výsledky mnohých opatření podporujících úspěšné začlenění romského etnika do společnosti.

Podle historiků přišli Romové do Evropy v období mezi 5. a 9. stoletím našeho letopočtu a od té doby hledají mnohé evropské národy způsob co nejlepšího soužití s romským etnikem. Objektivně je třeba přiznat, že ani po více než tisíciletém hledání takového modelu jsme v Evropě nenašli způsob, jak romské etnikum do naší společnosti dobře začlenit. Nevím, zda je příčina přetrvávajících problémů v nás, nebo v druhé straně, ale po zkušenostech z mé země vím jistě, že pomáhat tak, že jen dáváme, nemá smysl.

Naše vláda sebrala nemalé prostředky z daní všech pracujících občanů, aby jim umožnila vést důstojný život. Postavila a dala jim moderní byty, stejné, jako si ostatní občané musí kupovat. Poskytla jim přístup k práci, zdravotní péči, vzdělávání za stejných podmínek jako všem ostatním občanům. Nezaměstnaným dává stejnou podporu a sociální dávky jako ostatním občanům.

A jaký je výsledek? Moderní byty jsou zničené, sanitární zařízení a ostatní vybavení demontováno a rozkradeno. Splašky a smetí vyhazují lidé z těchto bytů z oken rovnou na ulici. Do práce chodit nechtějí, ani když jim ji místní vláda nabízí. Zdravotnický personál, který jim přináší ochranu před infekčními chorobami, vyženou z osady. Děti jsou zanedbané, hladové a často nechodí ani do školy. Proto jsem přesvědčen, že pokud chceme romskému etniku skutečně pomoci, musíme se především snažit učit romské děti civilizovanému, kulturnímu a slušnému způsobu života.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Protože budu hovořit maďarsky, svým rodným jazykem, budu místo termínu Romové používat slovo Cikáni, které nemá v mém jazyce žádný hanlivý význam a je používán i v naší ústavě.

Tento bod programu se zabývá opatřeními proti vyloučení a diskriminaci Cikánů. Nezbytným předpokladem k řešení je jejich sociální integrace. Důležitým nástrojem k tomu je škola. V mnoha případech je opodstatněné zvláštní zacházení nebo, chcete-li, pozitivní diskriminace, aby se odstranilo znevýhodnění. Když toto slyší ochránci práv menšin, okamžitě začnou mluvit o segregaci, přestože cílem je rychlé začlenění.

Generace Cikánů v některých regionech Maďarska vyrostly v rodinách žijících spíše z podpor, než že by si vydělávaly na živobytí. Z toho není cesta ven bez vytváření pracovních míst. Proto se musíme zbavit neoliberálních hospodářských politik. Ani obtížná situace nemůže ospravedlnit porušování zákona. V Maďarsku se Cikáni podílejí na velmi vysokém procentu zločinů. Proti tomu musíme zakročit nejen pro dobro většinové společnosti, ale také pro dobro slušných cikánských obyvatel. Nikdy jsme nepoužívali genetická nebo etnická označení jako záminku. Nejde tedy o rasismus, jen hovoříme o zvláštních sociálně kulturních okolnostech. Pokud budeme osoby, které toto říkají, označovat za rasisty, bude to pštrosí politika.

Potřebujeme společně nalézt cestu ven. K tomu je nutné, aby Cikáni měli své vůdce, které uznávají jejich společenství i společnost jako celek. Potřebujeme samozřejmě společnou evropskou strategii, ale měla by to být strategie, která odráží všechny aspekty problému a snaží se nalézt řešením jejich poctivým zkoumáním.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Pane předsedající, začnu poděkováním paní Járókové za bránění romského obyvatelstva v rámci orgánů Evropské unie. Mělo by být řečeno, že paní Járóková a skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) vytvořily první evropskou strategii pro integraci romské menšiny, v níž navrhly specifické kroky Společenství ve prospěch více než devíti milionů občanů žijících v Evropské unii. Situace romských občanů je odlišná od situace ostatních národnostních menšin v Evropě, a proto je třeba přijímat specifická opatření, pokud jde o ně.

Druhý evropský summit o začleňování Romů, který se bude konat v Córdobě, by měl sloužit jako fórum, v němž budeme odvážně řešit problémy, jimž toto společenství čelí, a navrhopvat specifické finanční a právní nástroje, které přinesou prospěch menšině, jež musí hrát vedoucí úlohu v plánování vlastní budoucnosti, přičemž musíme opustit své dřívější paternalistické přístupy. Souhlasím, že nikdo nemá právo získávat politický kapitál na jejich účet.

Pozitivní výsledky mohou romskému obyvatelstvu přinést jediné průřezová opatření koordinovaná mezi Komisí, Radou a členskými státy. Bude třeba, aby různí zúčastnění evropští komisaři svůj přístup koordinovali tak, aby bylo možné skoncovat s jakýmkoli aktivitami, které vylučují nebo diskriminují Romy. Rada spolu s členskými státy by měla podporovat plnou integraci romského obyvatelstva.

A konečně členské státy jsou odpovědné za prosazování opatření k boji proti diskriminaci, kterou Romové tak často trpí. Přístup ke zdravotní péči, kvalitnímu vzdělávání, další odborné přípravě a profesionální rekvalifikaci jsou nezbytné cíle, díky nimž budou romští občané schopni získat řádné zaměstnání a být plnohodnotnou součástí občanské společnosti. V tomto ohledu je nezbytné, aby se zapojily místní orgány, a já dobře vím, o čem mluvím. Musíme pro ně udělat vše, co je v našich silách, ale nezmůžeme nic bez jejich účasti, a zde ve sněmovně, pane předsedající, již máme několik skvělých romských poslanců.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Jsem přesvědčena, že druhý summit o integraci Romů v Córdobě skýtá skvělou příležitost zhodnotit, čeho jsme za posledních několik let v oblasti integrace největší a nejzranitelnější etnické menšiny v Evropě, tedy Romů, dosáhli. Předně bych ráda zdůraznila, že jsme podnikli důležité kroky, abychom z tohoto problému udělali evropský problém. Není to jen problém střední a východní Evropy, ale jde o problém celoevropský. Abychom byli schopni nalézt řešení, musíme stejný přístup využít i v budoucnu. Důležité kroky podnikl Evropský parlament tím, že schválil usnesení o nezbytnosti strategie v romské problematice. Ta bohužel ještě nebyla přijata a my doufáme, že další významné kroky budou podniknuty během mandátu tria předsednických zemí a této Komise. Zpráva Evropského parlamentu z roku 2009 o sociální situaci Romů a zlepšení jejich přístupu na pracovní trh byla důležitým mezníkem a nyní jsme v polovině „desetiletí začleňování Romů“, což je také důležitý program. Aby naše strategie byla úspěšná, je třeba vědět, do jaké míry byly využívány strukturální fondy a Fond soudržnosti a zda a za jakých okolností přispěly k sociální integraci Romů. Potřebujeme údaje, ale jsme si vědomi, že údaje o etnickém původu jsou vždy citlivé a při jejich vyžadování a zacházení s nimi musíme být opatrní. Přestože bylo provedeno mnoho pozitivních kroků, uvědomujeme si také, že vymáhání dohod o zpětném přebírání osob způsobilo i mnoho problémů. Již zde bylo zmíněno Kosovo. Upřímně doufám, že summit přispěje k řešení těchto otázek.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, romská problematika je v mém regionu, západní Francii, vnímána velmi silně. V Nantes je více než 1 000 Romů vyháněno z jednoho bydliště za druhým kvůli nedostatku vládou regulovaných míst, kde je možné je ubytovat. Několik obvodů v městské aglomeraci Nantes vybavených pro ubytování Romů, například Rezé a Indre, již nemá volné kapacity a trpí nedostatkem podpory veřejných orgánů. Nejvíce proaktivní a otevření starostové proto čelí ohromným potížím. Reakce na to nemohou být jen místní. Musí být globální. Začleňování Romů musí být součástí každé politiky Evropské unie, aby diskriminace těchto evropských občanů mohla skončit.

Také bych ráda upozornila na specifickou situaci žen. Problémy, kterým čelí romské ženy, jsou obzvláště alarmující, například v souvislosti s domácím násilím nebo nechtěným těhotenstvím. Ve Francii prodělá podle *Médecins du monde* každá druhá romská žena, tedy 43 % žen z této skupiny, do 22. roku věku potrat. Průměrný věk pro první těhotenství je 17 let. Pouze 10 % romských žen používá antikoncepci. Evropská unie proto musí do všech studií a zákonů týkajících se Romů zahrnout hledisko rovnosti žen a mužů. Hlavní prioritou musí být vzdělávání. Musíme jednat naléhavě a informovat romská společenství o jejich základních právech a usnadnit jim přístup k veřejným službám.

Doufám, že na druhém evropském summitu o začleňování Romů ukáže Evropská unie své odhodlání řešit romskou problematiku komplexně.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, romská problematika je stále složitější a vyžaduje účinné a okamžité reakce. Zástupci Romů, instituce, svazy a část občanské společnosti volají po jejich začlenění do sociálně-ekonomické struktury, ale zřídka se hovoří o jednom základním faktu, a to o tom, že integrace je dvoustranný historický a kulturní proces.

Pokud nebudou mít někteří Romové upřímnou snahu přijmout pravidla a kulturu zemí, v nichž žijí, a zároveň se nezdříží veškerého chování, které je neslučitelné s občanským řádem, k jejich začlenění nikdy nedojde: mohli bychom tak stále přicházet s projekty a přidělovat prostředky, ale nikdy neuvidíme znatelné výsledky.

Tento problém by se neměl řešit demagogicky: žádáme, aby se k němu přistupovalo náležitě pragmaticky a s ohledem na to, že znepokojivá ekonomická situace a situace v oblasti zaměstnanosti bude začleňování Romů na trh práce ztěžovat. Jsme přesvědčeni, že – jak víme z dlouhé historie – tato problematická integrace nemůže spočívat jen na hostitelských zemích a že odpovědnost za současnou nedostatečnou integraci by měla být prisuzována přinejmenším oběma stranám.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Také bych rád vyjádřil svou podporu, a to zejména poslankyni Evropského parlamentu Lívii Járókové, která na tomto citlivém a důležitém tématu neúnavně pracuje. Pane předsedající, jak řekl můj kolega, situace romského obyvatelstva v Evropě se netýká jen omezeného počtu zemí. Je to situace, která se týká celé Evropské unie, protože romská komunita je nejpočetnější etnickou menšinou v Evropě. Proto je nezbytné, abychom zhodnotili, co Evropská unie v současné době dělá, abychom zjistili, jak můžeme věci dělat lépe. Rád jsem si vyslechl vysvětlení této záležitosti od místopředsedkyně Evropské komise Viviane Redingové. A toto je vzhledem k summitu o romské problematice, který se bude konat příští měsíc v Córdobě, správný okamžik pro takové zhodnocení. Jisté je, že nemůžeme situaci nechat tak, jak je, protože sama se nevyřeší, a pokud nepřijmeme nezbytná opatření, tyto lidé zůstanou vytlačeni na okraj a chyceni v pasti chudoby. Proto musíme přijmout politiku integrace, která povede k tomu, že romská komunita bude mít skutečný přístup k příležitostem, které jsou dostupné pro ostatní. Těmto lidem musí být poskytnuta zejména možnost pracovat, využívat svých schopností, žít důstojný život a být úspěšní. Tak budou schopni nejen uživit sami sebe, ale také být přínosem pro společnost, v nichž žijí. Abychom toho však mohli dosáhnout, musíme podniknout nezbytné kroky k odstranění stávajících překážek. Doufám, že naše poselství z této sněmovny, z tohoto Parlamentu, naše poselství solidarity s romskými lidmi, bude na summitu příští měsíc přijato.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Pane předsedající, 10 milionů Romů v Evropě by dalo dohromady středně velký členský stát Evropské unie. Oni však státem nejsou. Romští lidé vždy své evropanství kladli nad jakoukoli hranici. Ve skutečnosti jsou jako občané druhé kategorie, a to kvůli diskriminaci, kterou v celé historii trpěli nejen oblastech vzdělávání, zdravotní péče a bydlení, ale také jako migranti, což je jejich podstatou.

Komisař Rady Evropy pro lidská práva řekl, že v některých zemích Evropské unie se romským migrantům nedostává stejného zacházení jako ostatním evropským migrantům, což je zjevné porušování práva na svobodu pohybu.

Skupina Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu je odhodlána budovat Evropu, v níž jsou etnické a kulturní menšiny uznávány a v níž se snažíme o dosažení jednotného evropského občanství a oblasti rovnosti, svobody a soužití v rozmanitosti. Z tohoto důvodu vítáme směrnici o nediskriminaci ve všech oblastech – směrnici, které se ne vždy dostalo podpory od všech politických skupin zde ve sněmovně.

Také vítáme program španělského předsednictví pro tuto oblast; jsme přesvědčeni, že je potřebný, protože nesmí docházet k dalším zpožděním, pokud jde o zavádění evropských iniciativ, které uznávají a podporují romské občany.

Summit v Córdobě, který se bude konat pod záštitou španělského předsednictví, je významnou příležitostí k zavedení komplexního plánu pro romské obyvatelstvo, který překoná roky mlčení a rasismu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Pane předsedající, zde je jen málo co dodat – jen jednu prosbu. Jak bylo řečeno, nezapomínejme, že summit o romské problematice byl iniciativou tohoto Parlamentu a byl navržen během slovinského předsednictví s cílem spojit vlády EU, aby spolupracovaly na řešení problémů romské komunity.

To je další důvod k tomu, aby byl Parlament v této otázce aktivní. Zelení však mají jiný názor a nebudeme na sebe hrdí, pokud všechny členské státy neuznají, že v romské problematice si můžeme vést lépe. Otázky jako je tato musí tvořit část společného požadavku na evropskou strategii pro začleňování Romů. Tuto strategii potřebujeme; potřebujeme ji proto, že Evropská unie také ztrácí důvěryhodnost na mezinárodní úrovni. Mnohé země se od nás kvůli tomuto problému distancují. To je také důležité, protože i v minulosti jsme chápali, že to souvisí s lidskými právy a sociálním začleněním.

Také chápeme, že je to otázka politiky. V rámci politické diskuse musíme chápat, že je třeba hledat nezbytné řešení.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Vzhledem k tomu, že romské společenství je jednou z největších a přesto nejzranitelnějších menšin v Evropě, musí být zařazeno do evropského programu mnohem aktivněji. Nezaměstnanost, chudoba, zneužívání, diskriminace a v neposlední řadě horší přístup ke vzdělávání, to všechno jsou problémy, s nimiž se romská menšina často setkává a které nakonec vedou k sociálnímu vyloučení. Domnívám se, že je zde třeba jednotný evropský program, který bude vyhovovat jejich kultuře a hodnotám, s přihlédnutím k tomu, že Romové se svobodně stěhují z místa na místo.

Kvůli vysoké porodnosti a bohužel také nízké průměrné délce života tvoří 46 % romského obyvatelstva děti. Přístup ke vzdělávání by jim zajistil reálné příležitosti. Přestože přístup a nárok na vzdělání je evropskými předpisy zaručen, většina dětí patřících do chudých romských společenství školu vůbec nenavštěvuje nebo ji nedokončí. Specifickým opatřením by bylo zahrnout tyto děti a mladé lidi do povinného školního systému a tak jim zabránit, aby školu nedokončili. Ve školním roce 2009–2010 rumunské ministerstvo školství vyčlenilo 7 483 zvláštních míst na středních školách v zemi, zapsalo se na ně však pouze 2 460 žáků, z nichž bylo přijato 2 246.

Snahu však musí vyvíjet obě strany. Aby si romská menšina zlepšila kvalitu života, musí jednat odpovědně. Nedostatečné vzdělání Romům brání v aktivní účasti na sociálním, hospodářském nebo politickém životě země, v níž žijí. Evropská unie podporuje integraci Romů do společnosti prostřednictvím různých programů financování, jako je Evropský sociální fond, Evropský fond pro regionální rozvoj nebo programy Progress a „Mládež v akci“.

Děkuji vám.

Emine Bozkurt (S&D). – Pane předsedající, Romové, nejpočetnější evropská menšina, trpí institucionální diskriminací, anticiganismem, mimořádnou chudobou a sociálním vyloučením, segregovaným bydlením, vzděláváním i sociální péčí. Krátkodobá řešení nejsou na rozšíření a hluboce zakořeněné problémy Romů správnou odpovědí. Je třeba, abychom zhodnotili stávající osvědčené postupy stejně jako negativní dopady stávajících politik na romskou populaci.

Jedním, ale nikoli jediným, příkladem je vzít romské děti z jejich rodin a dát je do odloučených internátních škol. Tato opatření neřeší problémy: vedou spíše k další segregaci a mají hluboký a negativní dopad na životy romských rodin. Evropa potřebuje účinnou dlouhodobou strategii pro romskou problematiku. Tento summit nám poskytuje novou příležitost k pozitivní diskriminaci, jinou než první summit o romské problematice, který nezahrnoval skutečné politické závazky EU. EU by měla jít dobrým příkladem a poskytnout více pracovních míst Romům a začlenit do strategie romskou a občanskou společnost.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Pane předsedající, summit v Córdobě bude zkouškou pro nás všechny, pro evropské orgány i členské státy. Měl by demonstrovat jasné evropské odhodlání naplánovat plnoprávnou politickou a operační strategii, která by měla v řešení romské problematiky přesahovat hlediska lidských práv, jakkoli základní tato práva jsou, a řešit ekonomické a sociální začlenění.

Potřebujeme integrovanou strategickou politiku a akční plán prostupující všechny oblasti vztahující se k ekonomické a sociální sounáležitosti. Mnoho jsme toho již udělali a mnohého dosáhli, ale bezpochyby je před námi ještě dlouhá cesta. Potřebujeme, aby pracovaly ruku v ruce nejen Komise, Parlament a členské státy, ale také, jak řekl ministr López Garrido, místní a regionální orgány.

Očekáváme od Komise jasné rozdělení pravomocí v této záležitosti a účinnou koordinaci mezi všemi příslušnými službami. Očekáváme, že pilotní projekt v hodnotě 5 milionů EUR, který Komise v současné době provádí, připraví půdu pro výkonná a účinná řešení v oblastech, na kterých nejvíce záleží: vzdělávání v raném dětství a hospodářské začlenění, a že zajistí pokrok v učení v oblasti tvorby politik a hodnocení.

Oceňujeme snahy Komise, zejména GR pro regionální politiku, a vybízíme Komisi, aby dále rozšiřovala místní a regionální zapojení do praktických aktivit posilujících hospodářské začlenění romské společnosti.

V Parlamentu již mnoho kolegů napříč politickými skupinami dalo najevo, že se v této věci angažují, ale naši povinností je vložit do této problematiky mnohem větší politickou sílu.

Začlenění Romů by nám dalo šanci postoupit dál a skutečně zpřístupnit evropský trh práce všem. Umožnilo by nám pokročit v řešení evropských demografických problémů.

Dovolte mi tedy skončit konstatováním, že musíme summit v Córdobě považovat za poslední výzvu ke skutečnému začlenění Romů.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Jako člověk, který se podílel na plánování prvního střednědobého vládního programu pro Evropu ohledně romské problematiky, a jako zpravodaj, který sestavil zprávu Rady Evropy o Romech v roce 2002, souhlasím s těmi, kdo říkají, že jde o jednu z nejsložitějších otázek dnešní Evropy. Nezávidím komisařce Redingové její pozici, protože toto je v současnosti nejsložitější problém v Evropě. Je zjevné, že Romové nejsou pouze etnickou a národnostní menšinou, ale jsou také několikanásobně znevýhodněnou sociální menšinou. Není zde však patrné rozdělení odpovědnosti mezi většinu a menšinu. Sociální odpovědnost je mezi většinu a menšinu rozdělena nerovnoměrně, protože většina má odpovědnost mnohem větší, ale menšina, v tomto případě Romové, má přece také svou odpovědnost. Čtvrtým a obzvláště důležitým bodem je, že potřebujeme integraci bez asimilace.

Konečně, toto není pouze otázka rozpočtu, která by závisela jen na finančních prostředcích. Toto je otázka toho, zda fungují lidé a mechanismy, a to jak ve většinové společnosti, tak mezi Romy. Jako bývalý ministr zahraničních věcí musím říci, že výsledků dosáhly regiony, v nichž vedoucí představitelé z většinové společnosti byli této problematice oddáni a v nichž věrohodní místní vůdci minoritní společnosti byli schopni menšinu motivovat a podporovaly je nevládní organizace. Není to otázka financování. Musíme tuto záležitost řešit na evropské úrovni, ale úspěchů je třeba dosáhnout na úrovni členských států a místní úrovni. Proto podporuji strategii Unie.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Hospodářský a sociální rozvoj menšinové skupiny Romů je jednou z nejcitlivějších a nejkontroverznějších výzev, kterým státy střední a východní Evropy čelí. Nemáme konkrétní odhady, pokud jde o počet Romů v EU. Víme však, že romská menšina je nejpočetnější a nejchudší přeshraniční etnickou menšinou.

Evropská unie potřebuje jednotný dlouhodobý přístup, protože vnitrostátní politiky jsou, pokud jde o změnu situace Romů, nedostačující. Každý stát je odpovědný za vylepšování životních podmínek romského obyvatelstva. Úspěch tohoto procesu však do značné míry spočívá v řešení této problematiky v celé její šíři prostřednictvím koordinovaných opatření.

Podle mého názoru jedním z největších problémů, kterým musíme čelit, jsou mizivé naděje pro mladou generaci. Romské obyvatelstvo je mladé, výrazný podíl mají lidé do 20 let. Pokud ve společnosti založené na znalostech a inovaci, kterou chce Evropa rozvíjet, nedokážeme přijmout okamžitá opatření, rozdíly mezi mladými Romy a zbytkem obyvatelstva budou narůstat. S dětmi a mladými lidmi počítá jen málo současných politik a strategií, přestože vysoký počet dětí a mladých lidí v romské populaci znamená, že je to generace změny. Proces udržitelného rozvoje musí začít od generace dětí, které mají přístup ke vzdělání, zdravotní péči a všem příležitostem, kterým se těší děti z většinové populace.

Proto bych vás rád upozornil na skutečnost, že návrh Komise na strategii EU 2020 neobsahuje žádné plány na řešení problémů romské komunity. Pokud nepřijmeme specifická opatření a neprovedeme zásadní změny v přístupu, miliony mladých Romů budou nadále čelit sociálnímu vyčlenění a opomíjení v průběhu celého života. Nedostatek naděje změní tyto komunity v oblasti nejistoty pro jejich obyvatele i pro ostatní občany. Musíme romskému společenství poskytnout skutečnou příležitost ke změně jeho vyhlídek. Solidarita je základní hodnotou v srdci evropského projektu. Proto se musíme přesunout od politické vůle k přijímání opatření k jejich skutečnému zavedení do praxe.

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Vážené kolegyně a kolegové, podle nedávného průzkumu veřejného mínění by Roma za svého souseda nechtělo 76 % Čechů. V uplynulých více než 10 letech jsem se ve své každodenní politické praxi místostarostky zabývala problémy soužití a sousedských vztahů mezi romskými a neromskými občany našeho města. Proto jsem přesvědčená, že v penězích řešení nevězí, jak ostatně ukazují i nepřesvědčivé celkové výsledky dosavadních projektů financovaných z evropských fondů zaměřených na zlepšení socio-ekonomické situace Romů.

Řešení podle mého názoru může spočívat pouze v soudržnosti místních komunit ve městech a obcích, které musí přijmout Romy za své plnohodnotné občany se vším dobrým i zlým. Totéž však platí i obráceně. I Romové musí mít pocit sounáležitosti se svou obcí a akceptovat její pravidla a normy. Nesmírně důležité pro vztahy k většinové společnosti i pro efektivní práci uvnitř romské komunity jsou vlastní pozitivní příklady a vzory. Zásadní je však důsledný a nekompromisní boj proti xenofobii a rasismu ve společnosti obecně. Dávejme všemi možnými prostředky, konkrétními činy a postoji jasně najevo, že jsou pro nás zcela nepřijatelné. Tímto směrem by se mělo ubírat naše společné snažení do budoucna.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Ráda bych hned v úvodu vyjádřila naději, že summit o romské problematice v Córdobě bude rozhodující chvílí pro přijetí společné strategie věnované romskému začleňování.

Životní podmínky této komunity jsou stále nepřijatelné a diskriminace Romů roste, a to navzdory tomu, že finanční částky přidělované v nedávných letech na projekty zaměřené na zlepšování jejich situace se blíží k 0,5 miliardy EUR. Domnívám se, že nastal čas přejít od dobrých úmyslů k činům.

Evropská komise bohužel stále neprokázala nezbytnou vůli koordinovat opatření pro zlepšení životní úrovně Romů a sociální integrace a pro boj proti rasistickým projevům vůči nim. Domnívám se, že romská problematika musí být zvláštním, jasně definovaným úkolem pro komisaře pro sociální záležitosti. Bylo by nesmírně prospěšné, kdyby mezi odborníky Komise pověřenými řešením tohoto problému byli také odborníci romského původu.

Také jsem přesvědčena, že potřebujeme zaujmout sociální a kulturní přístup, abychom se vyvarovali posilování již existujících nerovností, pokud jde o gramotnost a zaměstnanost. Z tohoto důvodu vyzývám Komisi, aby podporovala programy pro přístup romských migrantů na trh práce a spolupráci mezi místními orgány a romskými společenstvími a aby uvažovala o těsnější spolupráci s nevládními organizacemi.

Milan Zver (PPE). – (SL) Pane předsedající, paní komisařko, pane Lópezi Garrido, předně bych chtěl blahopřát Španělsku, že přidalo tento summit na svůj seznam priorit. Zároveň mi dovoluje blahopřát také Komisi k rozhodnutí připravit podrobnou zprávu o postavení Romů v Evropě. Je to doklad toho, že si uvědomujeme, o jak aktuální problém se jedná. Aktuálním se však stal až v nedávných letech, spolu s rozšířením Evropské unie.

Další věc, která mě těší, je, že prakticky všechny parlamentní skupiny, nebo jejich většina, k usnesení o této problematice přistupují vážně. Lisabonská smlouva nám poskytuje další právní základ a umožňuje nám důsledněji vytvářet komplexní a silné strategie pro usnesení o romské problematice v rámci nezávazných předpisů.

Je jasné, že nemůžeme vyvinout společnou politiku pro romskou problematiku na úrovni EU, protože hlavní pravomoc v tomto ohledu mají členské státy. Můžeme však vytvořit některé ukazatele a společnou databázi; můžeme si vyměňovat osvědčené postupy, a v tom si mohou být členské státy vzájemně velmi nápomocny.

Já pocházím ze Slovinska, kde jsme například zavedli úlohu „školního asistenta pro Romy“, jehož úkolem je zprostředkovávat kontakt mezi školou a rodiči a který je významným pomocníkem pro uvádění romských dětí do vzdělávacího systému.

Corina Crețu (S&D). – (RO) První evropský summit o romské otázce uznal, že jednotlivé evropské státy selhaly v zaručení práv Romů a jejich integrace, a zaznamenal první kroky k přijetí společné dlouhodobé strategie na úrovni EU.

Bohužel přetrvává velký rozdíl mezi plány a studiemi a jejich uvedením do praxe, aby se hmatatelně zlepšil život romské komunity, která je stále nejzranitelnější etnickou skupinou v Evropě, a to v době, kdy čelí nejvyšší míře chudoby a sociálního vyloučení. Jejich vyhlídky nejsou vůbec povzbuzující, když uvážíme, že přibližně polovinu romské populace vzhledem k vysoké porodnosti a krátké průměrné délce života tvoří nezletilí.

Jsem přesvědčena, že prvním krokem k soudržné strategii začleňování musí být zaručit mladé generaci Romů nediskriminační přístup ke vzdělávání. To je jediné opatření, které může hrát stěžejní úlohu v podpoře změny, aby Romové mohli být začleněni do trhu práce a uniknout ze začarovaného kruhu sociálního vyloučení.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Romové jsou přeshraniční etnickou a kulturní komunitou čítající více než 10 milionů příslušníků po celé Evropě. Sociální problémy, které Romy postihují, vyžadují soustředěná dlouhodobá opatření zahrnující Evropskou unii a členské státy.

V této oblasti byly zahájeny důležité iniciativy, ale jsem přesvědčen, že je třeba zajít dál. Je třeba přijmout řádnou evropskou strategii pro romskou problematiku, která bude založena na cílených opatřeních a pravidelném hodnocení jejich dopadů.

Pocházím ze země s početnou romskou komunitou a vítám, že zde dnes uznáváme, že romská problematika je otázka, kterou musí řešit celá Evropa. V Rumunsku platí strategie, která pochází z doby před vstupem země do EU a je zaměřena na zlepšování situace Romů. Jsou jim poskytována zdarma zvláštní místa na veřejných univerzitách, což významně pomáhá zvyšovat úroveň vzdělanosti a kultury mezi členy této komunity. Vnitrostátní a místní veřejné orgány se snaží podporovat sociální začleňování Romů, integrovat je na trh práce v zájmu boje proti strašlivé chudobě a poskytnout jim přístup ke zdravotní péči. Pro dosažení požadovaných výsledků je však zapotřebí stálá finanční podpora z Evropy.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Jediným způsobem, jak se cikánské, romské děti mohou vymanit ze své situace, je navštěvovat pravidelně školu. Často však bohužel slyšíme – jako projev politické korektnosti – různé zdůvodněné omluvy pro rodiče, kteří nepodporují docházku svých dětí do školy, nebo jim v ní dokonce brání. Z tohoto úhlu pohledu jsou děvčata, cikánská děvčata, obětí diskriminace, protože jejich nezodpovědní rodiče je často pověřují hlídáním mnoha jejich bratrů a sester a vykonáváním domácích prací, místo aby chodily do školy. Jediný přístup v souladu s mezinárodními normami pro lidská práva je, když vláda převezme odpovědnost a do takových případů se vloží, aby ochránila práva dítěte prostřednictvím pokut, sankcí nebo, je-li to nutné, odebráním rodinných dávek nebo jiných forem pomoci, aby rodiče přiměla k respektování práv dítěte.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Nejchudší skupinou lidí v Evropské unii jsou určitě Romové. Proto jsem pro to, aby se využily všechny nástroje na začleňování Romů do sociálních a ekonomických aktivit. Řešení vidím především ve vzdělávání dětí a mládeže.

Souhlasím i s tím, že je třeba odstraňovat skrytou i otevřenou diskriminaci Romů. Ale jsem také proto, aby se velmi otevřeně hovořilo o tom, jak jsou potlačována práva romských dětí jejich vlastními rodiči. Každý má právo na důstojný život. Romské děti jej převážně nemají. Hovoříme na nastávajícím summitu také o tom, že při řešení romské problematiky musí být aktivní především samotní Romové. Jednak při výchově svých dětí, ale i při osobním zapojení se do procesu zlepšování svých životních podmínek. A vzhledem k tomu, že v budoucnu nemám zájem být komisařkou, chci na tomto místě říci, abychom na nastávajícím summitu hovořili také o tom, jak samotní Romové zneužívají podpory pro Romy.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, rozprava o romském obyvatelstvu a nastávajícím summitu v Córdobě, kterou právě vedeme, znovu jasně ukazuje, že sociální a ekonomická integrace Romů je problémem na evropské úrovni, a proto si vyžaduje evropskou strategii. Vzhledem k nedostatečnému pokroku v této oblasti doufáme, že právě takovou strategii přinese summit v Córdobě, který již byl mnohokrát zmíněn.

Potřebujeme strategii založenou na akčním plánu, kterého se Rada hodlá držet, s přihlédnutím k celkovému programu, který stanovilo trio předsednických zemí; protože je to dalekosáhlý program, fungující akční plán, mezi jehož hlavními nástroji by měly nepochybně být strukturální fondy – protože to je nejsilnější nástroj pro sociální soudržnost Evropy – a který by měl být prováděn prostřednictvím konkrétních opatření.

Podle mého názoru by se některá tato opatření měla soustředit na specifické problémy, jimž čelí Romové: diskriminace, kterou trpí jako Romové, například obtíže s přístupem k veřejným službám a zaměstnání. Také se musíme zaměřit na otázku romských žen, které obzvláště trpí chudobou, omezeným přístupem k bydlení, diskriminací a násilím; a také na problém mladých Romů, protože jejich nedostatečná kvalifikovanost jim v době hospodářské krize ještě více ztěžuje přístup k zaměstnání. Je zde také problém romských dětí: tvrdí se, že jejich průměrná délka života je o 10 let kratší než u průměrných evropských dětí.

Zároveň však musíme přijmout obecná opatření, která pomohou romskému obyvatelstvu jako celku; Romové patří mezi komunity nejvíce trpící diskriminací, takže pomůže každá antidiskriminační politika. Totéž platí pro opatření proti násilí na ženách, a proto je velmi důležité, abychom co nejdříve měli směrnici o ochraně pořádku, která bude bojovat proti násilí na ženách, protože toto opatření pomůže obzvláště romským ženám; týká se to také směrnice o nediskriminaci, která obzvláště pomůže romským občanům.

Nesmíme k tomu všemu zaujímat paternalistický přístup, protože musíme především respektovat identitu a kulturní charakteristiku romského lidu.

Viviane Reding, místopředsdkyně Komise. – Pane předsedající, ráda bych poděkovala Parlamentu za mnoho doporučení a návrhů, které zde zazněly. Vezmeme si je s komisařem Andorem k srdci, až budeme před summitem navrhovat své sdělení. V tomto sdělení také jasně řekneme, že Komise nemůže a nebude akceptovat diskriminaci Romů a jejich vyloučení z naší společnosti na základě jejich etnické příslušnosti.

Nyní máme nástroje; máme politiky. Otázka je, jak je používáme. Jak v rámci těchto nástrojů a politik prosazujeme otázku a problémy Romů? Jsem přesvědčena, že nepotřebujeme směrnici nebo fond pro Romy. Potřebujeme plně přihlížet k romským otázkám, když uplatňujeme zákony EU a když realizujeme fondy EU. Klíčem k tomu – a mnozí z vás to zde říkali – je partnerství a spolupráce všech klíčových subjektů. Komise tento přístup uplatňuje u evropské platformy pro začleňování Romů a u všech svých vnitřních postupů.

Ale také bych ráda jasně zdůraznila, že i když vyloučení Romů samozřejmě velmi souvisí se základními právy, nejvíce souvisí se sociálními a ekonomickými otázkami. Ráda bych například citovala studii Světové banky o ekonomických nákladech romského vyloučení a poukázala na to, že jde o velmi významný důkaz, že je třeba nalézt řešení ve prospěch naší společnosti obecně. Abychom mohli uplatnit nástroje, které máme, co neúčinněji, budeme potřebovat strategický přístup, tedy integrační, jak řekli někteří z vás. Tento přístup je založen na spolupráci, uvolnění nezbytných prostředků a na strategii poučení se z úspěchů i neúspěchů.

Vyvarovat se musíme vytvoření strategie, která existuje jen na papíře. Potřebujeme výsledky; výsledky, které povedou k integraci Romů do klasických škol. Mnozí z vás hovořili o vzdělávání. Těším se na podrobnosti o našich opatřeních pro předškolní vzdělávání jejich dopadech. Hlavní je trh práce; zde můj kolega, pan Andor, bude hledat konkrétní cíle, kterých je třeba dosáhnout; a hlavní je také společnost, jež je cílem všech našich politik.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Pane předsedající, máme technický problém. Právě jsem si všiml, že mě počítač naklonoval, protože mé jméno, Tabajdi, se objevilo u mých kolegů, kteří měli vložené karty. Všiml jsem si toho u paní Gomezové a také jinde. Takže jde určitě o nějaký problém s počítačem. Má kolegyně, paní Kinga Gönczová, měla na kartě také zobrazené jméno Tabajdi. Prosím, zkontrolujte to, protože já nechci mít v Evropském parlamentu tolik klonů. Informujte, prosím, technickou službu. Děkuji vám. Zolli, máš to taky tak?

Předsedající. – Děkuji vám. Technická služba se tím bude zabývat.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat na příštím dílčím zasedání.

Písemná prohlášení (článek 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Ráda bych zdůraznila, že sdílením odpovědnosti za zamezování diskriminace Romů a za napomáhání jejich integraci do společnosti se romská problematika stala součástí evropské politiky pro lidská práva. Proto s blížícím se druhým evropským summitem o romské otázce

v Córdobě musíme diskutovat o sociálních problémech, kterým Romové čelí, a o způsobech jejich řešení. Těší mě, že španělské předsednictví tento summit pořádá, protože musíme na existenci romských problémů poukazovat a uznávat je. Ráda bych zdůraznila, že v demokratické a svobodné společnosti je nepřijatelné, aby skupina lidí byla izolována od společnosti a aby byla otevřeně porušována základní lidská práva a svobody. Členové romské komunity čelí rasistickým útokům, nerovnému přístupu k veřejným službám a sociálním podmínkám a ohromné segregaci, pokud jde o životní podmínky a vzdělávání. Kromě toho musíme upozornit na skutečnost, že Romové zakoušejí nejen přímou diskriminaci, ale čelí také skryté, nepřímé diskriminaci, například když nejsou zaměstnáváni a zároveň nejsou integrováni do společenského života. Proto souhlasím, že musíme vyzvat Evropskou komisi, aby nabádala vlády členských států a regionální a místní orgány, aby lépe prováděly projekty EU týkající se Romů. Také vyzývám Komisi, aby podnikla konkrétní kroky a iniciativy v rámci boje proti přímé a nepřímé diskriminaci Romů v Evropě.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), písemně. – Statistika ukazuje, že Romové jsou bohužel nejvíce nesnášenou a diskriminovanou etnickou menšinou v Evropě. Vidíme, jaké nesnáze některé členské státy, včetně mého, mají, pokud jde o sociální začlenění Romů. To jasně dokazuje, že jde o širší evropský problém, který musíme řešit společně. Lepší přístup ke vzdělávání a pracovním příležitostem je zásadní, abychom zabránili tendencím Romů zvolit jiné, snazší způsoby vydělávání peněz. Potřebujeme plně uplatňovat antidiskriminační právní předpisy a podniknout další kroky k integraci Romů do naší společnosti. Dosud jsme neměli žádnou soudržnou strategii. Prál bych si, aby tento druhý evropský summit o romské problematice přinesl reálnou strategii EU pro Romy. Pro financování takových iniciativ by měly být účinněji využívány strukturální a předvstupní fondy. Také bych trval na tom, že tato strategie by měla být nástrojem koordinace a impulzem pro členské státy. Kroky je třeba provádět na místní úrovni a měly by těžit ze znalostí místních nevládních organizací a samotných Romů, kteří vědí, co jsou hlavní problémy, aby tato strategie skutečně vyhovovala potřebám lidí.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písemně. – Romové jsou stále jednou z nejvíce znevýhodněných menšin v celé Evropě a jsou vystaveni všeobecné diskriminaci ve všech sférách života.

V posledním desetiletí Evropská unie a její členské státy věnovaly pozornost a prostředky na zlepšení situace Romů. Ve spolupráci s hnutím za práva Romů začaly některé státy provádět politiky zaměřené na zajištění rovného přístupu ke kvalitnímu vzdělání pro romské děti. Pokračování ve snahách v této oblasti by mělo pro následující roky zůstat nejvyšší prioritou.

Je třeba, aby politiky byly komplexní, abychom při zmenšování rozdílů mezi romskou a neromskou populací ve všech oblastech – vzdělávání, zaměstnanost, bydlení a zdravotní péče – dosáhli maximálního systémového dopadu. Evropská unie a členské státy by měly pokračovat v hodnocení svých dosavadních politik týkajících se Romů a hledat způsoby odstranění veškerých paternalistických přístupů k romské problematice, které ohrožují Romy jakožto závislé pasivní příjemce politických výhod.

Také by měl být sestaven plán praktikantství mladých Romů, aby se posílila jejich odborná způsobilost prostřednictvím programů v odděleních Komise a příslušných vládních institucích.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Jsme v polovině desetiletého období (2005–2015) věnovaného začleňování Romů. Bylo toho mnoho řečeno o romské menšině, vytvářejí se různé programy a platformy, ale výsledky jsou omezené. Problémy spojené se vzděláváním, zaměstnaností, regionálním rozvojem atd. přetrvávají a v některých členských státech se zhoršují. Druhý summit o romské problematice, který se koná letos v Córdobě, má znovu oživit evropský aspekt této otázky a nalézt nové směry našich aktivit. Souhlasím, že je třeba znovu definovat zásady, ale domnívám se, že bychom měli navrhnout spíše průřezovou, horizontální strategii, která bude řešit problémy této menšiny jednotným, ale nikoli výlučným způsobem. Nejdůležitějším aspektem je, aby byly předvstupní a strukturální fondy řádně využívány a přinášely výsledky, které bychom si jako politici přáli a které by si přála občanská společnost a zejména romská menšina.

Marian-Jean Marinescu (PPE), písemně. – (RO) První summit o romské problematice měl přinejmenším jeden výsledek: závěr, k němuž se došlo na úrovni Společenství, že Romové potřebují vzdělání jako první krok k sociální integraci. V tomto ohledu také vítám druhé setkání Evropské platformy pro začleňování Romů věnované výlučně otázce vzdělávání Romů v Evropě. Proces reformy vzdělávání vyžaduje účast nejen státních institucí, ale také nevládních organizací, které již nemusí mít za hlavní cíl odhalování diskriminace, ale vzdělávání etnických skupin. Snižování negramotnosti, zajišťování, aby děti dokončovaly svou školní docházku, a potřeba odborné přípravy na povolání a rekvalifikace poskytují příležitosti k přístupu na trh práce i prostředky k sociálnímu začlenění. Je zjevné, že v této menšině je naléhavě potřeba pozitivní rozvoj, ale za to odpovídají jak orgány, tak samotná romská komunita. Druhý summit o romské problematice musí

dostatečně motivovat Evropskou komisi, aby přišla s legislativními návrhy zacílenými na dosažení hmatatelných výsledků v této oblasti. Evropská komise musí také přezkoumat Sociální fond a navrhnout navýšení prostředků pro projekty cílené na vylepšení sociálně ekonomické situace nejpočetnější menšiny v Evropské unii.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Summit o romské problematice v Córdobě má být příležitostí hovořit přímo o paralelních společnostech v Evropě, což by mělo být založeno na účinné integraci na všech úrovních. Podpora by měla přicházet jak na vnitrostátní, tak na evropské úrovni. Neměli bychom však v tomto ohledu zapomínat na to, že pro účinnou integraci je třeba, aby spolupracovaly obě strany. Romové se také musí o integraci snažit a pracovat zevnitř, aby se zabránilo vzniku paralelních společností. V tomto ohledu mě obzvláště znepokojuje vzdělávání dětí, zejména dívek. Ve střední Evropě se nesmí stávat, aby děti téměř nebo vůbec nebyly zapojeny do existujícího školského systému a pak houfně v raných stádiích školy opouštěly. Jejich budoucí pozice na trhu práce je tak vážně ohrožena a ony v ještě větší míře utíkají na okraj společnosti, čímž se izolují. Problémy související se sociálním zabezpečením a jejich životními podmínkami jsou pak předurčeny a začarovaný kruh se uzavírá. Je proto důležité apelovat na Romy v Evropě, aby změnili svůj dávný postoj ke školnímu vzdělávání a právům žen a aktivně bojovali proti vlastnímu vyloučení a snažili se integrovat do společnosti a zejména pracovního trhu.

Csaba Sógor (PPE), písemně. – (HU) Přestože členské státy již věnovaly mnoho evropských i vnitrostátních prostředků na vytvoření pracovních příležitostí pro dlouhodobě nezaměstnané Romy, stále nebylo nalezeno komplexní řešení na evropské úrovni: členské státy řešily situaci různými způsoby a v různé míře. Jsem přesvědčen, že je důležité vypracovat komplexní a účinnou strategii pro řešení romské problematiky, jež je dodnes nevyřešená a představuje společný problém Evropské unie jakožto právního celku i jednotlivých členských států. Nejvýznamnější otázkou evropského summitu o romské problematice, který se bude konat 8. dubna v Córdobě, by mělo být zformulování zásad strategie na evropské úrovni, abychom zabránili další „migraci“ romské otázky a umožnili všem členským státům nalézt řešení založené na společné evropské strategii. Jsem přesvědčen, že základním nástrojem pro zvládnutí tohoto problému je vzdělávání. Považuji za nezbytné vyvinout komplexní programový balíček, který podpoří a podnítl návrat mladých romských intelektuálů do komunity a jejich práci v rámci komunity a pro ni. Do značné míry by tuto strategii mohlo podpořit vybudování těsného partnerství mezi různými organizacemi hájícími práva Romů, odpovědnými státními institucemi, občanskou společností a spolupracujícími institucemi EU. Významnější úlohu by měly hrát metody přidělování mikroúvěrů nebo splácení úroků státem. Přístup romských společenství k podmínkám potřebným pro to, aby si dokázali vydělat na živobytí, by měl být důležitým cílem v konceptu zemědělských dotací. Situace je vážnější, než by se mohlo zdát: počet dlouhodobě nezaměstnaných mezi Romy nezadržitelně roste a stále více se jich ocitá na okraji společnosti.

13. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Komisi)

Předsedající. – Dalším bodem je doba vyhrazená pro otázky (B7-0017/2010). Ta bude dnes o trochu kratší, než by měla být, protože předchozí rozprava se kvůli dřívějším zdržením protáhla o 25 minut. Omlouvám se za to. Skončíme zhruba po 19:30. Hodlám čas bedlivě hlídat. Řečníci mají 30 sekund.

Následující otázky jsou adresovány Komisi.

První část

Otázka č. 28, kterou pokládá **Vilija Blinkevičiūtė** (H-0063/10)

Předmět: Regulace soukromých penzijních fondů

V minulých letech se hodnota aktiv soukromých penzijních fondů výrazně snížila. Skupina na vysoké úrovni pro finanční dohled vedená Jacquesem de Larosièrem zdůraznila, že je nutné odvětví soukromých penzijních fondů důkladněji regulovat.

Během finanční krize vyšlo najevo, do jaké míry jsou členské státy zranitelné vůči mnoha druhům rizik. Tato rizika se bezprostředně dotýkají investorů, kteří svěřili své peníze těmto fondům, představují hrozbu pro stabilitu a integritu evropských finančních trhů a mají rovněž výrazný dopad na účastníky finančního trhu. V tomto období nestabilní ekonomiky ztratilo mnoho evropských občanů důvěru v regulaci systému soukromých penzijních fondů.

Nedomnívá se Komise, že by měla navrhnout komplexní právní opatření, kterým by stanovila normy pro dohled za účelem regulace soukromých penzijních fondů?

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Paní Blinkovičiūtėová vznesla velmi důležitou otázku ohledně penzijní reformy, která je klíčovým tématem nadcházejících let vzhledem k problémům, kterým společně musíme čelit: stárnutí populace, udržitelnost veřejných financí a zejména mobilita zaměstnanců. Navíc penzijní fondy jsou významnými institucionálními investory.

Finanční krize odhalila slabiny ve formách některých penzijních plánů a na základě Larosièrovy zprávy, dámy a pánové, podnikneme jisté kroky. Pan předseda Barroso ohlásil Evropskému parlamentu některé politické pokyny týkající se této záležitosti.

Během roku 2010 představíme zelenou knihu o důchodech, která má podnítit diskusi o regulaci soukromých penzijních fondů. V této souvislosti lze očekávat revizi směrnice o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi. Komise je stále odhodlána posilovat vnitřní trh v oblasti penzijních fondů. Tato revize směrnice bude zahrnovat také pravidla pro solventnost penzijních fondů. Navíc, pane předsedající, toto splňuje požadavek, který vznesl Evropský parlament při vyjednáváních o směrnici Solventnost II.

Abychom se vyvarovali nejasnostem v této důležité otázce, která má vliv na občany, dodal bych, že ve jménu subsidiarity bude Komise velmi důkladně respektovat rozhodnutí přijatá v mnoha členských státech ohledně jejich připojení k důchodovému systému průběžného financování.

Vilija Blinkovičiūtė (S&D). – (LT) Děkuji vám, pane komisaři, za vaši odpověď. My samozřejmě doufáme, že Evropská komise předloží zelenou knihu o důchodech co nejdříve, protože ve většině členských států Evropské unie je to obzvláště naléhavá záležitost. V některých členských státech, jako je má rodná Litva, byly již tak nízké důchody ještě sníženy, což je realita současné hospodářské a finanční situace. Ráda bych se vás však zeptala, pane komisaři, zda můžete říct, proč Evropská komise ve strategii EU 2020 věnovala tak malou pozornost bezpečnosti a stabilitě důchodů a penzijním zárukám, protože musíme zohlednit současnou situaci na pracovním trhu a současnou demografickou situaci a jednou z nejdůležitějších otázek je, jaké důchody budou lidé dostávat za 10 let.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Paní Blinkovičiūtėová, je zjevné, že dokument o strategii 2020, což je dokument pro zelený růst, pro inteligentní, spravedlivý a přístupný růst, se nemůže zmiňovat o všech případech. Proto máme ostatní nástroje, ostatní příležitosti a ostatní rámce, v nichž můžeme splnit svou povinnost řešení základních otázek, jako jsou důchody a závislost občanů Evropy.

Právě jsem řekl, paní Blinkovičiūtėová, že penzijní fondy jsou významní institucionální investoři. Různé typy penzijních plánů fungující na základě zákonem řízeného financování, ať již povinného nebo dobrovolného, hrají dnes stále důležitější úlohu v celkových penzijních plánech v mnoha členských státech.

Opakuji, že ve jménu subsidiarity budeme respektovat odhodlání a ochotu mnohých zemí – a některé z nich dobře znám – přistoupit k systému průběžného financování, a na tomto základě budeme pracovat na zelené knize, která bude dokončena v nadcházejících týdnech, nejspíše během několika měsíců. Byl bych rád, kdybychom s vámi a ostatními zainteresovanými poslanci vedli co nejširší debatu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, má rodná země, Rakousko, dotuje soukromé důchodové zabezpečení maximální částkou 210 EUR ročně, přestože se ukázalo, že spekulace s důchody byly jedním ze spouštěčů finančního krachu ve Spojených státech.

Jsem přesvědčen, že Komise by se měla ptát sama sebe, zda důchodové zabezpečení není ve skutečnosti svou podstatou úkolem státu a zda bychom v tomto ohledu neměli držet na uzdě pochybné finanční spekulanty. Je zde také otázka, zda podle Komise není krátkozraké, nebo zda to není dokonce nedbalost, poskytovat státní podporu soukromému důchodovému zabezpečení bez kvalitních norem, pokud existuje riziko, že po těch ohromných ztrátách budou příjemci důchodů podporu od státu potřebovat ještě více.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Pan Barroso měl nedávno zde ve sněmovně příležitost zodpovědět několik otázek ohledně významných problémů vztahujících se k finančním pohybům.

Vy jste, pane Obermayre, hovořil o spekulacích. Jako evropský komisař pro vnitřní trh a služby s odpovědností za regulaci a dohled mohu říci, že žádný produkt, trh nebo území nebudou z inteligentního dohledu a účinné regulace vynechány nebo mít imunitu.

Proto na všechny účastníky těchto trhů, s jejich různými produkty, bude mít dopad tato práce, kterou hodláme vykonat a která již začala ve formě balíčku předpisů o dohledu, o němž se již diskutuje, a revizí několika směrnic, zejména směrnice o zaměstnaneckém penzijním pojištění; zavedeme přísná pravidla pro investování.

Potvrzuji, že z požadavků na transparentnost a inteligentní, účinnou regulaci nevyloučíme žádné z těchto produktů nebo trhů.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Domnívám se, že k reformě důchodového systému, a to jak v soukromém, tak ve veřejném sektoru, je třeba zaujmout dlouhodobě strategický přístup. Odkazuji zde na skutečnost, že v 70. letech prudce vzrostla porodnost. Za 30 let budou tito lidé odcházet do důchodu, přičemž v současnosti je porodnost velmi nízká. Ti, kteří se dnes rodí, budou za 30 let pracovní silou a nebudou tou dobou schopni zajistit nezbytné prostředky pro penzijní fondy.

Proto bych se vás ráda zeptala: jaká přijímáte opatření pro provedení patřičné dlouhodobé reformy důchodových systémů udržitelným způsobem a ve prospěch evropských občanů?

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Paní Țicăuová, v první části svého projevu, který byl krátký, jak stanoví pravidla, jsem právě zmínil jednu z hlavních výzev vedle mobility, a sice demografii. Navíc, přestože otázka rodinné nebo demografické politiky nespadá do hlavních evropských oblastí odpovědnosti, domnívám se, že by nám všem prospělo o této problematice, která se více či méně dotýká všech evropských zemí, vést diskusi a dělat srovnání. Pokud se porodnost nezvýší, bude náš kontinent pravděpodobně jedním z mála kontinentů, kde ve srovnání s ostatními klesá počet obyvatel.

Toto jsou nesmírně závažné okolnosti, paní Țicăuová, které přesahují samotnou otázku důchodů a jež budeme muset zohlednit při práci na důchodové problematice a na otázce odpovědnosti za závislost. Proto věřím, že tato zelená kniha je dobrým nástrojem, který přichází v pravý čas. Nebudete muset čekat příliš dlouho. Pracujeme na této záležitosti a budeme všechny tyto otázky klást při konečném doladování, přičemž budeme řádně přihlížet k tomu, co spadá do pravomocí jednotlivých států a co je možné řešit na evropské úrovni, zejména pokud jde o všechny soukromé penzijní fondy a jejich rozšiřování na evropské trhy.

V každém případě všechny tyto otázky – z nichž žádná nebude vynechána – budou patřit mezi témata, kterými se budeme zabývat při navrhování kroků nebo doporučení do zelené knihy, kterou jsem zmínil a jež bude publikována za několik měsíců.

Předsedající. – Otázka č. 29, kterou pokládá **Seán Kelly** (H-0068/10)

Předmět: Systémy pojištění proti záplavám v EU

Nedávné záplavy v Irsku způsobily na soukromých a veřejných infrastrukturách škody ve výši zhruba 500 milionů EUR. Irská vláda předložila žádost o uvolnění prostředků z Fondu solidarity EU na pokrytí části škod vzniklých na veřejné infrastruktuře.

Domácnostem a soukromým podnikům se však často nedostane žádného odškodnění, neboť cena soukromého pojištění proti povodním je pro ně příliš vysoká. Za povšimnutí stojí skutečnost, že jednou z příčin těchto mimořádných záplav bylo nekoordinované plánování územního rozvoje, jež v některých případech zahrnovalo i záplavové oblasti, a že některé pojišťovny odmítají uzavřít pojistky s určitými domácnostmi a podniky.

Pokud Komise plánuje předložit legislativní návrhy, které by harmonizovaly poskytování pojištění proti záplavám v EU a zohledňovaly skutečnost, že v některých členských státech není přiměřené pojistné krytí na trhu dostupné, mohla by je s ohledem na výše uvedené informace přiblížit? V případě že Komise takové návrhy předložit neplánuje, mohla by se vyjádřit k programům, které vytvořila za účelem výměny osvědčených postupů souvisejících s touto problematikou mezi členskými státy?

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, pan Kelly pokládá otázku vztahující se k nedávné tragické události, která zasáhla Madeiru a pobřeží Atlantiku a zejména v mé zemi zabila tucty lidí. Když jsem u tohoto tématu, samozřejmě bych rád znovu vyjádřil naši soustrast se všemi oběťmi. Můj kolega, pan komisař Hahn, obě místa, která jsem zmínil, navštívil.

I v tomto případě musíme čelit celosvětovému problému, který přinesly změny klimatu, a v budoucnu budeme svědky vzrůstajícího počtu přírodních katastrof, stejně jako budeme nadále zažívat i katastrofy, které nejsou přírodní a mohou mít vážné dopady na životy lidí, přírodu a hospodářství. Mám na mysli například průmyslové katastrofy, požáry a námořní katastrofy.

Toto je problém, kterému se osobně velmi dlouho věnuji. Právě zde ve sněmovně v roce 1999 jsem jako nově zvolený komisař pro regionální politiku musel odpovídat řeckým poslancům, kteří se obávali následků zemětřesení, k němuž právě došlo v jejich zemi.

V té době jsem navrhl zaprvé vytvoření fondu solidarity a zadruhé vytvoření evropské jednotky civilní ochrany. Museli jsme čekat do roku 2002, kdy Německo, Rakousko a Slovensko postihly velké povodně, než Komise byla s to vytvořit, během tří měsíců a s pomocí Parlamentu a Rady, Fond solidarity, který zasáhne v Madeíře a na pobřeží Atlantiku, stejně jako od roku 2002 zasáhl při několika dalších velkých katastrofách.

Má kolegyně, paní Georgievová, pracuje s baronkou Ashtonovou na zavedení evropské jednotky civilní ochrany a já doufám, že nebudeme muset čekat na další katastrofu, než spojíme své odpovědi a snahy o pomoc pod jednotnou evropskou vlajkou při katastrofách, jako byla ta na Haiti, nebo tsunami.

Vznesená otázka se vztahuje k pojištění, protože ne vše se vztahuje k nepojistitelnému veřejnému majetku, který pokryje fond solidarity. Domnívám se, že v oblasti rizik, která mohou pokrýt pojistky, dojde brzy k pokroku.

Bílá kniha z roku 2009 o přizpůsobení se změně klimatu navrhuje tam, kde neexistuje žádné pojištění, zavést veřejně podporované pojišťovací systémy. V pokračování této bílé knihy chci prozkoumat, jakou úlohu by mohly hrát pojistné produkty na doplnění těchto opatření. Hodlám začít srovnávacím testem: požádal jsem své asistenty o prozkoumání toho, co existuje v různých členských státech. V situacích, kde by mohlo dojít k přeshraničním dopadům, by mohlo být vhodnější prosazovat spíše systémy pojištění, které jsou celoevropské, než systémy vnitrostátní.

Jsem si velmi dobře vědom složitosti této otázky, pane Kelly. Budu se na této věci spolupracovat s dotčenými stranami, s pojišťovnami, s členskými státy a odborníky, abychom si vyměnili osvědčené postupy a správně nastavili priority. Jsem přesvědčen, že můžeme ochranu evropských občanů před rostoucím počtem přírodních katastrof zlepšit. Proto chci provést tento nesmírně praktický úkol pozorování a porovnávání různých existujících pojišťovacích systémů pro přírodní katastrofy ve všech 27 členských státech.

Seán Kelly (PPE). – Situace na Madeíře a ve Francii nás všechny samozřejmě velmi znepokojila. V mé zemi naštěstí nikdo při povodních nezemřel, ale problém s pojištěním se projevil velmi brzy. Mnoho domácností teď nemůže získat pojistku a v jednom městě, Clonmelu, kde byly záplavy před několika lety, pojistné šestnásobně vzrostlo. To je samozřejmě velký problém a já děkuji panu komisaři, že se jím zabývá.

Také bych se ho rád zeptal na země a vlády, které neprovádí směrnici o povodních. Uvažoval o tom udělit jim také nějaké sankce?

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Tato směrnice o povodních pochází z roku 2007. V roce 2009 bylo také vydáno sdělení Komise o přístupu Společenství v oblasti prevence přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem.

Pane Kelly, vy hovoříte o poměrně nedávných směrnících, ale o nich platí totéž, co o všech ostatních směrnících, jakmile vejdou v platnost: Komise musí a hodlá ověřovat, jak je členské státy uplatňují či neuplatňují. Když hovoříme o povodních, ve Francii i ve vaší zemi se jasně ukázalo, že důsledky selhání v preventivních opatřeních a výstavby v záplavových oblastech pro obhospodařování půdy jsou zjevné. Komise bude v této oblasti, stejně jako ve všech ostatních, jednat tak, že zjistí, co dělají nebo nedělají členské státy, a přijme příslušná opatření včetně postupů proti porušování předpisů, aby zajistila uplatňování těchto směrnic.

Jim Higgins (PPE). – Pokud jde o otázku, kterou vznesl pan Kelly, tedy o směrnici o povodních: jak víte, směrnice musí být ve všech 27 členských státech provedena do vnitrostátních právních předpisů v letošním roce, tedy 2010. Nabádám Komisi, aby dohlížela na vnitrostátní orgány v souvislosti s jejím prováděním. V roce 1995 jsem byl ministrem odpovědným za povodně v Irsku. V té době jsme vydali zprávu, která doporučovala, že by se v záplavových oblastech neměly stavět žádné nové domy. Přesto mnohé domy v některých částech Irska, jejichž majitelé žádají o kompenzaci, byly postaveny až poté.

Musíme tedy provádět směrnici o povodních velmi přísně a irské vládě a místním orgánům a každému, kdo poruší podmínky směrnice o povodních, ukládat pokuty.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Pane Barniere, rád bych se vás zeptal na něco jiného. Hovoříme o pojištění, ale já se domnívám, že pokud jde o katastrofy, jsou třeba jiná dvě opatření. V souvislosti s tím bych se vás chtěl zeptat na následující věc – nemělo by být v Evropě rychleji zřízeno centrum pro okamžité reakce? Nemáme žádné jednotné centrum, které by mohlo reagovat na katastrofální situace. Zadruhé, neměli bychom se více snažit o budování občanského potenciálu? Například nemáme přepravní letadlo. Jinými slovy kromě pojištění potřebujeme jedno centrum a potřebujeme být lépe vybaveni na poskytování pomoci.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Zaznely dvě různé otázky. Nejprve k otázce povodní, přišel jsem jako komisař pro vnitřní trh a služby, abych zodpověděl konkrétní otázku, pane Kelly, která je následující: jak nejlépe lze využít pojistky, zejména k odškodnění lidí, jejichž osobní majetek byl poškozen? Budu se zabývat informacemi o různých více či méně sofistikovaných systémech soukromého pojištění v situaci, kdy některé země téměř žádné pojištění pro tento druh katastrof nemají a jiné, jako Francie, mají systém, který v případě přírodních katastrof vyplácí 100 % škody.

Povodně, pane Kelly, nejsou otázkou, která je v mé pravomoci. Požádám pana Potočnika, svého kolegu, který odpovídá za oblast životního prostředí, aby vám poskytl písemnou odpověď, v níž vás informuje, jak je nebo není uplatňována směrnice o povodních. Máte však pravdu, že hlavní problém tkví v rozhodování vnitrostátních, nebo dokonce regionálních či místních orgánů o oblastech výstavby nebo místech vhodných pro výstavbu. Člověk se nemůže na Brusel obracet se vším, přestože obecné pravidlo je zjevné: jsou oblasti, kde je výstavba nebo pokračování ve výstavbě nevhodné. V mé zemi byl dokonce vydán zákon o přestěhování obydlí a továren umístěných v oblastech, které jsou pravidelně postihovány povodněmi. V roce 1995 byl vydán zákon a lidé dostávají odškodnění, aby se mohli odstěhovat, než se objeví další katastrofa.

To jsou myšlenky, které bych rád shromáždil, než se za vámi vrátím s nějakými návrhy ohledně otázek pojištění.

Rád bych na závěr pohovořil o otázce civilní ochrany, přestože spadá do příslušnosti mých kolegů. Je to otázka, na které jsem v roce 2006 pracoval, což – jak víte – podporoval Evropský parlament na žádost předsedy Barrosa. Tato práce mě vedla k návrhu na vytvoření evropské jednotky civilní ochrany poskytované členskými státy na základě dobrovolnosti. Mohli bychom zavést rozšířenou spolupráci zdola, abychom si zvykli připravovat své reakce. Když dojde k tsunami nebo k tragédii na Haiti, nikdy nám nechybí dobrá vůle, ale koordinace. Kdyby evropští dobrovolníci mohli připravit reakce na různé kategorie katastrof, zachránili bychom lidské životy, uspořili bychom čas a peníze a zároveň by se zlepšila přehlednost.

Samozřejmě nemohou být stejné reakce na průmyslovou katastrofu, na katastrofu, jako byla havárie tankeru Erika, na povodně v Německu nebo ve Francii, na požáry v Řecku, na tsunami, na rozsáhlé pandemie nebo na teroristický útok jako ten z 11. září, k němuž by bohužel stále mohlo dojít i v Evropě.

Cílem této myšlenky, na níž pracují moji kolegové – vrátíme se za vámi s konkrétními návrhy –, je připravit společnou plánovanou reakci. V každém případě zůstávám této myšlence, na které jsem s podporou Evropského parlamentu odvedl kus práce, velmi oddaný.

Předsedající. – Otázka č. 30, kterou pokládá **Silvia-Adriana Ticau** (H-0109/10)

Předmět: Evropská opatření pro boj proti chudobě

Podle Eurostatu bylo v roce 2008 vystaveno riziku chudoby přibližně 85 milionů evropských občanů, 20 % dětí a 19 % občanů starších 65 let. Na úrovni EU je příjem 8 % pracující populace a 44 % nezaměstnaných pod prahem chudoby, přičemž zaměstnání často nepostačuje k zajištění slušné životní úrovně. Opatření zaměřená na sociální ochranu v členských státech vedla k 32 % snížení rizika chudoby, jemuž jsou vystaveni obyvatelé EU. V důsledku hospodářské krize došlo ke zvýšení míry nezaměstnanosti přibližně na 10 %, což vede k prohloubení sociálních rozdílů.

Chtěla bych se Komise dotázat, jaká opatření má v plánu pro vytvoření a zachování pracovních míst v EU a pro zajištění slušné životní úrovně v případě všech občanů EU na základě vhodného a promyšleného systému sociální ochrany?

László Andor, člen Komise. – Plně sdílím obavy vyjádřené v této otázce ohledně sociální péče a blaha Evropanů, zaměstnanosti a sociální ochrany a boji proti chudobě.

Jak víte, rok 2010 je Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, abychom zvýšili povědomí o sociálních problémech. Doufejme, že tento rok bude dobrý nejen pro diskutování o chudobě, ale také k tomu, abychom se zavázali k boji proti ní a k obnovení tohoto politického závazku na úrovni EU a mezi členskými státy.

Abychom poskytli příležitost pro tento obnovený závazek, Evropská komise do nové strategie EU 2020 zahrnula jako hlavní cíl snížení chudoby, což odráží naše znepokojení a poučení se z uplynulých desetiletí. Nyní je cílem do roku 2020 snížit chudobu o čtvrtinu.

Boj proti chudobě vyžaduje prosperitu, kvalitní pracovní místa pro ty, kdo mohou pracovat a sami se uživit, a solidaritu s potřebnými. Všechny tyto prvky jsou ve strategii EU 2020 zahrnuty. Dosažení hlavního cíle

v boji proti chudobě bude podpořeno specializovanou stěžejní iniciativou nazvanou Evropská platforma proti chudobě. Jsou zde konkrétní nástroje pro udržování a vytváření pracovních míst na evropské úrovni prostřednictvím Evropského sociálního fondu, Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci a také nedávné iniciativy pro mikroúvěry.

Obzvláště důležitá jsou opatření přijatá jednotlivými členskými státy. Stále je například třeba snažit se zajistit, aby všichni měli přístup ke kvalitním pracovním místům, ale snižování chudoby musí dalece překračovat otázky zaměstnanosti. Jak uznává sdělení EU 2020, pro předcházení a snižování chudoby a vyloučení je nezbytné účinné a dobře navržené sociální zabezpečení.

Členské státy jsou odpovědné za financování a organizaci systémů sociálního zabezpečení a v tomto úkolu je podporuje Komise. Jako klíčový partner v otevřené metodě koordinace v oblasti sociální politiky pomáhá Komise určit a prosazovat jasné politické priority, poskytuje rámec monitorování a usnadňuje výměnu osvědčených postupů. Mezi dobré příklady dosud patří rámec pro aktivní začleňování, srovnávací testy ohledně chudoby dětí a monitorování sociálních dopadů krize.

Budeme velmi úzce spolupracovat s dvěma letošními předsednictvími – španělským a belgickým. Obě mají důležité iniciativy: je to první fáze summitu o romské problematice, o němž jsme diskutovali zde ve sněmovně před několika minutami a který má velký vliv na snižování chudoby, a s belgickým předsednictvím připravujeme iniciativu pro snižování chudoby dětí.

Musíme však spolupracovat nejen s vládami, ale i s nevládními organizacemi. Bez nich nemůžeme vytvořit zcela úspěšné programy. Nevládní organizace zabývající se chudobou a sociálním zabezpečením obecně podporujeme prostřednictvím rozvojového fondu.

To jsou hlavní témata, která zahrnují různé směry, v nichž Komise jedná v zájmu snižování chudoby.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Děkuji vám za odpověď. Byla bych však ráda, kdybychom stručně prodiskutovali proces deindustrializace, který probíhá v mnoha členských státech a který je jednou z příčin hospodářské a sociální krize, jíž procházíme.

Ambiciózní a inteligentní evropská politika pro oblast průmyslu posílí nejen konkurenceschopnost Evropské unie, ale především vytvoří nové pracovní příležitosti. Proto mě zajímá, jaká opatření pro evropskou průmyslovou politiku budou zahrnuta do současného pracovního programu Komise – opatření, která dokážou podpořit konkurenceschopnost Evropské unie, ale především vytvořit nové pracovní příležitosti, čímž umožní zajistit evropským občanům slušné životní podmínky?

Děkuji vám.

László Andor, člen Komise. – Vytváření více a lepších pracovních příležitostí je samozřejmě také zahrnuto do naší strategie EU 2020. Rád bych vás upozornil na dvě další stěžejní iniciativy. Již jsem se zmínil o té, která se zaměřuje na chudobu, ale pokud jde o kvantitu a kvalitu pracovních příležitostí v Evropě, máme iniciativu „Novými dovednostmi k novým povoláním“ a v oddíle o udržitelnosti EU 2020 je iniciativa pro průmyslovou politiku.

Domnívám se, že toto je hlavním bodem tohoto tématu, protože je třeba uznat, že nástroje Evropské unie by se neměly zaměřovat – jako Fond pro přizpůsobení se globalizaci – jen na dopady toho, že společnosti opouštějí Evropu. To hraje velmi důležitou úlohu v předcházení chudobě, ztrátě příjmu a ztrátě dovedností, když se společnosti rozhodnou přemístit mimo Evropu; a poprvé za velmi dlouhou dobu zde bude stěžejní iniciativa pro průmyslovou politiku pro udržitelné hospodářství.

Domnívám se, že tato iniciativa vyřeší mnoho otázek průmyslového rozvoje a otázku umístění. Plně souhlasím s tím, co bylo naznačeno v otázce, že bez komplexní hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti nemůžeme proti chudobě úspěšně bojovat.

Franz Obermayr (NI). – (DE) V době hospodářské krize je obzvláště velké nebezpečí, že bude zneužíváno sociální zabezpečení. Je si Komise vědoma, že k němu ve velké míře dochází ve střední Evropě, ve státech s vysokými sociálními nerovnostmi? Například doplatky do výše minimální sociální podpory podvodně vyžadovali občané EU z devíti členských států, přičemž tyto doplatky zjevně přesahovaly výši samotných podpor.

Má otázka zní: má Komise v úmyslu poskytnout jednotlivým členským státům nástroje, které mohou použít k předcházení takovému zneužívání sociálního zabezpečení ve velké míře?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, pane komisaři, v Řecku žije více než 20 % obyvatelstva pod hranicí chudoby. 34 % z lidí žijících v chudobě je nezaměstnaných a 14 % jsou chudí pracující.

Problém chudoby, který kolegyně poslankyně nadnesla ve své otázce v souvislosti s Evropou, a statistika pro Řecko, kterou jsem vám dal, jsou podle mého názoru zapříčiněny selháním neoliberálního hospodářského modelu prosazovaného Lisabonskou smlouvou a obsaženého v textu strategie 2020.

Rád bych se vás zeptal: je možné bojovat proti nárůstu množství lidí žijících v chudobě pomocí roztržštěných politik s prvky charity, nebo potřebujeme jinou hospodářskou politiku, jež se bude opírat o zaměstnanost na plný úvazek, což by znamenalo, že je třeba provést revizi strategie EU 2020?

László Andor, člen Komise. – Pokud vám to nevadí, začnu s druhou otázkou. Je jistě velmi důležité mít stabilnější makroekonomické prostředí.

V předchozí odpovědi jsem se zmínil o významu komplexní hospodářské politiky, abychom mohli vytvořit stabilnější prostředí, a samozřejmě je třeba provést revizi toho, co bylo nazváno „neoliberálním trendem“ nedávných desetiletí. V EU 2020 máme několik iniciativ a já bych rád zmínil zejména kapitolu o finanční regulaci. Toto je zásadní změna v porovnání s předchozím režimem a pochází z úmyslu stabilizovat makroekonomické prostředí, což by zmírnilo tlak na fiskální systémy, které mají podporovat systémy sociálního zabezpečení a politiky zaměstnanosti.

Pokud jde o zneužívání a účinnost systémů sociálního zabezpečení, krize je v tomto ohledu testem. Komise může použít otevřenou metodu koordinace a dostupné možnosti analýzy a podávání zpráv, aby pomohla členským státům lépe opatření sociálního zabezpečení zaměřit.

Výzva v době krize – která byla zmíněna v otázce – i v nadcházejícím období, kdy různé členské státy budou čelit potřebě fiskální konsolidace, bude skutečně zkouškou, a my nemůžeme jen tak snadno nalézt více prostředků na boj proti chudobě. Proto je třeba, abychom se dělili o zkušenosti s tím, jak používat své nástroje účinněji a jak se lépe zaměřit na zranitelné skupiny.

Předsedající. – Otázka č. 31, kterou pokládá **Georgios Papanikolaou (H-0089/10)**

Předmět: Hodnocení programu Kultura 2007–2013

Jako součást úsilí o podporování a vyzdvihování evropské kultury přijala v roce 2007 Evropská unie program Kultura, který bude probíhat do roku 2013. Tento program má k dispozici celkový rozpočet ve výši asi 400 milionů EUR.

Mezi cíle tohoto programu patří zvyšování povědomí o těch aspektech kultury, které mají evropský význam, a podpora nadnárodní mobility lidí pracujících v oblasti kultury.

Jak hodnotí Komise pokrok, jehož bylo zatím dosaženo při plnění těchto dvou cílů?

Projevují členské státy zájem o účast v programu Kultura, nebo zvažuje Komise zahájení nových a dynamičtějších iniciativ, aby tyto cíle byly do roku 2013 splněny?

Androulla Vassiliou, členka Komise. – (EL) Pane předsedající, jak řekl pan Papanikolaou, cílem programu Kultura je obohatit kulturní zkušenosti evropských občanů podporou našeho společného kulturního dědictví. Komise podporuje kulturní spolupráci mezi autory, lidmi pracující v odvětví kultury a institucemi v zemích podílejících se na programu a má v úmyslu podnítit tak vznik evropské národnosti.

Program Kultura má za cíl zejména podporovat přeshraniční mobilitu lidí pracujících v odvětví kultury, podněcovat přeshraniční pohyb uměleckých a kulturních děl a produktů a podporovat mezikulturní dialog. Například v roce 2009 bylo v rámci programu Kultura podáno 749 žádostí a pro financování bylo vybráno 256 plánů, z nichž 127 mělo za hlavní cíl mobilitu lidí pracujících v odvětví kultury.

Podle právního základu je vyžadováno pravidelné vnější a nezávislé hodnocení programu. V červenci 2009 Komise pozvala nezávislou stranu, aby zhodnotila první tři roky uplatňování programu Kultura v období 2007–2009 a především plnění cílů, první výsledky a první dopady programu.

Smluvní strana provedla hodnocení na základě údajů o výsledcích plánů, nedávných individuálních hodnocení a výzkumu a rozhovorů s příjemci a zainteresovanými osobami pracujícími v odvětví kultury. Závěrečná zpráva bude předložena ve druhé polovině letošního roku. Na jejím základě vypracuje Komise zprávu o uplatňování programu a předloží ji Evropskému parlamentu nejpozději do 31. prosince 2010.

Uvědomte si prosím, že program není primárně zacílen na vnitrostátní orgány; je zacílen na lidi pracující v odvětví kultury. Zapojení lidí z odvětví kultury do plánů je odpovídajícím způsobem a stejnoměrně rozděleno mezi členské státy. Vnitrostátní orgány jsou zastoupeny ve skupinách odborníků na evropské úrovni, aby zformulovaly politiku rozvoje programu.

Po dvou sériích pilotních studií o mobilitě umělců, které zahájil Evropský parlament pro rok 2008 a 2009, a s přihlédnutím k rozhovorům, které již proběhly v rámci otevřené metody koordinace, Komise v současnosti hodnotí dosavadní vývoj a hledá způsoby, jak stávající program lépe uplatňovat.

Později, před koncem roku, Komise zahájí postup veřejných konzultací, aby připravila půdu pro nový program Kultura pro období po roce 2014.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Děkuji vám, paní komisařko, za odpověď. Domnívám se, že to je poprvé za celou dobu, co tento postup probíhá, kdy jste zde. Rád bych vám popřál mnoho úspěchů ve vaší práci a *bon courage*.

Je jisté nezbytné zvyšovat mezi evropskými občany povědomí o kulturních prvcích, které jsou důležité pro Evropu a tvoří zachytne body naší evropské kultury a společných hodnot. Domnívám se, že toto hledisko se pro Řecko také v posledních letech stalo nesmírně důležitým, zejména – abych rozpravu trochu posunul vpřed – kvůli využívání kulturních památek k účelům nesouvisejícím s kulturou, pro utahování si z mé země. Hovořím o článku v německém časopise Focus s upraveným obrázkem Venuše Milétské; hovořím o článcích na internetu, které popisují Akropolis jako ruinu.

Obávám se, že tyto praktiky již nemohou být označeny za výjimku, a proto se vás ptám, paní komisařko, jestli jste je odsoudila a jestli Komise v rámci programu, o němž hovořím, ale nejen v jeho rámci, plánuje přijmout rozhodnější a – mohu-li to tak říci – agresivnější politiku pro podporu kultury...

(*Předsedající řečníka přerušil*)

Androulla Vassiliou, členka Komise. – (EL) Nebudete-li se zlobit, raději bych nyní nekomentovala články v různých publikacích, protože reagováním na takovéto články bychom se podle mého názoru nikam nedostali.

Řekla bych, že kulturní památky, jako je Akropolis a další památky v Řecku a ostatních členských státech, jsou zdrojem inspirace a mezikulturního bohatství a Evropská komise právě dnes přijala nový systém označování významných kulturních památek Evropské unie včetně Akropole.

Domnívám se, že to hovoří samo za sebe, pokud jde o to, jak Evropa o těchto památkách smýšlí.

Předsedající. – Otázka č. 32, kterou pokládá **Liam Aylward** (H-0090/10)

Předmět: Posílení a financování místních sportovních organizací v EU

Místní sportovní organizace velkou měrou přispívají k evropské společnosti ke kultuře a zdraví evropských občanů; v současné ekonomické situaci má nicméně mnoho těchto organizací finanční potíže. Jaká opatření může Komise přijmout, aby byla v jednotlivých členských státech posílena pozice místních sportů a podpořen jejich rozvoj?

Komise nedávno ukončila veřejné konzultace o financování místních sportů. Může tedy podat další informace o účelu této veřejné konzultace a o tom, kdy budou k dispozici další informace o jejím výsledku?

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Komise plně uznává význam úlohy místního sportu v evropské společnosti.

Bílá kniha o sportu z roku 2007 se proto soustředila na společenské aspekty sportu a navrhla několik opatření, včetně podpory fyzických aktivit zlepšujících zdraví nebo vzdělávací role sportu v rámci sociálního začlenění ve sportu a jeho prostřednictvím a také role dobrovolnictví ve sportu, a tato opatření se v současné době provádějí.

Podobné nové pravomoci EU v oblasti sportu zakotvené v článku 165 zdůrazňují specifickou povahu odvětví, jeho sociální a vzdělávací funkci a jeho struktury založené na dobrovolné činnosti.

Poskytují tak rámec pro budoucí kroky EU a určují směr pro podporu sportu po celé EU a pro rozvoj evropského rozměru sportu.

Komise má v úmyslu ještě letos navrhnout iniciativy pro provádění Lisabonské smlouvy v oblasti sportu. Tyto iniciativy zohlední potřebu posilování odvětví místního sportu.

Pan poslanec také správně upozorňuje, že místní sportovní organizace čelí v současném ekonomickém klimatu problémům. Probíhající studie EU o bariérách pro financování sportu na vnitřním trhu, která byla oznámena v bílé knize a jež se soustředí na financování místních sportů, se takovými problémy zabývá. Studie má za cíl popsat hlavní zdroje financování, určit modely financování v různých členských státech a pro různé sportovní disciplíny a analyzovat právní prostředí a vnitrostátní politiky, které mají vliv na financování sportu.

A konečně by studie měla nastiňovat účinné obchodní modely, které se také dokážou vypořádat s budoucími výzvami, jako je dopad hospodářské krize na rozpočty veřejného sektoru nebo na sponzorství, a určit způsoby posilování rozvoje místního sportu v celé Evropské unii.

Konzultace o financování místního sportu, o nichž se zmiňuje pan poslanec, byly prováděny v rámci této studie. Jejich první výsledky byly zainteresovaným stranám předloženy na konferenci o udržitelných modelech financování pro místní sport na vnitřním trhu, kterou organizovala jedna ze zainteresovaných stran dne 16. února v Bruselu.

Výsledky konference budou brzy zveřejněny na webové stránce generálního ředitelství pro vnitřní trh a služby.

Liam Aylward (ALDE). – Rád bych poděkoval paní komisařce za odpověď. Vítám její závazek v oblasti rozvoje sportu na místní úrovni.

Vítám, že díky ratifikaci Lisabonské smlouvy má nyní Evropská unie pravomoc v oblasti sportu s podpůrným rozpočtem. Může Komise nastínit, zaprvé jak hodlá zformovat program Evropské unie pro sport, a zadruhé kdy můžeme od Komise očekávat první sdělení o této otázce?

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Samozřejmě hodláme vydat sdělení o sportu letos v létě, ještě před letní přestávkou. To by mělo zajistit rámec pro rozšířenou spolupráci, novou agendu pro sport na úrovni EU a také návrh rozhodnutí pro dvouletý program EU pro sport na roky 2012 a 2013.

Mezitím samozřejmě trvají opatření pro oblast sportu pro roky 2009, 2010 a 2011, která se soustřeďují na místní sport a sociální aspekt sportu. Opatření pro rok 2009 již byla přijata a v letošním roce budou prováděna. Chystáme se schválit opatření pro rok 2010, které také bude připraveno během několika měsíců.

Bohužel, jak víte, rozpočet pro rok 2010 byl snížen z 6 milionů EUR na 3 miliony EUR. Podle rozpočtu, který máme na rok 2011, máme nová opatření a nový testovací materiál, abychom mohli vytvořit program na roky 2012 a 2013.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pane předsedající, rád bych vyjádřil velké díky za prohlášení týkající se zavedení nové agendy pro sport, ale rád bych také představil jistou myšlenku, která se k tomu vztahuje a o níž hovoří také Výbor pro kulturu a vzdělávání. Týká se nových klíčových dovedností, k nimž mohou být dnes také přidány sportovní dovednosti, znalost kultury a povědomí o Evropské unii. Paní Vassiliouová, chystáte se zúčastnit diskuse o novém a velmi důležitém aspektu klíčových dovedností mladých lidí v celé Evropské unii, aby byla zdůrazněna také témata sportu, znalostí o Evropské unii a znalostí kultury, která jsou tak důležitá pro vybudování evropské identity?

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Jistě, když hovořím o společenské úloze sportu, záležitosti týkající se vzdělávání a odborné přípravy jsou velmi důležité a já se domnívám, že vzdělávání je pro naši společnou evropskou identitu ještě důležitější. K tomu budeme jistě přihlížet, až budeme formulovat náš trvalejší program pro sport.

Předsedající. – Otázka 33, kterou pokládá **Jim Higgins** (H-0072/10)

Předmět: Úmrtí na silnicích

Mohla by Komise uvést, jak hodlá bojovat proti třem hlavním příčinám úmrtí na silnicích: překračování povolené rychlosti, řízení pod vlivem drog/alkoholu a nedostatečné silniční infrastruktura?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – V rámci třetího evropského akčního programu pro bezpečnost silničního provozu do roku 2010 bylo zavedeno mnoho opatření pro boj proti překračování rychlostních limitů, řízení

pod vlivem drog a alkoholu a pro zlepšení infrastruktury. Na mnoha těchto opatřeních se v rámci postupu spolurozhodování podílel Evropský parlament. Stále je však samozřejmě třeba dalších opatření.

Komise právě pracuje na evropské strategii pro bezpečnost silničního provozu pro příští desetiletí. Bude klást důraz na význam řádného vymáhání a sankce za nebezpečné jednání, zejména řízení pod vlivem alkoholu a překračování rychlostních limitů. Občané členských států nechápou, proč nejsou pokutováni občané jiných států EU, když poruší zákon. Z toho důvodu je nutné, abychom zahájili diskuse o návrzích na směrnici o přeshraničním vymáhání, které se dostalo plné podpory od Evropského parlamentu, ale zablokovala ji Rada. Komise je odhodlána tento návrh posunout vpřed.

Kromě kontroly a sankcí Komise zdůrazní oblasti vzdělávání a informovanosti. Měla by být navržena konkrétní opatření ohledně alkoholu a rychlé jízdy, jako jsou alkoholové zámky v některých autech nebo přísnější požadavky pro řidiče začátečníky. Řízení pod vlivem drog je stále častějším problémem. Komise očekává, že probíhající výzkumný projekt DRUID poskytne návrhy na konkrétní opatření. Pokud jde o infrastrukturu, Evropský parlament a Rada přijaly právní předpis týkající se bezpečné správy a bezpečnostních požadavků na silnice a tunely transevropské sítě.

Komise bude samozřejmě pozorně sledovat jejich řádné provádění v členských státech. Bezpečnost silniční infrastruktury se však neomezuje na hlavní silnice transevropské sítě, k 56 % úmrtí na silnicích dochází na venkovských silnicích. Proto Komise prozkoumá rozsah současných právních předpisů pro bezpečnou správu sítě silnic druhé třídy v členských státech. A konečně, Komise také ověří, zda projekty v oblasti infrastruktury, které obdržely prostředky z EU nebo půjčky, zohledňují bezpečnostní požadavky.

Musím také zdůraznit, že odpovědnost za bezpečnost silnic sdílejí orgány EU, členské státy, místní a regionální orgány, svazy a samozřejmě občané. Pro dosažení maximální účinnosti musí řešení odpovídat konkrétním problémům. V budoucí evropské strategii pro bezpečnost silničního provozu bude navrženo několik opatření založených na této zásadě. Jejím hlavním cílem je zavést společnou oblast evropské bezpečnosti na silnicích, která bude tvořit součást jednotné evropské dopravní oblasti, kde se všichni občané EU budou těšit stejné úrovni bezpečnosti po celé Evropě.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Pane předsedající, rád bych také poděkoval paní komisařce. Z její řeči vyplývá, že bylo odvedeno mnoho práce, pokud jde o dopravní nehody zapříčiněné vysokou rychlostí nebo alkoholem. Je však zjevné, že v těchto případech nezkoumáme účinek drog. Řízení pod vlivem alkoholu nebo drog je v Evropské unii každý rok hlavní příčinou téměř 25 % silničních nehod. Každý rok následkem těchto nehod umírá 10 000 lidí.

Musíme však ve vztahu k drogám dělat víc, protože jsou zjevně hlavní příčinou silničních nehod a úmrtí lidí na silnicích. Navrhují paní komisařce, abychom se snažili mnohem více.

Vítám výzkum, ale musíme udělat mnohem víc, aby byl účinný.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Samozřejmě mohu jedine sdílet vaše obavy. Problém s drogami, jak dobře víte, spočívá v tom, že sice máme relativně vyspělou technologii pro zjištění řidičů, kteří jsou pod vlivem alkoholu, zjistit drogy je však mnohem obtížnější. Skutečně musíme provést výzkum a nalézt nezbytnou technologii, protože dnes je jedinou metodou postřeh policistů, kteří pak pošlou lidi na lékařské testy. Samozřejmě potřebujeme lepší metodu.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Děkuji vám za předložené návrhy na řešení problému. Rád bych se zeptal, zda souhlasíte se studiemi, které ukazují, že používání mobilního telefonu při řízení může omezit dobu řidičovy reakce stejně jako vliv alkoholu nebo drog. Má další otázka se týká těžkých nákladních vozů. Ty představují zvýšené riziko, zejména za tmy, a jak víte, těžké nákladní vozy také poškozují stav silnic, což rovněž přispívá k počtu nehod. Nedomníváte se, že bychom měli posílit politiky pro přesun těžkých nákladů ze silnic na železnice?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane komisaři, záležitost, o níž diskutujeme a které se dotkl můj kolega ve své otázce, je velmi závažná. To, čemu říkáme „dopravní nehody“, jsou podle mého názoru kolize způsobené mnoha příčinami a také jsou skutečným původcem smrtelných úrazů v Evropě.

Proto bych vám rád položil dvě konkrétní otázky:

Zprv, vzhledem k tomu, že většina těchto kolizí se odehrává ve městech a většina obětí jsou chodci a cyklisté, jaké iniciativy by podle vás měly být vyvinuty, aby se splnila politika „vize nula“, jinými slovy žádné oběti ve městech, zvláštní pozornost u škol, pruhu pro cyklisty atd.?

Má druhá otázka zní: co hodláte udělat, aby se obětem a jejich příbuzným dostalo v rámci této vize spravedlnosti, abychom ji mohli použít k prevenci nehod?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Přesun dopravy těžkých nákladů ze silnic na železnici je pro Komisi samozřejmě také jasnou prioritou a je tomu tak již celá desetiletí. Nyní musíme nalézt a odstranit překážky, které nám brání v plném využívání železnic. Je zde mnoho věcí, které je třeba udělat, a já se domnívám, že během tohoto funkčního období Komise s nimi můžeme trochu pohnout.

Rád bych řekl, že používání mobilních telefonů při řízení je, alespoň v některých zemích – včetně mé – zakázáno.

Pokud jde o opatření pro snížení počtů zraněných a usmrčených při dopravních nehodách, tato Komise měla v akčním plánu ambiciózní cíl snížit počet usmrčených o 50 %. Nebyl dosažen, ale snížení počtu úmrtí bylo zásadní.

Toho jsme samozřejmě dosáhli společnými silami evropských orgánů a především členských států. Například v mé zemi bylo snížení počtu úmrtí v tomto desetiletí ještě výraznější – téměř trojnásobné. Máme rezervy, a přestože nulového počtu nehod nikdy nedosáhneme, můžeme udělat mnoho pro snížení počtu smrtelných nehod. Je to velmi složitá otázka, do níž patří zneužívání alkoholu, lepší silnice, lepší podmínky, vzdělávání, odborná příprava – toto vše.

Předsedající. – Vzhledem k tomu, že se následující otázky zabývají stejným tématem, budou projednány společně: Otázka č. 34, kterou pokládá **Ivo Belet** (H-0077/10)

Předmět: Železniční nehoda v Buizingenu a elektronický zabezpečovací systém

Jako příčina vážné železniční nehody, k níž došlo dne 15. února v belgickém Buizingenu, se označuje chybějící elektronický zabezpečovací systém, který vlak automaticky zabrzdí, jestliže projede na červenou.

Kromě vnitrostátních automatických vlakových zabezpečovacích zařízení, která v některých členských státech existují již řadu let, probíhají v Evropě naplno činnosti spojené se zaváděním evropského systému řízení železničního provozu (ERTMS).

Do jaké míry již jednotlivé členské státy vybavily své železniční tratě a vlakové soupravy vnitrostátními zabezpečovacími zařízeními a jak dlouho již proces vybavování probíhá?

V jakém stádiu je zavádění ERTMS v různých členských státech (jak na úrovni vlakových souprav, tak na úrovni železničních tratí)?

Vzhledem k probíhajícímu zavádění ERTMS a ke značným nákladům, které si přechod na tento systém vyžádá, má ještě smysl, aby členské státy, jež dosud nemají žádná vnitrostátní vlaková zabezpečovací zařízení, do těchto zařízení investovaly?

Jak lze odvrátit hrozící nebezpečí, že železniční infrastruktura bude systémem ERTMS vybavena, avšak vlakové soupravy nikoliv, či naopak?

Projevuje se v současnosti tento problém, například v provozu vlaků InterCity na trati Lutych–Cáchy?

Jaké ponaučení si z tohoto případu můžeme eventuálně odnést, pokud jde o liberalizaci železniční dopravy v Evropě?

Otázka č. 35, kterou pokládá **Frieda Brepoels** (H-0091/10)

Předmět: Příčiny tragického železničního neštěstí, k němuž došlo v pondělí 15. února v Buizingenu

Může Komise prokázat, zda liberalizace nějak ovlivnila bezpečnost?

V červnu 2008 Komise zaslala Belgii odůvodněné stanovisko, v němž formálně kritizovala složitou třídílnou strukturu belgické železniční společnosti NMBS. Zareagovala Belgie od té doby nějakým způsobem na výtky Komise? Jak?

Od kdy je k dispozici evropský standard ERTMS? Zpozdilo se jeho zavedení oproti plánovanému datu? Pokud ano, jaké jsou příčiny tohoto zpoždění a jaká nápravná opatření Komise přijala?

Zabránila diskuse o evropském standardu železnicím, aby zavedly vlastní systém, který by zaručil bezpečnost vnitrostátních železničních tratí? Jak dlouho jsou již k dispozici specifikace pro takové vnitrostátní systémy? V kolika z 27 členských států EU již existuje vnitrostátní systém a od kdy? Které státy mají nejlepší výsledky?

Jaká je pozice Belgie ve vztahu k EU-27, pokud jde o bezpečnost železniční sítě?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Železniční nehoda v Buizingenu, k níž došlo v pondělí 15. února, je šokující tragédií a v jejím důsledku je možné si položit některé technické a politické otázky týkající se bezpečnosti na železnicích.

Příčiny nehody nejsou zatím zcela objasněny a technické vyšetřování bylo zahájeno v souladu s nařízeními směrnice EU pro bezpečnost. Belgický vyšetřující orgán má odpovědnost za provedení šetření. K belgickému týmu se jen pár hodin po nehodě připojili dva vyšetřovatelé z Evropské železniční agentury.

Rád bych zdůraznil, že dokud nejsou vyjasněny příčiny nehody, není vhodné dělat závěry.

Jak se příliš často při železničních nehodách stává, zaznívají poznámky o souvislosti mezi evropskými předpisy a nehodami. Předně bych se chtěl jasně vyjádřit k otevření trhu. Spolu s otevřením odvětví železniční nákladní přepravy hospodářské soutěži a stanovením požadavku na oddělení aktivit správců infrastruktury a železničních podniků byl zaveden přísný regulační rámec, který zahrnoval bezpečnost na železnici a interoperabilitu. Pečlivě jsme toto otevírání železničního odvětví hospodářské soutěži monitorovali, abychom zajistili, že nebude mít negativní dopad na bezpečnost železnic, a vše jasně dokazuje, že žádný dopad nemělo.

Také nevidím žádné spojení mezi nehodou a odůvodněným stanoviskem, které jsme zaslali do Belgie ohledně nedostatečné nezávislosti mezi správcí infrastruktury a železničními podniky.

Jakékoli tvrzení spojující bezpečnost železnic s otevřením trhu je podle mého názoru jen záminka k odvedení debaty od skutečných příčin nehody.

Otázku společné existence vnitrostátních a evropských systémů kontroly vlaků lze vyložit následovně. V Evropě se dnes používá více než 20 různých vnitrostátních systémů zajišťujících bezpečný pohyb vlaků. Neslučitelnost různých vnitrostátních systémů představuje pro mezinárodní vlak velký problém, protože buď je třeba na každé hranici vyměnit lokomotivy, nebo musí být vybaveny několika palubními systémy.

Z toho důvodu byl navržen a vyvinut jednotný systém pro použití na evropské úrovni a je právě zaváděn na hlavní mezinárodní trasy a vlaky v Evropě. Systém je znám jako ERTMS, Evropský systém pro řízení železniční dopravy.

Pokud jde o načasování, většina vnitrostátních systémů byla vyvinuta počátkem 80. let, ale jejich rozmístění je dlouhý a nákladný proces. Ve většině zemí, kde tyto systémy existují, byla dosud vybavena jen část vnitrostátních sítí a lokomotiv a tato částečná instalace trvala přibližně 20 let.

Specifikace ERTMS jsou dostupné od roku 2000. Mezi lety 2000 a 2005 bylo provedeno několik pilotních projektů. Od roku 2005 bylo spuštěno několik tras vybavených ERTMS.

V současnosti má trasy s ERTMS 10 členských států a projekty probíhají téměř ve všech členských státech. Například v Belgii je tímto systémem vybavena trasa mezi Cáchami a Lutychem i meziměstské vlaky, které po ní jezdí.

ERTMS tedy bude zřejmě působit společně s vnitrostátními systémy po dobu 20 let. Některé členské státy se k evropskému systému dostanou dříve než jiné. Například italská a španělská vysokorychlostní síť je již téměř plně vybavena, lucemburská konvenční síť také, zatímco v 15 členských státech jsou zatím teprve pilotní tratě nebo projekty.

Také by mělo být řečeno, že automatické systémy ochrany vlaků jsou jen jedním prvkem přispívajícím k bezpečnosti sítí. Příslušné proškolení, řádná údržba a lepší ochrana úrovnových křižovatek jsou další součástí důležité pro ochranu.

Podíváme-li se na širší škálu ukazatelů bezpečnosti, celkové údaje ukazují, že bezpečnostní normy železniční dopravy v Evropě jsou obecně velmi vysoké.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, poučení, které plyne z této tragédie, patří belgickým službám – belgické vládě. V belgickém parlamentu jistě brzy zahájí činnost zvláštní vyšetřovací výbor.

Mám na vás, pane komisaři, ještě jeden dotaz. Jaký je váš názor na sociální aspekt pracovní zátěže obsluhy vlaků a zejména strojvedoucích? Neměli bychom se věnovat také tomu? Je možné, že by mohly být potřebné evropské předpisy, zejména vzhledem k tomu, že hospodářská soutěž v osobní dopravě bude v příštích několika letech vzrůstat?

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Ráda bych vřele poděkovala panu komisaři za jeho odpovědi na mnoho velmi konkrétních otázek. Jednu z mých otázek však nezodpověděl, a to otázku týkající se odůvodněného vyjádření, jež Komise zaslala Belgii v roce 2008. V roce 2009 byla znovu zjištěna nedostatečná nezávislost správce infrastruktury Belgických drah (Infrabel) na Národní železniční společnosti Belgie (SNCB) a holdingové společnosti. Chtěla bych vědět, kolik času ještě Komise hodlá SNCB dát na provedení nezbytných restrukturalizačních opatření.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Zaprvé, pokud jde o obsluhu vlaků a sociální otázky: můžeme tuto situaci hloubkově analyzovat, protože pokud se zvýší hospodářská soutěž a zintenzivní doprava, měli bychom se velmi vážně zabývat také těmito sociálními aspekty. Již existují různé předpisy například pro letecké piloty. Budete znát směrnici o době řízení v silniční dopravě a podobná kontrola doby řízení by se měla vztahovat na všechny řidiče včetně strojvedoucích.

Proto se domnívám, že bychom se měli nad touto otázkou vážně zamyslet. Vždy jsou zde také vnitrostátní předpisy a toto je především téma vnitrostátních právních předpisů, ale rozhodně bychom se na tuto otázku měli zaměřit.

Řekl jsem, že v roce 2008 Komise zaslala Belgii odůvodněné vyjádření ohledně nedostatečného zabezpečení záruky nezávislosti správce infrastruktury na podniku při vykonávání základních funkcí, přidělování tratí a dohledu. Belgické orgány na to reagovaly a služby Komise jejich reakci analyzují s úmyslem navrhnout další opatření.

Ale pokud se vrátíme k železniční nehodě, byla to tragická událost, ke které nemělo dojít, ale svět absolutně bez nehod nikdy existovat nebude. Toto je velmi složitá otázka. Předpokládám, že vyšetřování nám přinese konkrétní odpovědi ohledně příčin nehody. V mnoha případech jde o tragickou kombinaci mnoha faktorů, včetně lidského. Od 19. století dodnes bylo jasné, že červené světlo je signál k zastavení. To však neznamená, že můžeme nalézt jednu jednoduchou odpověď na to, proč k této nehodě došlo.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pane Kallasi, myslím, že bychom z této tragédie měli vyvodit závěry. Velmi podrobný postup samozřejmě vysvětlí, jestli je na vině lidský faktor, nebo snad vybavení či chyba v systému. Jak dlouho bude podle vašeho názoru trvat, než ERTMS začne být používán, a domníváte se, že s liberalizací osobní i nákladní dopravy by měl být systém jasného ověřování kvality služeb a vybavení oddělen od vnitrostátních systémů?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Plán je rozmístit systém ERTMS na hlavní evropské železniční síť do roku 2015, to však neznamená, že každá trasa, zejména regionální, bude vybavena tak špičkovým zařízením, takže musí být i jiné systémy. Tento plán rozmístění existuje, ale je to nákladná operace a velká investice.

Evropský systém měření kvality je dobrý nápad. Jestliže vyjadřuji myšlenku rozvoje dopravy jako jednotného celku pro Evropu pod možným názvem evropská jednotná dopravní oblast, pak to samozřejmě znamená, že také musíme harmonizovat požadavky na kvalitu a kvalita služeb musí zůstat na velmi vysoké úrovni.

Předsedající. – Otázka 36, kterou pokládá **Jacek Włosowicz** (H-0103/10)

Předmět: Změna na letní a na zimní čas

Mohla by Komise uvést, zda probíhající studie odůvodňují změnu času, k níž dochází dvakrát ročně a která široce narušuje každodenní život obyvatel Evropské unie?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Samozřejmě, měli jsme směrnici od ledna 2001 a poté Rada a Parlament přijaly současnou směrnici o úpravě letního času v Evropské unii. Tato směrnice harmonizuje časový plán uplatňování letního času v EU. Je to devátá směrnice na toto téma od roku 1980, kdy byla přijata první směrnice o letním čase.

V souladu se zmíněnými směrnicemi předložila Komise v roce 2007 zprávu o dopadech současného letního režimu. Zpráva došla k závěru, že na základě informací předložených Komisi nemá letní časový režim žádný negativní dopad, a ještě se díky němu ušetří energie. Současné nastavení nepředstavuje pro členské státy EU

žádný důvod ke znepokojení. Žádný členský stát od zveřejnění zprávy nevyžadoval úpravu současného nastavení.

Pan poslanec by stěžl našel vhodnější osobu pro odpověď na tuto otázku, a to ne proto, že jsem odpovědný za dopravu, ale proto, že jsem byl členem estonské vlády, která udělala právě to, co stojí za vaší otázkou. Nejprve jsme v roce 1999 zrušili od roku 2000 přeřizování hodin. Změnili jsme tento režim a ponechali jeden čas. V roce 2002 jsme se k letnímu času vrátili. Takže mám osobní zkušenost.

Staly se dvě nepříjemné věci, kvůli nimž začal být tento krok nesmírně nepopulární. Jedna věc je, že večer zmizí denní světlo. Ráno bude světlé, ale ráno vám je sluníčko k ničemu. Večer se setmí příliš brzy, a když přijдете domů z práce a chcete si zacvičit nebo jít ven s dětmi, už je večer. Lidem se to vůbec nelíbilo.

Zadruhé panoval naprostý zmatek ohledně jízdních řádů a rozvrhů – jak si umíte představit – souvisejících s cestami do ostatních zemí. Takže jsme obnovili současný režim letního času a dvakrát za rok posouváme hodiny. Lidé jsou spokojeni a tato otázka již vícekrát nezazněla.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Pane předsedající, pane Kallasi, má pochybnost se týká skutečnosti, že v některých zemích v Evropě, například ve Spojeném království, mají jiný čas než v kontinentální Evropě, a to, že nemění čas, jim nezpůsobuje žádné potíže. Standardizování času po celé Evropě do jedné časové zóny by přece nebylo jen otázkou výhody při cestování?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Jak jsem řekl, mám osobní zkušenost a nevidím žádný důvod, proč znovu měnit systém. Mohlo by se to ještě více zkomplikovat.

Předsedající. – Otázka č. 37, kterou pokládá **Gay Mitchell** (H-0071/10)

Předmět: Rovnováha mezi svobodou a bezpečností

V mnoha zemích Evropské unie došlo v důsledku paniky vyvolané celosvětovým terorismem ke znepokojujícímu narušení občanských svobod. Základní zásadou, na níž spočívá společenská smlouva, je, že vláda musí jakékoli omezení občanských práv zdůvodnit tak, že jasným a nevyvratitelným způsobem prokáže nezbytnost tohoto omezení v zájmu všeobecné bezpečnosti národa. Zdá se, že tato povinnost důkazu byla přenesena z orgánů, které bezpečnostní opatření uplatňují, na osoby, které mu podléhají.

Souhlasí Komise s tímto hodnocením? Jak hodlá Komise postupovat ohledně nápravy uvedené nerovnováhy mezi bezpečností a svobodou?

Viviane Reding, místopředsedkyně Komise. – Ochrana a prosazování základních práv by se neměla jevit jako protiklad k opatřením řešícím přetrvávající hrozbu terorismu: měly by jít ruku v ruce. Protiteroristické kroky musí být prováděny s plným respektem k zásadě právního státu a s plným respektem k základním právům zakotveným na úrovni Evropské unie v Listině základních práv.

Toto není otázka kompromisu nebo vyvažování jednoho požadavku proti druhému; je to otázka zajištění obojího, ovšem bez kompromisů v oblasti základních práv.

Dodržování základních práv nebrání přijetí účinných bezpečnostních opatření, což bylo mimochodem uznáno ve Stockholmském programu, který vyzývá evropské orgány, aby zajistily, že všechny nástroje použité pro boj proti terorismu budou plně respektovat základní práva. Proto jsem přesvědčena, že to je otázka rovnováhy, a nikoli otázka vyvažování jednoho na úkor druhého.

Gay Mitchell (PPE). – Pokud jde o mě, tlučte teroristy, tlučte zločince. S tím nemám absolutně žádný problém, ale znepokojuje mě, že my jako poslanci Parlamentu dostatečně nezdůrazňujeme, ať již v Evropském parlamentu nebo v členských státech, že očekáváme, že se tak stane způsobem, který veřejnost chrání, místo aby ji podrýval či narušoval její soukromí, tak, aby údaje byly chráněny, aby bylo chráněno soukromí občanů a aby občané, kteří jsou nevinní a dodržují zákony, nebyli státem obtěžováni. Je nutné, abychom s tímto počítali.

Viviane Reding, místopředsedkyně Komise. – Naprosto s panem poslancem souhlasím. Z mých slyšení a předchozích kroků coby komisařky pro telekomunikace víte, že ochrany údajů si velmi cením.

Zavázala jsem se k reformě směrnice z roku 1995 o ochraně údajů, abychom ji přizpůsobili světu moderních technologií, ale také jsem jasně prohlásila, že nesmíme údaje vydávat kvůli ochraně společnosti. Soukromé údaje jednotlivce nesmí být jinými opatřeními ohroženy.

Zažila jsem, jak se Parlament dohadoval a hlasoval o otázce dohody SWIFT. Komise názory Parlamentu vezme v úvahu při vypracovávání nového mandátu pro novou dohodu SWIFT s našimi americkými partnery: smlouvu, v níž bude vyvážený poměr mezi právem na soukromí a potřebou bojovat proti terorismu.

Předsedající. – Otázka č. 38, kterou pokládá **Marian Harkin** (H-0087/10)

Předmět: Zelená kniha o dobrovolnictví

Zvažuje Komise – s cílem zvýšit v EU povědomí o významu dobrovolnictví – společně s navrhovanými iniciativami na uspořádání Evropského roku dobrovolnictví vypracování souhrnné zelené knihy o dobrovolnictví, což by je usnadnilo a zvýšilo jeho uznání a hodnotu?

Považuje Komise kromě vypracování zelené knihy za důležité dosáhnout součinnosti s dalšími mezinárodními organizacemi jako je MOP a OSN, pokud jde o projekt měření dobrovolné činnosti JHU/MOP a příručku OSN o neziskových organizacích?

Viviane Reding, místopředsedkyně Komise. – Velice se omlouvám, ale tuto otázku nemám. Mám zde mnoho otázek, ale tuto nikoli.

(Předsedající navrhl, aby byla otázka zodpovězena písemně)

Marian Harkin (ALDE). – Budu naprosto spokojena, když mi paní komisařka odpoví písemně.

Viviane Reding, místopředsedkyně Komise. – Omlouvám se. Asi nám něco zaskřípalo v organizaci.

Marian Harkin (ALDE). – S ohledem na možnosti, které nám dává rok 2011 jako Evropský rok dobrovolnictví, doufám, že paní komisařka můj návrh pečlivě zváží a že snad zváží i možnost, aby zelená kniha navázala na konzultace s dobrovolnými skupinami atd. Doufám také, že zohledníte, že je důležité využívat návodů MOP nebo příručky OSN pro měření dobrovolné činnosti v členských státech.

Viviane Reding, místopředsedkyně Komise. – Mohu váženou poslankyni ujistit, že pokud jde o dobrovolnictví – což je otázka velmi důležitá a Komise se jí zabývá – budou její otázky náležitě zodpovězeny.

Předsedající. – Otázka č. 39, kterou pokládá **Bernd Posselt** (H-0088/10)

Předmět: Tradičně usazené menšiny

Jaké možnosti pro vypracování strategie na ochranu a podporu tradičně usazených národnostních skupin a menšin nabízí podle Komise Lisabonská smlouva a Listina základních práv EU a jaké konkrétní kroky jsou plánovány?

Viviane Reding, místopředsedkyně Komise. – Víte, že jednou z hodnot, na kterých je Evropská unie založena, je dodržování práv osob příslušejících k menšinám a se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost je to výslovně uvedeno v článku 2 smlouvy. Článek 21 Listiny základních práv výslovně zakazuje jakoukoli diskriminaci založenou na jazyku nebo příslušnosti k národnostní menšině. Komise v rámci svých pravomocí zajistí, aby tato základní práva byla dodržována v právních předpisech EU, a to i při provádění právních předpisů EU členskými státy.

Existují také některé právní předpisy EU a programy EU, jež mohou přispět ke zlepšení situace osob příslušejících k menšinám; Komise hodlá využívat všech těchto nástrojů při řešení potíží, včetně případů diskriminace, které by na osoby příslušející k menšinám mohly mít vliv.

Víte také, že existují stávající antidiskriminační právní předpisy EU, které budou uplatňovány s cílem zajistit rovné zacházení s osobami příslušejícími k některé z menšin, a Komise přijala návrh nové směrnice, která je nyní projednávána a má rozšířit ochranu proti diskriminaci založené na náboženském vyznání nebo přesvědčení, zdravotním postižení, věku a sexuální orientaci i na jiné oblasti, než je zaměstnání a povolání.

Také rámcové rozhodnutí Rady o boji proti určitým formám a projevům rasismu a xenofobie podle trestního práva má za cíl zajistit, aby ve všech členských státech byly trestány slovní projevy nenávisti založené na rase, barvě pleti, náboženském vyznání, původu nebo na příslušnosti k národnostním a etnickým skupinám a zločiny z nenávisti. Komise nyní provádění tohoto rámcového rozhodnutí co nejpozorněji sleduje a za tímto účelem byla ustavena skupina odborníků z členských států.

Existuje také Agentura Evropské unie pro základní práva, která Komisi velmi významně pomáhá při plnění jejích úkolů; a jsou zde charta regionálních či menšinových jazyků Rady Evropy a rámcová úmluva o ochraně národnostních menšin.

Chtěla bych váženému poslanci říci, že doufám, že více členských států bude následovat příkladu těch, kteří tyto důležité úmluvy již podepsali a ratifikovali.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Paní komisařko, právě tento poslední bod souvisí s tím, co mne znepokojuje. Chtěl bych se zeptat znovu: existují nějaké nástroje pozitivní diskriminace ve prospěch tradičně usazených národnostních menšin? Měli bychom pro tyto osoby rozvíjet strategie stejně, jako to děláme pro jiné.

Za druhé, je za to odpovědná také Agentura pro základní práva ve Vídni a jak navazuje styky s občanskou společností? Tento proces v tuto chvíli samozřejmě teprve probíhá, jsou v tom však zahrnuty také tradiční menšiny? Neexistuje nic tak nespravedlivého, jako zacházet s nerovnoprávnými skupinami rovným způsobem.

Viviane Reding, *místopředsedkyně Komise.* – Souhlasím s váženým poslancem. Neexistuje nic nespravedlivějšího, než chovat se k nerovnoprávným skupinám stejným způsobem.

Skutečně musíme zvážit, jak využívat omezené zdroje, které máme, velmi aktivně a uvážene.

Agentura Evropské unie pro základní práva má samozřejmě plnit některé cíle, ale požádá-li Parlament nebo Komise agenturu o splnění určitého úkolu, agentura to zajistí učiní.

Proto bych chtěla požádat pana poslance, aby mi předal otázky, o kterých by chtěl, aby se jimi Agentura Evropské unie pro základní práva zabývala, a já se podívám, co pozitivního lze udělat.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pane předsedající, plně chápu časové požadavky. Chtěl bych jen zdůraznit, že je třeba vyhlásit zvláštní rok věnovaný násilí na ženách, taková jsou tabu, která často dosud existují, pokud jde o tuto otázku.

Příliš mnoho žen je obětmi násilí, které je samozřejmě často fyzické, ale může být i slovní a psychické. Navíc k němu často dochází v rodinném prostředí a tyto ženy se stydí to přiznat. Je pravda, že rok věnovaný tomuto problému by jistě pomohl dosáhnout toho, že tento dosud tabuizovaný jev nebude tak častý, a proti násilí na ženách účinněji bojovat.

Předsedající. – Na otázky, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, bude dána písemná odpověď (viz příloha).

Doba vyhrazená pro otázky skončila.

(Zasedání bylo přerušeno v 19:50 a pokračovalo v 21:00.)

PŘEDSEDNICTVÍ: PAN Pál SCHMITT

místopředseda

14. Provádění směrnic týkajících se prvního železničního balíčku (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava k otázce k ústnímu zodpovězení, kterou pokládá Brian Simpson za Výbor pro dopravu a cestovní ruch Komisi, o provádění prvního železničního balíčku (směrnice 2001/12/ES, 2001/13/ES a 2001/14/ES) (O-0030/2010 - B7-0204/2010)

Brian Simpson, *autor.* – Pane předsedající, nemyslím si, že budu dnes večer příliš zdrženlivý, pokud jde o tuto konkrétní otázku k ústnímu zodpovězení, která se týká provádění prvního železničního balíčku. Jistě je vám, pane komisaři, známo, že tyto tři směrnice, které tvoří první železniční balíček, byly přijaty v roce 2001, přičemž lhůta pro jejich provedení do vnitrostátního práva byla stanovena na březen 2006. Je mou povinností jako předsedy Výboru pro dopravu a cestovní ruch, abych vám nyní tuto záležitost předložil formou otázky k ústnímu zodpovězení.

Nyní, o devět let později, zde diskutujeme o tom, že 21 členských států do října 2009 tyto směrnice neprovedlo a kvůli tomuto zanedbání jim nyní byla zaslána odůvodněná stanoviska. Těžko lze uvěřit, že nyní, kdy přistupujeme k revizi prvního železničního balíčku, některé státy – včetně takzvaných vlivných států, včetně států, jež nás rády informují o svém proevropském poslání – tento významný evropský předpis neprovedly.

Tyto členské státy by se měly zastydět, vzpomenout si, k čemu se v tomto Parlamentu v roce 2001 zavázaly, a splnit to.

Je jednou z nanejvýš závažných skutečností v politice, že umíme zavést v celé Evropské unii společný trh v mnoha oblastech, ale v odvětví železnice ho zavést neumíme. To není selhání tohoto Parlamentu. Je to selhání členských států, často podporovaných sekcemi odvětví železniční dopravy a, popravdě řečeno, Parlamentu začíná docházet trpělivost.

Tato otázka k ústnímu zodpovězení je výsledkem zklamání, zklamání nad tím, jak svévolně jsou přehlíženy právní předpisy a že Komise doposud nevolala členské státy k odpovědnosti. Nyní chceme vědět, které prvky těchto směrnic nebyly v jednotlivých členských státech provedeny. Musíme vědět, proč některé členské státy tyto směrnice neprovedly správně. Chceme vědět, které členské státy se stále brání koncepci spravedlivé hospodářské soutěže v železničním odvětví a svévolně chrání své vlastní vnitrostátní společnosti.

U některých z těchto členských států máme obavy, pokud jde o pravomoci a nezávislost regulačních orgánů a provozovatelů infrastruktury. Jsme toho názoru, že nedostatečná transparentnost a nedostatečná harmonizace poplatků za pozemní komunikace vede k ochrannářským praktikám, znemožňuje zavedení jednotného trhu v železničním odvětví a tlumí také přeshraniční aktivitu. Přičtete-li k tomu různá vnitrostátní opatření, jako jsou daně z kolejových vozidel, jste nutně na pochybách, zda určité členské státy vůbec zamýšlely tyto směrnice provést.

Dnes potřebujeme vědět mnoho věcí. Potřebujeme vědět, jak Komise pomocí přepracovaného znění zajistí řádné provedení celého železničního balíčku. Dnes potřebujeme vědět, co dělá Komise pro to, aby zajistila dodržování evropských právních předpisů týkajících se této otázky. Dnes potřebujeme vědět, proč jsou opatření vůči členským státům, které tyto předpisy neprovedly, přijímána s tak velkým zpožděním.

Ve Výboru pro dopravu často poukazujeme na potřebu účinné interoperability v železničním odvětví. Bez ní a bez otevření vnitrostátní infrastruktury je evropská nákladní železniční doprava odsouzena k zániku. Přeshraniční evropské osobní vlaky budou utlumeny. Nikdy nezískáme jednotný trh a nikdy nevznikne evropský systém řízení železničního provozu.

Nastal čas rozvíjet pro naši železniční síť skutečně evropskou perspektivu a prvním krokem k tomuto rozvoji je první železniční balíček. Bez tohoto prvního kroku nemohou následovat další. Potřebujeme přímou akci a potřebujeme ji nyní. Pojmenujme členské státy, které tyto směrnice neprovedly, ať se stydí, a přijmeme nyní vůči nim kroky.

Siim Kallas, místopředseda Komise. Pane předsedající, chtěl bych poděkovat panu Simpsonovi a Výboru pro dopravu a cestovní ruch za to, že vyvolali tuto diskusi, a za podporu konkurenceschopnosti a otevřenosti v železničním odvětví. Vždy jsem měl v Parlamentu silnou podporu a doufám, že tomu tak bude i nadále.

Zpráva o sledování železničního trhu, kterou zveřejnila Komise koncem roku 2009, ukazuje, že postupné snižování významu železnic od 70. let dvacátého století se po otevření trhu a přijetí prvního balíčku zastavilo, a to ve všech segmentech trhu. Takže existují i některé pozitivní momenty.

Hospodářská krize však měla na železnice velmi vážný dopad, když provozovatelé železniční nákladní dopravy ztratili až 30 % svého podnikání, tato krize odhalila a prohloubila stávající strukturální problémy železnic.

Tyto problémy na jedné straně souvisejí s ekonomikou železnic a s trvalou finanční slabostí některých činitelů. Některé členské státy dosud nezajistily pro provozovatele infrastruktury dostatečné finance. To vede nejen k podfinancování, jež podkopává kvalitu a výkony železniční sítě; také to zvyšuje úroveň zadlužení.

Na druhé straně dosud existují hospodářské a technické překážky vstupu na trh. Ti, kdo nově vstupují na trh, se velmi často cítí být diskriminováni, zejména tam, kde dosavadní provozovatelé železnic také nepřímo kontrolují poskytování a využití železniční infrastruktury.

Ne všechny nově ustavované regulační orgány mají nezbytné pravomoci a nezávislost, jež by zajišťovala spravedlivé a transparentní tržní podmínky. Při řešení těchto problémů Komise přijala dvoustupňový přístup: stíhat nesprávné provádění pravidel řízením pro porušení právních předpisů a pravidla, jež nejsou dosti jasná nebo dosti přesná, měnit.

První linie přístupu – řízení pro porušení právních předpisů – si vyžádala zevrubnou analýzu právní situace ve všech 25 členských státech, jež mají železniční soustavy, a vyústila v odůvodněná stanoviska, která byla odeslána v roce 2009. Hlavními problémy jsou zaprvé nedostatečné provedení ustanovení směrnice o výběru

poplatků za přístup na infrastrukturu, zadrhé nedostatečná nezávislost provozovatelů infrastruktury a neschopnost zajistit regulačním orgánům dostatečnou nezávislost, zdroje a pravomoci.

Druhou linií přístupu bylo využít ohlášený proces přepracování stávajících železničních balíčků pro navrzení zlepšení stávajících pravidel o přístupu na železniční trh.

Souběžně s tím budeme uplatňovat komplexní přístup s cílem vytvořit skutečný vnitřní trh pro železnice. V součinnosti s Evropskou agenturou pro železnice budeme dál podporovat technickou harmonizaci železnic.

Mathieu Grosch, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, kdyby směrnice prvního železničního balíčku maloval belgický malíř Magritte, napsal by vespod „Toto nejsou směrnice“. Celá rozprava, kterou po nějaký čas vedeme, se mi skutečně zdá téměř surrealistická. V roce 2003 jsme rozhodli, že provedení do právního řádu členských států má být dokončeno v roce 2006, a nyní, v roce 2010, se tážeme, proč 21 zemí nečiní to, co samy podepsaly.

Záměrem liberalizace bylo umožnit vstup na trh novým subjektům. To byla teorie. V praxi také věci v tomto ohledu vypadají poněkud jinak. Dnes jsme v situaci, kdy – ať už jsme pro, nebo proti liberalizaci v této oblasti – musíme tuto liberalizaci zhodnotit a stojíme před problémem, že z větší části nebyla provedena. Společnosti samotné – jak jsme viděli v různých zemích – ve jménu liberalizace přijaly rozhodnutí v oblasti personálního obsazení a technologií, jež nebyla vždy šťastná, i přesto, že tato liberalizace nebyla provedena do vnitrostátního právního řádu.

Vzhledem k tomu musíme dospět k závěru, že z tohoto pohledu tradiční provozovatelé železnic mají dosud ve svých rukou klíče k otevření trhu – přístup k tratím, technické interoperabilitě, školení a certifikaci, abychom uvedli alespoň několik případů. Těmito klíči mohou otevřít dveře na otevřený trh, ale mohou je také zavřít. Tak tomu bylo ve většině zemí a je tomu tak dodnes.

Proto návrhy, které jste dnes přednesl a s kterými jsme se zběžně seznámili, představují první krok. K tomu, abychom mohli správně zhodnotit liberalizaci, je podle mého důležité, abychom rychle zajistili provedení nebo je prosadili s využitím prostředků, které má Komise k dispozici, nebo prostředků, které si ještě musí zabezpečit.

Saïd El Khadraoui, jménem skupiny S&D. – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, chtěl bych nejprve konstatovat, že podíl železniční nákladní dopravy na trhu se nejprve snížil z přibližně 13 % v roce 1995 na 10,5 % v roce 2002 a poté se ustálil, zatímco v případě osobní dopravy, kde liberalizace byla také neúspěšná, nebo nebyla provedena, došlo ve skutečnosti v posledních letech k růstu.

Říkám to hlavně z toho důvodu, že otevření trhu je jen jedním nástrojem a úspěšný jednotný evropský železniční trh ve skutečnosti vyžaduje kombinaci opatření. Zahrnují samozřejmě opatření vztahující se k tržním silám, ale zároveň také základní společenská pravidla, aspekt lidských zdrojů, lepší interoperabilitu – u které se domnívám, že musíme odvést mnohem více práce – a samozřejmě dostatečné nástroje pro financování projektů infrastruktury. Svých cílů můžeme dosáhnout jen tehdy, budeme-li to řešit důsledně a soudržně.

Mám k panu komisaři ještě jednu otázku. Slyšeli jsme, že revize prvního železničního balíčku vlastně již probíhá. Má otázka zní: kdy můžeme tuto revizi očekávat a v čem komisař spatřuje hlavní cíl, kterého má být tímto způsobem dosaženo?

Gesine Meissner, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, při slyšení ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch mne velmi potěšilo, když jste řekl, že to největší, čeho se nám v Evropě podařilo dosáhnout, je mobilita a svoboda pohybu osob. Pokud jde o svobodu pohybu i pokud jde o volný trh, zmínil jste se, že je důležité nejen to, aby se lidé mohli pohybovat z bodu A do bodu B, ale aby totéž platilo i o zboží. V roce 1992 jsme v Evropském parlamentu přijali *de facto* vnitřní trh a s prvním železničním balíčkem v roce 2001 jsme také vytvořili podmínky pro volný vnitřní trh v železničním odvětví. Bylo již řečeno, že nyní je rok 2010, a dosud to nefunguje. Je skutečně ostudné, že 21 států dosud vytváří překážky. To je protekcionismus – což bylo také již řečeno – a je naneštěstí politováníhodné, že k němu dochází.

Nyní samozřejmě musíme posoudit, proč k němu dochází. Zmínil jste se, pane komisaři, o různých železničních systémech, ale to nemůže být jediný důvod. Dosud skutečně existuje mnoho zemí, které si myslí, že se tomu mohou vyhnout, jestliže se pokusí o návrat ke starým časům a budou říkat, že cokoli týkající se oddělení infrastruktury a služeb nelze to brát příliš vážně. To je úplně špatná cesta.

Chci také vidět, kdy budete schopni provést revizi této směrnice. Chtěl bych vás také konkrétně požádat – a řekli to již předchozí řečníci – abyste byl na členské státy přísný. Pocházíme samozřejmě z různých členských států, ale z odvětví dopravy, a všichni jsme se shodli na tom, že je velmi důležité, abychom v tom konečně zavedli nějaký pořádek. Jste novým komisařem, takže vás nelze vinit z toho, co bylo – nebo nebylo – provedeno v minulosti. Máte proto nyní jedinečnou příležitost, abyste v železničním odvětví poměrně rychle dosáhl úspěchu a vnitřnímu trhu, a tím i všem evropským občanům, přinesl pokrok. Spoléhám na to a skutečně se těším, až uvidím, co hodláte dělat v blízké budoucnosti.

Isabelle Durant, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, podnět k prvnímu železničnímu balíčku přišel téměř před 15 lety. Hlavním cílem, se kterým se samozřejmě ztotožňuji, tehdy bylo, aby se zvýšil podíl železniční dopravy na trhu. Liberalizace, která byla jedním ze způsobů, jak toho dosáhnout, má smíšené a ne vždy velmi přesvědčivé výsledky. Bylo již řečeno, že podíl železniční dopravy na trhu s nákladní dopravou stagnuje, zatímco podíl silniční dopravy na trhu roste.

Zároveň značně vzrostl počet cestujících, dokonce i bez jakéhokoli liberalizačního procesu, a vysokorychlostní železniční síť, která se buduje spíše na základě spolupráce než na základě hospodářské soutěže, je docela úspěšná.

Zmínil jste se také o nově příchozích. Těchto nově příchozích je příliš málo a mnozí z nich byli pohlceni velkými společnostmi. Jinak řečeno, nejsem si jista, že zamýšleným cílem monopol velkých společností.

Pokud jde o uplatňování, zvážíme-li počet řízení pro porušení právních předpisů, je tu objektivně řečeno všeobecně známý problém, jinými slovy nedostatečná nezávislost regulačních a odvolacích orgánů, a to dokonce i tam, kde jsou od sebe funkčně či institucionálně odděleny, a toto rozdělení může také vyvolat jiné otázky a náklady související s vnitřní koordinací.

Očekávám vaši odpověď, pane komisaři, a zároveň vás mohu požádat jen o to, abyste zaujal prozíravý postoj, který nebude na věci tlačit, bude vycházet z vámi zmíněného uceleného přístupu a plně a objektivně zhodnotí předchozí balíčky, ale přitom provede plné hodnocení předtím, než bude učiněn příští krok. Toto hodnocení musí být proto důkladné a musí zahrnovat otázky pracovních podmínek, bezpečnosti a ochrany, povinnosti veřejných služeb a chybějící internalizaci vnějších nákladů předtím, než bude dosažen další pokrok v procesu liberalizace.

Ráda bych proto slyšela, jaké jsou vaše priority v této otázce vzhledem k tomu, že bylo dosaženo určitého pokroku – to je nutné uznat a druzí o tom hovořili – totiž, lepší transparentnosti ve vykazování účetnictví, pokroku v interoperabilitě, harmonizaci odborné přípravy a licencí a ve zlepšení signalizace a ochrany. Mnohé však musí být ještě uděláno a budu trvat na prozíravém, důkladném hodnocení bez jakýchkoli tabu, abychom nepostupovali příliš rychle do dalších fází.

Oldřich Vlasák, jménem skupiny ECR. – Vážené dámy a pánové, když se schvaloval evropský regulační rámec pro železnice, všichni jsme doufali, že dojde k větší průhlednosti financování tohoto sektoru ekonomiky a že se vytvoří nové příležitosti pro zapojení dalších subjektů. Zdálo se, že evropský sektor železniční dopravy stojí na prahu nové éry. Kýžená liberalizace trhu však ve skutečnosti nenastala. Jak všichni víme, v 21 členských státech včetně České republiky k řádné implementaci prvního železničního balíčku nedošlo, přičemž zůstávají nevyřešeny zejména otázky v souvislosti s otevřením železničních trhů hospodářské soutěži.

To, že se jedná o skutečný problém, dokazuje i situace v České republice. Přestože stát již učinil první kroky, které povolují vstup dalších železničních dopravců na trh, ve skutečnosti chybí politická vůle umožňující na kolejích skutečnou konkurenci. To potvrzuje i chování socialistických hejtmanů v čele jednotlivých krajů, kteří na konci loňského roku uzavřeli s Českými drahami desetileté smlouvy s opcí na dalších pět let na zajištění regionální železniční dopravy, a to bez jakéhokoliv výběrového řízení. Hejtmani, kteří ve volbách získali mandát na čtyři roky, tak fakticky na patnáct let uzavřeli železniční trh. Monopolní České dráhy teď nebude nic nutit ke zlepšení svých služeb, což bude mít pro železnici fatální důsledky.

V tomto kontextu je proto otázkou, zda současná debata o zdaňování zaměstnaneckých benefitů, kterou v České republice odboráři rozpoutali, a související vyhrožování stávkami ve skutečnosti pouze neodvádí pozornost od reálných problémů. Problémů, které způsobují, že se železniční doprava dostává stále více na periferii společenského a ekonomického zájmu a logicky naopak narůstá oblíbenost Zelenými tolik kritizované silniční dopravy. Rád bych proto vybídl Evropskou komisi k větší aktivitě při prosazování skutečné liberalizace železničního sektoru a k důslednému dozoru, zda je netržní chování jednotlivých aktérů v souladu s evropskými právy.

Jaromír Kohlíček, jménem skupiny GUE/NGL. – (CS) Úvodem bych řekl, že zcela nesouhlasím s panem Vlasákem, jehož vláda se také podílela na tom, co sám kritizuje. A teď k věci. Protože účelem toho železničního balíčku bylo otevření trhu železniční dopravy oddělením infrastruktury, přepravy osob a přepravy nákladu, lze poměrně snadno zjistit, zda členské státy po různě dlouhém přechodném období splnily formálně požadavky směrnice. Co tak snadno zjistit nelze a na co se směrnice nezaměřily, to jsou odlišné bezpečnostní předpisy jednotlivých států, alespoň elementární shoda pracovních podmínek osádek souprav a pracovníků zajišťujících fungování infrastruktury a řada odlišností technických předpisů. ERTMS má být tím zaklínadlem, které má technicky sjednotit infrastrukturu i soupravy. Těším se proto na jasnou odpověď, pokud jde o kompatibilitu železniční sítě Evropské unie se standardem ERTMS. Neslyšel jsem ji.

Snad s touto otázkou souvisí i logicky navazující dotaz, jak se v současné době využívá otevření trhů železniční přepravy zahraničními a domácími subjekty v jednotlivých zemích. Nejde mi samozřejmě o majetkově propojené subjekty, které formálně nezávisle zajišťují regionální přepravu, jak je tomu např. v Německu, ale o nezávislé operátory na trhu.

Závěrem bych rád zdůraznil, že ani první, ani další železniční balíčky neřeší sociální podmínky zaměstnanců. To může být v blízké budoucnosti velkým problémem při otevírání trhu na železnici. Nelze totiž přijmout jako řešení metodu nejnižšího možného standardu.

Mike Nattrass, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, naneštěstí pro Spojené království jeho vláda železniční balíček EU provedla. Je to hlavně proto, že liberálové, labouristé a konzervativci, kteří sedí ve Westminsterském paláci, mají rádi, když jim někdo říká, co mají dělat, a veškerou kontrolu přenechali EU.

Oddělení provozovatelů vlaků a oddělení železniční sítě vede k velkým problémům, a to díky EU. Není divu, že 21 členských států je příliš chytrých, než aby se nechaly chytit do železniční sítě EU, jež způsobuje zmatek na všech stanicích do Bruselu.

Nejsem socialistou, ale potřebujete-li integrovaný dopravní systém, pak je nejlepší státní vlastnictví – a ne rozdělení do mnoha soukromých rukou. Existence šesti různých společností na síti mezi Birminghamem a Berlínem vyvolá naprostý zmatek, nebo, mám-li to říci jinak, „*Dachshunds Frühstück*“.

Až bude Eurorail rozbit, což umožní, aby nadbytečné kapacity provozovaly různé společnosti, nebudeme už mít žádný vozový park, ale spíš zábavní park.

Brian Simpson, který je za tuto rozpravu odpovědný, je členem labouristické strany. Labouristé byli kdysi socialisty a jeho zvolili lidé, kteří si dosud myslí, že labouristé je totéž jako socialisté. Ale on je zde, skrývá se v EU, daleko od svých věrných příznivců. K čemu vyzývá? Vyzývá k privatizaci. Více než to; vyzývá k modelu EU, který nefunguje a jde proti přáním jeho vlastních voličů.

Ve skutečnosti je „tlustým kontrolorem“, který vytváří tlusté výplatní sáčky pro tlusté boháče. Jediné, čím si můžeme být jisti, je to, že existuje jen slabá šance, že tato směrnice EU bude přijata, protože by zbavila železniční síť EU kolejí.

Georges Bach (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, přezkum provedení prvního železničního balíčku a plánované přepracování vítám. Jsem toho názoru, že tento přezkum přichází velice opožděně. Mrzí mne však, že Komise nedostává od členských států žádné, nebo jen nedostačující informace. To provedení účelného a poctivého hodnocení nesmírně ztěžuje. Nezbytné však není jen hodnocení. Musíme také vyzvat členské státy, aby skutečně provedly nezbytná opatření.

V každém případě je při hodnocení nezbytné klást důraz na otázku bezpečnosti. Poučili jsme se z nedávných negativních zkušeností a budou tyto zkušenosti zohledněny? To je má otázka. Komise je v této otázce příliš málo sdílná vůči veřejnosti, která je mimořádně znepokojena. Totéž se týká i kvality. Chtěl bych požádat Komisi, aby posoudila, jaká obecně závazná pravidla mohou být stanovena. O nedostatečné kvalitě toho již bylo řečeno mnoho, ale spolehlivě ji změřit nelze. Politováníhodný je také nedostatek investic, o kterém jste se již, pane komisaři, zmínil. Nehledě na spolufinancování z Fondu soudržnosti jsou investice do silnic ve většině zemí dosud mnohem větší než do železničního systému. Chtěl bych se v souvislosti s tím zmínit o ERTMS – tento systém musí být bezpodmínečně zaveden v železniční síti po celé Evropě, ale také ve vozovém parku, aby se zvýšila bezpečnost na tratích.

Varoval bych před dalšími kroky ve směru plánované liberalizace vnitrostátní osobní dopravy. Iniciativy, které v této souvislosti již byly podniknuty, ukázaly, že dosud existuje mnoho překážek, které je nutno překonat, a že Komise by udělala dobře, kdyby především provedla úplnou technickou harmonizaci a zajistila náležité provedení přijatých směrnic.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) V dopravní politice EU na období do roku 2020 musí být železniční doprava jednou z priorit a musí se usilovat o takové cíle jako otevírání hospodářské soutěže, zlepšení interoperability a bezpečnosti vnitrostátních sítí a rozvíjení infrastruktury železniční dopravy.

Hospodářskou soutěž však nelze zvyšovat na úkor bezpečnosti nebo kvality železničních služeb. Jsem toho názoru, že přezkum prvního železničního balíčku musí určit problémy sužující členské státy, které od Komise obdržely odůvodněné stanovisko, spolu se způsoby jejich řešení.

Chtěl bych upozornit na skutečnost, že z důvodu krize došlo v odvětví železniční dopravy k propuštění tisíců osob, což může mít nepříznivé dopady na evropskou železniční dopravu. Systém ERTMS byl zaveden koncem minulého roku na přibližně 2 700 km železničních tratí v Evropské unii a do roku 2020 bude zaveden na 24 000 km železničních tratí. To znamená, že jsou nezbytné obrovské investice, a my, pane komisaři, očekáváme nová řešení a finanční nástroje, jež jsou schopny poskytnout nezbytné financování, a také investice do odpovídající modernizace vozového parku.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) V mé zemi máme takové rčení, přísloví, které říká, že když vám někdo řekne, že jste opilý, nemusíte se tím znepokojovat, ale když vám pět lidí řekne, že jste opilý, měl byste jít raději do postele, lehnout si a vyspat se.

Kdyby tento první balíček nezavedly jen jeden nebo dva státy, byli bychom dnes schopni uvalit na ně sankce a horlit proti nim, ale když tento balíček nezavedlo přes dvacet zemí, pak možná tento balíček – mírně řečeno – není nejlepší. Možná to je ta příčina nebo v tom je ten problém. Když jsem před chvílí slyšel ostrou kritiku z úst mého kolegy poslance ze Spojeného království, a tato země skutečně tento balíček zavedla, dalo by se pochybovat o tom, zda uplatňování balíčku opravdu je úplně správné.

Ovšem je tu i druhá strana mince – v souvislosti s nehodami, o kterých jsme zde také hovořili před dvěma hodinami, během doby vyhrazené pro otázky Komisi. Mám na mysli otázku bezpečnosti. Z tohoto pohledu se bezpečnost samozřejmě zlepšila. Místopředseda Komise pan Kallas nás upozornil na důležitý problém, když řekl, že některé členské státy do železnic neinvestují a že investiční příležitosti v oblasti infrastruktury se nevyužívají. Jednou z těchto zemí je i moje země, Polsko, kde za poslední dva roky došlo, pokud jde o financování železnic, k jakémusi kolapsu se všemi důsledky, které to přináší.

A konečně si myslím, že velmi prosté definice a velmi jednoduché recepty jsou již automaticky podezřelé.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Pane předsedající, někteří lidé zde nařikají nad obtížemi a nad pomalým pokrokem při provádění směrnic prvního železničního balíčku. Pokud jde o mne, jsem tím potěšen. V mé zemi, v mém regionu bojujeme s železničními odbory a s výbory uživatelů za to, abychom zajistili, že se tyto hanebné směrnice nebudou uplatňovat a zmizí tak v propadlšti dějin.

Jednou z výzev regionálních voleb ve Francii je právě to, že regionální rady blokují provádění nařízení o závazcích veřejné služby v souvislosti s otevřením regionální železniční dopravy konkurenci. Nechceme dvourychlostní železnici, kdy soukromé společnosti mají trh rychlých, pohodlných vlaků první třídy s místenkami, jejichž cenu jízdenek si mohou dovolit jen bohatí, zatímco veřejnost má méně bezpečné, nepohodlné, zastaralé vlaky druhé třídy pro chudé.

Den ode dne se to potvrzuje následující: oddělení infrastruktury od dopravního podnikání, jež ukládají směrnice, aby umožnily otevření systému nemilosrdné konkurenci, je technickým a organizačním nesmyslem, který se prodrazí jak daňovým poplatníkům, tak uživatelům. Prospívá velkým korporacím, ale rozvrací veřejnou dopravu a vede k chátrání železniční sítě a zhoršování bezpečnosti. Zmíněné směrnice také likvidují pracovní místa a představují rozkrádání veřejného vlastnictví ve prospěch soukromých zájmů.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Přijetím tří balíčků směrnic upravujících dopravu na železničních tratích převzala Evropská komise spoluzodpovědnost za organizaci železniční dopravy v Evropské unii.

Není pochyb o tom, že provedení nových železničních pravidel do různých vnitrostátních právních ráďů může přinášet určité problémy a zdražování. Naším společným zájmem však určitě je dobře organizovaná doprava a dobře fungující struktura pro železniční dopravu jako smysluplná alternativa zejména k silniční dopravě, která nesporně výrazně zatěžuje naše životní prostředí. Proto je jistě namísto otevřeně hovořit o problémech, které brzdí rychlejší rozvoj železniční dopravy. Avšak naším zájmem mohou být nejen pravidla, ale i pohled do budoucnosti.

Evropské železnice ze tří světových stran končí v přímořských přístavech, směrem na východ však železniční tratí pokračují až k Pacifiku. Dobré propojení evropských železnic na východní hranici EU otvírá evropským

dopravcům nové možnosti přepravy zboží. A proto, pokud se v dohledné době podaří realizovat prodloužení trasy rychlovlaku z Paříže do Vídně a Bratislavy a současně prodloužení širokorozchodné trati z Čierné nad Tisou na ukrajinské hranici do Bratislavy a Vídně, pak se na úseku mezi Bratislavou a Vídní setkají tři různé železniční systémy – klasická železnice, rychlovlak a širokorozchodná železnice. Ve spojení se dvěma letišti – Vídní a Bratislavou, dvěma říčními přístavy na Dunaji – opět Vídní a Bratislavou, a dálničními křižovatkami tak ve středu Evropy vznikne jeden nový významný logistický a dopravní uzel.

Je nesporné, že kromě udržování a zpřesňování pravidel máme ještě značné rezervy také v efektivním zvyšování dynamiky železniční dopravy. Stačí se jen podívat na možnosti investic a možná pomoci zpřesňování pravidel, ale také investování do nových projektů podpořit železniční dopravu tak, aby byla výnosnější a aby lépe sloužila občanům Evropy.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v tomto období mnoho hovoříme o plánování dopravy a budeme o něm hovořit i v příštím období. S ohledem na to, co se až dosud dělo, mám za to, že začínat s revizí prvního balíčku je frustrující. Proto musíme být smělejší, máme-li se pokusit tento stav zvrátit. Domnívám se, že vše záleží a točí se kolem tří hlavních bodů:

Prvním bodem je podle mého názoru liberalizace železniční dopravy s cílem vytvořit hospodářskou soutěž a podpořit konkurenceschopnost, samozřejmě s jasnými a transparentními pravidly pro všechny, jak již bylo zmíněno. Druhým klíčovým bodem je interoperabilita mezi členskými státy a mezi rozličnými vnitřními druhy železniční dopravy. Třetím bodem je samozřejmě bezpečnost a vydání osvědčení o bezpečnosti samozřejmě musí být jedním z nezbytných předpokladů pro získání provozní licence. Stále k tématu bezpečnosti a s ohledem na společný trh, nestačí penalizovat neefektivnost států, pokud jde o regulační orgány: musí být rozšířeny pravomoci Evropské agentury pro železnice a posílena její moc v oblasti inspekcí a kontrol.

Mám za to, že v nadcházejícím období budeme muset vynaložit veškeré toto úsilí, neboť usilujeme o udržitelnou budoucnost dopravy, o revizi transevropské dopravní sítě (TEN-T) a nákladní dopravy, která v našem výboru již probíhá, a v neposlední řadě musíme převzít nad touto revizí kontrolu a provádět ji tak, aby se dosavadní přístup změnil.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Pane předsedající, má země byla jednou z 20, jímž bylo v říjnu zasláno varování, a mohu vás ujistit, že od té doby se věci v této záležitosti daly do pohybu.

Není bez důvodu, že Španělsko je v čele zemí Evropské unie, jejichž osobní železniční doprava v letech 2007–2008 nejvíce vzrostla. Nákladní doprava je však jinou otázkou.

Chtěla bych se vás, pane komisaři, zeptat: je-li určitá odlehlá země oddělena od Evropy horským pásmem dlouhým více než 500 kilometrů – Pyrenejemi – které železnice dokáže překonat jen na obou jeho koncích a které vyžaduje, aby s ohledem na rozdílnou šířku kolejí, kterou jsme zdědili v důsledku dlouhé historie soběstačnosti, byly u každého vlaku, jenž překročí hranici, vyměněny nápravy, jaká může být pobídka pro jiné provozovatele, aby překročili hranici s Francií, když je zde tolik překážek? I přesto, že Deutsche Bahn koupila společnost Transfesa, stále prožívá těžké období.

Z tohoto důvodu upřímně věřím, že stejně jako bič varování a sankcí, jež požadují kolegové poslanci, potřebujeme i cukr v podobě infrastruktury na evropské úrovni. Transevropské sítě jsou naléhavě potřebné.

A proto naléhavě potřebujeme konečně prosadit ambiciózní projekty přeshraničních železnic, jako je přechod ve středních Pyreneích s nízkourovňovým tunelem určeným pro nákladní dopravu. To přiměje více protekcionistické, zdrženlivější členské státy, aby se zapojily do severo-západní a jiho-východní železniční sítě, kterou Evropa potřebuje pro svou strategii na období do roku 2020.

Brian Simpson, autor. – Pane předsedající, byl jsem jmenován jedním poslancem odnaproti. Pan Natrass, ještě než se vyplíží ze sněmovny, aniž by tuto rozpravu vyslechl, o mně učinil velice osobní poznámky. Je to ovšem člověk, který nerozezná jeden konec lokomotivy od druhého a jehož odborné znalosti se omezují na knihu O mašině Tomášovi.

Chápu, že strana UKIP nemá ponětí o způsobech a o parlamentním postupu, nedávno v Bruselu to bylo jasně vidět. Jako demokrat vyznávající demokratické zásady a postupy jsem však jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch jako jeho předseda tuto otázku k ústnímu zodpovězení položil, což je má povinnost, na kterou jsem hrdý. To je důvod, proč jsem s ní vůbec vystoupil, takže si skutečně nemyslím, že bych měl být vystaven urážkám z druhé strany sněmovny od této skupiny výtržníků.

Mimochodem, teď mne napadlo, že bych se mohl letmo zmínit o tom, že za vlády labouristů ve Spojeném království se počet cestujících na železnici za posledních několik let zvýšil o 20 % – dokonce i na trati z Londýna do Birminghamu!

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, vyličím vám prostě jednu vlastní zkušenost. Žiji na důležité železniční trase – na trati přes Brennerský průsmyk do Verony. Italské státní železnice zde po léta zanedbávaly jak nákladní, tak osobní dopravu. Rakouská železniční společnost nyní jezdí po této trase pětkrát denně. Na italských železničních stanicích však k těmto spojům nejsou k dispozici žádné jízdní řády, ani tam nevydávají jízdenky. A v současné době se zvažuje rekonstrukce této trati v hodnotě přibližně 20 miliard EUR a mnoho peněz do toho investovala také Evropská unie. Takže vidíme, jak absurdní věci se v této oblasti někdy dějí. Nejsou to vždy jen velké věci, jež tuto problematiku komplikují, někdy jsou to úplně maličkosti.

Proto vás žádám, pane komisaři, abyste zde podnikl rozhodná opatření, uvalil sankce a aktivně zajistil, aby směrnice Komise byly dodržovány.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, nyní je jasné patrné, co bylo skutečným cílem takzvaného železničního balíčku, který byl zahájen s deklarovaným chvályhodným cílem vybudovat styčné body, jež zajistí interoperabilitu. Skutečným záměrem, který jsme tehdy odsoudili, bylo otevřít železniční dopravu, a zejména dopravu zboží, konkurenci a soukromým zájmům jako první krok k úplné liberalizaci tohoto odvětví na úrovni Společenství.

Stejně jako v jiných případech liberalizace začíná tento proces tím, že se co nejvíce využije toho, že něco v nějaké konkrétní době dobře nefunguje, opominou se skutečné příčiny takových situací, zejména léta vytrvalé politiky rozkladu a zanedbávání veřejného sektoru, aby se tak ospravedlnila liberalizační opatření a podpořila se výše uvedená konkurence bez jakékoli reálné vize, jak nebo proč se tím stav věcí zlepší. Zkušenost, jak jsme zde již dnes slyšeli, však ukazuje pravý opak: liberalizace je příčinou, a nikoli řešením hlavních problémů tohoto odvětví, a zvláště pak problémů souvisejících s kvalitou a dostupností služeb a s právy pracovníků.

Nemůže být pochyb, že veřejné investice do odvětví železnic jsou strategické povahy z hlediska energie a ochrany životního prostředí, ale nesmí být realizovány proto, aby sloužily ziskuchtivosti oněch velkých privátních zájmů, jež se chystají nad tímto důležitým veřejným odvětvím v každé zemi převzít kontrolu prostřednictvím jeho liberalizace na úrovni vnitřního trhu EU.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ráda bych se znovu zmínila o situaci, jež postihuje vyškolené a akreditované pracovníky odvětví železnic v období krize.

V Rumunsku v odvětví železnic dojde během tohoto období k propuštění více než 6 000 osob. Na podporu postiženým budou jistě mobilizovány Evropský sociální fond a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, ale to jsou jen dočasná řešení. Proto, pane komisaři, doufám, že se nám spolu podaří vymyslet strategii podporující udržitelný rozvoj železniční dopravy tak, abychom mohli nabídnout bezpečné, kvalitní služby a pracovní místa pro kvalifikované pracovníky v odvětví železniční dopravy.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, chci poděkovat váženým poslancům za jejich připomínky. O přepracování prvního železničního balíčku budeme mít mnoho příležitostí diskutovat. Chci pouze reagovat na některé připomínky.

Zprvée informace o 21 členských státech a o konkrétních důvodech, proč bylo zasláno odůvodněné stanovisko, je informací veřejnou, takže tuto informaci může získat každý, kdo chce.

Záměry prvního železničního balíčku byly velmi dobré: odstranit překážky a zlepšit podmínky pro lepší fungování dopravy. Při přepracování balíčku budeme sledovat stejný cíl. Problém není v tom, že byl balíček špatný, ale že provádění bylo nedostatečné. Překážky dosud existují a odpor proti odstranění překážek je dosud velmi silný. Musíme změnit systém státem vlastněných monopolů s velkými privilegii a bez interoperability. Musíme tento systém změnit a interoperabilitu zlepšit. To je cílem rozvíjení této železniční reformy.

Problém je právě v tom, že to nebylo dokončeno. Musíme samozřejmě vždy vyvažovat veškerá podniknutá opatření kontrolou kvality. Také tam nám železniční balíček poskytuje myšlenky, jako například, jak posilovat úlohu regulačních agentur. Problém je v tom, že regulační agentury jsou stále velmi propojené se zájmy společností ve vlastnictví státu. Pak nemůžete očekávat vysokou úroveň kontroly kvality.

Tyto otázky musí být a budou řešeny v rámci přepracování železničního balíčku a možná i v jiných strategických dokumentech. Velmi velkým problémem zůstává odpovídající financování a musíme najít inovativní způsoby, jak financovat problémová místa. Mnozí poslanci se zmínili o potřebě investic. Musíme spojit všechny možné nástroje a najít nové nástroje pro vyčlenění investičních prostředků pro železnice včetně moderních systémů řízení dopravy, rezervčních systémů pro zakoupení jízdenek stejně jako u letecké dopravy a také lépe spojit východní Evropu s Evropou západní, což je další důležitý problém.

Podrobný seznam všech prvků v procesu přípravy tohoto přepracování železničního balíčku je velmi dlouhý. Velmi rád se k vám vrátím s konkrétními návrhy, jakmile budeme mít konkrétní legislativní dokumenty.

Předsedající. – Rozprava skončila.

Písemná prohlášení (článek 149)

Ádám Kósa (PPE), písemně. – (HU) Vítám skutečnost, že vyhlášením prvního železničního balíčku zahájila Evropská komise proces, který lze považovat za první krok při harmonizaci železničních služeb v Evropě. Avšak to, že provedení tří směrnic obsažených v balíčku do právního řádu způsobilo 21 členským státům vážné problémy, vyvolalo závažnou potíž, což by mohlo zbrzdit řádné provedení jakýchkoli dalších balíčků. Upozorňuji Evropskou komisi na rozpor mezi vysokými hospodářskými požadavky a vysokými požadavky na efektivitu stanovenými v souvislosti s železničním systémem v Evropě na jedné straně a příznivými důsledky železnice pro regionální rozvoj, pro zlepšování mobility venkovského obyvatelstva a osob s postižením a pro životní prostředí na straně druhé. Navrhuji, aby Komise vyřešila tento rozpor tím, že najde odpovídající rovnováhu a kompromis se zřetelem na zpřesnění zásady rozdělení nákladů mezi členské státy a Evropskou unii a na význam zavedení harmonizované dopravy v rámci EU. Měla by být rozvíjena zdravá konkurence se zapojením všech účastníků tohoto odvětví, kde skutečná hospodářská soutěž se odehrává spíše mezi individuální a veřejnou dopravou, a nikoli mezi různými druhy veřejné dopravy.

Artur Zasada (PPE), písemně. – (PL) Problémem pro řádné fungování železničního trhu v nových členských státech, a naopak faktorem, jenž brání liberalizaci trhu, je nesprávné financování železnic, jinými slovy nedostatek prostředků potřebných pro zachování železniční infrastruktury. To vede k vysokým vstupním nákladům a v důsledku snižuje konkurenceschopnost této složky odvětví dopravy kvůli vysokým cenám dopravy. Dalším problémem je nedostatečné financování služeb, jež jsou službou veřejnou, a důsledkem pak jsou dluhy společností působících v odvětví osobní dopravy. A to potom omezuje možnosti investovat, například do nového vozového parku. V souvislosti s přiměřenou regulací evropského železničního trhu je nezbytné posílit subjekty vnitrostátní tržní regulace. Posilováním rozumím zvyšování jejich nezávislosti a efektivitu, zlepšování kvality pracovníků atd. Zdálo by se oprávněné vytvořit také regulační subjekt evropského trhu, který bude sledovat správné plnění funkcí svěřených vnitrostátním regulačním subjektům a o jakýchkoli zjištěných nesrovnalostech bude informovat přímo Evropskou komisi.

15. Obchodní dohoda o boji proti padělání (ACTA) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem pořadu jednání je rozprava k otázce k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Carl Schlyter za skupinu Verts/ALE, Daniel Caspary za skupinu PPE, Kader Arif za skupinu S&D, Niccolò Rinaldi za skupinu ALDE, Helmut Scholz za skupinu GUE/NGL a Syed Kamall za skupinu ECR Komisi, o transparentnosti a stavu jednání o dohodě ACTA (obchodní dohoda o boji proti padělání) (O-0026/2010 - B7-0020/2010)

Carl Schlyter, autor. – (SV) Pane předsedající, každá instituce musí bránit své poslání. Parlament je hlasem lidu EU a musí hájit zájmy svých občanů. Komise sama sebe označuje za strážkyni Smluv, ale v tomto případě to, co musíte bránit, jsou zásady transparentnosti, lidských práv a parlamentních práv. Nebude-li nám umožněn přístup k dokumentům, žádný z orgánů EU nebude plnit svou úlohu a nesplní ani očekávání našich občanů.

Někteří komisaři při svých slyšeních zdůrazňovali, že Parlament musí mít přístup k dokumentům za stejných podmínek jako Rada ministrů, a Parlament očekává, že Komise svým slibům dostojí. Mnozí naši občané jsou znepokojeni tím, že jsou okrádáni o své svobody a práva neustálým přívalem agresivních právních předpisů, jako jsou předpisy o uchovávání údajů, Ipred 1, Ipred 2, SWIFT a tak dále. EU nemůže pokračovat v jednání o dohodě ACTA, nebude-li jejím občanům dána možnost, aby se do tohoto procesu zapojili.

Hlavním problémem je dnes transparentnost, ačkoli obsah je přirozeně také citlivý. EU musí dát jasně najevo, že podmínkou našeho zapojení do procesu dohody ACTA je transparentnost a obrana lidských práv a svobod.

Teprve až prosadíme svá nezcizitelná práva, jež existují ve svobodné a otevřené společnosti, můžeme v rámci těchto práv bojovat proti zločinu a diskutovat o formě, kterou mají mít různé dohody.

Je zcela absurdní a nepřijatelnou situací, máme-li se ptát Komise za zavřenými dveřmi, jaký je obsah dohod, u kterých se očekává, že o nich budeme rozhodovat. Naši občané chtějí záruky, že jejich elektronická zařízení nebudou na hranicích prohledávána, že budou mít právo se připojit k internetu a že jim nebudou hrozit trestní sankce. Očekáváme od vás, že nám dnes přislíbíte plné zapojení do dohody ACTA; pokud ne, budu muset uzavřít klasickou odpověď: nashledanou u soudu.

Daniel Caspary, autor. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, padělání, pašování a porušování práv duševního vlastnictví nepochybně představuje obrovský problém především pro naši Evropskou unii jako celek, ale i pro mnohé členské státy. Problémem podnikatelů, pracovníků a spotřebitelů je, že také na evropský vnitřní trh nachází cestu stále více padělaných výrobků. Dnes odhadujeme, že náš trh zaplavuje padělané zboží v hodnotě až 250 miliard EUR. V nejlepším z možných scénářů, bude-li padělán léčivý přípravek, jako je antikoncepce, a nebude působit – jak se údajně nedávno stalo – žena by prostě otěhotněla. Avšak v nejhorším z možných scénářů, nebude-li lék působit, může se jednat o otázku života a smrti, a to nemůže být v našem zájmu.

S porušováním práv duševního vlastnictví, pašováním a paděláním musíme naléhavě něco udělat. Je nepřijatelné, že jsme v roce 2008 na svých hranicích zabavili 178 milionů padělaných výrobků, z toho 20 milionů nebezpečných výrobků za, a že více než 50 % těchto výrobků pocházelo z Číny. V této oblasti proto musíme přijmout opatření. Problém je jasný: Lisabonská smlouva vstoupila v platnost 1. prosince. Jednání související s ACTA probíhají tři roky, a proto my jako Evropský parlament jsme v minulosti nebyli ani zdaleka tak zapojeni, jako musíme být zapojeni v budoucnu.

Doufám proto, že v nejbližších týdnech a měsících v této oblasti konečně dosáhneme větší transparentnosti. Potřebujeme přístup k údajům, které nám jasně sdělí, co se v daný moment děje na jednáních a jaký postoj zaujímá Evropská komise. Jednání musí pokračovat. Potřebujeme úspěšně dokončit příslušnou dohodu. Kritické výroky z různých skupin jsou v této sněmovně dostatečně dobře známy. V zájmu pracovníků, zaměstnanců, průmyslu a spotřebitelů doufám, že dospějeme ke smysluplnému závěru, ale že při dosažení tohoto závěru na jednáních zohledníme stávající *acquis communautaire* a nepřekročíme jeho rámec.

Bernd Lange, zastupující autora. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, napadají mne tři otázky. První je, proč stále ještě chybí transparentnost, když Lisabonská smlouva je v platnosti od 1. prosince a od 10. února máme s Komisí interinstitucionální dohodu? Nechápu, proč je tomu dosud tak, že Rada sedí na jednáních u stolu jako pozorovatel, Parlament není zapojován a dokumenty nejsou veřejně přístupné. Proč je tomu tak, pane komisaři?

Druhá otázka, která mne znepokojuje, je: kdo ve skutečnosti vyjednává dohodu ACTA? Nejedná se o ní jako o jakési následné dohodě k dohodě TRIPS v rámci Světové obchodní organizace. Vyjednávají ji jen jednotlivé státy a – jak slyšíme od Spojených států – také mocné hospodářské zájmy. Ptám se sám sebe, zda ve skutečnosti nejsou připravovány normy, jež se budou nakonec vztahovat na každého, i když ne každý sedí kolem jednacího stolu.

Třetí otázka, se kterou mám, pane komisaři, problém, je tato: o co ve skutečnosti na těchto jednáních jde? Při svém slyšení jste na mou otázku odpověděl a ujistil mne, že *acquis communautaire* je v bezpečí. Podívám-li se však na jednotlivé dokumenty, které z jednání unikly, mám o tom bohužel pochybnosti. Chápu to tak, že se vedou jednání, že jsou možná zablokování internetu, že poskytovatelé mají být využíváni tak říkajíc k tomu, aby pomáhali dohlížet na internet kvůli hospodářským zájmům, že někdy mohou být uvalena omezení na výzkum a vědu a že někteří lidé se dokonce pokoušejí zavést systémy celkového dohledu. Proto se sám sebe ptám, kde v tom všem je *acquis communautaire*?

Existuje také otázka náhrad. Pro naši politiku není vhodné, že se vyjednává o tom, začlenit do ACTA náhrady za ušlý zisk.

Moje třetí otázka, pane komisaři, je samozřejmě ta, jaký je v současné době vztah mezi on-line a off-line? Když čtu, že digitální svět má zahrnovat on-line i off-line, znamená to v zásadě, že na hranicích mají být také omezení a prohlídky notebooků, iPodů a přehrávačů MP3? Můžete prosím poskytnout na tyto tři otázky odpověď?

Niccolò Rinaldi, autor. – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jsem toho názoru, že v problematice, o které dnes večer diskutujeme, existuje prvotní hřích, a tím je utajení, ve kterém jsou tato

jednání až dosud vedena. Toto utajení bylo možná prohloubeno nevyvážeností, je-li pravdou, že průmysl USA na rozdíl od evropské veřejnosti a evropských orgánů měl na základě tajného ujednání přístup k řadě informačních zdrojů. Netransparentnost jednání je problém, se kterým se potýkáme i v jiných případech – hovořili jsme o tom v souvislosti s dohodou s Koreou – a to je něco, co nyní se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost musí skončit.

Zdá se mi, že tento prvotní hřích je také výsledkem zneužití: a sice, že boj proti padělání má být použit i k vedení jiných bitev, jako by to bylo jakési heslo, ve jménu kterého je vše dovoleno. Pro obchodní velmoc, jako je Evropská unie, je to navíc jistě neuvěřitelně důležitá bitva. Pane komisaři, jsem z Benátek, města, které dobře znáte, kde pravidla týkající se padělaných výrobků – mám na mysli například muránské sklo – bývala velmi přísná (a zacházela dokonce až tak daleko, jako je trest smrti). Je to tedy rozhodně něco, co ve stále globalizovanějším hospodářství, jako je naše, musíme brát vážně.

Tato dohoda však vyvolává vážné hrozby, které znepokojují veřejnost, a Komise si toho samozřejmě musí být vědoma. Ve skutečnosti tato otázka, která by měla spadat pod Výbor pro mezinárodní obchod, se ho týká stále méně a tento výbor stále více vykonává práci Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.

Znepokojují nás otázky související se svobodou informací a svobodou projevu na internetu, právem na soukromí a případné trestněprávní a občanskoprávní důsledky pro provozovatele internetových služeb. Existuje jakási hranice, která by neměla být překročena, a chtěl bych požádat Komisi, aby v této problematice postupovala velmi opatrně.

Spíše čistě z obchodního hlediska bych chtěl požádat pana komisaře o ujištění, že Obchodní dohoda o boji proti padělání (ACTA) nemůže být využita k tomu, aby se bránilo prodeji léků dostupných za konkurenceschopnější ceny; bezpečných, generických léčiv, která neporušují autorské právo a jejichž jediným zločinem je to, že jsou vyráběny rozvíjejícími se zeměmi, jako je Indie nebo Brazílie, a že mohou zasahovat do západních farmaceutických odvětví.

Helmut Scholz, autor. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, pane komisaři De Guchte, scházíte-li se v zákulisí v malé skupině s představiteli deseti vlád, abyste se dohodli na nařízení o globálním dohledu, jež obsahuje tak citlivé názvy kapitol jako „prosazování práva“ a „občanskoprávní opatření v souvislosti s hraničními kontrolami a internetem“, může vás jen stěží překvapit, jestliže vznikají dohady a jestliže jsou kladeny otázky, na které občané oprávněně chtějí znát odpověď.

Plně souhlasím s kritikou vyjádřenou kolegy poslanci. Musíte si však uvědomit obavy, jež jsou za otázkami z Výboru pro mezinárodní obchod a které mají podporu napříč skupinami, totiž že dohoda, která se podle původního záměru měla týkat ochrany výsledků a patentů ve strojírenství, nyní zasahuje hluboko do oblasti občanských práv, demokracie komunikace, decentralizovaného potenciálu inovací a kulturního rozvoje a ochrany osobních údajů. Vaše jednání však spadají také pod články 7 a 8 Listiny základních práv a budeme vám to neustále připomínat.

Taková dohoda ovlivní celý svět. Vy však z jednání vylučujete rozvíjející se ekonomiky a rozvojové země a také organizace občanské společnosti, odbory a národní parlamenty – jednoduše řečeno vylučujete celou veřejnost, v jejíž službách a pod jejíž kontrolou byste měli být. Jednáte bez mandátu od Evropského parlamentu. I nadále nám podsouváte dvoustránkové souhrny výsledků celých kol jednání. Odmítáte se podřídit novému právnímu předpisu a uvolňovat pro nás stejné dokumenty, které v souvislosti s těmito jednáními dostávají členské státy. Tvrdíte-li nyní, že obavy mé skupiny jsou neopodstatněné, dokažte to. Vložte dokumenty z jednání hezky na stůl. Sníte-li o tom, že jednoho dne získáte souhlas tohoto Parlamentu s výsledky vašich jednání, měli byste se poučit ze zkušeností s demokratickým rozhodnutím přijatým proti dohodě SWIFT. Vše co vám mohu říci, je „vítejte v demokracii“. Tento Parlament již nepřipustí zákulisní debaty a rozhodnutí.

Syed Kamall, autor. – Pane předsedající, myslím, že pan komisař vidí, jak silné jsou pocity napříč Parlamentem, napříč všemi parlamentními skupinami, kde jasně vyzýváme – jakkoli se lišíme, pokud jde o různé aspekty ACTA a obchodu s padělkami i o práva duševního vlastnictví – všichni zde se shodujeme v tom, že je nutná větší transparentnost. Myslím, že jsme to dali najevo zcela jasně.

Pane komisaři, všichni jsme znepokojeni tím, že když vedete jednání, která nejsou dostatečně transparentní – neznáme zásady ani to, jaká je naše vyjednávací pozice na těchto jednáních – stane se to, že vytvoříte vakuum, a až vytvoříte vakuum, všichni víme, že toto vakuum naplní dohady. Byly tu úniky informací, které

se tvářily jako oficiální dokumenty. Nemáme jak zjistit, zda jsou to skutečně oficiální dokumenty, nebo zda jde o podvrh, ale to jen ukazuje, co se stane, když nemáte dostatečnou transparentnost a nesdílíte informace.

Myslím si, že někteří z nás také opravdu chápou, že určitá míra důvěrnosti je někdy nutná. Jistě, když vedeme jednání, nechceme odhalit všechny vyjednávací pozice; nechceme odkrýt své trumfy.

Ale to, co požadujeme, je rozumná transparentnost. Proč nemůžeme mít přístup k dokumentům? Proč nemůžeme mít přístup k textům? A pokud máte pocit, že kvůli transparentnosti a kvůli jednáním nám to dát nemůžete, pak nám dejte alespoň souhrn postojů a řekněte nám, jaké jsou naše hlavní zásady na těchto jednáních.

Tak například, chystáme se podpořit návrhy, o kterých se podle toho, co se říká v blogosféře, údajně jedná, totiž že přehrávače MP3 a notebooky mohou být na hranicích zabaveny? Budou trestní sankce? Je pozicí EU toto podporovat? Myslím si, že to musíme vědět, a myslím si, že to ukazuje, jak silné jsou pocity napříč tímto Parlamentem, když i přesto, že zde můžeme mít menší odlišnosti a nuance, jsme schopni se sjednotit na širokém kompromisu a dohodnout se na společném znění.

Takže, pane komisaři, je na vás, abyste projevil transparentnost a ukázal, že uznáváte demokratickou odpovědnost, o kterou všichni usilujeme.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, chápu obavy poslanců týkající se jednání o dohodě ACTA.

Dovolte, abych nejprve připomněl, že o této dohodě jednáme s cílem zlepšit ochranu inovací „vyrobených v Evropě“ ve všech oblastech, kde mohou být porušována práva duševního vlastnictví. Chceme-li zůstat konkurenceschopným hospodářstvím, budeme se muset opírat o inovace, kreativitu a o výlučnost značek. To je jedna z našich hlavních konkurenčních výhod na světovém trhu. Potřebujeme tedy nástroje, které zajistí, že tato konkurenční výhoda bude na našich hlavních vývozních trzích náležitě chráněna.

Po několik let jsme se pokoušeli tuto otázku nastolit v mezinárodních organizacích, jako je WTO nebo Světová organizace duševního vlastnictví. Tyto pokusy byly jinými zeměmi systematicky blokovány. Takže nehledě na to, že preferujeme globální řešení, nám nezbylo nic jiného, než začít jednat s koalicí států ochotných ke spolupráci.

Konečná dohoda bude závazná jen pro signatářské země, i když bychom samozřejmě byli rádi, kdyby se následně mohlo připojit více zemí, a zejména rozvíjející se ekonomiky.

Jak jsem řekl během svého slyšení, tato mezinárodní jednání jsou důvěrná. To není nic neobvyklého. Jednání jsou o hledání výsledku, na kterém se strany dohodnou, a vyžadují určité minimum důvěrnosti, aby každá ze stran mohla bez obav přistoupit na kompromisy a zkoušet různé možnosti, než nakonec dosáhnou dohody.

Na druhé straně souhlasím s tím, že Parlament musí být o vývoji jednání náležitě informován. Děláme vše, co můžeme, ve dvou oblastech: informovat Parlament a přesvědčit své partnery na jednáních, aby souhlasili s větší transparentností. Zaprvé, pokud jde o informování Parlamentu, poskytli jsme vám své pokyny pro jednání, úplné zprávy o jednotlivých kolech jednání a obecně všechny příslušné dokumenty pocházející z generálního ředitelství pro obchod, jež jsme prostřednictvím Výboru pro obchodní politiku předali členským státům. Učinili jsme tak v souladu s rámcovou dohodou. Během posledních tří let byla dohoda ACTA také několikrát projednávána ve Výboru pro mezinárodní obchod.

Chtěl bych k tomu dodat, že Komise o dohodě ACTA uspořádala v červnu 2008 a v dubnu 2009 dvě konference zainteresovaných stran, které byly otevřeny všem občanům, průmyslu, nevládním organizacím a médiím. Další veřejná konference se uskuteční dne 22. března v Bruselu.

Chápu, že možná máte pocit, že to nestačí k tomu, abyste si mohli učinit jasný obrázek o tom, jak si na těchto jednáních stojíme. Dal jsem pokyn svým službám, aby poslancům Parlamentu, kteří o to projeví zájem, poskytly interní informace o všech aspektech jednání. Budou vám k dispozici pro diskusi před každým dalším kolem jednání i po něm.

Zadruhé si uvědomuji, že nejlepším způsobem, jak se dozvědět, co se na těchto jednáních odehrává, je to, abyste si mohli přečíst návrh projednávaného textu. To by vám poskytlo velmi jasnou představu o tom, kde přesně se v těchto jednáních nacházíme. Jak asi víte, mezi stranami ACTA existuje dohoda o tom, že jednací text může být zveřejněn jen tehdy, pokud s tím budou souhlasit všechny strany. Komise je pro zveřejnění jednacích dokumentů co nejdříve. Některé strany na jednáních ACTA jsou však i nadále proti brzkému

zveřejnění. S jejich přístupem rozhodně nesouhlasím, ale nemohu jednostranně porušit závazek o důvěrnosti. V sázce je má důvěryhodnost jako vyjednaváče.

Nicméně dohlédnu na to, že na příštím kole jednání v dubnu vyvine Komise na partnery na jednáních silný tlak, aby souhlasili se zveřejněním textu, a dvoustranně projednám obavy Parlamentu se stranami ACTA, jako jsou USA, se kterými se mám ještě předtím sejit. Je v zájmu všech, aby měl každý jasnou představu, o co v těchto jednáních jde, a co je ještě důležitější, také o tom, o co v nich nejde.

A konečně pokud jde o vaše obavy týkající se podstaty, chtěl bych připomenout hlavní zásady, ze kterých Komise při jednáních o této dohodě vychází.

Zprvč, cílem je reagovat na rozsáhlé porušování práv duševního vlastnictví, které má závažné dopady na obchod. Nepovede to k omezování občanských svobod ani k obtěžování spotřebitelů.

Zadruhé, ACTA je pouze o prosazování práv duševního vlastnictví. Nebude obsahovat žádná ustanovení, jež by měnila zásadní právní předpisy týkající se duševního vlastnictví, jako je vznik nových práv, rozsah ochrany nebo dobu jejího trvání. Měla by však stanovit minimální pravidla ohledně toho, jak se inovátoři mohou domoci svých práv u soudů, na hranicích nebo na internetu. Například jestliže se evropský módní návrhář dozví o padělání jeho výtvorů mimo Evropu, bude schopen zajistit, aby byla jeho práva v zahraničí náležitým způsobem chráněna.

Zatřetí, dohoda ACTA musí zůstat a zůstane v souladu s *acquis communautaire*, a to včetně stávající úrovně harmonizace prosazování práv duševního vlastnictví, směrnice o elektronickém obchodu, předpisového rámce pro telekomunikace a v neposlední řadě i příslušných právních předpisů EU týkajících se ochrany údajů a pirátství. Nedoje k žádné harmonizaci nebo ke změnám předpisů EU za zavřenými dveřmi.

V tomto smyslu ACTA nebude mít žádný dopad na evropské občany, protože nebude vytvářet pro EU nové povinnosti a nebude vyžadovat prováděcí předpisy. Poskytne však našim inovátorům větší ochranu na zahraničních trzích.

Jsem si vědom obav, jež někteří z vás vyjádřili ohledně povinného zavedení pravidla „třikrát a dost“ nebo diferencovaného přístupu v boji proti porušování autorského práva a proti internetovému pirátství. Chtěl bych se vyjádřit velmi jasně, aby zde nebyl žádný prostor pro dvojznačnost. Pravidlo „třikrát a dost“ nebo diferencovaný přístup nejsou v Evropě povinné. Různé země EU uplatňují různé přístupy a tuto flexibilitu chceme udržet, ale zároveň plně dodržovat základní práva a občanské svobody. EU nepodporuje a nepřijme to, aby v důsledku dohody ACTA vznikla povinnost odpojit lidi od internetu z důvodu nezákonného stahování.

Podobně zaručíme, že ACTA nezhorší dostupnost generických léčiv. Víím, že existovaly určité rozpory ohledně dopadu celních právních předpisů EU na obchod s generickými léčivy. Jak jsem vám již řekl při svém slyšení, tento problém bude řešen při nadcházející revizi našich celních právních předpisů.

A konečně, ptali jste se také na posouzení dopadů v souvislosti s ACTA. Vzhledem k tomu, že Komise nepřekročí rámec *acquis communautaire*, vlastně vycházíme ze studií, jež byly vypracovány pro směrnici o prosazování práv duševního vlastnictví z roku 2004 a pro návrh směrnice o trestněprávním vymáhání práv duševního vlastnictví z roku 2005 (která nebyla přijata).

Vzali jsme v úvahu také závěry studie organizace OECD o hospodářských dopadech padělání a pirátství z roku 2008. Tato studie vyčísluje ekonomiku fyzických mezinárodně obchodovaných padělků částkou 250 miliard USD, což je mimochodem více než individuální HDP 150 zemí. Obsahuje také velmi důkladnou analýzu pirátství v oblasti digitálního obsahu.

Zkrátka, vyslechl jsem vaše obavy a budu je hájit, nakolik jen budu schopen. Vaše důvěra a podpora mi při plnění tohoto důležitého úkolu budou pomáhat.

Tokia Saïfi, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedajícím, pane komisaři, poté co vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, máme nové pravomoci a chceme, aby byly napříště respektovány. Proto jsme vás vyslechl a žádáme vás, abyste zavedl průběžný, transparentní postup konzultací týkajících se Obchodní dohody o boji proti padělání (ACTA), který zajistí, aby Evropský parlament a občané, jež tato sněmovna reprezentuje, byli pravidelně a v plném rozsahu informováni o pokroku v jednáních při současném dodržování doložek o mlčenlivosti, které, jak jste nám právě sdělil, s touto dohodou souvisejí. Dnes chceme mít přístup k textu a ke shrnutí jednání, abychom se do tohoto legislativního procesu mohli plně zapojit.

Kromě toho bychom vás moje skupina a já chtěli vyzvat k pokračování v těchto jednáních s cílem dosáhnout mnohostranné smlouvy, jež zlepší úroveň uplatňování a dodržování práv duševního vlastnictví, ke kterým by se posléze mohly připojit rozvíjející se ekonomiky, jako je Čína. Padělání je metlou, nezákonnou činností a jedním z aspektů nekalé hospodářské soutěže, která ohrožuje nejen osoby, společnost a hospodářství, ale ohrožuje i myšlení.

Tím, že připravuje autory i společnosti, které investovaly mnoho let do výzkumu a vývoje, o plody jejich práce, odrazuje i jiné od toho, aby vyvíjeli inovativní a tvůrčí úsilí. Víme však, že právě v tom je základ konkurenceschopnosti Evropské unie.

A konečně jsem toho názoru, že s rozvojem našeho digitálního prostředí nemůžeme popřít, že padělání se stalo nedotknutelným. Jsem proto i nadále přesvědčena, že je možné pohnat uživatele internetu, a zvláště ty, kdo se zmocňují autorských práv, k zodpovědnosti, aniž tím bude dotčeno dodržování základních práv a občanských svobod. Spolupracujme na tom, abychom našli rovnováhu mezi právy a povinnostmi.

David Martin, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, děkuji panu komisaři za jeho vystoupení. Pane komisaři, ke konci svého vystoupení jste uvedl, že jste vyslechl naše obavy a že na ně zareagujete. Dobrá, myslím si, jak se říká, „do jisté míry“. Nejsem přesvědčen, že jste zcela pochopil všechny naše obavy ohledně jednání o ACTA. Je pravdou, že jsme zajedno, pokud jde o to, že držitelé práv duševního vlastnictví si zaslouží přiměřený výnos ze svých práv, ale padělané zboží může představovat a někdy i představuje hrozbu pro lidské zdraví.

Stejně jako vy tedy nejsme proti mezinárodní spolupráci v boji proti pirátství, proti padělání a proti jinému porušování práv duševního vlastnictví. Avšak, opakujeme, musí to vycházet ze stávajícího *acquis communautaire*. Dáváte-li nám o tom absolutní ujištění, pak ho přijímám, ale řekl jste, že to nechcete dělat zadními vrátky – což, jak se mi zdá, vám stále ještě poskytuje možnost, abyste to udělal předními vrátky – ale říkáte-li, že nedojde k vůbec žádné změně v *acquis communautaire*, rád to slyším a беру vás v tom za slovo.

Podobně jste řekl, že nebudete kriminalizovat jednotlivce za stahování z internetu, ale pak jste hovořil o vnějších hranicích Společenství a o tom, co by se mohlo přihodit spíše lidem, kteří EU opouštějí, než těm, kdo sem přicházejí, takže ještě jednou, nechceme mít v dohodě ACTA nic, co bude kriminalizovat kohokoli za stahování pro osobní potřebu. I když se nám to nemusí líbit, nikdo by neměl být stíhán za použití materiálu podléhajícího autorskému právu pro soukromé účely.

Každé opatření v rámci ACTA samozřejmě musí být úměrné cílům. Není to bílý šek pro držitele autorských práv. Problém je v tom, jak už řekli jiní poslanci, že neznáme situaci, protože je zastřena utajením.

Vítám, že jste pevně slíbil, že dostaneme návrh projednávaného textu a že vyvinete tlak na ostatní strany. Myslím si, že však musíte ostatním stranám říci, že vás to jako vyjednaváče neposílí: jako vyjednaváče by vás oslabilo, kdybyste nemohl zveřejnit návrh textu, protože byste neměl – jak bylo dnes večer zcela zřejmé – podporu této sněmovny, kdybychom se nemohli seznámit s návrhem textu, který připravujete.

Na závěr něco pozitivního, vítám vaše poznámky týkající se generických léčiv a těším se na přezkum nařízení o clech.

Sophia in 't Veld, on jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, když jsem se připravovala na tuto rozpravu o autorském právu, právech duševního vlastnictví a o tom, jak chceme chránit tvůrčí a duševní úsilí našich spoluobčanů, musela jsem se v duchu vrátit o několik let zpět, kdy došlo ke krádeži kamionu s nákladem nových knih o Harry Potterovi jen několik dní před jejich uvedením na trh. Nyní by se však zloděj nezatěžoval kradením kamionu; prostě by si to stáhl do svého notebooku nebo přehrávače MP3 a přenesl přes hranici.

Závazek pana komisaře vůči transparentnosti vítám, ale podle souhrnné zprávy, kterou nám laskavě poskytli pracovníci vašeho útvaru, tvrzení, že vyjednaváči byli nuceni podepsat dohodu o mlčenlivosti, není pravdivé. Právě jste nám řekl, že jste takovou dohodu podepsal, nebo ji podepsala předchozí Komise, a že jste jí proto vázán. Chtěla bych vědět, které z obou tvrzení je pravdivé. Pokud žádná taková doložka o mlčenlivosti neexistuje, všechny příslušné dokumenty musí být neprodleně veřejně zpřístupněny.

Na druhé straně, pokud taková doložka existuje, potřebujeme od pana komisaře slyšet, co udělá, aby zajistil plnou transparentnost a informovanost veřejnosti, a nejen této sněmovny, protože omezit kvůli důvěrnosti přístup jen na poslance Parlamentu nestačí. Evropští občané mají právo vědět o rozhodnutích, jež se hluboce dotýkají jejich práv a svobod. Takové dohody o mlčenlivosti se v každém případě musí stát věcí minulosti. V budoucnu by EU měla trvat na tom, aby byly uplatňovány evropské normy transparentnosti.

Domokratická legitimita těchto jednání je slabá. Neproběhla žádná debata, která by stanovila cíle a zásady EU. Mandát nezískal parlamentní souhlas. Můžete namítnout, že pro to neexistuje žádný právní požadavek, ale to je vedlejší, neboť jestliže je 27 jednotlivců – ministrů členských zemí – toho názoru, že mohou sami sobě udělit mandát k tajnému vyjednávání o základních právech a svobodách evropských občanů, pak mohou pouze dojít k závěru, že jejich chápání demokracie se od mého chápání zásadně liší.

Parlament znamená činnost. Žádné „tříkrát a dost“, žádné neoprávněné prohlídky a zabavování notebooků nebo mobilních telefonů. Parlament musí mít pevné záruky, že takové doložky nebudou zaváděny zadními vrátky přes mezinárodní dohodu.

Závěrem vám chci popřát příjemnou cestu příští měsíc na Nový Zéland a ujistěte se prosím, že váš iPod nebude obsahovat žádný nezákonně stažený materiál!

Christian Engström, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, především bych chtěl poblahopřát Komisi k tomu, že konečně dospěla k tomu, o čem vedoucí představitelé EU hovoří již po desetiletí. Konečně se jim opravdu podařilo vzbudit zájem prostých občanů o politiky EU.

ACTA je otázkou, o kterou se lidé na síti skutečně zajímají. Přesto mám však stále pocit, že musím zkritizovat Komisi za metodu, kterou použila. Důvodem, proč tolik občanů sleduje otázku dohody ACTA, je to, že jsou velice rozčilení. Jsou velice rozčileni kvůli návrhům na omezení jejich svobody a na vtrhnutí do jejich soukromí jen proto, že to požadují některé velké společnosti.

Jsou velice rozčileni proto, že vidí, jak jsou jejich základní občanské svobody poměřovány proti zájmům průmyslu a přicházejí při tom zkrátka. Jsou velice rozčileni kvůli naprostému nedostatku transparentnosti. To by se v demokracii stávat nemělo.

Zítřka budeme hlasovat o usnesení, které vyzývá Komisi, aby dodržovala Smlouvu a vyložila všechny dokumenty týkající se dohody ACTA na stůl. Doufám, že toto usnesení bude přijato převážnou většinou. Právo na soukromí, na svobodu informací a na spravedlivé a řádné soudní řízení jsou úhelnými kameny svobodné a otevřené společnosti.

Zítřka ukážeme, že tento Parlament je připraven se za tato práva v informačním věku postavit. Budeme požadovat informace, které jsou naším právem i naší povinností jako zvolených zástupců, a budeme Komisi připomínat, že toto je Parlament, a nikoli rohožka.

Edvard Kožušník, jménem skupiny ECR. – (CS) Pane předsedající, já jsem původně chtěl poděkovat panu komisaři Karlu De Guchtovi za to, že prolomil přístup svého předchůdce, který obcházel Evropský parlament jako jedinou přímo volenou evropskou instituci a neinformoval o procesu vyjednávání této dohody, ale jsem trochu na rozpacích, protože jsem byl vždy vychováván k úctě k důležitým osobnostem, a proto se mě docela dotklo, že si pan De Gucht ostentativně čistil brýle, když tady vystupoval můj kolega Kamall. Nicméně teď k věci.

Osobně vítám, že tato dohoda vzniká, neboť duševní vlastnictví si zaslouží důslednější ochranu, než je tomu v současnosti. Přesto mě mrzí, že stranami dohody nejsou Rusko a Čína, které jsou hlavním zdrojem porušování autorského práva. Mám taky obavy o samotnou efektivnost této dohody. Protože obsah dohody je stále zahalen jakousi mlhou, jak o tom tady mluvili mnozí kolegové, rád bych si tedy dovolil apelovat na Komisi jako zástupce členských států, která dohodu vyjednává, aby dohoda nesloužila jako exportní nástroj francouzské digitální gilotiny do dalších států a zároveň se nestala importérem softwarových patentů do Evropské unie.

Eva-Britt Svensson, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Pane předsedající, pane komisaři, jsem překvapena a hluboce znepokojena tím, jak Komise hájí vedení důvěrných jednání, když jde o právní předpis týkající se svobod našich občanů, základních práv, soukromí a tak dále. Zadržování informací o takových jednáních před našimi občany nelze nikdy obhájit.

Žádám, aby byla jednání okamžitě přerušena. Jednání můžeme obnovit, až budou strany ACTA souhlasit s tím, že jednání budou probíhat transparentně a demokraticky. Chci mít všechny dokumenty k dispozici ihned a pro všechny občany. Transparentnost a informace patří mezi ty nejzákladnější zásady demokracie, zejména pokud jde o základní svobody a práva občanů. Proto požadujeme, aby byly všechny dokumenty ihned a pro všechny občany zpřístupněny, protože to je to, co se v demokracii očekává.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Pane předsedající, když se pečou dokumenty za zavřenými dveřmi, v mé skupině se rozezní výstražné signály. Jedním z takových dokumentů je Obchodní dohoda o boji proti

padělání (ACTA). Mnozí lidé v mé zemi se divili, proč musela být nizozemská Strana svobody a pokroku (PVV) zvolena do Evropského parlamentu, a zde je vidět proč. Bylo to proto, abychom se mohli postavit proti kuchyni EU, která je připravena a ochotna uvařit za zavřenými dveřmi nechutné odvary všeho druhu, aniž by se k tomu veřejnost mohla jakkoli vyjádřit.

Tentokrát dokonce zatím ani nevíme, co z této kuchyně EU vyjde; od Evropského parlamentu se očekává stanovisko k něčemu, co je tam ještě pod pokličkou. Existuje něco absurdnějšího? To ukazuje na naprosté pohrdání Parlamentem a veřejností. Informace o tomto jednání ACTA, které až dosud vyšly najevo, jsou velmi deprimující. Obětí by měl být spotřebitel, s možností vyloučit občany z internetu: to je velmi závažná záležitost.

Evropa odjakživa byla kontinentem, který se pyšnil svobodou lidí shromažďovat znalosti. Tato svoboda by nyní byla vážně ohrožena a to se nemůže a nesmí stát. Kromě toho jsme svědky porušování zásady subsidiarity. Členské státy již nemají v otázce této složky vůbec žádné slovo. Moje skupina vystupuje za plnou transparentnost a je důrazně proti kriminalizaci občanů. ACTA živí kulturu dusivého dozoru a podezírání; stát vás sleduje. Dohoda ACTA obchází všechny existující mezinárodní organizace, jako je Světová obchodní organizace (WTO).

Co má Komise v této tajné kuchyni za lubem? Proč jsou do těchto konzultací zapojeny téměř výlučně americké společnosti, co tam dělají? Jsou tam proto, aby hájily své obchodní zájmy? Ale co zájmy evropských občanů? Jsou snad méně důležité? A zde je jasně vidět význam strany PVV. Bojujeme za zájmy občanů všude tam, kde se můžeme setkat s utajováním a zákulisní politikou.

Chtěla bych ovšem jasně říci, že strana PVV je proti padělání léčiv a výrobků. O tom ale tato diskuse není; je o tom, že poslanci této sněmovny nedokážou vyjádřit jasné stanovisko k této složce čistě a jen proto, že je držena v tajnosti, a my proto neznáme její obsah. Neumíme si představit závažnější porušení parlamentního mandátu. Pokud jde o nás, celá tato zapáchající, tajnostkářská kuchyně by měla být zavřena a na dveře by měl být pověšen velký nápis „Zavřeno pro porušování pravidel“.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Vážený kolegové, pane komisaři, globalizace, a zejména vstup Číny do WTO, přinesly obrovský problém, to víme. Evropa je zavalena padělaným zbožím, které je stále více nebezpečné i lidskému zdraví a představuje také vysoké hospodářské ztráty pro firmy. Občané a firmy těžce nesou fakt, že na to kontrolní možnosti členských zemí absolutně nestačí, a právem volají po účinnějších opatřeních na evropské úrovni včetně vysokých postihů pro padělatele. Tato dohoda by měla zásadně zlepšit mezinárodní spolupráci při odhalování padělků, ale nemyslím si, že potírání středoškoláků, kteří si stahují z internetu hry, by mělo být naším cílem. Obsah dva roky vyjednávané dohody je tajný, a tak jen prosakují informace o kontroverzních článcích, které by se mohly týkat dnešních práv Evropanů, jejich soukromí a informací. K tomu jsme nedali Komisi mandát.

Obávám se proto, že ratifikace této vysoce potřebné dohody může být v Evropském parlamentu zamítnuta, podobně jako dohoda SWIFT, pokud Komise nebude Parlament průběžně informovat o struktuře a limitech vyjednávané dohody. Nechci, abychom byli opět postaveni před hotovou věc, tj. akt schválit či zamítnout, aniž bychom mohli text podrobně prodiskutovat a rozptýlit i případné obavy našich občanů.

Dále považuji za strategickou chybu, že k vyjednávání o této dohodě nebyla přizvána právě Čína, která je největším zdrojem padělků. Proto kladu otázku: Můžete nám, pane komisaři, osvětlit, o jakou jde taktiku a zda jednáte s Čínou, aby se k dohodě později přidala? A věříte tomu?

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, ambice Evropy zůstat největším hospodářstvím světa musí být stále více spojena s obnovením její konkurenceschopnosti, s kvalitou jejího výrobního systému a s její schopností dobývat nové trhy.

Boj proti padělání a proti porušování pravidel obchodu má v této souvislosti zásadní význam. Ochrana obchodních značek, patentů a duševního vlastnictví však není jen nástrojem nefinanční povahy, který zvyšuje konkurenceschopnost systému, je také hmatatelným příkladem uplatňování zásad demokratické právní kultury vycházejících z dodržování pravidel v průmyslovém hospodářství, těch pravidel, jež byla v minulých letech pod tlakem mezinárodní finanční spekulace porušována.

Obchodní dohoda o boji proti padělání (ACTA) je nástrojem zásadní důležitosti, jímž lze bojovat proti padělání, jevu, který přináší neuvěřitelné zisky ve výši 500 miliard USD ročně, který je napojen na organizovaný zločin a který ovlivňuje – vlastně ohrožuje – základní lidská práva, jako je zdraví, pokud jen

máme na mysli padělání léčiv. Máme-li hodnotit potřebnost dohody ACTA, musíme na tyto mezinárodní souvislosti brát zřetel.

Na druhé straně musíme požadovat, aby tato smlouva také respektovala určité základní, stěžejní zásady soužití vycházející z dodržování pravidel. Nemůžeme zastít to, že jsme znepokojeni, pokud jde o právní základ této smlouvy, o mandát k jednání a její transparentnost. Ti, kdo zastupují 500 milionů občanů, jako je tomu v případě tohoto Parlamentu, musí být informováni oficiálně, a nikoli důvěrně. Vyjednávači Komise musí této sněmovně podávat zprávy o pokroku práce a musí být zajištěn přístup k dokumentům a informacím tak, aby mohlo být vyjádřeno podrobné stanovisko.

Obtížná, ale plodná spolupráce mezi Parlamentem a Komisí může Evropské unii pomoci co nejlépe realizovat její potenciál. Řešení je nutné hledat v tomto duchu a potom si zaslouží náš hlas.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři De Guchte, ujímáte se obtížného dědictví, a kdyby téma nebylo tak závažné, mohl bych se téměř usmívat nad spekulacemi vyvolanými dohodou ACTA. Existují však dva důvody, proč se nad tím vůbec nemohu usmívat. Zaprvé, padělání a porušování autorského a známkového práva narušují integritu hospodářství i ohrožují lidské zdraví.

Odhaduje se, že celosvětové hospodářské ztráty v důsledku padělání a porušování autorského a známkového práva jen v roce 2007 činily 185 miliard EUR. To je podstatně víc než rozpočet Evropské unie. Poškozuje to naše podniky, podporuje trestnou činnost a likviduje pracovní místa. To samozřejmě nemůže být v našem zájmu.

Kromě toho padělaná léčiva mohou mít životu nebezpečné účinky pro lidi, kteří tato léčiva užívají, aniž by věděli, že jsou padělaná. Takové riziko je také nepřijatelné.

Není pochyby ani o tom, že je plně v našem zájmu přijmout v této souvislosti opatření. Zadruhé musí být nade vší pochybnost jasné, že vyjednávací mandát Evropské unie by měl být přísně omezený na rámec *acquis communautaire*, což zajistí, že se ACTA v budoucnu nestane „další šílenou sjednanou smlouvou“.

Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost to zahrnuje poskytování podrobných ad hoc informací Evropskému parlamentu o aktuálním stavu jednání o této dohodě. Koneckonců bude se od nás požadovat, abychom s ní vyjádřili souhlas. Jinými slovy, Evropský parlament očekává úplnou transparentnost a zveřejnění jednání dokumentů a také všech ostatních příslušných dokumentů. Chce-li se Komise vyhnout dalším dohadům a domněnkám obklopujícím ACTA, nevidím jinou možnost, než aby zainteresované veřejnosti poskytla podrobné informace.

V souvislosti s tím mám tři otázky: zaprvé – i když jste se toho již dotkl – může Komise zaručit, že nebude zavedeno pravidlo „třikrát a dost“? To by ovšem bylo v rozporu s novou rámcovou směrnicí o elektronických komunikacích.

Zadruhé, může Komise zaručit, že nebude zavedena odpovědnost provozovatelů internetových služeb vůči třetím stranám za obsah, který přenášejí? To by bylo samozřejmě v rozporu se směrnicí o elektronickém obchodu.

Zatřetí, může nám Komise poskytnout ujištění, že v rámci dohody ACTA nebudou zavedeny trestní sankce, jež zacházejí za rámec pravomocí Evropské unie, a velmi dobře si uvědomuji, že to budou členské státy, které v této souvislosti převezmou odpovědnost. Považuji však za samozřejmé, že jako strážkyně Smluv bude Komise dělat to, co se od ní očekává.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, pane De Guchte, Evropský parlament vás, Komisi, před více než rokem velmi jasně žádal, abyste do budoucna učinili jednání o dohodě ACTA transparentními a zapojili do těchto jednání veřejnost a parlamenty. Žádali jsme vás také, abyste zachovali úzké zaměření na boj proti padělání, jak to naznačuje název této dohody. Co jste od té doby udělali? Nic, vůbec nic. Naopak, spolu s takzvanou nesvatou koalicí stran ochotných ke spolupráci, zejména bohatých průmyslových zemí, jednáte o dohodě za použití prostředků vysoce nedemokratické, dokonce nezákonné, tajné diplomacie a tato dohoda v mnoha oblastech jasně daleko přesahuje rámec platných předpisů v oblasti prosazování práva duševního vlastnictví v Evropě. Samozřejmě si tím nemůžeme být jisti, protože jsme od vás nedostali žádné informace.

Skutečný skandál nás však ještě čeká. Od 1. prosince minulého roku nás již nebudete moci v mnoha oblastech ignorovat a provádět s Radou svou zákulisní politiku, protože občané – zastoupení svým Parlamentem – prostřednictvím Lisabonské smlouvy už konečně s tímto chováním plným právem skoncovali. Proto si kladu

otázku, co skutečně v tomto ohledu děláte? Komise je strážkyní Smluv. Vaší odpovědností je proto zajistit, že jasné formulovaná Smlouva o EU bude skutečně dodržována. Pokud nejste schopni zaručit plné dodržování Smlouvy, pak od této sněmovny obdržíte další nesouhlas. Pokud nevěříte, že dokážete zaručit dodržování Smluv při těchto jednáních, pak prosím jednání zastavte, dokud to nebudete schopni zajistit. Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance proto říká: jedněte nyní. *Jedněte, pokud jde o ACTA!*

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, všichni zde jsme proti padělání a pirátství. Ale, pane komisaři, právě jste nám vyprávěl pohádku, abyste ospravedlnil tu skutečnost, že diskutujete o mezinárodní dohodě za zády národů a za zády jejich zástupců.

Chtěl bych vám, pane komisaři, připomenout, co stanoví článek 218 Lisabonské smlouvy, cituji: „Evropský parlament je okamžitě a plně informován ve všech etapách tohoto postupu“ v rámci jednání nebo uzavírání mezinárodních dohod. Obchodní dohoda o boji proti padělání (ACTA) je přesně takovým případem, splňte tedy své slovo a dodržujte svou vlastní smlouvu. Nemůžeme nebýt znepokojeni, když se jedná o základné svobody. Výklad jednoho trestného činu – pirátství – a tresty za něj ovšem v budoucnu patrně již nebudou příslušet soudním orgánům, ale poskytovatelům přístupu k internetu.

Ba co víc, celním orgánům v zemích, jež jsou signatáři této dohody, v budoucnu patrně bude dovoleno pod záminkou boje proti pirátství prohlížet telefony, přenosné počítače a osobní stereonahrávky v souladu s dohodou o Společnosti pro celosvětovou mezibankovní finanční telekomunikaci (SWIFT), jejímž záměrem bylo bojovat proti terorismu. Ale vzpomeňte si, pane komisaři: Parlament vás přehlasoval v otázce dohody SWIFT, a bude-li to nutné, přehlasuje vás i v otázce dohody ACTA.

Proto bychom chtěli spojit dohromady boj proti padělání a pirátství, proti narušování soukromí, porušování duševního vlastnictví a dokonce, v případě léčiv, porušování práva na zdraví. Pane komisaři, vyložte tuto dohodu okamžitě na stůl.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, Obchodní dohoda o boji proti padělání (ACTA) má zásadní význam pro dosažení plné harmonizace opatření na ochranu evropského obchodu před paděláním a pirátstvím. Jednání o ACTA se dotýkají citlivých otázek evropského práva, jako je záruka uplatňování práv duševního vlastnictví, přenosu dat a ochrany dat, a to je důvod, proč znovu požadujeme větší transparentnost.

Komise se k ní musí plně zavázat v souladu s úrovní důvěrnosti. Aktuální projednávané texty musí být dány Parlamentu k dispozici, aby mohl provádět dohled nad dohodami a případně poskytnout účastníkům ACTA svá doporučení. Slova pane komisaře z dnešního večera nás naplňují nadějí, ale chceme, aby se podle těchto slov jednalo.

Parlament vždy bojoval za ochranu evropských spotřebitelů a výrobců před paděláním a před opatřeními, jež porušují soukromí na internetu. Proto je krajně důležité, aby Komise i nadále aktivně vystupovala na nynějších jednáních a přitáhla větší počet účastníků; v současnosti je jich bohužel jen dvanáct. Doufáme, že stále větší počet zemí – rozvojových i rozvíjejících se zemí – bude cítit potřebu se do těchto jednání zapojit a podepsat závěrečnou dohodu, aby to těmto věcem dodalo širší perspektivu.

Země se musí řídit svými společnými závazky a dodržovat je, aby mohly účinněji bojovat proti padělání. Tato hospodářská metla ničí mnohá výrobní odvětví, jež fungují podle pravidel. Proto spotřebitelům, kteří jsou vystaveni značným hrozbám i pokud jde o jejich zdraví, musí být poskytnuta jasná pravidla, neboť, pane komisaři, když chybí jasná a vynutitelná pravidla včetně pravidel pro užívání internetu, nebude již internet představovat příležitost, ale bude mít spíše bumerangový efekt. Všichni se musíme zavázat k tomu, že to, co se děje, zastavíme, protože to není jen otázka individuálního pirátství, je to také otázka bezpečnosti našich zemí.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, dohoda za zavřenými dveřmi není něco, co by evropská veřejnost zasluhovala ani co by si přála. Evropská unie nyní jedná o velmi důležité obchodní dohodě, Obchodní dohodě o boji proti padělání (ACTA), a znovu se to děje v zákulisí. Vnitrostátní parlamenty ani Evropský parlament neměly sebemenší možnost demokratické kontroly nad podstatou nebo působností jednání, neboť strany jednání se dohodly na doložce o mlčenlivosti.

Proto jsou Parlament a evropská veřejnost opět odsunuty stranou, což ještě více poškozuje důvěru veřejnosti v Evropu. Tentokrát jde spíše o obchodní zájmy než o boj proti terorismu. Nechápejte mne špatně; evropské hospodářství musí být podpořeno a duševní vlastnictví je při tom důležitým aspektem. Avšak nejistota, která momentálně vznikla v důsledku důvěrné povahy jednacích dokumentů, vyvolala mnoho dohadů.

Chtěla bych se zeptat, jak v této souvislosti funguje komunikace mezi komisařem pro obchod a komisařem pro základní práva. Bude pan komisař De Gucht v nějaké fázi jednání informovat své kolegy o podstatě dohody? Hodlá paní komisařka Redingová někdy požádat svého kolegu, komisaře pro obchod, aby zajistil transparentnost? Evropský parlament takovou transparentnost požaduje a nyní nastal čas ji zajistit, dříve než náš orgán tuto obchodní dohodu podpoří.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, během slyšení nových komisařů byla transparentnost jedním ze slov, jež byla užívána nejčastěji. Dnes jste znovu prohlásil, že vše je již transparentní a otevřené. Musím vám otevřeně říci, že tato definice transparentnosti mne bohužel neuspokojuje. Stejně je tomu zjevně i u mnoha mých kolegů poslanců zde v této sněmovně. Transparentnost je něco víc než prostě předhodit pár informací a říci: „To ostatní vám bohužel nemůžeme prozradit, protože jsme někomu slíbili, že to vše zůstane důvěrné“.

Vstoupili jsme do nové éry. Nelze již využívat mezinárodních smluv k uzavírání dohod naslepo s obchodními partnery, které pak budou trvale ovlivňovat evropské právní předpisy. Nyní, když platí Lisabonská smlouva, to již není možné. Znamená to, že dohody uzavírané naslepo a také tajnůstkářství a nedostatečná transparentnost se musí zastavit ve dveřích Evropského parlamentu. Pro ochranu inovací, kterou nám zde předkládáte jako hlavní argument, potřebujeme důvěryhodnost. Důvěryhodnost však nezískáte, budete-li o všem jednat za zavřenými dveřmi a pak se pokusíte uchlácholit lidi tím, že řeknete, že to nakonec nebude tak zlé. To je, pane komisaři, špatná cesta.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, řekněme si to jasně: způsob, jímž jsou vedena jednání o Obchodní dohodě o boji proti padělání, je pro Evropský parlament nepřijatelný.

Lisabonská smlouva nám jako novému spoluzákonodárci nyní zaručuje právo na úplné informace ve stejné době, kdy je obdrží Rada. Dokumenty, které až dosud „unikly“ z jednání, nám potvrdily, že pokud jde o formu, není tato dimenze absolutně dodržována.

Co lze říci k obsahu? Bláznovo ujednání, které, jak se zdá, bylo nabídnuto poskytovatelům přístupu na internet, zní takto: pokud se rozhodnou spolupracovat při systematickém sledování obsahu přenášeného jejich sítěmi, byl by zachován současný stav, kdy za takový obsah nenesou odpovědnost. V opačném případě by se vystavovali právnímu postihu ze strany držitelů práv a byli by systematicky trestáni.

Takový obrat považuji za mimořádně nebezpečný, neboť by zpochybnil *acquis communautaire* nejen pokud jde o zásadu prostého přenosu – francouzsky „simple transport“ – ze směrnice o elektronickém obchodu, ale i pokud jde o dodržování základních práv občanů, což bylo nedávno připomenuto během naší rozpravy o telekomunikačním balíčku.

Závěrem vám připomenu, že naše sněmovna již prokázala svou věrnost těmto zásadám, když odmítla dohodu o Společnosti pro celosvětovou mezibankovní finanční telekomunikaci (SWIFT). Nepochybují o její schopnosti to zopakovat. Proto chci zdůraznit význam tohoto usnesení, o kterém se dnes večer diskutuje. Vítám práci našeho koordinátora pana Arifa a všech vyjednávačů z Výboru pro mezinárodní obchod, kteří zajistili, že signál, který zítra vyšle Evropský parlament, bude mimořádně symbolický, protože je jednomyslný.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Pane předsedající, padělané zboží nejen poškozuje konkurenceschopnost evropských podniků, ale představuje i hrozby pro lidské zdraví. Odpovědí je posílit dodržování práv duševního vlastnictví na celosvětové úrovni.

Potřebujeme, aby se k mnohostranné dohodě, o které diskutujeme, připojilo co nejvíce obchodních partnerů. Dohoda, o které se jedná, musí být plně v souladu s příslušným *acquis communautaire*, musí respektovat základní svobody a chránit osobní údaje, musí zabezpečit volný pohyb informací a nesmí nežádoucím způsobem zatěžovat legální obchod.

A konečně, Parlament by ve všech fázích jednání měl mít k dispozici úplné a podrobné informace při dodržení rozumné míry důvěrnosti.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, z obskurního procesu řízeného Evropskou komisí vzešlo něco poměrně jasného, a sice záměr rozšířit působnost a náklady práv duševního vlastnictví, což přinese velkým korporacím ještě větší zisky.

Kdykoli bylo nezbytné tohoto cíle dosáhnout, byla ignorována základní pravidla demokratických, transparentních postupů, informace byly skrývány a byl opominut demokratický dohled a kontrola. Kdykoli

bylo nezbytné tohoto cíle dosáhnout, byl omezen globální přístup ke zboží základní potřeby, jako jsou bezpečná léčiva včetně jejich generických verzí, a bylo porušováno právo na soukromí a na důvěrnost korespondence i právo na ochranu osobních informací.

Všudypřítomnost trhu a hájení hospodářských zájmů zaměřené na dosažení jejich vlastních cílů v jednotlivých odvětvích nejsou slučitelné s hájením a zabezpečením obecného blaha. Výsledky této politiky jsou nyní jasně vidět.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, musím říci, že když naslouchám projevům po mém vystoupení, mám dojem, že mnozí z vás pořádně neposlouchali to, co jsem vám říkal, protože jsem jasně řekl, že dodržíme *acquis communautaire*, že se pokusím zajistit, aby ostatní strany této dohody vyslovily souhlas se zveřejněním textu, o kterém se v současnosti jedná; jasně jsem řekl, že se bude vztahovat jen na komerční porušování práv duševního vlastnictví, a mohl bych takto ještě chvíli pokračovat. Takže nebudu znovu odpovídat na všechny tyto položené otázky, protože si, upřímně řečeno, myslím, že jsem je již zodpověděl ve svém prvním vystoupení.

Pan Martin položil otázku, co se stane, když někdo odjíždí nejen z Evropské unie, ale odjíždí ze země, která je signatářem dohody ACTA? To je zajímavá otázka, protože záleží samozřejmě na tom, kam odjíždí. Jestliže odjíždí do země, která není signatářem dohody ACTA, pak to záleží na celnících a policii dotyčné země, ale to už není v naší moci. Pokud to je v naší moci, zajistíme, aby k tomu nedocházelo, ale samozřejmě nemůžeme mluvit za jiné.

Nemohu zcela souhlasit se všemi úvahami pani in 't Veldové týkajícími se parlamentního souhlasu a parlamentní kontroly, ale chtěl bych zcela jasně říci, jak to podle mého názoru řeší Lisabonská smlouva. Jde o to, že Rada dává mandát Komisi a Komise vyjednává, a Rada přijímá rozhodnutí o mandátu podle svého vlastního jednacího řádu. To, zda některý z ministrů v Radě ministrů potřebuje předchozí souhlas svého národního parlamentu, či nikoli, není záležitostí evropských právních předpisů, ale záležitostí vnitrostátních právních předpisů a v každé zemi je to jinak. Víím, že například ve vaší zemi pro mnohé funkce tohoto druhu platí, že je potřeba předchozí schválení Parlamentu – dobrá, ale existují jiné země, kde tomu tak není. Myslím si, že bychom neměli soudit způsob, jak Rada přijímá svá rozhodnutí. Pokud jde o to, nakolik Rada dodržuje Smlouvu a svůj vlastní jednací řád, myslím si, že je to jejich věc, a nikoli zrovna naše věc.

Snažila jste se mne do jisté míry ochránit před tím, aby mi nekontrolovali iPod. Žádný iPod nemám, takže takový problém zatím neexistuje. Ve skutečnosti od včerejška jeden mám, ale ještě jsem ho nepoužil, a na Nový Zéland se nechystám. Je to dost daleko. K tomu musíte mít úředníky, kteří mají trochu víc času, aby se tam mohli vydat.

člen Komise. – (NL) Celou diskusi o kuchyni nechám na paní Stassenové ...

člen Komise. – Zajímavá otázka, a co Čína? Čína, jak víte, paní Roithová, není stranou nynějších jednání. Čína je závažný problém, protože, jak správně uvádíte, je to největší zdroj padělků.

Nyní s nimi vedeme několikrát jednání a diskutujeme s nimi, máme také hospodářský dialog na vysoké úrovni. Opakovaně klademe důraz na práva duševního vlastnictví, což je jeden z hlavních problémů nejen v rámci internetového obchodu, ale také v mnoha dalších činnostech. Až bude dohoda ACTA dokončena, bude otevřená k podpisu všem zemím a doufám, že Čína dojde k závěru, že i pro její vlastní průmysl by bylo výhodné, kdyby zde existovala lepší ochrana práv duševního vlastnictví, a dříve nebo později to přijde. Podívejte se na jiné země, kde se to v minulosti také stalo: nyní jsou na právech duševního vlastnictví mnohem víc zainteresovány.

Ne zcela souhlasím s výkladem článku 218, jak ho podali pan Le Hyaric a paní Trautmannová. V článku 218 se uvádí, že Parlament by měl být informován o všech krocích tohoto postupu; a to vy jste, a ještě víc než to. Způsob, jakým informujeme, daleko přesahuje to, co je uvedeno v článku 218, daleko to přesahuje, ale s tím nemám problém. Ve svém úvodním vystoupení jsem jasně řekl, že budeme naléhat na to, aby jiné strany jednání souhlasily s tím, že jsme nuceni současný návrh textu zveřejnit, ale není pravdou, že bychom nedodržovali článek 218.

Mimochodem, rád bych řekl paní in 't Veldové, poslali jsme vám Přílohu 16 společného prohlášení všech účastníků jednání o dohodě ACTA, která se týká zachování důvěrné povahy dokumentů. Poslal vám ji generální ředitel pan David O'Sullivan dne 21. ledna 2009. Bylo to samozřejmě za předchozího Parlamentu, ale je to stále tatáž osoba. Je to tentýž pan O'Sullivan a tatáž paní in 't Veldová, takže jste ji dostala. Je tedy poněkud podivné se mne pak ptát, jak je to doopravdy.

A konečně bych chtěl zcela jasně prohlásit, že to, co jsem říkal dnes a co jsem řekl během slyšení, by mělo být bráno vážně. Udělám vše, co bude v mých silách, abych získal od stran jednání souhlas s tím, abychom vás mohli plně informovat. Dokud tomu tak není, nemohu vás seznámit s návrhem dohody, protože by to bylo porušením dohody o mlčenlivosti, a porušení takové dohody by mělo dopady, jež se neomezují na jednání o dohodě ACTA, ale zasáhly by i mnohá další jednání, jež s těmito příslušnými zeměmi vedeme. Bylo by to porušení důvěrnosti jako takové a to velice ztěžuje, ne-li znemožňuje jakákoli jednání, ale učiním maximum pro to, abyste ty materiály dostali.

Předsedající. - Obdržel jsem pět návrhů usnesení⁽¹⁾ předložených v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava skončila.

Hlasování se bude konat ve středu 10. března 2010.

Písemná prohlášení (článek 149)

Françoise Castex (S&D), písemně. – (FR) Zatímco Parlament již po měsíce požaduje přístup k textům, Obchodní dohoda o boji proti padělání (ACTA) se vyjednává v co největším utajení za zády občanů a jejich zástupců, a to je nepřijatelné. Samotná Komise v tom má zmatek. Říká nám, že nám již poslala dokumenty, a zároveň, že požádá Radu, aby vše zveřejnila: z koho si tu dělá legraci?

Kromě otázky transparentnosti zde chceme Komisi a Radě připomenout, že na konci jednání budou muset získat souhlas Parlamentu. Z úniků informací, které se k nám dostaly, by se zdálo, že máme trojského koně: pod záminkou zcela legitimního boje proti padělání chtějí členské státy v čele s francouzskou vládou protlačit hlasováním text, který by mohl podkopat přístup k léčivům, svobodu projevu, neutralitu internetu a právní odpovědnost jeho zprostředkovatelů.

Skutečností je, že Parlament nepřipustí jakékoli podkopávání *acquis communautaire*. Nezmění-li Komise a Rada svou strategii, ochráníme individuální svobody našich spoluobčanů tím, že dohodu ACTA zamítneme, stejně jako jsme zamítli dohodu o Společnosti pro celosvětovou mezibankovní finanční telekomunikaci (SWIFT).

Ioan Enciu (S&D), písemně. – (RO) Vítám otázku položenou Komisi, která se týká transparentnosti a aktuálního stavu jednání o Obchodní dohodě o boji proti padělání (ACTA). Podle mého názoru musí být urychleně přijata opatření k řešení této situace, ve které jsme se ocitli. Je nepřijatelné, aby byl Evropský parlament vyloučen Komisí z jednání o vypracování dohody ACTA vzhledem k tomu, že s ustanoveními této smlouvy musíme vyjádřit souhlas. Jak již bylo řečeno, Komise musí co nejdříve zveřejnit všechna jednání, která se v souvislosti s ACTA uskutečnila, a také návrhy, jež mají být předloženy na dubnovém zasedání. Otázky jako nátlak na poskytovatele internetu, aby sledovali provoz na svých sítích a zavedli na nich omezení, mohou mít nepříznivý dopad na obyvatelstvo z hlediska dodržování jejich práva na soukromí a také s ohledem na větší náklady, jež ponese uživatelé. Taková otázka musí být otevřeně projednána a musí být konzultována s veřejným míněním. Postoj evropských občanů a průmyslu k těmto opatřením musí být znám a respektován, abychom se dokázali vyvarovat nezákonného, antidemokratického jednání v jakékoli podobě.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), písemně. – (PL) Dámy a pánové, Obchodní dohoda o boji proti padělání, o které nyní jedná Evropská komise, překračuje zásadu proporcionality, která je zakotvena v právu EU. Tato zásada praví, že opatření přijímaná Uníí nesmí překročit rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů smlouvy. Znepokojení vyvolává zvláště kapitola týkající se internetu. Uvádí se, že dohoda obsahuje regulační opatření, jež by mohla omezovat svobodu projevu na internetu na jedné straně a obchodní činnost na straně druhé. Takový bude důsledek toho údajných návrhů, tj. zavést odpovědnost poskytovatelů internetu za obsah přenášených informací a také trestní sankce za stahování souborů pro soukromé účely. Říkám údajných, protože informace o obsahu této dohody nepocházejí z oficiálních zdrojů, ale jen z fám a úniků informací, neboť Komise Parlament o vývoji jednání neinformuje. Lisabonská smlouva však nyní takový postup stanoví. Navíc pro sjednání jakékoli dohody Radou je nezbytný souhlas Parlamentu vyjádřený většinou hlasů. Nová smlouva také zavádí pravomoc umožňující přijmout opatření v oblasti duševního vlastnictví, a to náleží stejnou měrou Parlamentu i Radě. Proto připojuji svůj hlas k hlasu jiných kolegů poslanců, kteří požadují větší transparentnost ohledně současných jednání, a myslím si, že interinstitucionální spolupráce v záležitosti dohody ACTA by ukázala, že všechny orgány berou novou smlouvu, která je nyní v platnosti, vážně. Zatím tomu tak není.

⁽¹⁾ viz zápis

Alan Kelly (S&D), písemně. – Obchodní dohoda o boji proti padělání má mandát, který je velmi důležitý pro ochranu práv duševního vlastnictví. V pokrizovém období je nutný podnět pro intelektuály a umělce, aby mohli bez obav využívat své tvůrčí schopnosti a zveřejňovat nové materiály on-line. Toto právo musí být vyvažováno právem jednotlivců na přístup k informacím a dále, sankce by měly být zaměřeny jen na velké komerční uživatele materiálu podléhajícího autorskému právu. To je však otázka na jindy. Právě teď mne nejvíce znepokojuje, do jaké míry je tato sněmovna informována o jednáních. Podle Lisabonské smlouvy tato dohoda vyžaduje souhlas sněmovny a mám pocit, že způsob, kterým se tato dohoda vyvíjí, nachází u mých kolegů chladnou odezvu. Jednání obklopující dohodu ACTA musí být otevřenější a Komise i Rada musí prokázat svou ochotu v této záležitosti tak, že zajistí široký přístup Parlamentu k dokumentům, které se této otázky týkají.

Stavros Lambrinidis (S&D), písemně. – Doufám, že písemné prohlášení k dohodě ACTA, které jsem předložil před dvěma týdny spolu se svými kolegy, paní Castexovou, panem Alvarem a paní Roithovou, a dnešní rozprava poslouží Radě i Komisi jako jakýsi opožděný signál k probuzení. Tento Parlament nebude sedět tiše se založenýma rukama, zatímco se někde za zavřenými dveřmi jedná o základních právech milionů občanů. Jsme proti jakémukoli „legislativnímu praní“ na mezinárodní úrovni toho, co by bylo velmi obtížné získat v rámci většiny vnitrostátních právních systémů – ani nemluvě o Evropském parlamentu. Zde mám samozřejmě na mysli neslavné právní předpisy „třikrát a dost“. Tento Parlament je pevně přesvědčen, že práva duševního vlastnictví musí být chráněna, ale nikoli tak, že se poskytnou soukromým firmám rozsáhlá práva sledovat činnost každého občana na internetu bez rozlišení – což odmítáme povolit dokonce i naší policii v rámci boji proti terorismu – a zajisté nikoli s použitím neúměrného postihu, tj. odpojování celých domácností od internetu. Přístup k internetu je sám o sobě jedním ze základních práv. Jako takový musí být zajištěn a chráněn.

Michael Theurer (ALDE), písemně. – (DE) Jednání Evropské komise v souvislosti s Obchodní dohodou o boji proti padělání (ACTA) vyvolalo některé otázky. Přestože se tato dohoda zabývá oprávněnými obavami, a sice bojem proti padělání a pašování výrobků a značek, musí být pevněji založena na našich evropských zásadách. Nesmí vést k harmonizaci autorského práva, patentového práva nebo známkového práva v EU – naopak, zásada subsidiarity musí zůstat naší nanejvýš důležitou zásadou. Obchodní dohody nesmí být zneužívány k omezování základních práv a svobod jednotlivců. Dříve než bude moci Parlament udělit souhlas, který je vyžadován pro ratifikaci této dohody, musí ještě dojít k podstatnému zlepšení, a to nejen z obsahového hlediska. Parlament musí být ve větší míře zapojen do jednání a jednací dokumenty nám musí být dány plně k dispozici.

16. Nařízení o uplatňování systému všeobecných celních preferencí (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem na pořadu jednání je rozprava k otázce k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Daniel Caspary za skupinu PPE, Kader Arif za skupinu S&D, Niccolò Rinaldi za skupinu ALDE, Yannick Jadot za skupinu Verts/ALE, Joe Higgins za skupinu GUE/NGL a Robert Sturdy za skupinu ECR Komisi, o nařízení o uplatňování systému všeobecných celních preferencí (O-0022/2010 - B7-0018/2010)

Daniel Caspary, autor. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v rámci všeobecného systému preferencí (GSP) Evropská unie v současnosti umožňuje přístup na svůj trh 176 rozvojových zemím díky sníženým dovozním cłm. To jsou výhody, které jako Evropská unie nabízíme, aniž bychom za to něco očekávali od svých partnerů. Pro určité země, jež jsou vystaveny specifickým problémům, a pro ty, jež splňují zvláštní podmínky existuje také systém GSP+.

Jaká je naše výchozí pozice? Po 1. lednu 2012 budeme potřebovat nové nařízení, protože platnost toho stávajícího vyprší. Potřebujeme čas na řádný postup, který nám umožní projednat tuto záležitost ve dvou čteních. Jménem své skupiny proto očekávám, že Komise předloží nový návrh co nejrychleji. Jak jsem řekl, potřebujeme dostatek času na postup se dvěma čteními a bylo by nepřijatelné, kdybychom jako Evropský parlament museli pod tlakem přijímat pochybná rozhodnutí. Potřebujeme také zhodnocení dosavadního systému. Doufám, že již velmi brzy obdržíme fakta a číselné i jiné údaje, jež ukáží, nakolik byl dosavadní systém úspěšný v praxi. Usnadnil současný systém skutečně obchod státům, jež zvýhodňuje? Vzrostl také objem vývozu? Zvýhodňuje tento systém ty správné země? Položím každému zde tuto otázku: je při stávajícím systému vše v pořádku? Jsou-li například do systému GSP zahrnuty země jako Katar, jejichž příjem na osobu je vyšší, než je příjem 25 členských států Evropské unie, jsem si jist, že to při přezkoumání celého systému budeme muset velmi kriticky posoudit.

Existuje jedna věc, o kterou bych v souvislosti se zítřejším hlasováním chtěl požádat kolegy poslance ze všech skupin: měli bychom udržet usnesení ve velmi obecném duchu, jak bylo dohodnuto v původním návrhu. Byl bych kolegům poslancům velmi povděčen, kdybychom se v usnesení nezmiňovali o specifických případech, o nichž se diskutovalo.

David Martin, *zastupující autora*. – Pane předsedající, podobně jako pan Caspary vítám tři preferenční režimy, jež máme v rámci všeobecného systému preferencí – Vše kromě zbraní, GSP a GSP+.

Je správné, aby 49 nejchudších zemí světa získalo otevřený přístup na naše trhy pro vše kromě jejich zbraní. Je správné, jak řekl pan Caspary, aby 176 rozvojovým zemím byl poskytnut zvýhodněný přístup na náš trh. Je také správné, aby 16 zemí získalo ještě snadnější přístup na náš trh v rámci systému GSP+ výměnou za zavedení a provádění 27 konkrétních mezinárodních úmluv v oblasti lidských práv, pracovních podmínek, udržitelného rozvoje a dobré veřejné správy.

Je však také správné, abychom očekávali, že těchto 16 zvýhodněných zemí bude uplatňovat a dodržovat své závazky plynoucí z těchto úmluv.

Jestliže zemím umožníme, aby se s úspěchem vyhýbaly plnění svých závazků nebo dodržování právních předpisů plynoucích z těchto úmluv, pak ztratíme pobídku, kterou má systém GSP+ poskytovat. A to není všechno, protože vlastně potrestáme ostatní země v režimu GSP tím, že omezíme jejich zvýhodnění a zvýhodníme 16 zemí, jež nedodržují svá práva.

Proto vítám, že Srí Lanka byla podrobena šetření ze strany Komise, která také navrhla přijmout vůči Srí Lance opatření. Proto také pevně věřím, že Komise by měla zahájit šetření, zda Kolumbie dodržuje oněch 27 úmluv, či nikoli. To neznamená, že bychom přijali opatření vůči Kolumbii. Znamená to prostě to, že bychom ji podrobili šetření, stejně jako tomu bylo v případě Salvadoru, avšak rozhodli jsme, že není nutné přijímat opatření.

Mám k panu komisaři tři otázky:

Akceptuje Komise, aby byl Parlament v budoucnu oprávněn požádat o šetření v rámci systému GSP+?

Zadruhé, předloží mezitím Komise Parlamentu požadovanou zprávu o stavu ratifikace a provádění úmluv zeměmi, které jsou v současnosti zvýhodněny v rámci systému GSP+?

A konečně, kdy hodlá Komise předat Parlamentu revidované nařízení pro příští fázi systému GSP? Bylo nám slíbeno, že nejpozději v červnu, a rádi bychom je do června obdrželi.

Niccolò Rinaldi, *autor*. – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, krátce po zvolení tohoto Parlamentu jsme byli okamžitě postaveni před otázku pozastavení všeobecného systému preferencí (GSP+), zejména pokud jde o uplatňování, nebo neuplatňování tohoto nástroje vůči Srí Lance a Kolumbii.

V prvním případě jsme byli svědky toho, že se Srí Lanka, země, jež měla tu polehčující okolnost, že právě ukončila velmi dlouhou občanskou válku proti hrozně teroristické organizaci, dopustila řady někdy i vážných chyb. Komise v tomto případě podle mého názoru jednala poněkud ukvapeně, a z toho rychle vyplynul návrh na pozastavení systému GSP+. Srí Lanka však neměla žádné „ochránce“ v Radě, můžeme-li je tak nazvat, a tak bylo toto rozhodnutí přijato. Pokud jde o Evropský parlament, na ten žádná úloha nezbyla: nikdo se nás na naše stanovisko nezeptal.

Ve druhém případě máme zemi, která musí bojovat v hrozně vnitřní gerilové válce a kde dochází k vážnému porušování lidských práv včetně častého zabíjení členů odborů. Komise doposud nevyjádřila stanovisko, zda je načas zahájit šetření, a fakticky pokračuje cestou dohody o volném obchodu, což osobně schvaluji. Pokud jde o Radu, víme, že jsou v ní vlády, jež velmi aktivně hájí zájmy kolumbijských orgánů, a opět neexistovala žádná úloha Evropského parlamentu: nikdo si nevyžádal stanovisko Parlamentu nehledě na to, že musí naslouchat téměř každý den stanoviskům těch ostatních.

V obou případech jsme neměli žádné studie o dopadech zaměřené na důsledky případného pozastavení režimu GSP+ v oblasti zaměstnanosti a hospodářství. Mezi všemi těmito nesrovnalostmi však existuje jeden společný prvek: okrajová role Evropského parlamentu. Přitom tato rozhodnutí jsou povýtce politická, a nikoli technická, a já to považuji za nepřijatelné. Proto potřebujeme nové nařízení, přičemž využijeme vypršení platnosti stávajícího nařízení ke konci roku 2011, a jsem toho názoru, že tyto dva konkrétní příklady to jasně potvrzují. Mezitím by však bylo také výhodné prodiskutovat, co se dělo v těchto konkrétních zemích v posledních měsících.

Bylo by například zajímavé vědět, jaké meze porušování lidských práv musí být podle názoru Komise překročeny, než zahájí šetření v Kolumbii nebo v jiné zemi, a jaká konkrétní opatření by měla přijmout vláda Srí Lanky, například zrušit stanné právo, aby bylo pozastavení GSP+ odvoláno.

Pane komisaři, žádáme o toto: nový návrh, pokud možno do konce června; jasná kritéria způsobilosti zvýhodněných zemí s ohledem na to, že systém GSP je nástrojem rozvoje a my máme na seznamu některé země, které otevřeně řečeno příliš rozvojovými zeměmi nejsou; podpis a uplatňování 27 úmluv Mezinárodní organizace práce ve zvýhodněných zemích; transparentnost pravidel jejich chování; systém pro posouzení dopadů systému GSP; a sdělení Parlamentu. Jak se o tom zmínil i pan Martin, Parlament musí být plně zapojen v případě pozastavení, protože to je, opakuji, povýtce politické rozhodnutí.

Nicole Kiil-Nielsen, *zastupující autora*. – (FR) Pane předsedající, naše dnešní rozprava vyplývá ze tří aspektů, jež souvisejí se všeobecným systémem celních preferencí.

Zprvové, platnost stávajícího nařízení vyprší 31. prosince 2011. Aby byl Parlamentu umožněn výkon jeho pravomocí, které jsou mu svěřeny Lisabonskou smlouvou, musí nám Komise předat návrh nového nařízení nejpozději v červnu 2010.

Zadruhé, způsob, jakým funguje všeobecný systém preferencí+ (GSP+), není ani zdaleka dokonalý. Kdo rozhoduje o seznamu zvýhodněných zemí a na základě jakých kritérií? Podivuhodné! Kdo skutečně sleduje provádění 27 mezinárodních úmluv v oblasti sociální problematiky a problematiky životního prostředí, které jsou vyžadovány, aby mohla být země zvýhodněna v rámci systému GSP+? Nevíme.

Jaké výsledky ukázal systém GSP+? Vedl k udržitelnému rozvoji, diverzifikaci výroby a vytváření poctivých pracovních míst, nebo spíše k přemíře krátkodobých smluv, narůstání počtu opuštěných zemědělských usedlostí a koncentraci velkých holdingových společností orientovaných na vývoz? Netušíme.

Proto je nezbytná důkladná reforma tohoto nařízení, aby byla zaručena demokratická kontrola a bylo zajištěno, že přijatá opatření skutečně dosáhnou požadovaných cílů.

Skutečným důvodem této dnešní večerní rozpravy je však politováníhodný případ Kolumbie. Až dodnes Komise ve věci velmi závažného porušování lidských práv v této zemi odmítala zahájit šetření. Takové šetření je však v tomto nařízení stanoveno.

Vzhledem k hodnotám, jež vyznává Evropská unie, je nepředstavitelné, aby v honbě za ziskem pro naše vlastní nadnárodní společnosti v odvětví mléčných produktů, automobilů, léčiv, telekomunikací a v bankovním odvětví EU upustila od podmíněnosti systému GSP a za několik posledních dnů s Kolumbií narychlo vyjednávala dohodu o volném obchodu. To je smrtelný úder pro odbory, drobné zemědělce a spotřebitele v Kolumbii a pro její vlastní průmyslovou výrobu.

Joe Higgins, *autor*. – Pane předsedající, systém, v rámci kterého EU poskytuje některým zemím zvýhodněné obchodní podmínky, je v platnosti od roku 1971. Má to být nástroj pro řešení obchodních nerovností mezi vyspělými kapitalistickými zeměmi a chudšími zeměmi světa a na podporu udržitelného rozvoje.

Pane komisaři, souhlasíte s tím, že z tohoto hlediska je zcela neúspěšný a že obchodní dohody EU zvýhodňují především nadnárodní společnosti se sídlem v EU, které využívají své převahy ve zdrojích k potlačení malých místních výrobců v mnoha chudších zemích, což způsobuje závažné přesuny výroby včetně ztráty místních pracovních míst a ničení životního prostředí? Není toto skutečný smysl strategického dokumentu Komise EU nazvaného „Globální Evropa: konkurenceschopnost na světovém trhu“, který byl zveřejněn před pouhými třemi lety?

A, pane komisaři, jakou naději mají pracující lidé Afriky, Asie a Latinské Ameriky, když vaše Komise jen v posledních týdnech zbaběle padla na kolena před zločinnými spekulacemi loupeživých prodejců zajišťovacích fondů usilujících o masivní rychlé zisky pomocí ostudných spekulací proti euru a zejména proti Řecku? A těmto parazitům – vlastně zločincům – jste vydali na milost a nemilost dělnickou třídu Řecka a chudé lidi v Řecku. Jakou naději mají vzhledem k této situaci chudí a pracující lidé za hranicemi Evropy?

Otázka dnes stojí takto: jakým způsobem Komise EU hodnotí, zda státy, jež jsou zvýhodněny preferenčními obchodními dohodami s EU, chrání práva pracovníků a lidská práva. Povězte nám to, prosím.

A jak můžete pokračovat ve vztazích s Kolumbií, kde vládou kontrolované agentury a zejména armáda dnes a denně zcela jasně páchají ty nejodpornější zločiny, jak se zcela nedávno ukázalo při hrozném nálezu masového hrobu nevinných obětí vražd v La Macareně.

A konečně, jaký je současný názor Komise, pokud jde o pokračování systému GSP+ na Srí Lance s ohledem na to, že politiky vlády pana Radžapaksy po volbách i nadále směřují proti lidským právům a právům pracujících v této zemi?

Syed Kamall, zastupující autora. – Pane předsedající, všichni myslím chápeme, že jedním z cílů systému GPS bylo integrovat chudší země do systému světového obchodu. Poskytnutí preferenčního přístupu bylo považováno za pozitivní způsob řešení některých obchodních nerovností mezi bohatšími zeměmi a chudšími zeměmi.

Jako člověk, který má v mnoha z těchto chudších zemí množství přátel a příbuzných si myslím, že stačí, když se podíváme na vlády mnoha těchto zemí: špatná veřejná správa; státní monopoly a zkorumpované vlády, jež brání podnikatelům v těchto zemích vytvářet bohatství; to, že mají potíže s dovozem materiálů, které potřebují pro vytváření přidané hodnoty a bohatství; dále to, že mnoha občanům těchto zemí je upírán přístup ke zboží a službám, které zde v EU a v mnoha bohatších zemích považujeme za samozřejmé.

Uvědomme si také, že nejlepší způsob, jak pomoci lidem vymanit se z chudoby, je pomoci podnikatelům. Podnikatelé vytvoří pracovní místa, vytvoří bohatství a vyvedou chudé lidi z chudoby.

Při nedávných jednáních o dohodách o hospodářském partnerství mnozí poslanci skutečně napříč politickým spektrem byli znepokojeni nediferencovaným přístupem Komise k dohodám o hospodářském partnerství.

V jednom případě, se kterým jsem měl co do činění, úředník Komise, když byl dotázán ve výboru, prohlásil, že dohody o hospodářském partnerství nejsou jen o obchodu; jsou také o regionální integraci a o vývozu modelu EU. Když jsme se však zeptali, zda by některým ze zemí AKT, jež se nacházejí ve zvlášť obtížné situaci, mohl být alternativně poskytnut systém GSP+, bylo nám řečeno, že to není možné, protože porušují některé úmluvy, a proto nejsou pro GSP+ způsobilé.

Do budoucna bychom snad mohli být při uplatňování systému GSP+ flexibilnější, možná by mohl být alternativou k dohodám o hospodářském partnerství. Můžeme k tomu přistupovat několika způsoby. Buď můžeme uvalit sankce na země, které nesplňují požadavky, nebo s nimi můžeme vést trvalý dialog, abychom zajistili, že se podmínky v těchto zemích budou zlepšovat, a přitom chápat, že ani Řím nebyl postaven za jediný den, a stejně tak ani vysoká úroveň v Evropě. Je načase se zapojit a pomoci podnikatelům v rozvojových zemích, a ne tuto záležitost nadměrně politizovat.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, platnost současného systému GSP vyprší 31. prosince 2011. Komise již připravuje zásadní aktualizaci a přezkum dosavadního systému. Ještě tento měsíc zahájím široké veřejné konzultace o možných zlepšeních a změnách a poté bude následovat důkladné posouzení dopadů. Lze tedy očekávat, že návrh následného nařízení bude mít Komise k dispozici během prvního čtvrtletí roku 2011. Tento návrh bude samozřejmě podléhat běžnému legislativnímu postupu, což může docela dobře trvat i déle, než je datum vypršení stávajícího systému, tj. 31. prosinec 2011.

Všichni se mnou budete souhlasit, že musíme zamezit situaci, kdy by země zvýhodněné v rámci systému GSP počínaje 1. lednem 2012 všechny své preference ztratily. Proto souběžně se zahájením této nezbytné práce na přípravě nového systému GSP předložíme návrh na prodloužení stávajícího nařízení, což zajistí kontinuitu, dokud nebude zaveden nový systém. To by vám mělo poskytnout čas k tomu, abyste se mohli vážně zabývat následným systémem, a současně to umožní, aby země zvýhodněné v rámci systému GSP nebyly ponechány na holičkách. Tento dokument byste měli obdržet v dubnu.

Zaznamenal jsem vaši otázku a veškeré obavy, pokud jde o způsob, jakým Komise sleduje dodržování stávajících kritérií pro udělení GSP+ zeměmi, které jsou v rámci tohoto systému zvýhodněny. Hlavním kritériem pro GSP+ je ratifikace a účinné provádění 27 mezinárodních úmluv v oblasti lidských práv, základních pracovních norem, udržitelného rozvoje a dobré veřejné správy. Úkolem Komise je plnění těchto kritérií všemi zvýhodněnými zeměmi pečlivě sledovat.

Komise je povinna a odhodlána realizovat systém GSP spravedlivě a objektivně. V souvislosti s tím při sledování a hodnocení účinnosti uplatňování ustanovení systému GSP+ vycházíme co nejvíce z poznatků a zpráv mezinárodních organizací, jako je Organizace spojených národů, Mezinárodní organizace práce a další příslušné agentury, a dále z mechanismů dohledu obsažených v úmluvách samotných.

To zajišťuje jednoznačný a nestranný přezkumný proces. Sledování se dále opírá o dvoustranný dialog Komise se zeměmi systému GSP+ o otázkách souvisejících s jeho prováděním. Pokud takové zprávy obsahují informace, že kritéria GSP nejsou zcela dodržována, nařízení o GSP poskytuje možnost, aby Komise provedla šetření za účelem vyjasnění skutečné situace a navrhla příslušná opatření.

Toto šetření je důležitým nástrojem, který by měl být využíván, jestliže to situace vyžaduje, ale zahájení šetření by nemělo být krokem braným na lehkou váhu, neboť může ovlivnit naše širší vztahy s partnerskými zeměmi. Vzpomeňte si například na nedávný případ Srí Lanky.

Jelikož cílem systému GSP+ je podpořit země, aby převzaly mezinárodní normy dobré veřejné správy, měla by být zemím GSP+ nejprve poskytnuta možnost prokázat, že se cítí být vázány závazky vyplývajícími z cílů GSP+, že jsou ochotny spolupracovat s orgány mezinárodního dohledu a odstraňovat zjištěné nedostatky.

Tento přístup umožňuje ocenit kroky, které byly těmito zeměmi již podniknuty, a je v souladu s obecným pobídkovým systémem, na němž je GSP+ založen.

S radostí budu s vámi diskutovat o budoucnosti systému GSP a zejména GSP+. V rámci přípravy přezkumu dosavadního systému, který se bude týkat i kritérií GSP+ a sledování jejich dodržování, budou témata nastolená Evropským parlamentem pečlivě posouzena.

Jelikož se tento přezkum nebude řídit běžným legislativním postupem, bude Evropský parlament při určování konečné podoby nového systému GSP ve stejné pozici jako Rada.

Laima Liucija Andrikiienė, jménem skupiny PPE. – Pane předsedající, v návaznosti na to, co řekl náš kolega pan Caspary, jehož plně podporuji, bych chtěla zdůraznit několik aspektů. Především vstup Lisabonské smlouvy v platnost v mnoha ohledech mění úlohu Parlamentu při formulování obchodní politiky EU. Systém GSP je jednou z oblastí, kde bude mít Parlament větší slovo a větší vliv.

Pane komisaři, chtěla bych vás také požádat, abyste pozitivně zohlednil větší úlohu Parlamentu v oblasti, za kterou odpovídáte. Proto vás žádám, abyste až v otázce dokončení nebo přezkumu seznamu zemí zvýhodněných v rámci systémů GSP a GSP+ Parlament konzultoval.

Zatřetí, Parlament by měl být také vtažen do procesu sledování toho, zda země zvýhodněné v rámci GSP dodržují – nejen ratifikují, ale také účinně provádějí – oněch 27 úmluv Mezinárodní organizace práce a Organizace spojených národů. Komise by přinejmenším měla tuto otázku s Parlamentem konzultovat a je samozřejmě naší povinností v Parlamentu zajistit, aby rozvojové nástroje v našich příslušných institucích a našich výběrech k takovému dohledu přispívaly. Závěrem bych chtěla zopakovat výzvu vyjádřenou v návrhu usnesení, o kterém budeme zítra hlasovat. Komise by měla vypravovat návrh nového nařízení o GSP co nejdříve.

V neposlední řadě pak nesouhlasím s tím, co bylo řečeno některými kolegy poslanci o Kolumbii. Kolumbie je podobná země jako mnohé země v regionu a nemůžeme ignorovat pozitivní vývoj a výsledky v oblasti lidských práv a pokud jde o situaci obhájců lidských práv v této zemi. Není třeba jmenovat a obviňovat tuto konkrétní zemi, protože naše usnesení se týká nového nařízení a nutnosti toto nové nařízení přijmout.

Vital Moreira, jménem skupiny S&D. – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, je dobré slyšet, že pan komisař De Gucht zaručuje, že stručně řečeno Komise zašle Parlamentu legislativní návrh zaměřený na revizi všeobecného systému preferencí, takže zbude dost času na legislativní postup, jenž zabráni vypršení platnosti dosavadního systému všeobecných preferencí, která má skončit ke konci příštího roku.

Tento systém musí být přezkoumán. Především je to nástroj rozvojové pomoci, který poskytuje zemím zvýhodněný přístup na evropský trh bez jakékoli reciprocity. Zadruhé je tento systém také nástrojem pro zlepšování situace v oblasti lidských práv a dobré veřejné správy v těchto zemích vzhledem k tomu, že toto zvýhodnění je vázáno na podmínky, jež zvýhodněné země musí splnit.

Z těchto dvou důvodů musí Evropská unie znovu začít používat tento nástroj, jenž dává obchod do služeb rozvoje a lidských práv. Právě tak musí být při revizi zohledněno hodnocení výsledků předchozího období.

Na druhé straně by nové nařízení mělo splňovat tyto požadavky, které vycházejí z dosavadní praxe: zaprvé, zachovat dočasný charakter systému všeobecných preferencí, tak aby mohl být zrušen, až už nebude nutný. Zadruhé, posilování a zdokonalování diferencovaného přístupu a výběru zvýhodněných zemí na základě úrovně rozvoje každé z nich a její vnější konkurenceschopnosti. A nakonec zatřetí, zlepšení mechanismů pro dohled nad dodržováním podmínek spojených se všeobecným systémem preferencí, zejména v oblasti dodržování lidských práv.

A konečně, pane komisaři, bylo užitečné, že stanovisko Parlamentu bylo zohledněno od počátku legislativního procesu.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Pane předsedající, zacházení, které se odvíjí od všeobecného systému preferencí, je výjimkou ze zásady doložky nejvyšších výhod uplatňované v rámci Světové obchodní organizace a jako takové musí být cílené, jinými slovy, musí být rozvojovými zeměmi přijímáno proto, že ho více potřebují. Nový seznam zvýhodněných zemí musí zohlednit skutečný stav hospodářství a konkurenceschopnost rozvojových zemí.

Kromě toho nedostatečná diferenciace mezi rozvojovými zeměmi koneckonců poškozuje nejméně rozvinuté země. Je logické, aby navrhovanému přezkumu předcházelo hodnocení dopadů, jež měl tento systém na zvýhodněné země během předchozího období jeho uplatňování.

Obchodní politika, a zejména podmíněnost obchodu, může za použití umírněných prostředků bezpochyby přispět k účinnější globální správě. Pomocí pobídek může přispět k podpoře sociální dimenze globalizace v širokém smyslu slova: slušné práce, udržitelného rozvoje a demokratické odpovědnosti.

Evropský parlament by měl mít nástroj pro tvůrčí zapojení v rámci nového, revidovaného systému a pro účinné sledování plnění dohod zvýhodněnými zeměmi.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, všichni víme, že GSP je dobrým systémem, a GSP+ je velmi dobrým systémem. Musíme také zajistit jejich prodloužení, a proto potřebujeme váš návrh, abychom mohli vést řádnou rozpravu v Parlamentu. Takže to., pane komisaři, prosím urychlete

Možná budeme schopni leccos zlepšit i v systému GSP+. V souvislosti s tím existuje pět aspektů, na které bych chtěl poukázat a které se týkají oblastí, kde možná budeme schopni dosáhnout dalšího zlepšení. Zaprvé, kdo stanoví, jak je vlastně plněno oněch 27 norem, nejen reálně uznáváno, ale formálně prosazováno? Je to pouze úkolem Mezinárodní organizace práce, anebo je snad zapotřebí hodnotící výbor, který poskytne konkrétní podporu při realizaci?

Zadruhé, jak zapojujeme občanskou veřejnost? Přál bych si koordinaci občanské společnosti v příslušné zemi v otázce hodnocení provádění GSP+, stejně jako jsme se na tom nyní dohodli v dohodě s Jižní Koreou.

Zatřetí, kdo vlastně dává podnět k šetření, jestliže jsou zjištěny nějaké problémy? Zde musí být zapojen Parlament, protože mám pocit, že v Radě se dostávají do hry jiné zájmy, než aby bylo skutečně provedeno šetření. V souvislosti s tím by podnět k šetření měl dávat i Parlament.

Zajisté také potřebujeme jasné struktury pro další kroky a také jasné struktury pro pozastavení, ale o tom si snad můžeme podrobně promluvit jindy.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Pane předsedající, GSP především poskytuje obchodní zvýhodnění rozvojovým zemím a rozvíjejícím se hospodářstvím. V tomto moderním typu rozvojové pomoci od snížení cel až po osvobození od cel na trzích průmyslových zemí bylo mnohé dosaženo. Prostřednictvím zvláštního režimu GSP+ mají být naplňovány sociální normy a normy v oblasti životního prostředí. Umožňuje také zvýšit počet signatářů úmluv OSN a Mezinárodní organizace práce.

Avšak, pane komisaři, jak Komise kontroluje plnění těchto kritérií? Je důsledně uplatňováno pozastavení zvýhodnění, když je vyváženo zboží, jež bylo vyrobeno nucenou prací nebo v otroctví, když jsou zjištěny nekalé obchodní praktiky a když není zaručena kontrola původních produktů? Dále, nemělo by zlepšení v oblasti lidských práv, jehož má být v rámci GSP+ dosaženo, koneckonců zahrnovat také větší státy? Mám na mysli například Čínu. Všechna naše usnesení, demonstrace a dvoustranná jednání mezi EU a Čínou nepřinesly žádné zlepšení situace v oblasti lidských práv. V důsledku toho vyjdou zítra, na mezinárodní Den Tibetu, do ulic tisíce lidí a v desetitísících měst a obcí v Evropské unii budou vyvěšeny tibetské vlajky. Vyjádříme solidaritu s národem, který bojuje za svou kulturní, jazykovou a náboženskou autonomii.

Pane komisaři, sdílíte názor, že normy v oblasti lidských práv, sociální normy a normy v oblasti životního prostředí mají být vyjmuty ze zvláštního režimu a zařazeny na seznam kritérií GSP? Spolupráce s našimi obchodními partnery se nesmí omezovat na čistě hospodářské aspekty.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, toto je důležitá příležitost, abychom především potvrdili význam všeobecného systému preferencí. Jak základní systém GSP, tak systém GSP+, které jsou oba spojeny s iniciativou „vše kromě zbraní“, přispívají k odstraňování chudoby v přísném souladu s prvořadou povinností zajistit dodržování lidských práv. Právě porušování těchto základních zásad soužití vedlo nedávno Evropskou unii k pozastavení preferenčního celního zvýhodnění Srí Lanky, jež následovalo po podrobném šetření Komise.

Nový institucionální rámec však musí do legislativního procesu zaměřeného na změnu dosavadního právního předpisu plně zapojit Parlament. Doufáme proto, že bude zahrnovat úplný přezkum tohoto nařízení v souladu s řádnými postupy, protože vykazuje některé nedostatky, a to včetně samotného předmětu šetření. Příštím krokem bude společné usnesení.

Účinnost tohoto nařízení závisí na jeho důvěryhodnosti, objektivitě kritérií, na kterých je založeno, a na jeho přísném uplatňování. V Evropě, kde velká většina občanů nesouhlasí s vývozem demokracie pod hrozbou zbraní, jsou obchod a pomoc související s obchodem důležitými nástroji pro šíření zásad soužití, které je založeno na dodržování základních lidských práv. Je naší povinností neupadnout do lhotejnosti – což by bylo chybou – ale také nevynášet unáhlené soudy nad určitými stranami, soudy, jež zní jako neodvolatelné rozsudky, jako je tomu v případě Kolumbie.

Proto se necítím být způsobilým pro to, abych podpořil jakékoli téměř jednostranné nepružné postoje vůči té či oné zemi, ale důrazně podporuji potřebu intenzivnějšího sledování všech problematických situací v duchu platných právních předpisů a v souladu se zásadami pravidel, na nichž chceme založit legislativní přezkum, který požadujeme.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Pane předsedající, všeobecný systém preferencí, o kterém dnes diskutujeme, je velmi dobrým a důležitým nástrojem, protože usnadňuje některým, snad nejchudším zemím světa vyvážet do Evropy a obchodovat s ní. Mnohé ze zemí Evropy vytvořily své bohatství tímto způsobem, a proto je pro nás důležité, abychom se pokusili to umožnit i jiným zemím.

V diskusi, jako je tato, a při nadcházející přípravě přezkumu všeobecného systému preferencí musíme mít na zřeteli hlavní úkol a zaměřit se na hlavní cíl všeobecného systému preferencí, totiž boj proti chudobě. Obchod je zdaleka nejúčinnějším způsobem, jak bojovat proti chudobě a dosáhnout hospodářského růstu, a je důležité, abychom na to pamatovali.

Všeobecný systém preferencí je samozřejmě dobrý také k tomu, vyvíjet na země tlak, a přimět je tak k dodržování mezinárodních dohod a úmluv i závazků v oblasti lidských práv a tak dále. Nesmíme však zapomínat, že cílem je rozvoj. EU musí být přirozeně schopna toto zvýhodněné zacházení zemím, jež neplní své závazky, odmítnout nebo zrušit, ale je důležité si připomínat, že jde o citlivou záležitost. Pro zemi, které je odepřena větší svoboda v obchodu a nové vývozní příležitosti, nebude o to snadnější splnit závazky a požadavky, jež na ni klademe.

Existuje zde souvislost: korupce, špatné pracovní podmínky a problémy s dodržováním lidských práv přispívají k chudobě, ale chudoba také ztěžuje boj proti korupci, problémům v oblasti lidských práv a špatným pracovním podmínkám. Chtěl bych znát názor pana komisaře na článek 22; jinými slovy, riziko, že zrušení obchodního zvýhodnění ztěžuje zemím to, aby se dostaly ze situací, jako jsou špatné pracovní podmínky.

Dále bych chtěl také poukázat na to, že nyní požadujeme, aby některé země ratifikovaly 27 úmluv Mezinárodní organizace práce a OSN a v plném rozsahu je prováděly. Rád bych viděl poctivou analýzu, zda všechny tyto úmluvy OSN a Mezinárodní organizace práce v plném rozsahu provedly a ratifikovaly všechny členské státy EU. Myslím si, že je přinejmenším nepravděpodobné, že byly všechny provedeny, a je důležité to vzít v úvahu, až začneme vznášet požadavky vůči jiným.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Mám k panu komisaři jednu jednoduchou otázku. Podle nařízení (ES) č. 732/2008 státy, které si přejí získat zvýhodnění v rámci systému GSP+, mají možnost o to požádat nejpozději do konce dubna letošního roku. Protože se tato lhůta blíží, chtěl bych se pana komisaře zeptat, pokud má tuto informaci k dispozici, které státy až dosud tuto žádost předložily a zda bychom, když připravujeme změnu požadovaných kritérií, měli poskytnout zvýhodnění některým novým státům. Podporuji také kolegy poslance, kteří zdůraznili, že o uplatňování všeobecného systému preferencí by měl být informován Evropský parlament.

Děkuji.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedající, bylo položeno několik otázek ohledně Srí Lanky a Kolumbie a toho, proč jsme se v jednom případě rozhodli provést šetření, a ve druhém nikoli.

V případě Srí Lanky se pozornost Komise zaměřila na veřejně dostupné zprávy a prohlášení Organizace spojených národů a dalších příslušných zdrojů včetně nevládních organizací, ze kterých bylo patrné, že Srí Lanka efektivně neplní různé úmluvy v oblasti lidských práv, zejména Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení nebo trestání a Úmluvu o právech dítěte.

Na rozdíl od Kolumbie však obecným přístupem Srí Lanky bylo popírat existenci jakýchkoli problémů a nespolupracovat s Komisí v žádné fázi šetření.

V případě Kolumbie výsledky sledování Organizace spojených národů a Mezinárodní organizace práce ukazují, že existují otazníky nad úrovní efektivního provádění určitých úmluv OSN a MOP, ale je také jasné, že Kolumbie spolupracuje s MOP a s orgány OSN a provedla významné změny ve svém právním řádu a že vláda přijímá opatření s cílem změnit právní řád a zlepšit jeho praktické provádění. Ve spolupráci s Organizací spojených národů a Mezinárodní organizací práce probíhá trvalý dialog.

Pokud jde o otázku, kterou položil pan Moreira, chtěl bych říci, že při přezkumu nařízení o GSP usilujeme o nalezení rovnováhy mezi různými požadavky, které zde byly vzneseny. Byli jsme požádáni, abychom to udělali co nejdříve, a splníme to. Byli jsme požádáni, abychom vypracovali posouzení dopadů, ale údaje týkající se GSP za rok 2009 obdržíme až letos v červenci a pak budou samozřejmě následovat konzultace s Parlamentem.

Chtěl bych také připomenout slib, který jsem dal Výboru pro mezinárodní obchod během svého slyšení a i později, že poskytnu časový plán našich legislativních návrhů, jež budou tomuto výboru předloženy v nejbližších měsících. Asi víte, že se máme sejít zítra. Pokusíme se společně vypracovat něco, co Parlamentu v co největší míře umožní projednat ve vší otevřenosti různé složky včetně nového nařízení o GSP a systému obnovování, který bychom měli zavést už od dubna.

Předsedající. - Obdržel jsem dva návrhy usnesení⁽²⁾ předložené v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava skončila.

Hlasování se bude konat ve středu 10. března 2010.

17. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

18. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:40 hod.)

⁽²⁾ viz zápis